

Menneskets Utrolige Potensial

Dette er historien som vil få oss til å sperre opp øynene, om det virkelige evangeliebudskapet til Jesus Kristus—om hvordan denne manglende dimensjonen ble holdt tilbake, og hele verden forført.

HERBERT W. ARMSTRONG

Menneskets Utrolige Potensial

Dette er historien som vil få oss til å sperre opp øynene, om det virkelige evangeliebudskapet til Jesus Kristus—om hvordan denne manglende dimensjonen ble holdt tilbake, og hele verden forført.

AV HERBERT W. ARMSTRONG

Dette heftet er ikke til salgs.

Det er en gratis tjeneste i offentlighetens
interesse, utgitt av Guds Filadelfiakirke.

Opphavsrett 1978, 2004, 2009
Philadelphia Church of God
Ettertrykk forbudt
Trykket i USA

Hvis ikke annet er nevnt, er skriftstedene fra
Norsk Bibel A/S 1988

Det er positivt forbløffende! Det har forblitt uoppgdaget av vitenskapen! Ingen religion har åpenbart det! Høyere utdanning har aldri undervist det! Er det mulig at hele verden har blitt forført— med hensyn til den ærefryktinngytende HENSIKTEN med menneskeliv—om VEIEN til verdensfred og hvordan den vil komme? Og kunne det være sant at det virkelige evangeliebudskapet Kristus brakte fra himmelen, ÅPENBARTE denne manglende dimensjonen—men ble undertrykt? Dette er historien som vil få oss til å sperre opp øynene, om det virkelige evangeliebudskapet til Jesus Kristus— om hvordan denne manglende dimensjonen *ble* holdt tilbake, og hele verden forført.

Innholdsfortegnelse

KAPITTEL 1: Kristus' Evangelium Ble Undertrykket—Har Ikke Blitt Hørt Fra Første Århundre Inntil Nå!	1
KAPITTEL 2: Den Forbløffende Åpenbaringen om Hva Kristus' Evangelium Var.....	9
KAPITTEL 3: Menneskets Utrolige Potensial Endelig Åpenbart!	20
KAPITTEL 4: Tidligere Tilværelse Før Det Materielle Universet	34
KAPITTEL 5: Hva Førte til Skapelsen av MENNESKET?.....	52
KAPITTEL 6: Hvordan Gud Planla å Gjenskape Seg Selv!	60

KAPITTEL 7: Fylle Igjen Kløften Mellom Mennesket og de Endelige Sønnene til Gud, som Består av Ånd.	68
KAPITTEL 8: Hvorfor Ondene i Dagens Verden?	89
KAPITTEL 9: Hvorfor Kirken?	101
KAPITTEL 10: Akkurat Hva Mener Du ... Omvendelse?	123
KAPITTEL 11: Menneskenaturen—og Hvordan en Hel Verden Er Forført Med Hensyn Til Dens Opprinnelse.....	140
KAPITTEL 12: Er Det Liv Etter Døden?	159
KAPITTEL 13: Verdensfred—Hvordan Den Vil Komme.....	178

Kristus' Evangelium Ble Undertrykket—Har Ikke Blitt Hørt Fra Første Århundre Inntil Nå!

FORBERED DEG PÅ DITT LIVS MEST SJOKKERENDE ÅPENBARING! Kommer det som et forbløffende sjokk å lære at den viktigste dimensjonen i all kunnskap, ble sendt fra Gud med Jesus Kristus til denne jorda—men at dette budskapet ble undertrykket allerede i det første århundret? At Jesus Kristus selv ble drept fordi Han åpenbarte dette? At apostlene Hans, med muligens en unntakelse, også led martyrdøden fordi de forkynte dette? Likevel ville dette budskapet fra den levende Gud ha reddet denne verden fra nesten alle dens plager, lidelser og onder, hvis menneskeheten hadde mottatt det og reagert på det.

Selve ordet ”evangelium” betyr ”gode nyheter.” Dette budskapet, når det blir forstått fullt ut, åpenbarer et menneskelig potensial så enormt—så ærefryktinngytende—at det til å begynne med synes å være fullstendig ikke til å tro, likevel har det blitt undertrykket for verden inntil nå.

Dette budskapet åpenbarer de viktigste fakta om menneskeheten: hva mennesker er, hensikten med at menneskene er plassert her på jorda, hvor vi går, hva er veien til verdensfred, lykke og universell velstand, hva er de sanne verdier, hva er det ærefryktinngytende potensialet til menneskene, og hvordan det kan oppnåes.

Svarene på disse spørsmålene former den viktigste kunnskapen som noensinne har blitt gjort tilgjengelig for menneskene. Likevel ble det vraket og fornektet, og snart undertrykket.

Evangeliebudskapet til Kristus, når det blir forstått fullt ut, åpenbarer hva vitenskapen har vært fullstendig ute av stand til å oppdage. Det åpenbarer hva denne verdens religioner ikke vet noen ting om. Det åpenbarer hva denne verdens høyere utdanning aldri har visst eller lært.

Det åpenbarer den vidunderligste SANNHETEN et menneskesinn noensinne kunne få kjennskap til! Det åpenbarer den manglende dimensjonen i kunnskap, den kunnskapen som det er avgjørende nødvendig å vite.

Det var de mest imponerende gode nyhetene som noensinne hadde blitt åpenbart av Skaperen vår, til menneskene! Hvorfor ville menneskene ha ønsket å fornekte det—hate det—drepe Budbæreren som kom med det?

Ja, hvorfor?

Svaret er at menneskene var FORFØRTE. Og alle nasjonene er forførte i dag!

Hensikten med denne boka er å åpenbare HVORDAN menneskene ble forført, og å gjøre det klart HVA de gode nyhetene virkelig var. Og er.

Ikke desto mindre, det ble undertrykket. Og denne ytterst viktige åpenbaringen fra den levende Gud, ble ikke forkynt for verden igjen inntil den nåværende generasjonen.

Til og med i dag, har mesteparten av menneskeheten aldri hørt det praktfulle *sanne* evangeliet. Og de millionene som hører det, har blitt så dopet og lamslåtte av falske religioner og forfalskede "evangelier" at de bare ble forvirret. SANNHETEN, er for visst, merkligere enn noen diktning! Vær forberedt på å lese *forbløffende sannhet*—vanskelig å tro på, men likevel SANN!

ERKEFORFØREREN

I dag er det ikke intellektuelt moderne å tro på at en djevel virkelig eksisterer, men bibelsk åpenbaring sier noe annet.

Bibelprofetier sier klart at i vår tid, i dag, ville HELE VERDEN være forført. Legg merke til en slik profeti i Åpenbaringsboken, kapittel 12, vers 9: "Den store drage ble kastet ned, den gamle slange, han som kalles djevelen og Satan, han som forfører hele verden."

Denne Satan blir åpenbart som en erkeforfører, som har forført hele verden. Men hvordan klarte han å forføre menneskerasen?

I det tredje kapittelet av 1 Mosebok blir han åpenbart som forførelsen av mor Eva. Gjennom henne, forårsaket han at den første mannen, Adam, begikk den første synden som ble begått av et menneske.

Da Jesus ble født i Betlehem, var Satan fortsatt her på jorda som denne verdens gud (2 Korinterne 4:4). Han er også ”hovdingen over luftens makter” i dag (Efeserne 2:2), og har makt over hele menneskeheten.

Kristus' budskap åpenbarte forhåndsnyhetene om fullstendig avskaffelse av Satans makt over verden, og forvisningen hans fra jorda. Det åpenbarte at Kristus ville komme som etterfølgeren hans, og overta STYRET over alle nasjonene. I Satans sinn var det nødvendig for ham å sette alt inn på å hindre dette budskapet fra å gå ut til verden.

Men hvordan kunne han gjøre det?

For det første prøvde han å ødelegge Jesusbarnet, og på denne måten hindre Ham fra å vokse opp og forkynne dette budskapet. Han påvirket kong Herodes, den romerske provinsstyrtoren over landet Israel, og Herodes forårsaket at alle barn i Betlehem og områdene rundt, fra 2 år og yngre ble drept. Men Gud advarte Josef og Maria om dette, og beveget dem til å flykte til Egypt med barnet Jesus inntil Herodes var død.

Igjen, da Jesus var rundt 30 år gammel, prøvde Satan å ødelegge Ham åndelig før Han kvalifiserte seg til å forkynne et eneste ord av budskapet Sitt. Men den aller største fristelsen som Satan planla å fange Jesus med, ble den virkelige testen som kvalifiserte Jesus til å avsette Satan, og bli hersker over alle nasjonene. På denne måten kvalifiserte Jesus seg til å gjenopprette Guds regjering på jorda, og å sette opp Guds Rike. Imidlertid, var det ikke i Guds Mesterplan at Kristus skulle bli innsatt i dette embetet, før på enden av menneskehetens første 6000 år på jorda.

Ikke desto mindre gikk Jesus videre med det oppdraget som Han den gangen hadde kommet til jorda for. Han forkynnte budskapet Sitt og lærte det til disiplene Sine.

Satan var imidlertid fortsatt den usynlige krafta som hadde herredømme over jorda. Enda mange av jødene som Jesus prekte til trodde at Han var den lovede Messias, lot de seg lede til ikke å tro budskapet Hans—evangeliet Hans.

Hvordan kunne, og kan, Satan forføre, bevege, og lede menneskeheten? Det forbløffende svaret vil bli gitt senere.

KRISTUS' EVANGELIUM FORNEKTET

Legg merke til hvorfor og hvordan fornektelsen av Kristus' evangelium skjedde.

I det åttende kapitlet av Johannes, versene 30 til 46, vil du lese: "Da han talte dette, var det mange som trodde på ham. Jesus sa da til de jøder som var kommet til tro på ham: Der- som dere blir i mitt ord [budskapet Hans], da er dere i sannhet mine disipler ... en dere søker å drepe meg, fordi mitt ord [evangeliebudskapet Hans] ikke får rom hos dere ... Men nå søker dere å drepe meg—et menneske som har sagt dere sannheten, den som jeg har hørt av Gud ... For jeg kommer fra Gud og er utgått fra ham. For jeg er heller ikke kommet av meg selv, men han har utsendt meg ... men fordi jeg sier sannheten, tror dere meg ikke ... Men sier jeg sannheten, hvorfor tror dere meg da ikke?"

Da tida var inne, korsfestet romerne Jesus. Men Han sto opp fra de døde og steg opp til himmelen. Derfra sendte Han Guds Hellige Ånd til disiplene Sine.

Apostlene til Kristus gikk ut for å forkynne budskapet Hans til verden, slik som Han hadde gitt dem i oppgave å gjøre. Guds Kirke ble opprettet (31 e. Kr) for å støtte opp om forkynnelsen av budskapet. Kirken begynte å vokse, "tok deretter fyr," og ble mangedoblet.

Men Satan satte opp en mektig, hedensk, religiøs leder med en falsk religion—den gamle babylonske mysteriereligionen. Han pønsket ut et falskt "gospel." Han la til og med beslag på navnet til Kristus, og kalte denne religionen "kristendom."

Jeg vet at det er en åpenbaring som får en til å miste pusten, og som det er vanskelig å tro på i dag, 1900 år senere. Men ikke desto mindre, det er sant!

DET FALSKE "EVANGELIET" BLIR OPPRETTET

I Samaria, nord for Jerusalem, bodde det et hedensk folk som jødene i Jesus' dager vraket, og kalte dem "hunder." De hadde

blitt flyttet dit fra områder av Det babylonske riket rundt 700 f. Kr, av ulike konger, inkludert Salmanassar av Assyria (2 Kongebok 17:18, 21-24, osv.). De hadde tatt med seg den babylonske mysteriereligionen sin til Samaria. I det åttende kapitlet av Apostlenes gjerninger kan du lese om den religiøse lederen deres på Kristus' tid, trollmannen Simon Magus.

Kristus opprettet Guds Kirke for å støtte opp om forkynnelsen av evangeliebudskapet ved apostlene Sine i 31 e. Kr. I år 33 e. Kr, etter en veldig forbløffende, innledende vekst, ble det satt i gang en stor forfølgelse mot Guds Kirke (Apostlene 8:1). På den tida, 33 e. Kr, ble denne trollmannen Simon selv døpt sammen med en mengde andre. Deretter prøvde han å kjøpe et embete som apostel, av Peter og Johannes—men ble selvfølgelig avvist og irettesatt.

Etter dette tok Simon NAVNET til Kristus, og kalte den babylonske mysteriereligionen sin ”kristendom.” Satan beveget denne mannen, og brukte han som instrumentet sitt, til å forfølge og i det hele til å ødelegge Guds sanne Kirke. Før slutten av det første århundret—antageligvis rundt år 70 e. Kr—klarte han å undertrykke det budskapet Kristus brakte fra Gud.

Umiddelbart etter dette fulgte ”det tapte århundret” i historien til den sanne Guds Kirke. Det var en velorganisert sammensvergelse for å blotte ut alle nedtegnelser om Kirkens historie i løpet av den perioden. Et hundre år senere, åpenbarer historien en ”kristendom” fullstendig forskjellig fra den Kirken som Kristus grunnla.

Den hadde tatt NAVNET til Kristus og anvendt det på den babylonske mysteriereligionen. Den hadde byttet ut BUDSKAPET som Jesus brakte fra Gud, med et ”evangelium” om personen Kristus—så de forkynte Budbringeren, men undertrykte hele den manglende dimensjonen i budskapet Hans.

Og i minst 18 1/2 århundre ble ikke det sanne evangeliet forkynt til verden.

”ET ANNET EVANGELIUM” VINNER AKSEPT

Rundt år 58 e. Kr, da apostelen Paulus skrev brevet sitt til galatnerne, var det mange som allerede hadde vendt seg til dette nå nye falske ”evangeliet.”

Paulus skrev: ”Jeg undrer meg over at dere så snart vender dere bort fra ham som kalte dere ved Kristi nåde, til et annet evangelium, skjønt det ikke finnes noe annet [det var ikke gode nyheter]—det er bare noen som forvirrer dere og vil forvrengte Kristi evangelium” (Galaterne 1:6-7).

Rundt år 54 e. Kr, skrev Paulus til tessalonikerne: ”For lovløshetens hemmelighet er alt virksom ... (2 Tessalonikerne 2:7). Det var den babylonske mysteriereligionen, startet av trollmannen Simon (Apostlene 8), en religion av syndighet—lovløshet—en religion som fornektet Guds lov. Mye mer om dette senere.

DEN SANNE OG DEN FALSKE KIRKEN

I Åpenbaringsboken blir det skildret to kirker, hver av dem bruker NAVNET til Kristus. En, som blir skildret i det tolvte kapitlet, fremstiller Guds sanne Kirke, liten med hensyn til antall, redusert gjennom forfølgelser og martyrdom, men lydige mot Guds lov, og hatet av Satan. Den andre, i det 17de kapitlet, blir kalt ”en hemmelighet: Babylon, den store, mor til skjøgene og til stygghetene på jorden” (vers 5). Med andre ord, den babylonske mysteriereligionen fordypet i ”syndighet”—opphever Guds lov.

I løpet av tida for presteskaper til Paulus, plaget prestene til denne samme Simon Magus korinterne. Paulus skrev til korinterne: ”For jeg er nidkjær for dere med Guds nidkjærhet. Jeg har jo trolovet dere med én mann, for å fremstille en ren jomfru for Kristus [den sanne Kirken, vil bli åndelig gift med Kristus, i oppstandelsen]. Men jeg frykter for at likesom slangen dåret Eva med sin list, slik skal også deres tanker bli fordervet og vendt bort fra den enkle og rene troskap mot Kristus. For om det kommer en [en av Simon Magus’ prester] og forkynner en annen Jesus, som vi ikke har forkynt, eller om dere får en annen ånd [av opprør eller ulydighet], som dere ikke før har fått, eller et annet evangelium ...” (2 Korinterne 11:2-4). (Mer senere om forbindelsen med forførelsen av den første kvinnen, Eva).

Men legg merke til, de forkynte en annen Jesus—så vel som et annet evangelium—og de fulgte en annen ånd—av opprør, ikke av lydighet. Den forførelsen har fortsatt gjennom århundrene og er situasjonen i dag. De tok NAVNET til Kristus. De kalte den babylonske religionen sin for ”kristendom.” Men de ikke bare

presenterte et falskt evangelium, men en falsk selvsentret ånd og en falsk Jesus, fullstendig ulik Bibelens Jesus.

Om disse falske prestene skrev Paulus videre til korinterne: "For disse er falske apostler, svikefulle arbeidere, som skaper seg om til Kristi apostler. Og det er ikke noe å undre seg over, for Satan selv skaper seg jo om til en lysets engel! Da er det ikke stort om også hans tjenere omskaper seg til rettferdighets tjenere..." (versene 13-15).

PETER, JOHANNES OG JUDAS AVDEKKER FALSKE PRESTER

Peter skrev om disse forførerne: "Men det stod også fram falske profeter i folket. Slik skal det også blant dere komme falske lærere, slike som lurer inn vranglære som fører til fortapelse... Mange vil komme til å følge dem på deres skamløse ferd, og for deres skyld skal sannhetens vei bli spottet, og i sin griskhet vil de utnytte dere til sin egen vinning med oppdiktete ord..." (2 Peter 2: 1-3).

Johannes skrev om disse samme frafallene fra det sanne evangeliet, som fornektet lydighet overfor Guds vei. "Den som sier: Jeg kjenner ham!—og ikke holder hans bud, han er en løgner, og sannheten er ikke i ham" (1 Johannes 2:4). "De er utgått fra oss, men de var ikke av oss. For hadde de vært av oss, så ville de ha blitt hos oss..." (1 Johannes 2:19).

Judas advarte oss om at vi skulle "stride for den tro som én gang for alle er blitt overgitt til de hellige. For noen mennesker har sneket seg inn—noen som denne dom allerede for lenge siden er oppskrevet for: De er ugudelige, de forventer vår Guds nåde til skamløshet [tillatelse til ikke å adlyde]... Likevel gjør nå disse menneskene det samme. De går i drømme, de gjør kjødet urent, de forakter herredømme [regjering] og spotter høyere åndemakter... Ve dem! For de har slått inn på Kains vei, har for vinnings skyld kastet seg ut i Bileams villfarelse, og er gått under ved Korahs gjenstridighet. Disse mennesker er skamflekker ved deres kjærlighetsmåltider... De er vannløse skyer som drives av sted med vinden... to ganger døde, opprykket med rot. De er ville havsbølger som skummer opp sin egen skam. De er villfarende stjerner, som mørkets natt er rede for til evig tid" (Judas 3-4, 8, 11-13).

ORDET "EVANGELIUM" MISVISENDE I DAG

Til og med selve ordet "evangelium" er misvisende i dag, spesielt slik det blir brukt av evangeliske protestanter, misjonærene deres, evangelistene deres og litteraturen deres. Denne verden har vært, og er, full av "gospel programmer" på fjernsyn, radio, på trykk og i personlig evangelisering.

Si til nesten hvilken som helst person: "evangeliet har ikke blitt forkynt til verden i 18 1/2 århundre," og han vil tro at du er gal, fordi det er et falskt "evangelium" som har blitt forkynt høyløst. Men det er et "evangelium" om personen som bringer budskapet, mens de **IGNORERER** budskapet Hans.

Det budskapet er bygd på den antagelsen at dette er tida, og den **ENESTE** tida, når Gud prøver å "få hele verden frelst." Men disse som forkynner et slikt evangelium vet ikke engang hva frelse er, eller hvordan den kan oppnåes.

Hvordan kunne hele verden bli forført? Hva var det Kristus' evangeliebudskap inneholdt som en mektig, usynlig djevel var så bestemt på å undertrykke og forfalske?

Vent deg noen sensasjonelle overraskelser!

2

Den Forbløffende Åpenbaringen om Hva Kristus' Evangelium Var

VI HAR SETT HVORDAN DEN VIKTIGSTE AV ALL KUNNSKAP, sendt av Skaperen av alle raser, ble undertrykket og et annet "evangelium" ble prakket på en veldig forført og uvitende verden. Verden hørte deretter om budbringeren, men ikke om budskapet Han brakte. Tida har kommet da dette ærefryktinngytende budskapet må bli åpenbart til verden.

HVA ER DA DET SANNE EVANGELIET?

Det sanne evangeliet er de gode nyhetene som Gud sendte med Jesus Kristus fra himmelen. Det budskapet, når det forstås fullt ut, åpenbarer et menneskelig potensial så enormt at det i begynnelsen synes å være fullstendig umulig å tro på! Det er utrolige, vidunderlige nyheter som er åpenbart av Skaperen.

Det åpenbarer den vidunderligste **SANNHETEN** et menneskesinn kan få kjennskap til.

Det åpenbarer det som jeg vil betegne, som den **MANGLENDE DIMENSJONEN I KUNNSKAP**—den nødvendigste kunnskapen som er så livsviktig å kjenne til!

Dette livsviktige budskapet åpenbarer hvorfor menneskene ble plassert her på jorda. Dette er livsviktig kunnskap som vitenskapen ikke kan oppdage, religion ikke har åpenbart, utdanning ikke kan lære bort.

Hvorfor? Var det en **HENSIKT** med at vi ble plassert her? Hva er denne hensikten?

Er det, når alt kommer til alt, en hensikt og mening med menneskeliv? En hensikt og mening som er holdt tilbake fra spredning blant menneskene? Det er livsviktig kunnskap **UTENFOR** rekkevidden til dagens vitenskap, religion, eller utdanning!

DEN MANGLENDE DIMENSJONEN I KUNNSKAP

Hvis det er en hensikt, hva er den? Hvorfor ble du født?

Hvor går vi hen? Hva er det endelige, transcendentet potensialet til menneskene? Hva er veien? Hvordan kan vi nå denne skjebnen?

Hva er veien til fred—blant nasjoner, mellom individer, og mellom grupper?

Hvorfor alle ondene i denne verden? Hvorfor kan vi ikke løse de menneskelige problemene våre? Det **FINNES EN VEI**, og det sanne evangeliet åpenbarer den! Det er en grunnleggende lov som arbeider med en ubønnhørlig og nådeløs kraft.

Hva er menneskenaturen? Skapte og installerte Gud den i menneskene for å plage oss? Er den arvelig? Hvordan arbeider den? Verken moderne vitenskap, religion, eller utdanning kan fortelle deg det.

Hva er menneskesinnet, og hvordan er det forskjellig fra dyrehjernen? Hvorfor, når menneskesinnet kan finne opp data-maskinen og kan lære å sende mennesker til månen og tilbake igjen, kan ikke slike sinn løse sine egne problemer her på jorda og leve i fred med sin neste?

Hva er mennesket? Akkurat hva er vi, når alt kommer til alt? Vitenskapen kan ikke lære bort den hemmeligheten, religioner har aldri riktig forklart det, men det sanne evangeliet, når det blir forstått fullt ut, åpenbarer svaret, og i sannhet!

Hva er de sanne verdier? Hva er viktig, og hva er uvesentlig eller av ingen verdi? Menneskene sløser bort energien sin mens de jager etter falske verdier—de bruker arbeidet sitt og tankene sine for streben som er verdiløs, og viser seg å være ubrukbar når det oppnåes.

Det sanne evangeliet, når det forstås fullt ut, forklarer opprinnelsen til djevelen. Skapte Gud en djevel for å villed og plage menneskene? Evangeliet forklarer hvordan Satan ble den store—skjønt usynlig og gjemt—**KRAFTA** som usynlig har avgjørende

betydning over, og i virkeligheten styrer denne verden. Det forklarer hvorfor Satan beveget seg med alle sine knep og sleiphet, for gjennom mennesker han kunne beherske, å undertrykke dette livsviktige evangeliebudskapet som Gud sendte med Jesus Kristus, til menneskene.

Husk dette: Hvis menneskene hadde gitt akt på det sanne evangeliebudskapet, ville det ha spart denne verden fra nesten all dens kvaler, problemer, lidelser og ondskap.

Det er umulig for meg i noen få ord, å gjøre det klart nok med tilstrekkelig ettertrykk til å få leseren til å fatte den enestående, veldige betydningen og viktigheten av det sanne evangeliebudskapet.

Og til og med i dag, når det blir hørt, blir det sjelden virkelig forstått i hele dets kolossale betydning, fordi Satan har kastet opp et røykteppe av falske og etterlignede religioner, "evangelier," og læresetninger, der hører eller leser er latt forvirret tilbake i tvil og vantro—eller i en tilstand av likegyldighet til de viktigste tingene i livet.

Ikke desto mindre, nå like før ENDEN på denne tidsalderen (Matteus 24:3), har Gud Den Allmektige bestemt at "dette evangeliet om riket skal bli forkynt over hele jorden til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme" (vers 14). Dette er budskapet som Den Allmektige Gud leverte, til overhoder for regjeringer i hovedsteder over hele verden, ved endetids- apostelen Sin.

Det sanne evangeliet, når det betraktes med alt som det rommer—grunnen til det, den forhistoriske sannheten om jordas første innbyggere, grunnen til at menneskene ble skapt og plassert på jorda, ÅRSÅKEN til alle jordas onder og lidelser, menneskesinnets natur, behovet for åndelig frelse og hva det er, den kommende fredelige morgendagens verden, hva som ligger bakenfor, og menneskets endelige, utrolige potensial—blir det mest altomfattende temaet som kan komme inn i menneskets sinn. Ved siden av dette, krymper alt annet til å være fullstendig uviktig. Det er større enn noen fortelling som noensinne har blitt skrevet før.

HVA VAR KRISTUS' EVANGELIUM?

Gud Far hadde lovet å sende en budbringer til verden fra himmelen, som ville bringe et budskap til hele menneskeheten fra

Ham. Dette løftet er nedtegnet i Malakias 3:1: ”Se, jeg sender min budbærer, han skal rydde vei foran meg [og den budbringeren, som forklart i Markus 1:2, var Johannes døperen]. Brått skal han komme til sitt tempel, Herren som dere søker, paktens engel som dere stunder etter.” Her viser selvfølgelig ”Herren” til Jesus Kristus.

Det var profetien. Nedtegnelsen om denne hendelsen er i det første kapitlet i Markus: ”Begynnelsen til Jesu Kristi, Guds Sønnens evangelium” (vers 1). Deretter følger beretningen om Døperen Johannes som forbereder veien for Ham. Versene 12 og 13 nedtegner hvordan Satan gjennom å friste Jesus, prøvde å ødelegge Kristus åndelig, før Han forkynte et ord av det budskapet Han brakte fra Gud Far. Mer om denne uforlignelige fristelsen og testen senere. Deretter følger versene 14 og 15:

”Men etter at Johannes var satt i fengsel, kom Jesus til Galilea og forkynte Guds evangelium...” Hvilket evangelium? Evangeliet om ”... Guds Rike.” Det er evangeliet Kristus forkynte. Budskapet Han brakte var budskapet om *Guds Rike*.

Det er budskapet som Gud ønsket skulle bli forkynt, SOM ET VITNE til alle nasjoner! Men siden det første århundret har verden visst INGENTING om Guds Rike, fordi det budskapet *ikke* ble forkynt til verden etter det første århundret.

Det budskapet, når det blir forstått fullt ut, dekker en veldig vid rekke av åpenbart kunnskap. Det åpenbarer—jeg gjentar—det som vitenskapen har vært fullstendig UTE AV STAND til å oppdage, det som religion aldri har åpenbart, og det denne verdens utdanning aldri har visst eller lært.

LEGG MERKE TIL DISSE POENGENE

Det er en rekke poenger å legge merke til som er betydningsfulle.

Det ene er, at i Malakias’ profeti, ble Kristus kalt en budbærer som bringer et budskap—men dessuten blir Han kalt ”paktens engel,” noe som innebærer en veldig viktig betydning, som vil bli forklart senere.

Igjen, legg merke til det 15de verset av Markus 1. Jesus kom inn til Galilea og ”forkynte evangeliet om Guds Rike.” (KJ) og sa: ”... Tiden er fullkommet og Guds Rike er nær. Omvend dere og tro på evangeliet!”

Hva ment Han med at "Tiden er fullkommet"? Og hvorfor var *da* Guds Rike "nær" når det ikke hadde vært det før akkurat den tida?

Disse poengene er av vesentlig betydning.

Men først, før jeg utdyper akkurat *hva* Guds Rike er, legg videre merke til at dette avgjort er selve det evangeliebudskapet som Kristus brakte med seg fra Gud Far—det samme evangeliet som de opprinnelige apostlene forkynte—det samme evangeliet som apostelen Paulus forkynte til hedningene.

KRISTUS BRAKTE IKKE NOE ANNET EVANGELIUM

Jesus sa: "Også i de andre byene må jeg forkynne evangeliet om Guds Rike, *for til det er jeg utsendt*" (Lukas 4:43).

Jesus ga disiplene Sine oppgaven med å lære bort om Guds Rike. "Han kalte sammen de tolv og ... Han sendte dem ut for å forkynne Guds rike ..." (Lukas 9:1-2).

"Men da de nå trodde Filip som forkynte dem evangeliet om *Guds rike* og Jesu Kristi navn, så lot de seg døpe, både menn og kvinner" (Apostlene 8:12).

"Jesus drog omkring i hele Galilea. Han lærte i deres synagoger, forkynte *evangeliet om riket* ..." (Matteus 4:23).

Jesus lignelser angikk Guds Rike.

Da Han forklarte lignelsen om såmannen til disiplene Sine, sa Han: "Til dere er det gitt å kjenne mysteriet med *Guds Rike*" og så forklarte Han lignelsen til dem.

Igjen, "Så sa han [Jesus], Hva er *Guds rike* likt, og hva skal jeg ligne det med?" (Lukas 13:18)—og deretter fulgte en lignelse.

"Og igjen sa han: Hva skal jeg ligne Guds rike med? Det er likt en surdeig ..."—og deretter følger lignelsen om surdeigen (versene 20-21).

En av de viktigste ligningene Hans er nedtegnet i det 19de kapitlet i Lukas: "... han la også en lignelse til. For han var nær Jerusalem, og *de mente at Guds rike straks skulle komme til syne*" (Lukas 19:11). Så ga Han lignelsen om mannen av høy ætt som dro til et land langt borte for å få et kongerike og vende tilbake—bildet på Kristus som steg opp til himmelen, hvor tro-ningssermonien vil finne sted, og tilbakekomsten Hans til jorda

for å styre alle nasjoner, som Konge over kongene og Herre over herrene, i hele Den store Guds enestående makt og herlighet.

Hvilket evangelium forkynte apostlene og Paulus?

FORKYNTE APOSTLENE OG PAULUS ET ANNET EVANGELIUM?

Etter Kristus' oppstandelse, var disiplene sammen med Ham 40 dager. Snakket de med hverandre om et *annet* evangelium i løpet av denne tida enn Guds Rike? Legg merke til at like før Jesus steg opp til himmelen, hadde Lukas forutgående skrevet ned hva Jesus hadde gjort og sagt "inntil den dag da han ble tatt opp til himmelen, etter at han ved Den Hellige Ånd hadde gitt sine befalinger til de apostler han hadde utvalgt. For dem fremstilte han seg levende med mange beviser, etter at han hadde lidt. I førti dager viste han seg for dem og *talte om det som hører Guds rike til*" (Apostlene 1:2-3).

Legg merke til at etter oppstandelsen Sin, snakket Kristus med disiplene Sine om "det som hører Guds rike til".

Da, like før Han steg opp til himmelen, spurte de Ham: "Herre, er det på den tiden du vil *gjenreise riket for Israel?*" (vers 6). Det synes som om apostlene aldri forsto at Guds Rike ikke ville bli satt opp på jorda i deres levetid, selv om Jesus' lære—spesielt lignelsen om pundene (Lukas 19, som er sitert tidligere)—skulle ha gjort dette klart for dem.

Etter to år, fra starten av Guds Kirke på Pinsedagen, 31 e. Kr, satte den forfalskede bevegelsen inn, under ledelse av trollmannen Simon. Den historiske boka om Apostlenes gjerninger sier: "Samme dag brøt det løs en stor forfølgelse mot menigheten i Jerusalem, og alle unntatt apostlene ble spredt utover bygdene i Judea og Samaria ... De som nå var blitt spredt, drog omkring og *forkynte evangeliets ord.*" Hvilket ord? Fortsett:

"Filip kom da ned til en by i Samaria ... Men da de nå trodde Filip *som forkynte dem evangeliet om Guds rike og Jesu Kristi navn*, så lot de seg døpe, både menn og kvinner" (Apostlene 8:1-12).

Apostelen Paulus snakket djervt i Efesus i tre måneder "førte samtaler med dem og overbeviste dem om det som hører *Guds rike til*" (Apostlene 19:8). På en senere reise, i Milet, kalte Paulus

til seg de eldste i Kirken fra Efesus. I sitt farvel til dem sa Paulus: "Og se, nå vet jeg at dere aldri mer skal se mitt ansikt, alle dere som jeg gikk iblant og *forkynte riket*" (Apostlene 20:25).

I Roma: "kom enda flere til ham [Paulus] i hans herberge. Han *la da ut for dem og vitnet om Guds rike...*" (Apostlene 28:23).

Igjen i Roma: "To hele år ble Paulus i det herberge han hadde leid, og han tok imot alle som kom til ham. Han *forkynte Guds rike...*" (Apostlene versene 30-31).

Forkynte Paulus *et annet evangelium*? Han skrev til galaterne: "Men selv om vi eller en engel fra himmelen skulle forkynne dere et annet evangelium enn det vi har forkynt dere, han være forbannet! Som vi før har sagt, så sier jeg nå igjen: Om noen forkynner dere et annet evangelium enn det som dere har mottatt, han være forbannet!" (Galaterne 1:8-9).

Men versene 6 og 7 viste at galaterne allerede hadde vendt seg til et annet evangelium.

Jesus snakket om evangeliet Sitt—Guds Rike—som "ordet" som Han talte. Apostlene, som du kan lese gjennom hele Apostlenes Gjerninger, gikk over alt og forkynte "ordet"—som betyr Guds Rike.

DEN UHYRE OMFATTENDE BETYDNINGEN AV EN FULLSTENDIG FORSTÅELSE

Jeg må nå kalle på leserens oppmerksomhet igjen, til det faktumet at en fullstendig og *komplett* forståelse av budskapet som ble sendt fra Gud til hele menneskeheten, med Hans guddommelige Budbringer, Jesus Kristus, innebærer en uhyre omfattende forståelse av Guds store hensikt, og av forhistoriske, historiske, nåværende og framtidige hendelser.

Jeg kunne si at det betyr en generell forståelse om allting! Med en gang dette blir forstått, vil det synes som om det antatte enorme forrådet av kunnskap, som blir spredd på de store universitetene, i virkeligheten er infantile! Det vil synes som om menneskene nå, vet nesten ingenting! For den manglende dimensjonen i kunnskap er den aller viktigste kunnskapen!

Så jeg ber leseren å forvente at STORE TING blir åpenbart i dette og kommende kapitler.

”EVANGELIENE” SOM BLIR FORKYNT I DAG

Jeg har sagt at du hører mange evangelieprogram i dag. Et av dem bruker slagordet ”Å Forkynne Kristus til Nasjonene”. En kan spørre: ”Vel, hva er GALT med å forkynne OM Kristus? Eller: ”Hva er *galt* med å forkynne et evangelium om nåde?” Eller: ”Hva er *galt* med å kunngjøre et budskap om frelse?”

Jeg har vist dere skriftstedene som viser at de allerede i det første århundret, begynte å forkynne om en ANNEN Jesus—en Jesus som ble antatt å ha avskaffet Sin Fars bud—som vendte ”nåde” til fullmakt til å være ulydig (2 Korinterne 11:4, 13-15 og Judas 4). I dag forkynner de ikke den VIRKELIGE Jesus, som sa: ”Jeg har holdt Min Faders bud,” og satte oss et eksempel, slik at vi også skulle holde dem.

Hvis de som gjør krav på å forkynne et evangelium om FRELSE forsto og forkynte HVA frelse virkelig er—enten det er å gå til et STED, bli forandret til en annen TILSTAND, eller HVA—eller HVOR—og HVORDAN det kan oppnåes, kunne det vært en del av det sanne evangeliet. Men *dagens ”evangelieprogram”* lærer *ikke* bort hva frelse *virkelig er*, eller hvordan man kan motta dette. Når blinde leder blinde, vil de alle falle i grøfta.

AKKURAT HVA ER GUDS RIKE?

Så det er på tide at vi FORSTÅR akkurat hva Guds Rike er!

Hva er et rike? Bibelen snakker om flere riker. Det første verdensriket—Det Kaldeiske Imperiet som ofte blir kalt ”Babylon”—var et kongerike. Gud inspirerte profeten Daniel til å si til dets konge, Nebukadnesar: ”... som himmelens Gud har gitt riket og makten og styrken og æren!” (Daniel 2:37).

Det var et kongerike, Israel—familien stammet fra Israel, som ble en av verdens nasjoner eller regjeringer.

Kongeriket Israel var en forløper til Guds Rike. Det vil bestå av Åndeligfødte barn av Gud—Guds Familie, organisert i et regjerende kongerike.

Derfor vil Guds Rike være tosidig:

EN REGJERING. En regjering—eller kongerike—er sammensatt av fire ting: (a) en KONGE, som styrer over (b) folk, undersätter eller borgere innen (c) en bestemt jurisdiksjon av område, med (d) lover og et organisert system for å administrere dem.

EN FAMILIE (som kongeriket Israel var en familie av Israels barn)—i dette tilfellet Guds Familie—en familie som mennesker kan bli født inn i, som skal være en REGJERENDE eller STYRENDE familie som skal ha jurisdiksjon over ALLE NASJONER—det er, HELE JORDA—og senere, hele universet.

KONGERIKET: EN REGJERING

Kristus vil være Kongen i Guds Rike. Han er Guds *Sønn*, og adresserer Ham som Sin Far. Når Kirken, ved oppstandelse eller øyeblikkelig forandring fra dødelig til udødelig (fra fysisk til åndelig sammensetning) blir Guds barn som består av ånd, vil Kristus gifte seg med Kirken som vil bli Hans hustru. Så vi har Far, Sønn, hustru, og Fars barn—alle i et FAMILIE forhold—Den Guddommelige Familien Gud!

Legg nå merke til noen av profetiene:

”Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se, en jomfru skal bli med barn, hun skal føde en sønn og gi ham navnet Immanuel [som betyr ”Gud med oss”]” (Jesaja 7:14).

”For et barn er oss [Israel] født, en sønn er oss gitt. *Herredømmet* er på hans skulder, og hans navn skal kalles Under, Rådgiver, Veldige Gud, Evig Far, Fredsfyrste. Så skal *herredømmet* bli stort og freden uten ende over Davids trone og over hans *kongerike*. Det skal bli gjort fast og holdt oppe ved rett og rettferdighet, fra nå av til evig tid. Herrens, hærskares Guds nidkjærhet skal gjøre dette” (Jesaja 9:6-7).

Engelen Gabriel er en supererkeengel—en kjerub—en av bare tre som er nevnt i Bibelen. Det står skrevet: ”Men i den sjettede måned [i svangerskapet til Elisabet] ble engelen Gabriel sendt av Gud til en by i Galilea som het Nasaret, til en jomfru som var trolovet [forlovet] med en mann som het Josef, av Davids ætt. Og jomfruens navn var Maria. Engelen kom inn til henne og sa: Vær hilset, du som har fått nåde! Herren er med deg, velsignet er du blant kvinner... Og engelen sa til henne: Frykt ikke, Maria! For du har funnet nåde hos Gud. Se, du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus. Han skal være stor og kalles Den Høyestes Sønn. Gud Herren skal gi ham hans far Davids *trone*, og *han skal være konge* over Jakobs hus til evig tid, og det skal ikke være ende på hans kongedømme” (Lukas 1:26-33).

Da Jesus var hos Pilatus for å bli prøvd, sa den romerske sty-
 reren til Ham: ”Men konge er du altså? Jesus svarte: Du sier det,
 jeg er konge. Til dette er jeg født, og til dette er jeg kommet til
 verden, at jeg skal vitne for sannheten” (Johannes 18:37).

Imidlertid forklarte Jesus Pilatus at Hans Rike—Hans styre—
 ikke var av denne verden—denne tida—denne nåværende
 tidsalderen, og sa: ”*Mitt rike er ikke av denne verden ... Men nå er
 mitt rike ikke av denne verden*” (vers 36).

HVA KRISTUS' EVANGELIUM HANDLET OM

Jeg sier at Kristus' evangelium—budskapet som Han brakte fra
 Gud—var de gode forhåndsnyhetene om opprettelsen av Guds
 Rike.

Men akkurat hva inkluderer dette?

Og hvorfor er Guds Rike nødvendig?

Akkurat hvordan påvirker det og står direkte i forbindelse
 med ditt personlige og individuelle liv?

Egentlig er Kristus' budskap om Guds kommende Rike,
 direkte opptatt av verdens tilstander som de er—med mennes-
 kelig natur—dens kilde og opprinnelse—med verdens onder,
 lidelser, ulykkelighet—med verdensfred. Det er opptatt av regje-
 ring—av grunnen til at nåværende menneskelige regjeringer
 feiler med å være de velgjørerne for folkene, som det var meninga
 at de skulle være.

Budskapet Hans treffer direkte røttene til individuell, person-
 lig lykke, og til det ærefryktinngytende, oversanslige potensialet
 til ethvert menneske. Det er opptatt av GRUNNENE til de nåvæ-
 rende tilstandene som berører hvert menneske, og med VEIEN
 som vil løse alle problemer.

Men det angår så mye, mye mer.

Det er opptatt av Guds enorme, overveldende, overordnede
 hensikt som Skaper av hele universet. Det vedrører hele det uen-
 delige universet, fylt med utallige galakser, stjernetake, soler,
 stjerner, planeter, og med Guds hensikt med dem. Det vedrør-
 rer alle englene—med den kjensgjerningen at en tredjedel av
 alle Guds skapte engler vendte seg til SYND, som det ikke finnes
 befrielse fra, og Guds store hensikt og plan for å hindre at en slik
 katastrofe skjer med de to andre tredjedelene.

De fleste av disse tingene er ikke engang fjernt tatt i betraktning i religiøse lærer i denne verden. Guds budskap er opptatt av den totale sannheten.

Det som har blitt dekket så langt, skulle bli tatt i betraktning som bare en introduksjon, til hele historien om Kristus' evangeliebudskap.

3

Menneskets Utrolige Potensial Endelig Åpenbart!

SYNES DU DET GIR NOEN MENING—NÅR MENNESKEHETEN har blitt utrustet med en slik enorm mentalt kraft—at mer enn HALVPARTEN av alle menneskene på jorda skulle være analfabeter, leve i ussel fattigdom, nær sult, i filler og skitt og elendighet; at i et land med 26 millioner mennesker, bare 3 prosent kan lese og skrive, og inntekten per innbygger bare er \$69 per år? Synes du det gir noen mening at menneskelig sivilisasjon har utviklet moderne vitenskap, høyere utdanning, verdens religioner og dens store regjeringer, og likevel at alle disse er i total uvitenhet om *veien* til verdensfred? Ingen av disse kan fortelle oss *hva mennesket er*, om det var en hensikt med at det ble plassert på jorda, *hva den HENSIKTEN ER*, hvor *det går* eller *hvordan det kommer dit*.

Synes du det gir noen mening—med mennesket utrustet med slike store krefter—at denne verden skulle være fylt med så mye ulykkelighet, problemer og onder?

Hadde Skaperen Gud Den Allmechtige dette til hensikt, og bestemte alt dette?

Vi kan gi menneskenaturen skylda for alt, men skapte Gud menneskene med dette ondet for å plage dem?

Det er på tide å få klarhet i dette mysteriet. Det er på tide vi forstår. Det er på tide at vi kommer til svaret på disse spørsmålene som det angivelig ikke er mulig å besvare, som synes å forvirre alle mennesketanker.

*MENNESKET HAR FORNEKTET
DENNE KUNNSKAPEN*

Hvilken kunnskap er det mest nødvendig å kjenne til?

Det er kunnskapen om hva menneskene er; kunnskapen om hvorfor det er til—HENSikten med at menneskene ble plassert på jorda; kunnskapen om veien til å oppnå denne hensikten—om veien til verdensfred, fred mellom enkelt individer, grupper eller nasjoner; kunnskapen om årsaken til alle verdens problemer og onder; kunnskapen om løsningen på alle disse problemene; kunnskapen om de sanne verdiene—hva som er viktig, og hva som er verdiløst.

Det er den manglende dimensjonen i kunnskap.

Se på situasjonen slik den er nå. Angivelig, dette er dagen med opplysning og masseproduksjon av kunnskap. Men både moderne vitenskap og høyere utdanning har fornektet den eneste kilden til denne grunnleggende kunnskapen—åpenbaring—og ingen religion har gitt oss denne mest nødvendige kunnskapen, ennå boka som generelt antas å være kilden til troen til i det minste tre av verdens største religioner, inneholder alt dette.

Se på situasjonen slik den var for mer enn 1900 år siden. Jesus Kristus kom fra himmelen med et budskap fra Gud som inneholdt denne kunnskapen. Men til og med de fleste som trodde på *Ham*, mistrodde budskapet Hans og krevde at Han skulle korsfestes, fordi Han erklærte dette. Apostlene Hans fortsatte med å forkynde budskapet; de også, muligens med en unntagelse, ble martyrer. Før det første århundret tok slutt, var Kristus' *evangeliebudskap* undertrykket og et uekte "evangelium" ble forkynt.

Gå nå hele veien tilbake til begynnelsen av menneskeheten på jorda. De aller første foreldrene våre avviste denne samme, åpenbarte kunnskapen som ble meddelt til dem av Skaperen deres personlig. De trodde ikke på *det Han sa*. Likevel trodde de Satans løgner. De var ulydige og stjal av den forbudte frukten. De *tok til seg selv* kunnskapen om hva som er godt, og hva som er ondt. Hele menneskeslekten har siden den gang fulgt deres eksempel.

Likevel har Den Evige Gud gjort denne livsviktige åpenbarte kunnskapen og sannheten tilgjengelig for enhver som er villig til å *TRO hva Han sier*—i den inspirerte boka Hans, bokenes Bok—Den Hellige Bibel. Denne boka har faktisk blitt verdens

bestselger. Men denne verdifulle boka har blitt tolket og mistolket, forvrengt, fordreid, misvisende fremstilt, misforstått, og baktalt på en måte som ingen annen bok noen sinne har blitt.

Mennesker har skrevet utallige millioner av bøker. Folk TROR hva disse bøkene sier, selv om de kan være delvis, for det meste, eller totalt feilaktige og blottet for sannhet.

Folk tar *disse* bøkene for bokstavelig å mene *hva de sier*. Likevel vil de si om Bibelen ”Du tar sikkert ikke Bibelen *bokstavelig*, gjør du? De vil ikke tro at *denne* boka mener det den sier. Det er selve Ordet til Den Levende Gud, men de nekter å tro hva Gud *sier*.

Og denne mistroende menneskeslekta fortsetter å snuble på sin vei, og stabler opp fjell av menneskelige smerter, misnøye,ulykke, sorg, smerte, lidelse og død.

Likevel gjør Den Evige Gud av sannhet og barmhjertighet, til og med i dag—i denne endetiden av den nåværende, onde verden—livsviktig, spennende, ny kunnskap tilgjengelig for dem som er villige til å tro *hva Han sier*, og å *adlyde det*.

For mer enn 50 år siden, PÅ BEVIS, begynte jeg å TRO og ADLYDE.

Og Den Levende Gud har åpnet sinnet mitt for det ærefryktinngytende, menneskelige potensialet i Sitt Ord—for den *manglende dimensjonen i kunnskap*; for ÅRSAKENE til menneskeslektens onder og for VEIEN til verdensfred og hvordan den til slutt *vil komme*. Og den samme Gud av all skapelse, åpner nå dører for meg, til en uvanlig velvilje i øynene til statsoverhoder over hele verden som en ambassadør uten menneskelig portefølje for verdensfred, og en brobygger for fred mellom nasjoner.

DET VELDIGE UNIVERSET—OG MENNESKET

I denne bøkens Bok, åpenbarer Gud seg Selv som Skaperen av alt, ikke bare av jorda og mennesket, men av *hele det grenseløse universet*. Skaperen av mennesket er også Skaperen av alt. På en klar, skyfri natt kan man beskue den stjernestrødde himmelen. Er det mulig at det er en uant forbindelse mellom galaksene med deres mektige soler, planeter—og mennesket?

I denne sanne historien om *menneskets utrolige potensial*, anser jeg det vel, først å se til Skaperens overordnede hensikt.

Forbered deg på spennende, ny kunnskap—det utrolige, ærefryktinngytende potensialet som er grunnen til at mennesket ble skapt og plassert her på jorda.

Winston Churchill sa til Kongressen i De forente stater, at det er en hensikt som blir utarbeidet her nede. Det er riktignok få som kjenner til hva denne hensikten er; likevel er det tydelig åpenbart.

Og det er den mest spennende, mest vidunderlige, håpefulle sannheten som noensinne kunne bli åpenbart.

GUD—SKAPEREN AV UNIVERSET

Har du noensinne undret deg over alle de talløse millionene av skinnende stjerner som du har sett på en ellers svart, skyfri himmel? Noen ganger synes det som en enorm rakett, som akkurat har bristet ut i en glitrende lysekrone.

Mange av dem er enorme soler utrolig mye større enn vår sol. Sannsynligvis er de fleste av dem omgitt av planeter, slik sola vår er omgitt av Jorda, Mars, Jupiter, Saturn, og andre planeter i solsystemet vårt.

Har du ikke undret deg over dem? Er noen av dem bebodd? Utviklet de seg, slik som de fleste vitenskapsmenn—astronomer, biologer, geologer—teoretiserer? Eller ble de skapt av et overintelligent, allmektig Skaperveresen? Ble de skapt og plassert i rommet FOR EN HENSIKT? Inneholder noen av planetene noe slags liv, eller er alle som månen vår—døde, forfallene, livløse, ødelagte, tomme, ubebodde? Og *hvis* de er i en forfallen og livløs tilstand, HVORFOR ville en intelligent Skaper ha skapt dem slik?

Eller gjorde Han det?

Dette er virkelig spennende spørsmål. Vitenskapsmenn er svært interesserte i å få vite mer om disse utallige, gigantiske legemene der ute i rommet. Vitenskapen vet ikke mye om opprinnelsen til alle disse mektige legemene. Det finnes mange teorier—mange antagelser—mange hypoteser—som om hvordan de ble formet—men de er ikke grunnlagt på virkelige åpenbarte fakta.

Vitenskapen generelt forneker ÅPENBARING som en grunnleggende kilde til kunnskap. Selv om astronomer i hundrevis av år har vært nysgjerrige over stjernene i himmelen, vier mange

sine liv til dette studiet gjennom stadig forbedrede teleskop, de vet ingenting om hensikten—eller om det *er* en hensikt.

I Pasadena, California, i kort avstand fra [det tidligere] Ambassador College, ligger det verdensberømte Jet Propulsion Laboratory, som blir operert av Californias Teknologiske Institutt, og først og fremst er viet til regjeringa i U.S. og romfartsprosjekter. Der utformer og produserer de ubemannede romfartøyer som skal sendes ut i verdensrommet for å fotografere, og sende tilbake bilder fra andre planeter i solsystemet vårt. I desember 1974, kom en av dem forholdsvis nær (26 000 miles) til Jupiter. Den sendte tilbake fotografier som åpenbarte tilleggskunnskaper, om denne største av planetene våre. De ga ikke noe bevis på eksisterende liv eller på forhold som muliggjorde opprettholdelse av liv.

Deretter på den 9de februar 1975, gjorde astronomer ved Arizona Universitet krav på å ha oppdaget bevis på at det var vann på Jupiter, gjennom et teleskop. Dette betrakter jeg som høyst usannsynelig.

Selvfølgelig er det planeten Mars som har tiltrukket seg størst oppmerksomhet. Har du ikke undret deg over hvis Mars er bebodd—hva slags liv som kunne eksistere der? Selve dette spørsmålet har sørget for gjennomgangstemaet for science fiction filmer, og en fjernsynsserie som blir sett på av millioner.

Men *eksisterer* menneskelig liv eller noen annen form for liv—enten mye høyere enn mennesket, eller mye lavere—på Mars eller på noen annen planet? Vitenskapen har ikke disse svarene. Men de mange fotografiene som har blitt sendt tilbake til Jorda, fra romfartøy på overflata av Mars, og derfor har vært mye *nærmere* Venus, Jupiter og Saturn enn planeten vår, Jorda, i det minste **INDIKERER** et totalt fravær av liv på alle disse planetene—eller forhold som muliggjør opprettholdelse av liv.

Det hadde blitt planlagt å prøve å lande det ubemannede romfartøyet Viking på Mars på 200års jubileet til De forente stater som en nasjon. Faktisk hadde dette romfartøyet, som lignet på et digert, klossete leketøy, blitt skapt ved Jet Propulsion Laboratory i Pasadena, California. Viking var utstyrt for å sende tilbake fotografier fra selve overflata til planeten Mars.

Faktisk landet det der den 20de juli 1976. Jet Propulsion Laboratory (JPL), operert som et regjeringsprosjekt, men en avdeling av Californias Teknologiske Institutt, befinner seg i kort avstand

fra Ambassador Auditorium i Pasadena. JPL vitenskapsmennene hadde arrangert å overføre de aller første bildene noensinne som hadde blitt tatt på overflata til Mars, til Ambassador Auditorium, slik at et offentlig publikum kunne se på overføringa av disse pionerfotografiene.

Naturligvis var denne overføringen av disse aller første fotografiene fra en planet lengre av sted enn månen vår, av spesiell interesse for meg—ikke bare på grunn av viktigheten av disse første fotografiene, men også fordi Ambassador Auditorium hadde blitt designet og bygd under min personlige ledelse.

Atskillige mennesker hadde sittet hele natta i Auditoriet. Jeg personlig, i kommunikasjon med vitenskapsmennene i JPL, kom til Auditoriet ca. 04.50. De første bildene begynte å komme inn på et stort filmlerret ca. 05.10.

Bildene viste tydelig det som er åpenbart i Guds Ord—Romerne 8:19-23, Revised Standard Version. Alt er ødeleggelse, forringelse, i en tilstand av forfall. Det kom ikke til syne noen bevis på livstegn av noe slag, eller av forhold som kunne opprettholde liv.

Alle indikasjoner er at *bare* planeten Jorda, er en planet som kan opprettholde liv. De andre ser ut til å være lik månen vår—døde, forfallene, ødelagte og tomme. Jorda vår er del av solsystemet, som er del av en enkelt galakse, som kalles Melkeveien. Det er mange flere galakser utover vår. De strekker seg ut i avstander i rommet som er så uendelige, at menneskesinnet ikke kan forestille seg det uttrykt i miles, meter, eller noe lengdemål unntagen lysår.

Så selv om vitenskapen vet forholdsvis lite om det ubegrensede universet, forteller åpenbaringer oss noe så forbløffende om dem, at det ikke finnes ord.

Det første verset i Guds åpenbarte Ord sier: "I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden." Ordet "himmelen" skulle vært oversatt "himlene," siden ordet på originalt hebraisk er flertall.

Oldtidens kong David av Israel undret seg over stjernene, og ble inspirert til å fortelle oss at Gud skapte dem.

SKAPT—MEN HVORFOR?

David var inspirert til å skrive: "Herre, vår Herre! Hvor herlig ditt navn er over hele jorden, du som har utbredt din prakt over

himmelen! ... Når jeg ser din himmel, dine fingrers verk, månen og stjernene som du har satt der—hva er da et menneske at du kommer ham i hu” (Salmene 8:2,4-5).

Det kan være at kong David ikke hadde blitt gitt åpenbaringen om den virkelige sammenhengen mellom mennesket og stjernene i verdensrommet, for han fortsetter: ”Du gjorde han til hersker over dine henders verk, alt la du under hans føtter: Sauer og okser, alle sammen, ja, også markens ville dyr, himmelens fugler og havets fisker, alt som ferdes på havenes stier. Herre, vår Herre! Hvor herlig ditt navn er over hele jorden!” (versene 6-10).

David begrenser her herredømmet til menneskene til nåtida—til det som Gud ga menneskene ved skapelsen av mennesket—den massive jorda, jordas atmosfære, og vannene og havet (som i 1 Mosebok 1:26-28).

Det er maktområdet som menneskene har nå.

I Det nye testamentet, som ble skrevet mye senere, er det mye mer som er åpenbart.

MENNESKETS UTROLIGE POTENSIAL ÅPENBART

I brevet til hebreerne kan vi lese: ”For det var ikke under engler han [Gud] la den kommende verden, som vi taler om” (Hebreerne 2:5). Temaet i denne sammenhengen er ”den kommende verden.”

Det er bare en jord, men Bibelen snakker om tre verdener, perioder, eller sivilisasjoner på jorda—”verden som var” (verden før syndefloden fra Adam til Noah); denne ”nåværende onde verden” (fra syndefloden til Kristus’ tilbakekomst, ennå framtid); og ”den kommende verden” (som begynner når Kristus kommer tilbake og setter opp Guds Rike).

Dette verset snakker om engler som om verden hadde vært underordnet engler; helt i begynnelsen av dette brevet til hebreerne, det første kapitlet, snakkes det faktisk om Kristus og englene og forholdet mellom engler og mennesker. Dette må bli forklart litt senere.

Men husk at det generelle temaet her, eller sammenhengen, er ”den kommende verden, som vi taler om”—ikke denne nåværende verden, som nå raskt kommer til sin ende! Fortsett i vers 6:

”Men det er en som et sted har vitnet: ...” Deretter følger et sitat fra bare de seks første versene av den åttende salmen.

I denne salmen fortsetter David spesifikt å vise at Gud nå har plassert den massive jorda, jordas atmosfære eller luft, og havet under menneskene. Men nå har skriveren av brevet til hebreerne blitt inspirert til å følge opp med noe radikalt annerledes—noe som vil skje i den kommende verden!

Denne åpenbarte kunnskapen om Guds hensikt for menneskene—om menneskets utrolige, ærefryktinngytende potensial—ryster fantasien. Vitenskapen vet ingenting om det—ingen religion åpenbarer det, så langt jeg vet—og høyere utdanning er for visst i fullstendig uvitenhet om det.

Ikke desto mindre, det er hva Gud sier Han har beredt for dem som elsker Ham (1 Korinterbrev 2:9-10).

Jeg har tidligere sagt at Gud hadde åpenbart nødvendig kunnskap til de første foreldrene våre, men *de trodde ikke på det Han sa!* Rundt 4000 år senere, viste Jesus Kristus seg på jorda med et budskap direkte fra Gud Far i himmelen, som åpenbarte den samme nødvendige kunnskapen—men bare en håndfull—120—trodde på det Han sa, selv om mange erklærte å ”tro på Ham” (som i Johannes 8:30-31, 37-38, 40, 45-46).

I dag tror fortsatt ikke vitenskap, religion og utdanning på HVA HAN SA.

Jeg vil forklare dette—og hvorfor—litt senere. Men så mange av disse innbyrdes forbunnete poengene kan ikke bli forklart alle på en gang.

Men la oss nå se hva som blir sagt i dette avsnittet i Hebreerne, og begynne med der Hebreerbrevet holder opp med å sitere den åttende salmen: ”Alt la du under hans [menneskets] føtter. For da han [Gud] la alt under ham [mennesket], holdt han [Gud] IKKE NOE TILBAKE som han ikke underla ham” (Hebreerne 2:8).

Er det mulig at Gud kunne mene det Han sier (”alt”)? *Ingen-ting* ekskludert?

I det første kapitlet, gjengir Moffat oversettelsen av Bibelen det greske ordet oversatt ”alt” som ”universet.”

Med andre ord, for de som er villige til å tro på det som Gud sier, sier Han at Han har bestemt at hele universet—med alle dets galakser, dets utallige soler og planeter—*alt*—vil bli underlagt mennesket.

Men *vent et øyeblikk!* Før du nekter å tro på dette, les de neste ordene i det samme åttende verset: ”*Ennå* ser vi *ikke* at alt [det endeløse universet] er ham [mennesket] underlagt.” Husk (vers 5), dette snakker om ”den kommende verden”—ikke dagens verden. Men hva ser vi nå, i dag? ”Men han som for en kort tid ble satt lavere enn englene, Jesus, ham ser vi kronet med herlighet og ære fordi han led døden...” (vers 9). Menneskene, andre enn Kristus, er *ENNÅ* ikke ”kronet med herlighet og ære.”

Men se hvordan Kristus allerede er kronet med herlighet og ære. Fortsett: ”Da han førte mange barn til herlighet, sømmet det seg for ham, som *alt* [hele universet] er til for og alt er til ved, å fullende deres frelses høvding gjennom lidelser... Derfor skammer han seg ikke ved å kalle dem brødre” (versene 10-11).

Med andre ord, kristne som har Guds Ånd er medarvinger med Kristus til å *ARVE* alt det som Kristus allerede har arvet. Han er nå i herlighet! Han har allerede arvet det endeløse universet. Han *oppretholder* det ved sin kraft. Mennesket, hvis han har omvendt seg, har Guds Hellige Ånd (Romerne 8:9), og er nå bare en *ARVING*—ennå ikke en innehaver.

Men se nå hvordan Kristus allerede *har blitt* kronet med herlighet og ære—og allerede er i besittelse—har allerede arvet. Begynn med Hebreerne, kapittel 1:

”Etter at Gud... har han nå i disse siste dager talt til oss gjennom Sønnen. Ham har han innsatt som arving til alle ting [det uendelige universet]. Ved ham har han også skapt verden. Han er avglansen av hans herlighet og avbildet av hans vesen, og han bærer [oppretholder] alle ting [hele universet] ved sin krafts ord...” (versene 1-3).

Den levende Kristus opprettholder allerede hele universet ved Sin ubegrensede guddommelige kraft. Dette avsnittet fortsetter med å vise Hans overlegenhet over englene—Han er unnfanget og født Guds Sønn—englene er bare individuelt skapte vesener. Engler er nå administrerende ånder (usynlige for oss), de tjenere oss—oss som nå har lavere status enn englene—men som er *arvinger* til frelse, når vi, lik Kristus, skal bli Guds *fødte* Sønner (versene 4-14).

DET YTRE ROM—PLANETER NÅ DØDE

Sett nå dette sammen med det som er åpenbart i det åttende kapitlet av Romerne.

Her snakkes det om Kristus som Guds Sønn: "... for at han skulle være den *førstefødte* blant mange brødre" (vers 29). Mennesker som har Guds Hellige Ånd, er Guds *arvinger* og medarvinger med Kristus—som, den eneste av alle mennesker, allerede har blitt født som Guds Sønn ved oppstandelse fra døden (Romerne 1:4). Han er den FØRSTE av den menneskelige familien til å bli født inn i Guds Familie—Guds Rike. Han er Pioneren vår som har gått foran oss. Vi skal følge etter ved oppstandelsen av de rettferdige ved Kristus tilbakekomst til jorda i suveren kraft og herlighet.

Dette åttende kapittelet av Romerne, vers 9, sier at hvis Guds Hellige Ånd bor i oss er vi Hans unnfangede sønner, men hvis vi ikke har Ånden i oss, hører vi ikke til Ham—er ikke kristne i det hele tatt. Men vers 11 sier at hvis vi har Guds Hellige Ånd som vokser i oss og leder oss, skal vi bli reist opp fra de døde ved Hans Ånd—(eller hvis vi lever når Kristus kommer, skal vi bli forandret fra dødelige til udødelige.)

Fortsett nå: "For så mange som drives av Guds Ånd, de er Guds barn ... Ånden selv vitner sammen med vår ånd at vi er Guds barn. Men er vi barn, da er vi også arvinger. Vi er Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sant vi [i dette livet] lider med ham for at vi også skal herliggjøres med ham. For jeg er overbevist at den nåværende tids lidelser ikke er for noe å regne mot den herlighet som skal bli åpenbart på oss ..." (versene 14-18).

Fortsett i DNB-1978: "Alt som er skapt, venter med lengsel på at Guds barn skal åpenbares i herlighet. For det som er skapt [alle solene, planetene, stjernene, månene], ble lagt under forgjenglighet, ikke frivillig, men på grunn av ham som gjorde det slik. Likevel var det håp, for det skapte skal bli frigjort fra trelldommen under forgjengligheten og få del i den frihet som Guds barn skal eie i herligheten. Vi vet at alt som er skapt [stjerner, soler, og måner som nå er i trelldom under forgjengelighet], stønner og lider som i fødselsveer helt til denne dag. Og ikke bare det, men også vi [vi Ånd-unnfangede mennesker] som har fått Ånden den første frukt av den kommende høst [de veldig FÅ som nå har blitt kalt til frelse—"førstegrøden"] vi sukker med oss selv og lengter etter den dag da vårt legeme blir fridd ut, og vi blir Guds barn helt og fullt" ["fødsel som sønner", RSV] (versene 19-23).

For en forbløffende, vidunderlig åpenbaring av kunnskap!

Det kunne ikke bli skrevet et mer forbløffende, ærefryktinn-
gytende, øyeåpnende avsnitt!

Det er så overraskende åpenbarende, at man ikke kan forstå
det fullt ut ved bare å lese raskt gjennom det,

Først siterte jeg fra vers 29 av Romerne 8 der det slår fast at
Kristus VAR den førstefødte av MANGE BRØDRE.

I Hebreerne 1, ser vi at Kristus, det første mennesket som har
blitt født ved oppstandelse fra døden, nå har blitt herliggjort og
opprettholder hele universet. Han er Pioneren vår som har gått
foran oss. Ved tilbakekomsten Hans til jorda i makt og herlighet,
skal de som har blitt omvendt og mottatt Guds Hellige Ånd, bli
født inn i Guds Familie gjennom oppstandelse. Deretter vil *hele*
universet bli lagt UNDER dem!

Så, fra Romerne 8, *hvis* vi har blitt og blir ledet av Guds
Hellige Ånd, vil vi bli reist opp til åndelig komposisjon og
udødelighet i Guds Familie, slik Kristus ble i 31 e. Kr ved opp-
standelsen Sin.

Nå en gang til fra vers 19: "For skapningen venter og lengter
etter at Guds barn skal bli åpenbart." Dette skal skje ved opp-
standelsen når disse som er mennesker virkelig blir—ved en
oppstandelse eller øyeblikkelig *forandring* fra dødelig kjød til
udødelig Ånd—Guds Sønner.

Nå vær snill å forstå. *Hvorfor* skulle hele universet—
skapelsen—vente og *lengte* etter den virkelige fødselen og
tilsynkomsten til alle disse Sønnene til Gud, at de blir født inn i
Guds Familie? De følgende versene skildrer et univers fylt av pla-
neter i forfall og tomhet—likevel som om de *nå* er underordnet
denne tilstanden i håp! "... for det skapte [universet som nå ikke
er i stand til å opprettholde liv] skal bli frigjort fra trelldommen
under forgjengeligheten og få del i den frihet som Guds barn skal
eie i herligheten."

Hvordan falt alle planetene inn i trelldom under forgjengelig-
heten? Det er sikkert at Gud ikke skapte dem slik.

Forfall tilkjennegir en tilstand eller forfatning forårsaket av
degenerering eller nedbrytning fra en tidligere uforfallede til-
stand. Gud skapte da disse planetene i en tilstand av IKKE forfall.
Men noe *forårsaket* at forringelse satte inn.

Hva kunne ha forårsaket denne "trelldommen under
forgjengeligheten"?

Det kan ikke være den tilstanden Gud skapte dem i! Alt vi kan lese i Guds åpenbarte Ord om Guds skapelse, viser til at det hadde vært en perfekt skapelse. Jorda ble først skapt som en perfekt skapelse med strålende skjønnhet. Fakta angående dette vil komme i kapittel 4.

Vi skal se at engler bebodde jorda før skapelsen av mennesket. Engler, som var perfekte fra skapelsen inntil synd eller lovløshet ble funnet i dem, forårsaket at hele overflata av jorda ble vendt til en tilstand av forfall, forvirring og tomhet, som vi skal se.

Kunne hele universet ha blitt skapt i stand til å opprettholde liv? Vi har ikke blitt fortalt spesifikt ved åpenbaring i Guds Ord om det var slik eller ikke, men det vi har blitt fortalt kaster ytterligere lys over hvorfor Gud bestemte seg for å skape mennesket!

Fortsett dette avsnittet i Romerne 8:22: ”For vi vet at hele skapningen [universet] til denne stund sukker sammen og stønner sammen som i veer.” Ta i betraktning at skapelsen blir sammenlignet med en mor som er i ferd med å føde barnet sitt. Skapelsen blir skildret som om den stønner i veer i håp (vers 20), mens den venter på fødselen til Guds barn ved oppstandelsen til udødelighet. Det er som om skapelsen er moren og Gud er faren. Under alle omstendigheter er hele vektleggelsen i dette avsnittet på at når vi (omvendte mennesker) blir født av Gud—og da har Guds makt og herlighet—vil vi gjøre det som Gud gjorde da denne jorda hadde blitt lagt ”øde og tom”—Hebraisk *tohu* og *bohu* (1 Mosebok 1:2). Kristus, som fornyet ”jordens skikkelse” (Salmene 104:30), fornyet det som hadde blitt ødelagt ved opprøret til syndende engler.

Hva disse vidunderlige avsnittene innebærer og antyder går veldig mye lengre enn det som er spesielt åpenbart.

For å begripe helheten i budskapet om Guds Rike, trenges det mange kapitler som dette ene. Det er et alt omfattende tema.

Dette avsnittet indikerer presis det som alle astronomiske og vitenskapelige vitnesbyrd indikerer—solene er baller av ild, som gir lys og varme; men planetene, med unntagelse av denne jorda, er i en tilstand av død, forfall og forgjengelighet—men ikke for alltid—men venter inntil omvendte mennesker er FØDT som Guds barn; født inn i selve Den guddommelige Familien til Gud, som former Guds Rike.

Jesus’ evangelium var Guds Rike. Det jeg viser dere her er at Kristus’ evangelium om Riket, i virkeligheten inkluderer all den

kunnskapen som blir åpenbart her—til og med hele universet vil bli styrt av oss, som, sammen med Gud Far og Kristus, vil utgjøre Guds Rike.

Gud er først av alt Skaper, men Han er også Hersker. Og Han er Pedagog, som åpenbarer kunnskap, som er ytterligere og utenfor rekkevidden av det menneskesinnet kan forstå av seg selv!

Sett sammen alle disse skriftstedene som jeg har brukt i dette kapitlet, og du begynner å forstå menneskets utrolige potensial. Potensialet vårt er å bli født inn i Guds Familie, og motta total makt! Vi vil bli gitt jurisdiksjon over hele universet!

Hva vil vi gjøre da? Disse skriftstedene indikerer at vi skal spre liv til billioner på billioner av døde planeter, på samme måten som liv har blitt gitt til denne jorda. Vi skal skape slik som Gud veileder og instruerer. Vi skal styre i all evighet! Åpenbaringen 21 og 22 viser at det da ikke vil være noen smerte, lidelse eller ondskap, fordi vi skal ha lært å velge Guds gode vei. Det vil bli et evig liv der vi skaper, og alltid ser framover i superfrydefull forventning til nye kreative prosjekter, samtidig som vi også ser tilbake på prosjekter, med lykke og glede over hva som allerede har blitt utført.

Vi vil aldri bli trøtte eller kjede oss. Alltid levende—fulle av frydefull energi, vitalitet, overstrømmende liv, styrke og kraft!

For et potensial!

Men *hvorfor*? Hvorfor har Gud til hensikt alt dette?

Det er fortsatt mye å åpenbare. Med dette kapitlet lagt til de foregående, har vi bare startet opp med å forklare det sanne evangeliet.

Hvorfor ble det opponert imot? Hva er grunnen til all menneskelig elendighet og lidelse?

Hva er opprinnelsen til ondskap?

Hva er opprinnelsen og opphavet til menneskenaturen, og hvordan skal menneskene bli kvitt den?

Hvorfor ble mennesket skapt dødelig, av fysisk substans fra jorda? Hvorfor har mennesket, som er satt sammen av den samme substansen som dyr, som dør den samme døden som dyr, har et sinn som er tusen ganger større i intellektuell ytelse enn dyr, som i realiteten har hjerner, som er lik menneskehjernen, både i mengde og kvalitet? Hva utgjør forskjellen? *Hvorfor* er menneskesinnet, som er i stand til å finne opp datamaskiner

og fly til månen og tilbake, hjelpeløse i møtet med sine egne problemer og relasjoner til andre her på jorda?

Alle disse tingene vil bli forklart.

Vitenskapen har ikke svar; religion har feilet med å fortelle oss; pedagogikken er i UVITENHET om disse spørsmålene.

Men les videre, om den ENKLE SANNHETEN!

4

Tidligere Tilværelse Før Det Materielle Universet

JEG HAR FORKLART MENNESKETS UTROLIGE POTENSIAL FOR deg. Men *hvorfor*? Hva er Gud Skaperens hensikt med alt dette? *Hvorfor* bestemte den levende Gud seg for å skape mennesket og plassere han på jorda? Gud gjør ingen ting uten grunn.

For å forstå—for å fatte hele bildet med hensyn til tidsperspektivet—må vi gå hele veien tilbake til forhistorisk tid. Også den manglende dimensjonen i kunnskap er åpenbart i Guds Ord—Guds budskap og åpenbaring av kunnskap til menneskene.

Har du noen gang begynt å se på en film når den har kommet mer enn halvveis i filmen? Antageligvis ble du forvirret—fordi du ikke hadde sett hva som skjedde før, og som ledet opp til det punktet der du først begynte å se på den.

Det er det samme å komme til en FORSTÅELSE om hva Gud har forberedt for menneskene—om menneskets endelige potensial.

Man kan bare komme til en virkelig forståelse ved å begynne *med begynnelsen* av historien!

Hvis du ville spørre hvor du finner den virkelige begynnelsen av hendelsene i Bibelen, ville de fleste som innehar den minste kjennskap til verdens ”bestselger,” si: ”hvorfor, i 1 Mosebok kapittel 1 vers 1 selvfølgelig.”

GALT!

Den virkelige begynnelsen, når det kommer til tidsrekkefølgen, finnes i Det nye testamentet, det første kapitlet av Johannes,

vers en. Hendelsene som blir skildret i 1 Mosebok, skjedde senere—muligens til og med millioner av år senere,

Men hendelsen som er nedtegnet i Johannes 1:1, åpenbarer en eksistens kanskje lenge før Gud skapte jorda og det materielle universet.

Legg merke til dette: "I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud." Det fortsetter: "Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved ham, og uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til."

Uttrykket "alle ting" i Hebreerne 1:3 er oversatt som "UNIVERSET" i Moffat oversettelsen. Hele UNIVERSET ble til av Ham!

Det 14de verset i Johannes 1 sier: "Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Og vi så hans herlighet, en herlighet som den en enbåren Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet."

Personligheten som ble kalt Ordet, var den ene som i siste instans—likevel mer enn 1900 år siden—ble født Jesus Kristus.

Navnet, "Ordet," er opprinnelig oversatt fra Gresk tekst, og betyr, bokstavelig talt, akkurat det som det er oversatt til på norsk—"Talsmann." Men Han var ikke Guds Sønn "i begynnelsen." Likevel åpenbarer Skriften at Han alltid har eksistert, og alltid vil—"fra evighet til evighet." Han var "uten far og uten mor—uten ættetavle. Hans dager har ingen begynnelse og hans liv ingen ende..." (Hebreerne 7:3).

Så *tenk* på dette, hvis du vil!

Opprinnelig eksisterte det bare to Åndelige Personligheter, selveksisterende. De hadde skaperkraft—de hadde perfekte, enestående sinn—de var i besittelse av perfekt, hellig og rettfærdig KARAKTER.

Men, DET VAR INGEN ANDRE—INGENTING ANNET! Det var ikke noe stoff—ikke noe fysisk univers—ENNÅ! Ingen andre levende vesener eller ting.

Bare disse to, like i sinn og krefter, med unntagelse av at Gud var enestående i autoritet, og Ordet var i perfekt harmoni *under* den autoriteten. De var av et sinn, i absolutt enighet.

Men ALLE TING—universet og alt som eksisterer i det—ble til av den Personligheten som ble kalt Ordet. Ikke desto mindre, som vi leser i Efeserne 3:9: "Gud... skapte ALLE TING gjennom Jesus Kristus" [KJ]. Og før Han ble Jesus Kristus var Han

”Ordet!” Også i Sitt liv som menneske, sa Jesus at Han bare talte det som Faren hadde bestemt.

Ja, TENK!

I evighet, til og med før ”forhistorien,” var disse to enestående Vesenene. Alene! I tomheten i rommet! Ikke noen andre livsformer—ingen andre levende vesener! *Ingenting annet!*

Men de hadde SINN med en enestående kapasitet. Og, mye, mye senere, skapte de mennesker i sin egen likhet og bilde. De utstyrte MENNESKET med SINNETS kraft. Det synes åpenbart at menneskenes sinn ble skapt til å fungere på samme måten som Skaperens, om enn i en lavere forstand.

Men hvordan bruker vi mennesker sinnene våre? Vi er utstyrt med noe beslektet med kreative krefter. Menneskene produserer bygninger ut av eksisterende materialer. Menneskene har produsert innviklede maskiner. Men *hvordan?* Menneskene *tenker det ut*—legger planer—før de virkelige lager det.

Som en illustrasjon: Etter mange bønner for å lære Guds vilje om dette, fikk jeg lov til å bygge det fineste, mest moderne auditoriet på denne jorda—Ambassador Auditorium i Pasadena, California. Men jeg tenkte og planla mye—jeg engasjerte det største og beste firmaet av arkitekter og ingeniører i verden, til å utforme den generelle ideen om et slikt byggverk, til en fullstendig PLAN. Vi brukte tolv år på å tenke ut, utforme, og sette dette Auditoriet inn til virkelige planer og blåkopi, til og med før vi gravde ut tomte. Hvert kubikkinnhold av Auditoriet ble utformet på papiret, før et eneste kubikkinnhold gikk inn i produksjon.

Hvor mye mer må da Den Store Gud og Ordet ha tenkt ut, planlagt, og utformet i sinnene sine, før den virkelige skapelsen?

De skapte ikke materie først. Lovene og fakta med radioaktivitet forteller oss med sikkerhet at det var en tid da det ikke fantes slik materie.

Men Den Store Gud utformet og skapte ÅNDELIGE VESENER først, gjennom Ordet—engler, hver eneste individuelt skapt—millioner eller kanskje milliarder av dem! De besto fullstendig av ånd. De ble gitt selvberget liv—iboende liv—udødelighet. Men Guds skapte dem også med SINN—med kraft til å tenke, resonnere, å foreta valg og beslutninger!

DEN ENESTÅENDE KREATIVE FULLENDELSEN

Men det var en superviktig egenskap som ikke engang Guds skapende krefter kunne skape øyeblikkelig på befaling—den samme perfekte, hellige, rettferdige KARAKTEREN som er iboende både i Gud og Ordet!

Denne slags karakter må bli *UTVIKLET* ved *VALGET* og *HENSIKTEN* til den som den kommer til å eksistere i.

Så legg godt merke til denne superviktige sannheten—at perfekt, hellig og rettferdig *karakter* er den mest enestående prestasjonen av fullendelse som er mulig for Den Allmektige Gud Skaperen—det er også betydningen for Hans ytterste, enestående *HENSIKT!* Hans endelige mål!

Men *HVORDAN?*

Jeg gjentar, en slik perfekt karakter må *utvikles*. Den krever det frie valget og avgjørelsen til det enkelte vesenet som den skal skapes i. Men, ytterligere, selv da må den bli inngitt av og fra Den Hellige Gud som er den eneste, som har en slik rettferdig karakter å gi bort.

Perfekt, hellig og rettferdig karakter er muligheten i en slik individuell entitet å lære å kjenne den sanne og rette veien fra den falske, og frivillig foreta seg en fullstendig og ubetingelsesløs overgivelse til Gud og Hans perfekte vei—å overgi seg til å bli *beseiret* av Gud—å bestemme til og med mot fristelser og egne ønsker, å *leve* og *gjøre* det som er rett. Og likevel da er en slik hellig, rettferdig karakter Guds gave. Den kommer ved å overgi seg til Gud og å inngi *HANS LOV* (Guds rette levevei) i det vesenet som bestemmer og vil dette.

Faktisk, kommer denne perfekte karakteren bare fra Gud, som den er inngitt i entiteten fra skapelsen Hans, ved å frivillig føye seg, til og med etter svært vanskelige prøvelser og tester.

Jeg har viet noen få avsnitt til dette poenget fordi det er det suverene toppunktet av midlene i Guds helhetlige *HENSIKT!*

Nå som med englene i forhistorien: Gud 1) skapte dem med sinn som var i stand til å tenke, resonere, å ta egenrådige valg og avgjørelser, og, 2) åpenbarte klart til dem *DEN SANNE OG RETTFERDIGE VEIEN SIN*. Men av nødvendighet lot Gud dem ha fri moralsk handlekraft til å akseptere Guds rette vei, eller til å vende seg til motstridende veier etter sine egne spekulasjoner.

Hva var Guds ENDELIGE MÅL for englene? Det er ingen tvil om at det som nå, på grunn av opprøret til englene, har blitt menneskenes oversanselige potensial!

Som et testområde, og mulighet for positive og aktive kreative utførelser, skapte Gud—brakte inn til eksistens—hele det uendelige, materielle universet.

Gud skapte nå ikke bare stoff, men med og i det, energi og slike lover som menneskene har oppdaget, på områdene med fysikk og kjemi. Gud formet stoff til å være til stede både i organiske og uorganiske tilstander.

Og så kommer vi nå til det som er åpenbart i 1 Mosebok 1:1: ”I begynnelsen [av det fysiske universet] skapte Gud himmelen og jorden.”

Som tidligere uttalt, vil ordet ”himmelen” bli funnet i entall i King James engelsk språklig oversettelse (AV) [og i DNB 1978 og 1980]. Men dette ble opprinnelig skrevet av Moses på hebraisk. Og på hebraisk er ordet i flertall—”himlene”—og slik ikke bare inkluderer jorda vår, men hele det materielle UNIVERSET.

Det blir derfor indikert at *på den tida*—etter skapelsen av englene—ble hele universet brakt inn til eksistens samtidig som skapelsen av jorda vår. Jeg finner sterke indikasjoner på dette i andre bibelske interne vitnesbyrd.

DEN PERFEKTE SKAPELSEN

Den opprinnelige hebraiske teksten (teksten originalt skrevet av Moses) antyder en perfekt skapelse. Gud åpenbarer Seg som Ska-per av perfektjon, lys og skjønnhet. Hver henvisning i Bibelen beskriver tilstanden til enhver fullført fase av Guds skapelse som ”godt” [KJ ”veldig godt”]—perfekt.

Dette første verset i Bibelen snakker faktisk om den opprinnelige FYSISKE skapelsen i sin helhet—universet—*inkludert* jorda, for kanskje millioner av år siden—som en perfekt skapelse, vakker og perfekt så langt som dens skapelse var et ferdig, fullført arbeid. Gud er en perfektjonist!

I Job 38:4, 7, snakker Gud spesifikt om skapelsen av denne jorda. Han sa at alle englene (skapte ”Guds sønner”) jublet av fryd ved skapelsen av Jorda. Dette åpenbarer at engler ble skapt *før Jorda ble skapt*—og sannsynligvis før det materielle universet.

Solene, planetene, og stjernelegemer er materiell substans. Englene er individuelt skapte åndelige vesener, som består bare av ånd.

Det vil komme som en overraskelse for mange, å lære at engler bebodde denne jorda FØR skapelsen av menneskene. Dette avsnittet i Job antyder dette.

ENGLER PÅ JORDA SYNDET

Andre stykker plasserer engler på Jorda før menneskene.

Legg merke til i 2 Peter 2:4-6. Først i tidsordenen var "engler som hadde syndet." Det neste i tidssekvensen er verden før syndefloden som begynner med Adam, og til etter Syndefloden. Etter det, Sodoma og Gomorra.

Denne bokenes Bok, som inneholder åpenbart kunnskap fra Gud Skaperen, forteller oss at Gud skapte engler som besto av ånd. Men kan du forestille deg at engler blir syndende engler? Engler ble skapt med makt over tankene, over bestemmelser og valg, ellers ville de ikke ha individualitet eller karakter. Siden *synd* er brudd på Guds lov, gjorde disse englene opprør mot Guds lov, grunnlaget for Guds regjering.

Legg nøye merke til hva som er åpenbart i 2 Peter 2:4-5: "For Gud sparte ikke de engler som hadde syndet, men styrtet dem ned i avgrunnen, der de blir holdt i varetekt i mørkets huler inntil dommen. Han sparte heller ikke den gamle verden, men bevarte rettferdighetens forkynner Noah—selv den åttende—den gang han førte vannflommen over de ugudeliges verden."

Disse versene viser at universell synd bringer universell ødeleggelse til den fysiske Jorda. Den antediluvianske synden, som kuliminerte med Syndefloden, var verdensomfattende, universell synd. Legg merke til: "... jorden var ... full av vold ... *alt kjød* hadde fordervet sin ferd på jorden ... de har *fylt jorden* med vold ..." (1 Mosebok 6:11-13). "Men Noah fant nåde for Herrens øyne. ... Noah var en rettferdig mann, ulastelig blant sine samtidige. Noah vandret med Gud" (versene 8-9). Alt kjød hadde syndet—over hele jorda. Men *bare Noah* "vandret med Gud." Så, Syndefloden ødela *hele jorda*—alle med unntagelse av Noah og familien hans.

Homoseksualitet og andre synder til Sodoma og Gomorra spredde seg over territoriene til disse to byene. En

fysisk ødeleggelse kom over hele områdene deres. Englenes synd var verdensomspennende, ødeleggelsen av Jorda var verdensomspennende.

Versene som er sitert ovenfor plasserer englenes synder *før* de antediluvianske syndene, som startet med Adam, og *før* skapelsen av mennesket. Og *det* skulle være en overraskende åpenbaring om en fase av en manglende dimensjon i kunnskap! Engler bebodde Jorda *før* skapelsen av mennesket.

Og Guds regjering ble administrert på Jorda inntil opprøret til de syndene englene.

Hvor lenge disse englene bodde på Jorda før skapelsen av mennesket, er ikke åpenbart. Det kan ha vært millioner—eller til og med milliarder—av år. Mer om det senere. Men disse englene syndet. Synd er overtredelse av Guds lov (1Johannes 3:4). Og Guds lov er grunnlaget for Guds regjering. Så vi vet at disse englene, tilsynelatende en tredjedel av alle englene (Åpenbaringen 12:4), syndet—gjorde opprør mot Guds regjering. Og synd innebærer straff. Straffen for synden til englene er *ikke* død, slik som det er for menneskene. Engler er udødelige, åndelige vesener og kan ikke dø. Disse åndelige vesenene hadde *blitt gitt herredømme* over den FYSISKE JORDA som en eiendom og et bosted.

Den universelle, verdensomspennende synden til englene resulterte i den fysiske ødeleggelsen av Jordas overflate.

Gud er Skaper. Gud regjerer også over skapelsen Sin. Han tar vare på det Han skaper gjennom regjeringen Sin. Gud har en hensikt med det Han skaper—å bli brukt, preserves og vedlikeholdes. Og denne bruken blir regulert av Guds regjering. Da englene gjorde opprør mot Guds regjering, opphørte preserveringen av den fysiske Jorda og hele dens opprinnelige skjønnhet og herlighet—og resultatet ble fysisk ødeleggelse av Jordas overflate!

Gud er Skaper, Beskytter og Hersker.

Satan er Ødelegger!

Så, nå leser vi i Judas 6-7: ”Og de engler som ikke holdt fast ved sin høye stilling, men forlot sin egen bolig, dem holder han i varetekt i mørket med evige lenker til dommen på den store dag, likesom Sodoma og Gomorra og byene der omkring, som på samme måten drev hor og gikk etter fremmed kjød, og nå ligger som eksempel for våre øyne og lider straffen i en evig ild.”

Nå tilbake til 1 Mosebok 1:1-2. Vers 1, som uttalt tidligere, innebærer en perfekt skapelse. Gud er forfatteren av liv, av skjønnhet, av perfektet. Satan har bare brakt mørke, stygghet, uperfekthet og vold. Vers 1 viser skapelsen av en perfekt Jord, herlig og vakker. Vers 2 åpenbarer resultatet av englenes synd.

”Og jorden var [ble] øde og tom...” Orda ”øde og tom” er oversatt fra hebraisk *tohu* og *bohu*. Det kan også oversettes ”kaotisk og i forvirring.” Ordet ”var” blir oversatt ”ble” andre steder i 1 Mosebok, som i 1 Mosebok 19:26. Med andre ord, Jorda, som opprinnelig ble skapt perfekt og vakker, hadde nå blitt kaotisk, øde og tom, lik månen vår, med unntagelsen av at dens overflate var dekket med vann.

David var inspirert til å åpenbare hvordan Gud fornyet Jordas overflate: ”Du sender din Ånd ut, de blir skapt, du gjør Jordas skikkelse ny igjen” (Salmene 104:30).

Nå en annen overraskelse for de fleste lesere. Her er en annen bit av den manglende dimensjonen i kunnskap, i virkeligheten åpenbart i Bibelen, men ikke gjenkjent av religioner, av vitenskapen, eller av høyere utdanning.

Fra vers 2 i 1 Mosebok 1 og videre, beskriver den resterende delen av dette første kapitlet i Bibelen *ikke* den opprinnelige skapelsen av Jorda. Men det *beskriver* en fornyelse av Jordas overflate, etter at den hadde blitt øde og tom som et resultat av englenes synd.

Det som blir beskrevet fra vers 2 og videre, i det såkalte ”skapelseskapitlet” i Bibelen, skjedde, i henhold til Bibelen, for cirka 6000 år siden. Men det kunne ha vært millioner eller trillioner av år etter den virkelige skapelsen som blir beskrevet i vers 1!

Senere vil jeg kommentere om hvor lang tid det kan ha tatt før alle englene på Jorda vendte seg til opprør.

Jorda *hadde blitt* øde og tom. Gud skapte den ikke øde og tom, eller i forvirring. Gud er ikke en uordens Gud (1 Korintherne 14:33). Dette samme hebraiske ordet—*tohu*—som betyr øde og tom, var inspirert i Jesaja 45:18, hvor det er oversatt ”øde.” Når det originale, hebraiske ordet blir brukt, slik det opprinnelig ble inspirert, leser det: ”For så sier Herren, som skapte himmelen, han som er Gud, han som dannet jorden og gjorde den, han som grunnfestet den, han som ikke skapte den til å være øde [tohu], men dannet den til bolig for folk...”

Fortsett nå i resten av vers 2 (1Mosebok 1) (Jorda hadde blitt kaotisk, øde og tom): ”det var mørke over det store dyp [havet eller en flytende overflate på Jorda], og Guds Ånd svevet over vannene. Da sa Gud: Bli lys! Og det ble lys. Og Gud så at lyset var godt, og Gud skilte lyset fra mørket” (versene 2-4).

Satan er forfatteren av mørke. Englenes opprør hadde forårsaket mørket. Gud er forfatteren av lys og sannhet. Lys stiller til skue og utsmykker skjønnhet, og avslører også det onde. Mørke skjuler begge deler.

Versene som følger i dette første kapitlet i Bibelen, beskriver fornyelsen av Jordas overflate, gir vakre plener, trær, busker, blomster, vegetasjon—deretter skapelsen av fisker og fugler, dyreliv, og til slutt mennesket.

DEN STORE LUCIFER

Men først, før vi kommer til mennesket, må vi fylle inn den forhistoriske delen.

Hvordan var det at denne synden til englene fant sted? Hvordan begynte det?

Husk, Gud Skaperen *preserverer*, forbedrer og utsmykker det Han skaper ved regjeringen Sin. Det Han skaper blir skapt for å bli brukt. Jorda skulle opprinnelig bli bebodd og bli brukt av engler.

Da Gud plasserte englene—tydeligvis en tredjedel av alle (Åpenbaringen 12:4)—på den nylig skapte, perfekte, vakre og prektige Jorda, satte Han en erkeengel—den store kjeruben Lucifer over dem, på en trone, for å administrere Guds regjering. Det var bare to andre skapninger av denne ekstremt høye rangen som kjerub, Mikael og Gabriel.

Så langt som det er åpenbart, er disse det mest enestående høydepunktet av vesener som består av ånd, som det er innen Guds makt å skape. Denne Lucifer var et supervesen av ærefryktinngytende, majestetisk skjønnhet, strålende klarhet, enestående kunnskap, visdom og makt—perfekt som Gud hadde skapt ham! Men av nødvendighet skapte Gud ham med makt til å velge og ta avgjørelser, ellers kunne han ikke vært et vesen med individualitet og karakter.

Jeg ønsker at du skal forstå fullt ut dette enestående, praktfulle, overveldende høydepunktet blant Guds skapte vesener. To

forskjellige avsnitt forteller oss om hans opprinnelige, skapte tilstand.

Legg først merke til det som er åpenbart i Jesaja 14. (Dette berømte kapitlet begynner med den tida som er like framfor oss nå, når Den Evige Gud vil ha grepet inn i denne verdens affærer. Israels folk—ikke nødvendigvis eller eksklusivt Israelerne eller Juda—skal ha blitt tatt til fange som slaver, og Gud vil gripe inn og bringe dem tilbake til det opprinnelige, lovede hjemlandet deres). ”På den dag skal Herren gi deg ro for ditt strev og din angst og for den harde trelldom som ble lagt på deg. Da skal du stemme i denne spottesang over Babels konge, og si: Se, hvilken ende det har tatt med undertrykkeren, hvordan det har tatt ende med hans ville overmot. Herren har brutt i stykker de ugudeliges stav, herskernes spir, som slo folkeferd i harme med slag på slag, som underkuet folkeslag i vrede og forfulgte dem uten skånsel” (versene 3-6).

Dette snakker IKKE om kongen av oldtidas Babylon, Nebukadnesar. Tida er fortsatt framfor oss—men like framfor oss. Det snakker om den moderne etterfølgeren til oldtidas Nebukadnesar. Det snakker om en som vil bli HERSKER over det snart kommende ”Hellige Romerske Riket”—en slags kommende ”Europeiske forente stater”—en union av 10 stater som vil komme ut av, eller etterfølge dagens Fellesmarked. Storbritannia vil IKKE være i det riket som snart kommer.

Dette forente Europa vil erobre Israel—*hvis* du vet hvem Israel er i dag, og jeg mener *ikke* Juda, kjent som Israel i dag. Alt dette involverer et antall andre profetier, som det ikke er plass til å forklare her.

Men denne ”kongen av Babylon” skal bli ytterligere slått på tida for denne profetien, ved inngripen av den levende Kristus i makt og herlighet. Fortsett:

”Hele jorden har nå fått hvile og ro. De bryter ut i jubelrop. Også syressene gleder seg over deg, Libanons sedrer: Siden du falt og ble liggende, stiger ingen som feller trær opp til oss” (versene 7-8).

(Jeg ønsker å skyte inn en interessant bit med informasjon akkurat her. Sedrene i Libanon, bibelsk berømte, er nesten hugget fullstendig ned. Bare en liten klynge av disse trærne er tilbake, høyt oppe i fjellene. Jeg har sett og fotografert dem. Imidlertid,

kanskje de fineste eksemplarene av sedrene fra Libanon som har overlevd på Jorda, er på det som tidligere var Ambassador College området vårt i England. Vi satte veldig pris på dem. Det er interessant å se at denne profetien, som ble skrevet rundt 500 f. Kr, skulle nedtegne det faktum at disse vakre og statlige trærne skulle ha blitt hogd ned i slik grad.)

Dette stykket i Jesaja 14, snakker om dommen over denne kommende kongen i hendene til den herliggjorte, allmektige Kristus. Det refereres til ham som Satans høyeste, politiske leder og militære ødelegger, totalt forført av Satan, i åra som ligger like foran oss.

Deretter, i vers 12, er denne jordige typen av djevelen Satan, plutselig forvandlet til Satan selv—den tidligere erkeengelen, Lucifer:

”Hvor du er falt ned fra himmelen, du strålende stjerne, du morgenrødens sønn! Hvor du er felt til jorden, du som slo ned folkeslag!” En bedre oversettelse her er: ”Hvor du, som svekket nasjonene, er slått ned på jorda.” RSV oversetter det slik: ”Hvor du er slått ned på jorda, du som la ned nasjoner!” Dette gjorde den tidligere Lucifer gjennom den menneskelige politisk-militære lederen i hans makt—som det blir snakket om i de 11 første versene.

Navnet ”Lucifer” betyr ”skinnende morgenstjerne,” eller ”lysbringer,” det Gud først skapte han som. Fortsett nå: ”Det var du som sa i ditt hjerte: Til himmelen vil jeg stige opp, høyt over Guds stjerner [engler] vil jeg reise min trone...” (vers 13).

Legg merke til: Satan hadde en trone; han var hersker. Tronen hans var på Jorda, for han ville stige opp til himmelen. Fortsett: ”... Jeg vil ta sete på tingfjellet i det ytterste nord. Jeg vil stige opp over skyenes topper, jeg vil gjøre meg lik den Høyeste” (versene 13-14). Det er virkelig helt klart at Lucifer ikke hadde noe mindre i tankene enn å sparke Gud Skaperen av Hans trone, og bli den høyeste Gud selv.

Tydeligvis planla han å sette seg selv i Guds sted, over universet!

Men til slutt, som sammenhengen igjen vender tilbake til den menneskelige typen: ”Nei, til dødsriket [Hebraisk *sheol*] skal du støtes ned, til hulens dypeste grunn” (vers 15).

Fra det punktet vender tankene til den menneskelige kongen. Lucifer var det ypperste mesterstykket av Guds kreative makt,

som et individuelt skapt vesen, truet han, som et Frankenstein uhyre, å ødelegge sin egen skaper—og tilrane seg alle Hans krefter til å styre hele universet.

Opprørstyret hans var IKKE en regjering basert på prinsippene av kjærlighet—ved å gi, utadvendt omsorg for de andres beste, men basert på SELVOPPTATTHET, på forfengelighet, begjær og grådighet, på misunnelse, sjalusi, konkurranseånd, hat, vold og ødeleggelse, på mørke og feil, i stedet for lys og sannhet, på styggheit i stedet for skjønnhet.

Se nå på det andre bibelske stykket som beskriver denne enestående engleskapelsen til Gud, i Esekiel 28.

LUCIFER ET SKAPT VESEN

I virkeligheten handler hele utkastet i kapittel 26 om oldtidas store kommersielle by, Tyrus. Den var den kommersielle hovedstaden i oldtidas verden, selv om Babylon var den politiske hovedstaden. Tyrus var New York, London, Tokyo, eller Paris i oldtidsverdenen. Oldtidas Tyrus, porten til verdens speditører og handelsfartøyer, roste seg av *seg selv* i sin skjønnhet, nettopp som Paris gjør i vår tid.

Kapittel 27 går videre med sammenligninger til det stykket i det 18de kapitlet i Åpenbaringen, som viser til en religiøspolitisk leder, som vil komme (versene 9-19).

Men når vi kommer til kapittel 28, dreier det seg mer fullstendig om tida som ligger like framfor oss, den samme tida som blir fremstilt i Jesaja 14. Esekiel 28 snakker om fyrsten i Tyrus, en jordisk hersker. Gud sier til profeten Esekiel: ”Menneskesønn! Si til fyrsten i Tyrus [viser faktisk til en mektig, religiøs leder som SNART vil framstå, i vår tid]: Så sier Herren Herren: Ditt hjerte opphøyer seg, og du sier: Jeg er en gud! Jeg sitter på et gudesete midt ute i havet!—Men du er et menneske og ikke en gud, likevel setter du ditt hjerte likt med en guds hjerte. Ja, du er visere enn Daniel, intet skjult er dunkelt for deg. Ved din visdom og forstand har du vunnet deg rikdom og samlet gull og sølv i dine skattekamre. ... og ditt hjerte opphøyet seg for din rikdoms skyld. Derfor sier Herren Herren: Fordi du har satt ditt hjerte likt med en guds hjerte, se, derfor lar jeg fremmede komme over deg, de grusomste blant folkene ... I graven skal de støte deg ned,

og du skal dø en voldsom død, midt ute i havet” (Esekiel 28:2-8). (Sammenlign med 2 Tessalonikerne 2:4, som snakker om ”syndens menneske,” ”som opphøyer seg selv over alt som blir kalt gud... så han setter seg i Guds tempel og utgir *seg selv* for å være Gud.”)

FOR ET SUPERT VESEN!

Men på dette punktet, som i Jesaja 14, løftes den lavere menneskelige typen til en høyere åndelig antitype. I stedet for fyrsten av Tyrus—et menneske—snakkes det nå om KONGEN av Tyrus. Dette er den samme Lucifer.

Profeten Esekiel fortsetter: ”Og Herrens ord kom til meg, og det lød så: Menneskesønn! Stem i en klagesang over Tyrus’ KONGE, og si til ham: Så sier Herren Herren: Du var seglet på den velordnede bygning, full av visdom og fullkommen i skjønnhet!” (Esekiel 28:11-12).

Vennligst les dette igjen! Gud ville aldri si noe slik om et menneske. Denne enestående skapningen var summen av fullkommen visdom, perfektet og skjønnhet. Han var det suverene høydepunktet, mesterstykket, av Guds skapelse, som et individuelt, skapt vesen, den største som Gud i Sin allmektige kraft kunne skape! Den tragiske tingen er at han gjorde opprør mot Skaperen sin!

”I Eden, Guds hage, bodde du...” (vers 13). Han hadde bodd på denne Jorda. Tronen hans var her. ”Kostbare stener dekket deg... Dine trommer og fløyter var i fullt arbeid hos deg. Den dag du ble skapt sto de rede” (vers 13). Han var et *skapt vesen*—ikke et født menneske. Han var en åndelig skapning—*ikke* menneskelig kjød. Stor genialitet og dyktighet i musikk var skapt i ham. Nå da han har blitt pervers i all sin tankegang, handling og vesen, er han den virkelige forfatteren av moderne, pervers musikk—av disharmonisk jammer, hyl, skrik, klager—ulykkelig, nedtrykkende stemninger. Tenk på alt det enestående talentet, ferdighetene og potensialet i et vesen skapt med slik kapasitet. Og alt pervers! Alt har blitt surt—alt utsvevende, vendt til hat, ødeleggelse, håpløshet!

Likevel, fatt mot. Det utrolige menneskelige potensialet, hvis vi bryr oss nok om det til å *stå imot* Satans svikefullhet og

ondskap og motløshet, og til å holde fram i *Guds vei*, er uendelig mer enestående og høyere enn Lucifers—til og med som da han var skapt, før han vendte seg til opprør og urettferdighet!

Men la oss fortsette denne særskilte åpenbaringen om denne avgjørende, viktige, manglende dimensjonen i kunnskap: ”Du var en salvet kjerub med dekkende vinger, og jeg satte deg på Guds hellige fjell,” sier Gud til Lucifer (vers 14). Dette bringer oss tilbake til det 25te kapitlet av 2 Mosebok, der Gud ga Moses mønsteret til paktens ark. Beskrivelsen begynner i vers 10, og versene 18-20 viser, i det materielle mønsteret, de to kjerubene som var stasjonerte på hver sin ende av selve Guds trone i himmelen—tronen til Guds regjering, over det uendelige universet. Vingene til de to kjerubene dekket tronen til Gud.

TRENT VED UNIVERSETS HOVEDKVARTER

Denne Lucifer hadde den gang vært stasjonert ved selve Guds trone. Han var trent og erfaren i administrasjonen av Guds regjering. Gud valgte et slikt vesen, velerfaren og trent, til å være kongen som styrte Guds regjering, over englene som bebodde hele Jorda.

Fortsett: ”... Jeg satte deg på Guds hellige fjell. Der gikk du rundt blant skinnende stener” (vers 14). Dette snakker ikke om et menneskelig vesen. Men fortsett: ”Ustraffelig var du i din ferd fra den dag du ble skapt, til det ble funnet urettferdighet hos deg” (vers 15). Han hadde fullkommen kunnskap, forståelse og visdom. Men han hadde også blitt gitt full makt til å resonere, tenke, ta bestemmelser, velge. Og, med all denne forkunnskapen—til og med om resultat og konsekvenser—vendte denne enestående skapningen, den høyeste som selv Gud kunne skape på befaling, til opprør mot Skaperen sin—imot veien som produserer alt godt. Han vendte seg til lovløshet. Han hadde blitt trent i administrasjonen av perfekt lov og orden. Så lenge Lucifer fortsatte i denne perfekte veien, var det ubeskrivelig lykke og glede over hele Jorda. Det var herlig fred—vakker harmoni, perfekt kjærlighet og samarbeid. Guds regjering produserte en vidunderlig, lykkelig tilstand—så lenge Lucifer var lojal med iveretakelsen av Guds regjering.

HVA FIKK ENGLENE TIL Å SYNDE

Hva fikk englene på Jorda til å synde, til å vende seg til lovløshet? Sikkert er det at disse ordinære englene ikke overtalte dette store supervesenet til å bli forræder. Nei, det var i ham at det ble funnet urettferdighet. Men, etter hvor lenge? Vi vet ikke. Gud åpenbarer det ikke! Det kunne ha vært ethvert antall år fra et eller mindre til millioner ganger millioner.

Og da, selv etter at Lucifer selv tok bestemmelsen om å gjøre opprør og prøve å invadere Guds himmel for å ta over universet, er det ikke åpenbart hvor lang tid det tok ham å overtale alle englene under ham til å bli forrædere og følge ham.

Jeg vet godt hvilken metode han brukte. Han bruker fremdeles den samme metoden i dag til å lede forførte mennesker til illojalitet, opprør, og selvopptatt opposisjon mot Guds regjering. Først vender han en eller to til misunnelse, sjalusi og uvilje over en innbilt urettferdighet—deretter til illojalitet. Så bruker han den ene eller to, som råtne epler i en kasse, for å ildne opp uvilje, følelser av selvmedlidenhet, illojalitet og opprør i andre ved siden av seg. Og, etter som hvert enkelt eple råtner, råtner de som er ved siden av dem, inntil hele kassa er råtten, slik holder Satan fram.

Hvis ikke de ”råtne eplene” i Guds regjering på Jorda i dag blir kastet ut tidsnok, ville de ødelegge hele regjeringen. Men, med en gang de er kastet ut av kassa, kan de ikke gjøre mer skade på de i kassa.

Men *tenk* på hvor lang tid det må ha tatt den sure og bitre Lucifer å vende millioner av hellige engler til uvilje, bitterhet, illojalitet, og til slutt åpent og uregjerlig opprør. Det kunne ha tatt hundrer, eller tusener, eller millioner av år. Alt dette skjedde før det første mennesket ble skapt.

Alt dette hendte etter den opprinnelige skapelsen av Jorda, som blir beskrevet i vers 1 i 1 Mosebok. Vers 2 i dette ”skapelseskapitlet” beskriver en tilstand som er *resultert* av englenes synd. Hendelsene som beskrives i vers 2, kan derfor ha skjedd millioner av år *etter* den opprinnelige skapelsen av Jorda.

Jorda kan derfor ha blitt skapt for millioner av år siden. Men fortsett med stykket i Esekial 28: ”Ved din store handel ble ditt indre fylt med urett, og du syndet. Så vanhelliget jeg deg og drev

deg bort fra Guds fjell. Jeg gjorde deg til intet, du salvede kjerub, så du ikke mer fikk være blant de skinnende stener. Ditt hjerte opphøyet seg for din skjønnhets skyld. Du ødela din visdom på grunn av din glans. Jeg kastet deg til jorden ...” (versene 16-17). På dette punktet vender sammenhengen tilbake til den menneskelige, religiøspolitiske lederen som snart vil komme til syne—og som fyrsten av Tyrus var et forbilde på.

Tidligere i dette kapitlet, viste jeg deg hvordan fysisk ødeleggelse, stygghet og mørke hadde dekket Jordas overflate som resultat av syndene til Lucifer (som nå er djevelen), og de ”englene som syndet” (nå demoner), og hvordan Gud fornyet Jordas overflate i løpet av seks dager (1 Mosebok 1:2-25).

Men hvorfor skapte Gud mennesket på Jorda? (vers 26).

Se på denne situasjonen slik Gud gjør det. Gud har gitt oss mennesker sinn, lik Guds sinn, bare lavere og begrenset. Gud skapte oss i Sitt bilde, etter Hans likhet (form og fasong), bare bestående av materie i stedet for ånd. Men Gud sier: ”La dette sinn være i dere, som og var i Kristus Jesus” (Filipperne 2:5). Vi kan, til en viss grad, til og med tenke slik Gud tenker. Hvordan må Gud ha sett på situasjonen, da Han startet med å fornye Jordas overflate—etter den kolossale katastrofen med englene!

Han hadde skapt en vakker, perfekt skapelse på Jorda. Han befolket den med hellige engler—antageligvis millioner av dem. Han satte en konge over dem, på en jordisk trone, erkeengelen—kjeruben Lucifer. Lucifer var det høyeste mesterstykket av Guds kreative krefter som et utvalgt, separat skapt åndelig vesen. Han var det mest perfekte i skjønnhet, makt, sinn, kunnskap, intellekt og visdom, som det var mulig å skape innen Guds allmektige kraft. Gud kan ikke skape noe høyere eller mer perfekt, ved øyeblikkelig befaling.

Likevel hadde dette store vesenet, velinformert, trent og gitt erfaring ved Guds egen trone i himmelen over universet og administrasjonen av Guds regjering, fornektet denne regjeringen, fordervet sin vei, gjort opprør mot å administrere eller til og med å adlyde den. Han hadde ledet alle englene sine vill og inn i synden med opprør og illojalitet.

Tenk deretter videre. Tydeligvis hadde også hele universet blitt skapt på den tida som Jorda ble skapt. Det er ikke noe bevis for, verken i Guds åpenbarte Ord, eller i vitenskapen, at noen av

planetene i det endeløse, ytre rommet, har blitt befolket med noe form for liv. Men Gud gjør ikke noe forgjeves. Han har alltid en hensikt.

Tydeligvis er alle slike planeter i hele universet nå øde og tomme—i forfall (*tohu* og *bohu*)—slik Jorda var, som beskrevet i 1 Mosebok 1:2. Men Gud skapte dem ikke i denne tilstanden av forfall—slik månen vår er. Forfall er ikke en opprinnelig skapt tilstand—det er en tilstand som er et *resultat av en prosess* av forringelse. Utvilsomt, hvis de nå falne englene hadde ivaretatt Jorda i dens opprinnelige, vakre tilstand, forbedret den, fulgt opp Guds instruksjoner, og adlydt regjeringen Hans, ville de ha blitt tilbudt det ærefryktinngytende potensialet med å befolke og utføre et enormt kreativt program gjennom hele universet. Da de vendte seg til forræderi på Jorda, må syndene deres samtidig ha brakt fysisk ødeleggelse til de andre planetene gjennom universet, som potensielt og betinget lagt under dem.

Som Gud undersøkte denne omfattende naturtragedien, må Han ha innsett at siden den høyeste, mest perfekte skapningen som var innen Hans allmektige kraft å skape, hadde vendt seg til opprør, lot det tilbake Gud Selv som den eneste, som ikke *ville* og ikke *kunne* synde.

Og Gud er Faren i den guddommelige Gud Familien.

Legg merke til Johannes 1:1-5. "Ordet" som "ble kjød" (vers 14) har alltid eksistert—fra evighet—med Faren. Gud Faren har skapt alt—hele universet—ved Ham som ble Jesus Kristus (Efeserne 3:9; Kolosserne 1:16-17).

Da Jesus var på Jorda, ba Han til Gud, Faren Sin i himmelen. Faren snakket om Jesus som "min Sønn, den elskede! I ham har jeg velbehag." Jesus levde på Jorda som et menneske, og ble prøvd på alle punkt som vi er, men uten å synde.

Det fjerde ordet i hele Bibelen er "Gud" (1 Mosebok 1:1). Og det opprinnelige hebraiske ordet er "Elohim," et substantiv i flertallsform, slik som ordene familie, kirke, eller gruppe. Familien er Gud. Det er en Gud—den ene Familien, men mer enn en Person.

Gud så at ingen andre vesen enn Gud, i Gud Familien, kunne med sikkerhet bli stolt på at de aldri ville synde—til å bli lik Gud—som ikke kan synde. For å realisere hensikten Sin for hele det uendelige universet, så Gud at ingenting mindre enn Ham

selv (som Gud Familien) kunne være absolutt til å stole på til å gjennomføre den høyeste hensikten i hele universet.

Så Gud hadde til hensikt å *gjenskape Seg selv*, gjennom mennesker, gjort i Hans bilde og lignelse, men først skapt i kjøtt og blod, underlagt død hvis det er synd som ikke er angret på—likevel med muligheten til å bli født inn i den guddommelige Familien unnfanget av Gud Faren.

Gud så hvordan dette kunne bli gjort gjennom Kristus, som ga Seg selv for det formålet.

Og det er grunnen til at Gud plasserte mennesket på Jorda! Det er det som forårsaket Gud til å gjøre denne mest kolossale, mektige tingen som den høyeste, Allmektige Gud noensinne har påtatt Seg—å gjenskape Seg Selv! Det følgende kapitlet vil gjøre dette unektelig klart.

5

Hva Førte til Skapelsen av MENNESKET?

NOE FIKK GUD SKAPEREN TIL Å BESTEMME SEG FOR Å skape mennesket på denne planeten. Det er så visst få som vet hva det var, og hva HENSIKTEN med menneskets tilstedeværelse virkelig er. HVOR går vi, og hva er *veien*? Dette er de livsviktigste spørsmålene. Likevel, jeg gjentar det igjen, vitenskapen kan ikke gi svarene. Ingen religion har forklaringen. Ikke noe universitet underviser denne viktigste av all kunnskap.

JORDA VAR OPPRINNELIG IKKE BEFOLKET AV MENNESKET

Folk flest vet nesten ingenting om Gud. For å forstå oss selv, HVORFOR vi er, hvor vi går, og hvordan, trenger vi å vite mer om Skaperen vår.

Vårt nåværende liv er som å dra på en reise. Hva om du akkurat hadde vunnet en pris—en reise til et annet land, med alle utgifter dekket. Ville du ikke ønske å vite *hvor* du skal dra, hvordan du kommer dit, og så mange ting som mulig om denne turen? Skulle vi ikke, da, være til og med mer fylt med ivrig forventning etter å få vite så mye som mulig om denne ene *store* livets reise? Og for å vite det, trenger du å vite noen ting om denne Gud som sender deg og bestemmer veien.

Så det er svært viktig på dette punktet å vite dette—som er åpenbart i Bibelen: Den Evige Gud er ikke bare Skaperen av alt

som finnes, men er HERSKEREN over alt Han skaper, og også LÆRER—det er, Åpenbareren av grunnleggende kunnskap. Han åpenbarer kunnskap som er grunnleggende og livsviktig å vite—kunnskap som ellers er utilgjengelig for menneskene. Likevel har menneskeheten—i alminnelighet—fornektet åpenbaring som en kilde til grunnleggende kunnskap.

Det som Gud skaper *vedlikeholder* Han. Det Han skaper, skaper Han for en HENSIKT. Han har til hensikt at det skal bli brukt—en riktig bruk som *preserverer og forbedrer*. Denne bruken, vedlikeholdet og forbedringen blir kontrollert i en prosess av forent, kooperativ handling, av GUDS REGJERING.

Denne Jorda var opprinnelig ment å være bosted for en tredjedel av alle englene. Englene, da de beskuet Jorda ved dens skapelse, fant den så vakker og perfekt at de spontant ropte av GLEDE! (Job 38: 4-7). Den var der for å gi dem en strålende mulighet. De skulle arbeide på den, produsere fra den, og preservere og øke dens skjønnhet.

Og på dette punktet er det bra å forstå naturen av den opprinnelige skapelsen til Gud: Den er som et uferdig møbel som er tilgjengelig i noen butikker. Dette møblet er ”ubearbeidet”—det er gjort ferdig unntatt for den endelige ferniss, polering, eller maling. Noen kan spare penger ved å gjøre denne *finpussen* selv—gitt ferdighetene til å gjøre dette. Dette møblet kan være av fin og utmerket kvalitet—men likevel mangle den endelige forskjønnende *fullførelsen*.

Slik er det også med Guds skapelse. Den er perfekt, men gjenstand for en forskjønnende finpuss som Gud tenkte at englene skulle fullføre. Den opprinnelige ”uferdige” skapelsen ble produsert av Gud alene. Men Han hadde i sinnet at engler, forhistorisk, og MENNESKER, nå, skulle benytte kreativ kraft—å fullføre denne delen av Guds skapelse—ved å tilføre den endelige forskjønningen og nyttemessige fasene av det som skulle bli den ENDELIGE FULLFØRTE SKAPELSEN!

Og enten det hadde blitt åpenbart for englene eller ikke, var det en enestående TEST OG FOSØK. Det skulle være FORSØKSGRUNNEN for lydighet overfor GUDS REGJERING, og for ferdighetene deres til å utvikle de millionene av andre planeter i det uendelige universet til en endelig fullført skapelse. For det som er åpenbart i Guds Ord, indikerer at Gud hadde skapt hele

det FYSISKE universet på samme tid som Han skapte Jorda. Det femte ordet i 1 Mosebok 1:1 skulle vært oversatt ”himlene.”

Radioaktive elementer og loven om radioaktivitet beviser at det var en tid da det ikke eksisterte MATERIE. Gud er en ånd. Gud består av ånd. Gud var til før ALT ANNET—SKAPEREN av alt. Engler ble skapt før Jorda. Det Gud åpenbarer antyder at materie aldri hadde eksistert før den opprinnelige skapelsen av Jorda—at hele det *fysiske* universet ble brakt til eksistens på den tida.

Så potensialet til englene var å ta over hele universet—til å forbedre og ferdiggjøre de milliardene av fysiske planetene som er omgitt av utallige stjerner, mange av dem er SOLER. Sola i vårt solsystem er bare en sol av gjennomsnittelig størrelse. Noen som vi ser på som stjerner er i virkeligheten mange, mange ganger større enn vår sol. Solsystemet vårt, langt videre enn fantasien i de fleste sinn, er bare en *del* av galaksen vår, og det er mange galakser. Med andre ord, det fysiske UNIVERSET som den mektige Gud skapte, *overgår enhver forestillingsevne!* HVOR STOR er den STORE GUD!

Han hadde til hensikt at engler, og nå MENNESKER, skulle ha en avgjørende del i den endelige skapelsen av det uendelige universet!

(Men det kan være at Gud ikke fullt ut hadde åpenbart dette ærefryktinngytende potensialet for englene, for en tredjedel av dem satte seg fore å ta det fra Ham med makt, uten først å kvalifisere.)

For denne vidtrekkende hensikten, etablerte Gud REGJERINGEN Sin på Jorda over dem. Administrasjonen av GUDS REGJERING over denne Jorda ble delegert til supererkeengelen—den store kjeruben Lucifer.

Lucifer var det høyeste mesterstykket som det var mulig til og med for den store Gud å skape, som et individuelt skapt, uavhengig vesen. Bibelen åpenbarer eksistensen av bare to andre av samme rank—Mikael og Gabriel.

Husk på at til og med de hellige englene og erkeenglene—inkludert denne super kjeruben Lucifer—av nødvendighet var utstyrt med evne til å tenke, resonere, å forme holdninger, og å foreta valg og bestemmelser.

Gud startet opp denne Lucifer med at alt var der for ham. Han var summen av visdom, skjønnhet og perfektet. Han var

PERFEKT i alle sine veier fra det øyeblikket han var skapt TIL (Esekiel 28:15) URETTFERDIGHET—opprør, lovløshet—ble funnet i ham.

Han hadde blitt trent og var fullkomment erfaren i administrasjonen av GUDS REGJERING ved selve tronen til det endeløse UNIVERSET! Han var en av de to kjerubene hvis vinger dekket tronen til Den Høyeste Gud (Esekiel 28:14; 2 Mosebok 25:20).

Han var skapt strålende vakker—perfekt i skjønnhet, men han lot forfengeligheit gripe seg. Deretter vendte han seg til feilaktig resonering. Guds LOV—grunnlaget for Guds regjering—er veien med KJÆRLIGHET—utgående omsorg for det gode og velferden til andre, kjærlighet til Gud i lydighet, ydmykhet og tilbedelse—veien med å gi, dele, hjelpe, samarbeide. Han resonerte at konkurranse ville være bedre enn samarbeid. Det ville være en drivkraft til å utmerke seg, å prøve hardere, å prestere. Det ville være mer glede i å tjene SELVET og mer nytelse.

Han vendte seg *mot* Guds lov av KJÆRLIGHET. Han ble sjalu på Gud, misunnelig, og sint på Gud. Han tillot lyst og grådighet å fylle ham, og han ble bitter. Dette inspirerte en *voldelig* ånd! Han ble sin Skapers fiende med fullt overlegg. Det var hans valg, ikke Guds—likevel tillatt av Gud!

Gud forandret NAVNET hans til det han hadde blitt, DJEVELEN SATAN—som *betyr* motstander, konkurrent, fiende.

Fra nå av styrte han de overnaturlige kreftene sine til ONDT. Han ble bitter ikke bare mot Gud, men mot Guds LOV. Han brukte de sluknepene sine med bedrag til å lede englene under ham til illojalitet, oppstand, og opprør mot Skaperen, og til slutt inn til en aggressiv og voldelig KRIG for å prøve å avsette Gud og bemektige seg tronen over UNIVERSET.

Så lenge Lucifer forble lojal og trofast administrerte GUDS REGJERING, var denne Jorda fylt med vidunderlig og perfekt FRED. Englene var livskraftig LYKKELIGE og fulle av glede! LOVEN til Guds regjering er LIVSVEIEN som FORÅSAKER og produserer fred, lykke, velstand og velvære. Synd er LIVSVEIEN som har *forårsaket* alle eksisterende ONDER.

Straffen for synd for englene var *ikke* død—for Gud hadde gjort dem til uforgjengelige åndelige skapninger som ikke kan dø. Hva Gud ga dem var DENNE JORDA som bosted, og mulighet til å kvalifisere seg til å ta i eie og forskjønne hele UNIVERSET.

Straffen deres (de venter til nå fortsatt på den endelige dommen) var diskvalifisering—tap av den store muligheten sin, fordervelse av sinnet, og *en kolossal verdensvid NATURKATASTROFE* med ødeleggelse som rammet denne Jorda.

Som et resultat, ble Jorda i den tilstanden som er kort beskrevet i 1 Mosebok 1:2—(de hebraiske ordene ”tohu og bohu” her, betyr øde og tom, kaotisk og i ekstrem forvirring) med vann som dekket hele jordoverflata, i dypt mørke. Lucifer var skapt som en perfekt lysbringer. Nå ble han opphavet til MØRKE, villfarelser, forvirring og ondskap.

Så opprøret til englene som syndet (2 Peter 2:4-6; Judas 6-7; Jesaja 14:12-15; Esekiel 28:12-17) brakte denne ekstreme ødeleggende naturkatastrofen over Jorda.

Og i all sannsynlighet gjorde det mer!

Hva enn Gud skaper, blir det skapt i en perfekt tilstand. De andre planetene ble ikke skapt som døde holker av øde og tomt FORFALL—slik månen vår og Mars. Ennå vet vi ikke for mye om de andre planetene, men ethvert bevis så langt indikerer den samme tilstanden av forfall.

Vi har allerede dekket det ærefryktinngytende, utrolige POTENSIALET TIL MENNESKENE. Opprinnelig var dette potensialet med å bli satt over hele UNIVERSET, potensialet til englene. Men de diskvalifiserte seg selv.

Gud skapte ikke månen vår eller planetene i denne tilstanden av ødemark og forfall. Vitnesbyrdet av det Gud åpenbarer indikerer sterkt at hele det materielle universet, ble skapt da Jorda ble skapt. Som nettopp uttalt, Gud er IKKE opphavet til ødemark, forfall og ødeleggelse, men Satan er. Det synes derfor, av det som nå er åpenbart, at en lignende ødeleggende naturkatastrofe, sannsynligvis har hendt med overflata til månen vår og planetene på den tida som det skjedde med denne Jorda! Og alt dette ble forårsaket av opprøret til Lucifer og englene hans! Men legg merke til hva Gud gjorde deretter.

I Salmene 104:30: ”Du sender din Ånd ut, de blir skapt, du gjør jordens skikkelse ny igjen.”

Gå nå tilbake til 1 Mosebok 1:2: ”Og jorden var [ble] øde og tom [Hebraisk *tohu* og *bohu*—kaotisk, i forvirring, øde og tom], det var mørke over det store dyp, og Guds Ånd svevet over vannene.”

Gud FORNYET nå Jordas overflate, forberedte den til å bli tilholdssted for *MENNESKER!*

Men *HVORFOR?*

HVORFOR GUD SKAPTE MENNESKET!

Her er en sannhet som kanskje aldri før har blitt forstått av mennesket!

Her er en *ÆREFRYKTINNGYTENDE SANNHET!*

Se nå på situasjonen slik Gud må ha sett og vurdert den. Gud har gitt oss sinn *lik* Guds sinn—bare lavere og begrenset. Gud skapte oss i Sitt bilde, og etter Sin lignelse (skikkelse og utseende), men bare bestående av materie i stedet for ånd. Men Gud sier til oss: ”La dette sinn være i dere, som og var i Kristus Jesus” (Filipperne 2:5). Vi kan lære å tenke Hans tanker etter Ham. Hvis vi har Hans Ånd, kan vi til en viss grad lære å tenke til og med slik som *HAN TENKER!*

Hvordan må Gud ha sett på situasjonen etter den kolossale katastrofen etter at Lucifer og englene hadde syndet?

Denne *LUCIFER* var det ypperste *MESTERSTYKKET* av Guds kreative kraft som et enkelt, atskilt, skapt åndelig vesen! Han var skapt så perfekt i skjønnhet, mentalitet, kunnskap, makt, intellekt og visdom som det var mulig innen Den Allmektige Guds krefter, å skape i et vesen, med kraft til å tenke, resonere, foreta selvstendige valg og avgjørelser. Gud visste at det ikke kunne bli skapt noe høyere, mer perfekt vesen som en begynnelsesskapelse.

Likevel hadde dette overordnede vesenet, som var trent og hadde fått erfaring ved selve tronen til *GUDS REGJERING* over universet, tydd til gal resonering og tatt en djevlesk pervers avgjørelse. Han arbeidet med englene under seg inntil han også vendte sinnene deres til opprør. Dette, for øvrig, kan ha tatt Lucifer millioner av år. Etter all sannsynlighet måtte han ha begynt med å forderve sinnene til englene sine, en av gangen, til å begynne med. Han måtte ha fått dem til å føle seg misfornøyde, at Gud hadde gjort urett mot dem, og injisere i dem sinne og bitterhet.

Da Lucifer tillot tanker av forfengeligheit, sjalusi, misunnelse, lyst og grådighet, deretter sinne og bitterhet å entre inn og okkupere sinnet, *SKJEDDE DET NOE MED SINNET HANS! Sinnet hans ble*

pervers, fordreid, upålitelig! Tankene hans ble forvaklet. Gud ga han og englene kontroll over deres egne sinn. De kan aldri rette dem opp—aldri igjen tenke rasjonelt, ærlig og rett.

Jeg har hatt en del personlige erfaringer med demoner, gjennom noen få mennesker som var besatt av demoner. Jeg har kastet ut demoner i Kristus' navn og ved krafta til Den Hellige Ånd. Noen demoner er tåpelige, lik bortskjemte barn. Noen er slu, skarpe, skarpsindige og smarte. Noen er krigerske, noen er frekke, noen er motvillige og vrange. Men *alle* er pervers, slu og upålitelige.

Se nå igjen på Guds generelle, enestående *HENSIKT*. Den er å utvikle *GUDDOMMELIG, PERFEKT KARAKTER I DE MILLIONENE AV MENNESKEHETEN SOM SKAL UTFØRE DENNE KREATIVE FULLFØRELSEN, GJENNOM HELE DET ENDELØSE, FYSISKE UNIVERSET!*

Det er DEN ÆREFRYKTINNGYTENDE HENSIKTEN!

For denne *HENSIKTEN* var det at Gud startet med å skape millioner av engler—åndelige vesener. Deretter skapte Han det *FYSISKE UNIVERSET* og denne Jorda, og Han plasserte englene her for å utvikle denne Jorda, styrt av *GUDS REGJERING*.

Men den kongen som Han satte som hersker—*LUCIFER*—gjorde opprør, reiste seg, villedet en tredjedel av alle englene, og *GUDS REGJERING* regjerte ikke lenger Jorda.

Lucifer var det suverene mesterstykket. Hvis Lucifer og englene hans mislykkedes, var det ikke noen forsikring for at de to andre tredjedelene ikke ville gjøre det.

Som Gud inspirerte denne tragiske naturkatastrofen, må Han ha innsett at det lot Han selv tilbake som det *ENESTE* Vesenet som ikke vil og *IKKE KAN SYNDE!* Den eneste mulige *FORSIKRINGEN* for Ham for å gjennomføre den store *HENSIKTEN* Sin, var nå å gjenskape *Seg selv!*

Men la oss besvare et annet spørsmål før vi går videre:

HVORFOR er det *UMULIG* for Gud å synde? Det finnes ingen større makt som vil hindre Ham—men Gud har simpelthen ved Sin egen kraft—enestående og over alle krefter—Selv bestemt at Han *ikke vil!*

Hva Gud så var dette. *Ikke noe vesen mindre enn Gud* kunne med *sikkerhet* være til å stole på at det *ALDRI* ville synde, det er, *ALDRI* vende seg imot Guds *LOV*, og Guds regjering, som muliggjør den ytterste *HENSIKTEN* Hans. Til å fullføre *HENSIKTEN*

Hans for hele UNIVERSET, så Gud at ingenting mindre enn HAM SELV, og Hans hellige og rettferdige og perfekte KARAKTER, kunne være *absolutt til å stole på* til å utføre den HØYESTE HENSikten Hans gjennom hele det enorme, uendelige UNIVERSET!

Spørsmålet kunne bli reist: Kunne ikke Gud ha visst, på forhånd, hva Lucifer og englene under ham ville gjøre? Vet ikke Gud ALT? Svaret er NEI. Hvis Gud hadde visst på forhånd hvilket valg de ville ha gjort, måtte Han ha TVUNGET dem til å gjøre det—tatt fra dem evnen til å resonere, til å ha et valg, til å ta avgjørelser. Gud VELGER å ikke vite på forhånd, hva DU eller JEG vil tenke, resonere, bestemme, i morgen eller i framtida. Han ga disse åndevesenene, som Han gir oss, kraften til å tenke selv, å velge, å ta avgjørelser. Ellers ville vi ikke være annet enn roboter, som gjorde det vi var tvunget til å gjøre. Han ganske enkelt VALGTE ikke å vite. HENSikten Hans inkluderer utvikling av KARAKTER i de skapte vesenene Sine.

Alt som hadde skjedd, forårsaket nå at Gud PÅTOK SEG DEN KJEMPEMESSIGSTE SKAPELSEN AV DET HELE—*den med å GJENSKAPE SEG SELV!* Den ypperste skapelsen av Gud vesener i Gud familien Hans—mer høyerestående enn engler!

GJENSKAPE SEG SELV??

Nå kom *KRONEN PÅ TOPPUNKTET* av selv Guds unike kreative KRAFT! Nå kom selve høydepunktet av all guddommelig utførelse! Nå kom et prosjekt så tvilende oversanselig ÆREFRYKTINGYTENDE at det er vanskelig å fatte for menneskesinnet.

Hvordan kunne *den store GUD*—selveksisterende, før alt annet, SKAPER av alt annet, gjenskape SEG SELV til millioner av andre AKKURAT LIK HAM SELV—guddommelige, enestående i kraft, perfekt i karakter—hver eneste en av sitt eget valg, perfekt likesinnet med Faren, hver eneste en har satt seg selv slik at de IKKE KAN SYNDE?

Det neste kapitlet vil åpenbare HVORDAN Gud planla å utføre dette utrolige, ÆREFRYKTINNGYTENDE kunststykket med å *gjenskape Seg Selv*.

Hvordan Gud Planla å Gjenskape Seg Selv!

JEG HAR DEKKET GRUNNEN TIL *HVORFOR* GUD BESTEMTE seg for å skape mennesker og plassere menneskefamilien på Jorda. Men *HVORDAN* kunne et slikt *ÆREFRYKTINGYTENDE* foretak noen gang bli fremkalt? Det er virkelig få som har det minste begrep om hva som var involvert. Få mennesker i dag har den minste forståelse av størrelsesordenen av mirakuløse hendelser og guddommelig planlegging det krevde, slik at dette *MENNESKELIVET* hver eneste en av oss har, kunne muliggjøres.

I det foregående kapitlet nevnte jeg at spørsmålet kunne bli stilt: "Kunne ikke Gud ha visst, på forhånd, hva Lucifer ville gjøre?" Svaret var *NEI!* Men det er sikkert at Gud *visste* at Lucifers opprør og synden til englene på Jorda var en *mulighet*.

Og, klar over den muligheten, ventet Gud til etter at denne verdensomfattende naturkatastrofen hendte, før noen tanke som helst om å skape *MENNESKER* entret sinnet Hans? Og igjen er svaret et bestemt *NEI!* Han ventet *ikke* inntil denne tragiske naturkatastrofen hendte, med å begynne å planlegge reproduksjon etter Sitt eget slag.

La meg gi en illustrasjon. Jeg flyr i et Gulfstream-II jettfly. Dets menneskelige designere innså *muligheten* for at ulike *deler* eller systemer kunne feile. Så de designet og installerte det som blir kalt et "feilsikkert" system. Hvis en viss del feiler, tar en annen del eller system over øyeblikkelig—og i noen tilfeller, til og med en tredje del eller system. Hvis menneskelige designere planlegger i forveien

i tilfelle for en mekanisk feil, hvor mye mer ville den STORE SKAPEREN GUD ha planlagt på forhånd, i tilfelle Lucifer og englene syndet! Gud planla uten tvil i forveien. Han visste, før skapelsen av Jorda, at engler, med selvstendige krefter til å tenke, resonere, velge, forme meninger og beslutninger, *kunne* gjøre opprør og vende seg til synd. Den store HENSIKTEN Hans krevde at Han tillot dette!

Kanskje dette var grunnen til at Han skapte MATERIE—hele det fysiske universet. Materie, med dets mange egenskaper—slik som organisk og ikke organisk materie, kraft, energi, treghet, tyngdekraft osv.—skaffet til veie materialer som Han kunne bruke til å forme MENNESKE i en forgjengelig tilstand, som et middel som Han kunne bruke til å gjenskape Seg Selv.

På dette tidspunktet, trenger vi å VITE ENDA MER om GUD Skaperen vår. Og vi trenger å vite HVORFOR nesten ingen i dag har den svakeste ide om at et slikt kolossalt, enestående, ÆREFRYKTINNGYTENDE prosjekt finner sted!

BARE EN GUD—MER ENN EN PERSON

La meg prøve å gjøre denne mest vidunderlige sannheten gjennom alle tider ENKEL!

Først, gå ennå en gang tilbake til de aller første ordene i Guds åpenbarte kunnskap til oss: ”I begynnelsen skapte *Gud* himmelen[e] og jorden.”

Gud inspirerte Moses til å skrive disse ordene på hebraisk, ikke i de norske ordene ovenfor. Jeg gjentar, det hebraiske navnet oversatt ”Gud” er *Elohim*—et navn i flertallsform, slik som ordene *familie, kirke, gruppe, team*. En familie, men bestående av flere enn en person. EN kirke, men bestående av mer enn et medlem. EN gruppe, men med mindre den besto av mer enn en person, ville det ikke være en gruppe. *Et* atletisk team, men bestående av to, fem, seks, ni, elleve eller flere spillere—ved siden av et antall stedfortredere.

Denne tidligere Lucifer, som ble Satan, har på en så smart måte *FORFØRT* hele menneskeheten, at nesten ingen i dag vet at Gud, i virkeligheten, er *en guddommelig FAMILIE*. En Familie. Gud *ER* en Familie. Den Familien er *ÉN* GUD.

Satan har narret folk inn i nesten enhver annen tro. Kanskje det største antallet har blitt bedratt til å tro at Gud er en

”Treenighet”—Gud i TRE personer—BEGRENSER Gud til tre personer og gir en misvisende fremstilling av Den HELLIGE ÅND, som strømmer ut fra Gud og Kristus, til å være en enkelt person.

Andre tenker på Gud som BARE ÉN PERSON.

Men, legg igjen merke til, i Det nye testamente, Johannes 1:1-5, 14: ”i begynnelsen var Ordet...” Det høres lignende ut som 1 Mosebok 1:1, gjør det ikke? I 1 Mosebok 1:1 er det: ”I begynnelsen var Gud...” Men det norske navnet GUD i 1 Mosebok 1:1, er oversatt fra det hebraiske *Elohim*, som mener mer enn en person som former *ÉN Gud*. I Johannes 1, er ordet ”Ordet” på norsk oversatt fra det opprinnelig inspirerte greske ordet *logos*, som betyr ”ord,” ”talsmann,” ”åpenbart tanke,” som et vesen eller person.

De neste ordene i Johannes 1: ”... og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved ham, og uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til” (versene 1-3).

Dette ”Ordet” var en person. Denne personen eksisterte fra ”begynnelsen,” det samme som Gud. Han har ALLTID eksistert ved seg selv. Han eksisterte *hos* Gud. Og Han, også, *var* Gud. Han er og var en Person. Gud, som Han var HOS, er også en Person. De begge hadde eksistert sammen for alltid. ”Alt” (andre steder oversatt ”universet”) var blitt til ved Ham—Ordet den guddommelige Talsmannen.

Men legg nå merke til vers 14: ”Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Og vi så hans herlighet, en herlighet som den en enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.” Dette snakker selvfølgelig om Jesus Kristus. I menneskelig kjød, var Han unnfanget av Gud Faren, den *eneste* som har blitt unnfanget slik (før fødsel som et menneske).

På tiden av denne unnfangelsen og fødselen som et menneske, *ble* ”Ordet” Guds Sønn.

Faren, sa om Jesus, fra himmelen: ”Dette er min Sønn, den elskede! I ham har jeg velbehag.” Jesus, når Han ba, kalte Gud for ”Far”—Far og Sønn—et FAMILIE forhold. Kirken, ved oppstandelsen til uforgjengelig liv som ÅND, skal EKTE den oppstandne og herliggjorte Kristus (Efeserne 5:25-28). Så vi har her et FAMILIE forhold—far, sønn, ektemann og hustru. Og ”hustruen” vil bestå av *fødte barn av Gud*.

Jeg personlig har vært faren i en FAMILIE. Familienavnet mitt er Armstrong. Den første hustruen min og jeg levde sammen i 50 år inntil hennes død. Jeg har en sønn, Garner Ted. Sønnen min er også ARMSTRONG akkurat slik som Jesus, Ordet, var Gud, og likevel var Han *hos* Gud. Familienavnet vårt er ARMSTRONG. Alle medlemmene i familien fikk også navnet Armstrong. Da døtrene våre giftet seg, startet hver av dem formingen av en annen familie, og de tok navnet til ektemannen som ble faren i *den* familien. Men hver familie er bare ÉN familie.

På samme måte er det bare ÉN Gud—men GUD er familie-navnet, og det er *mer enn en person* i den ENE Familien.

KRISTUS SKAPEREN AV ALT

GUD er SKAPER. Men GUD er den guddommelige FAMILIEN. Hvordan kan Faren i Familien være Skaper, og Kristus også Skaper? I Efeserne 3:9 står det skrevet at Gud Faren ”skapte alle ting [UNIVERSET] ved Jesus Kristus” (κτ). Og Kristus er ”Ordet”—Talsmannen. Vi leser i Salmene 33 når det snakker om Ham: ”Himlene er skapt ved Herrens *ord*, og all deres hær ved hans munns åndepust ... For han talte, og det skjedde ...” (versene 6, 9). Jeg vil illustrere. I januar 1914, ble jeg sendt av et nasjonalt magasin for å intervjuer Henry Ford i Detroit. Første gangen jeg så ham, var han like utenfor døra til den enorme Ford fabrikken. Han hadde på seg dress, ikke arbeidsoverall. Han var SKAPEREN, eller fabrikanten av Ford bilene. Han lagde dem VED sine tusenvis arbeidere, som jeg så i arbeid, kledd i overaller, inne i fabrikken. Arbeiderne brukte maskiner og KRAFT fra elektrisitet. På samme måte er Gud FAREN SKAPER. Han skapte ved Jesus Kristus, ”arbeideren” som TALTE og det ble gjort gjennom KRAFTEN av Den Hellige Ånd. Men Jesus sa klart at Han bare ”talte” det som Faren kommanderte Ham.

Legg merke til Kolosserne 1: Det snakkes om Faren (vers 12) og Hans ”elskede Sønn” (vers 13). ”Han er et bilde av den usynlige Gud ... For i ham [Kristus] er alt [universet] blitt skapt, i himmelen og på jorden, det synlige og det usynlige, enten det er troner eller herredømmer eller makter eller myndigheter. Alt er skapt ved ham og til ham. Han er født før alle ting, og alt består ved ham” (versene 15-17).

Jesus Kristus, før Han ble født som et menneske, hadde eksistert sammen med Faren—ALLTID, EVIG!

AKKURAT HVORDAN PLANLA GUD Å GJENSKAPE SEG SELV?

Fra evighet hadde Faren og Ordet, som ble Jesus Kristus, eksistert sammen. De hadde skapt engler—antageligvis mange millioner av dem. En tredjedel av dem, under Lucifer, ble plassert på Jorda ved dens skapelse, Gud satte REGJERINGEN SIN over dem, med Lucifer på tronen. Lucifer forkastet Guds regjering. Han og englene DISKVALIFISERTE seg—GUDS REGJERING ble ikke administrert på Jorda mer—og Jorda ble øde, tom, i forfall, og i mørke.

Var det, før dette, mer enn bare de TO—Gud og Ordet—i GUD FAMILIEN? Gud åpenbarer ingen flere. Var ”Ordet” Guds Sønn, og var Gud Faren Hans *på den tida*? De er ikke noen steder referert til som det.

For å ha vært Guds Sønn i den forhistoriske tida, måtte Gud av nødvendighet ha eksistert *før* Sønnens fødsel. Sønnen, hvis det hadde vært tilfellet, ville ha *kommet inn til* eksistens på tida for en slik fødsel. Men ”Logos”—Ordet—hadde, på samme måte som Gud, evig *selveksistens*.

Ta nå i betraktning, det virkelige ÆREFRYKTINNGYTENDE prosjektet Gud ga Seg i kast med—å GJENSKAPE SEG SELV

Det er sannsynlig at, før denne tida, hadde ingen form for liv noen sinne blitt skapt med reproduktiv prosess. Trolig var det aller første eksemplaret med reproduktivt liv det til plantelivet—på den tida som Gud *fornyte* Jordas overflate (1 Mosebok 1:11-12).

Gud hadde skapt det fysiske universet før Han plasserte engler på Jorda. Gud hadde skapt MATERIE som inneholdt egenskaper slik at utrolige ting kunne bli gjort med det. Det finnes både organisk (levende) og uorganisk (uvirksom—død) materie. I materie er slike egenskaper som energi, tyngdekraft, treghet. Ærefryktinngytende krefter, slik som hydrogenbomben, kan komme fra det. Eksistensen av MATERIE ga Gud det Han trengte for å gjenskape Seg Selv. Etter skapelsen av reproduktivt planteliv, skapte Gud dyreliv med reproduktiv prosess, hver å formere seg etter sin art—kveg etter kvegslaget, hester etter hesteslaget, osv.

Men nå sa Gud (*Elohim*): ”La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår lignelse [form, skikkelse] ...” (1 Mosebok 1:26); med andre ord, ETTER GUD SLAGET.

Gud hadde skapt engler av ÅND. Men nå, for Sin Egen reproduktive hensikt, ga MATERIE Gud de egenskapene Han trengte.

Og så: ”Gud Herren formet mennesket av jordens støv ”—av MATERIE (1 Mosebok 2:7).

HVIS OG NÅR MENNESKET SYNDET

På dette punktet må vi ta et grunnleggende prinsipp i GUDS REGJERING i betraktning. Staten kan aldri være uten et overhode. Gud plasserte Lucifer på Jordas trone. Han administrerte ikke GUDS REGJERING mer—han var nå diskvalifisert—men han (navnet hans var nå forandret til Satan) måtte forbli på tronen inntil etterfølgeren hans hadde kvalifisert seg og også blitt innsett i stillingen. Selve det *faktumet* at Satan var der til å friste de første menneskene—at han er, til og med nå, ”denne verdens gud” (2 Korinterne 4:4) og ”høvdingen over luftens makter” (Efeserne 2:2)—er tilstrekkelig bevis på dette grunnleggende prinsippet til GUDS REGJERING.

Mer enn dette, når først Jorda ble bebodd av disse i opprør mot Guds regjering—når først denne regjeringen sluttet å fungere—ble det nødvendig for noen å kvalifisere som Lucifers (nå Satan) etterfølger—og for å kvalifisere seg til å *gjenopprette* regjeringen og VEIEN til Gud, *måtte* etterfølgeren *avvise* og/eller vende seg fra Satans VEI!

Mer, disse som skal regjere MED Kristus, må også kvalifisere seg, ved å vende seg bort fra eller avvise Satans vei, *overvinne* den veien, og faktisk leve *etter* VEIEN til Guds lov.

Da Han visste dette, visste Gud at det var uunngåelig at Satan ville forsøke å friste det første skapte MENNESKET til å mistro Gud og begå synd. Hvis erkeengelen og alle englene hans hadde vendt seg til opprør, hvor mye mer sikkert var det at mennesket, som var skapt lavere enn englene, også ville synde!

Kan du visualisere Gud og med Ham Ordet (også Gud—av Gud FAMILIEN) planlegge dette høyeste kunststykket til deres kreative krefter? Ordet meldte Seg frivillig til å midlertidig gi opp den suverene KRAFTA og HERLIGHETEN Han alltid hadde eid

(Johannes 17:5), å oppgi alt dette for å bli unnfanget av Gud, født i menneskelig kjød for hensikten å dø (Hebreerne 2:9). Siden Gud delegerte selve SKAPINGEN av mennesket til Ordet, ville Han, *når* Han var født som et menneskelig vesen, for *hensikten* å dø, *i* den døden gi et liv med større verdi enn den totale summen av ALLE MENNESKELIV—siden Han var deres SKAPER. Og, siden Han var GUDDOMMELIG så vel som menneskelig—var Gud så vel som menneske, ville Han som personen Kristus, være i stand til å *unngå* å synde. Så Han, som ALDRI yndet, selv om Han ble prøvd på alle punkter akkurat slik som resten av oss mennesker, kunne *i* døden BETALE STRAFFEN VI HADDE PÅDRADD OSS.

Ved å skape MENNESKENE av fysisk materie, forgjengelig, kunne menneskene DØ. Så menneskenes straff for synd var DØD. ("For syndens lønn er DØDEN, men Guds NÅDEGAVE er evig liv i Kristus Jesus, vår Herre"—Romerne 6:23).

Gud Far ville ha makt til å reise Kristus opp *fra døden* til udødelig liv—og slik gjøre en oppstandelse til udødelig liv bestående av ånd, mulig for mennesker.

Så, Guds mesterplan med å fullføre HENSIKTEN Sin tok form og skikkelse. Hvis menneskene syndet—slik alle unntagen Jesus har gjort—ville det være mulig for dem å ANGRE—å vende seg bort FRA synd til å bli forlikt med Gud, og til å LEVE GUDS LIVSVEI. Med andre ord, å vende seg *til* GUDS REGJERING, og akseptere dens styre over livet deres, og *akseptere* Kristus som sin Frelser og kommende KONGE. Og Han, Kristus, ville kvalifisere Seg til å GJENETABLERE GUDS REGJERING PÅ JORDA!

Men, hva hvis syndende mennesker *nektet* å angre—å vende seg bort FRA Satans vei, og la GUDS REGJERING styre i livet deres? Da ville det være en *andre* død for hvem som helst eller alle slike (Åpenbaringen 20:14)—når de ville *opphøre å eksistere*—å *være som om de aldri hadde vært til* (Obadja 16).

Men var dette, alt det jeg akkurat har dekket overfor, alt som Gud (i personene til Gud OG ORDET) måtte ta i betraktning? Nei. Langt derfra!

Planen var å lage MENNESKET av fysisk substans. Men hvordan ville Gud gjenskape *Seg Selv* eller bringe kanskje millioner på millioner inn i GUD FAMILIEN?

Dette nødvendiggjorde at selve Guds eget LIV—guddommelig GUDSLIV—blir overført. Gud ER en ånd—som *består* av ånd.

Og likevel kan dette være mulig *bare* etter at Guds egen hel-
lige, rettferdige og perfekte KARAKTER har blitt formet i hvert
menneske—ved det menneskets anger og tro—i løpet av dette
jordiske, forgjengelige livet.

For en *fantastisk* plan Gud tenkte ut. Han ville forme mennes-
ket av fysisk MATERIE—slik at, *hvis* mennesket feilet fullstendig,
kunne det bli som om det aldri hadde vært til, kunne bli ødelagt.
Så Gud lagde mennesket av FYSISK substans, formet og dannet
lik Gud, slik at mennesket kunne bli omformet—forandret fra
materie til å bestå av ånd ved en oppstandelse—et medlem av
GUD FAMILIEN, sammensatt av ånd.

Kan sinnet ditt virkelig fatte hva for slags makeløs visdom og
kraft med designing og planlegging, som gjorde dette oversanse-
lige, menneskelige potensialet mulig?

Gud formet først PLANTE liv—floraen. Dette var levende
materie som reproduserte seg selv, men uten ego bevissthet—
uten hjerne. Deretter formet Gud fauna—dyreliv, som Han
skapte med HJERNE, med en viss bevissthet, men uten proses-
sene til å tenke, resonere og ta avgjørelser. Men MENNESKET, for
å kunne bli gjenskapt inn i GUD FAMILIEN, var designet å ha et
GUDDOMMELIG slags SINN, i stand til å tenke, resonere, gjøre valg
og ta avgjørelser—å utvikle en Gud lignende KARAKTER.

Hvordan kunne alt dette bli gjort? Faktisk er hjernen til en
elefant, en hval eller en delfin i realiteten jevnbyrdig i innviklet
forhold, design og kvalitet, og større i størrelse enn menneske-
hjernen. Sjimpansenes er også i realiteten lik, men ubetydelig
mindre i størrelse. HVORFOR, er da, menneske SINNET så *utrolig*
suverent i sammenligning med dyrehjernen?

Fylle Igjen Kløften Mellom Mennesket og de Endelige Sønnene til Gud, som Består av Ånd.

EN PRODUSENT SENDER EN INSTRUKSJONSBOK SAMMEN MED instrumentet eller innretningen som han produserer, som beskriver hensikten med produktet hans, og en fullstendig veiledning hvordan å oppnå dette. Den mest perfekte mekanismen som noen gang er designet og lagd, er det utrolige sinnet og legemet som er MENNESKET. Og det er også bare naturlig at Skape- ren vår sendte med INSTRUKSJONSBOKA Si—som åpenbarer for vårt beste hva vi ER, HVORFOR vi er, hvor vi går, og hva som er *veien*. Den instruksjonsboka er Den Hellige Bibel. Likevel har menneskene gjort dette til den mest misforståtte, feiltolkede og baktalte boka som noen gang har kommet i menneskers hender.

Uansett, all DEN MANGLENDE DIMENSJONEN I KUNNSKAP er åpenbart der. Det utrolige MENNESKELIGE POTENSIALET er åpenbart der og gjort klart—hvis MENNESKET bare ville lese det—og TRO PÅ DET SOM DEN SIER!

Dette er kildeboka vår. Den dekker forhistorie, historie, instruksjon for nåtida, og profetier som åpenbarer framtida.

Den åpenbarer, som vi har sett i de foregående kapitlene, at GUD eksisterte og i sameksistens med Ham fra evighet, "Ordet," en andre PERSON som også er Gud. Gud skapte alt ved og gjennom dette sameksisterende ÅNDEVESENET kalt "ORDET" (Johannes 1:1-4).

I 1 Mosebok 1:1, er det hebraiske ordet som blir oversatt "Gud," *Elohim*, et substantiv eller navn i flertallsform, og betyr EN GUD

som består av *mer enn en person*. Med andre ord, en *guddommelig FAMILIE*, som GUD, nevnt i Johannes 1:1, er OVERHODE for.

Vi har sett hvordan Bibelen åpenbarer at Gud først skapte engler—også bestående av ånd, likevel lavere skapninger enn Gud, og som mangler kreativ kraft.

Deretter, skapte Gud—brakte til eksistens—det fysiske universet, inkludert Jorda. Ved Jordas skapelse, ble en tredjedel av englene plassert der. De ble satt under styret til GUDS REGJERING, administrert av den store erkeengelen Lucifer, en kjerub. Jorda var fylt med vidunderlig FED, LYKKE og GLEDE under GUDS REGJERING. Men til sist ledet Lucifer englene sine til opprør. GUDS REGJERING ble avvist, den ble ikke håndhevet mer. Som et resultat ble Jorda øde og tom, i forvirring og totalt mørke.

Deretter fornyet Gud Jordas overflate på seks dager. I løpet av denne ”skapelsesuka” i 1 Mosebok 1, formet Gud de første livsformene som reproduiserte seg selv—floraen og deretter faunaen—uten egenskapene til å tenke, resonere, ta avgjørelser, og uten etiske, moralske og åndelige evner.

Endelig kom skapelsen av MENNESKET—skapt i Guds eget bilde og likning—i form og skikkelse—men bestående av fysisk MATERIE fra Jorda slik som dyra. MENNESKET, for til slutt å bli født inn i selve GUD FAMILIEN, var designet til å ha et slags GUDDOMMELIG SINN—med mulighet til å tenke, å resonere, å gjøre valg og ta avgjørelser, i stand til å forme etiske, moralske og åndelige holdninger.

Husk, Guds HENSIKT med å skape mennesker er å gjenskape Seg Selv—med en slik perfekt, åndelig KARAKTER som BARE GUD har—som IKKE VIL og derfor IKKE KAN synde noensinne! (1 Johannes 3:9).

En slik perfekt åndelig og hellig karakter *kan ikke* bli skapt på befaling. Den må *utvikles*, og det krever TID og ERFARING.

Jeg gjentar—slik karakter er evnen i en enkelt entitet å komme til å forstå og skjelne de sanne verdiene fra de falske, den rette veien fra den gale, å velge det rette og avvise det gale, og med VILJENS kraft, å *GJØRE* det rette og motstå det onde.

Dyr er utstyrt med HJERNE og instinkt. Men de har ikke makt til å forstå eller velge moralske og åndelige verdier, eller å utvikle perfekt, åndelig KARAKTER. Dyr har HJERNE, men ikke intellekt—instinkt, men ingen evne til å utvikle HELLIG og GUDDOMMELIG KARAKTER.

Og det viser den overmåte **FORSKJELLEN** mellom en **DYREHJERNE** og et **MENNESKESINN**.

Men **HVA FORÅSAKER** denne enorme forskjellen?

Det er faktisk ingen forskjell i form og konstruksjon mellom en dyrehjerne og en menneskehjerne. Hjernene til elefanter, hvaler og delfiner er større enn menneskehjernen, og sjimpansens hjerne er ubetydelig mindre. Kvalitetsmessig kan menneskehjernen være ubetydelig mer enestående, men langt ifra nok til å forklare forskjellen i ytelse.

Hva kan da forklare denne enorme forskjellen? Vitenskapen kan ikke gi et adekvat svar. Noen vitenskapsmenn, i feltet med hjerneforskning, konkluderer at, av nødvendighet, at det må være en ikke fysisk komponent i menneskehjernen som ikke eksisterer i dyrehjernen. Men de fleste vitenskapsmenn vil ikke innrømme muligheten for eksistensen av noe ikke fysisk.

Hvilke andre forklaringer kan det være? I virkeligheten, for uten en veldig ørliten forskjell av fysisk overlegenhet i den menneskelige hjernen, har vitenskapen **INGEN** forklaring, på grunn av uvillighet til ikke engang å erkjenne muligheten av noe åndelig.

Når menneskene til og med nekter å erkjenne selve eksistensen til sin egen Skaper, stenger de ute fra sinnet sitt et uendelig hav av grunnleggende, sann kunnskap, fakta og **FORSTÅELSE**. Når de bytter ut sannhet med **FABEL**, er de av alle mennesker, de **MEST UVITENDE**, selv om de påstår at de er vise.

Når menneskene, i vitenskapens navn, forneker—eller av likegyldighet, ignorerer—sin Skaper, blinder de sinnet sitt for hva de er, hvorfor de er til, hvor de går, og hva som er **VEIEN!** Ikke rart at denne verden er fylt med onder! Det må være en **ÅRSAK** for hver effekt!

Men når sinnet vårt er åpent for kunnskapen til vår Gud og Hans hensikt, da har vi den vidunderlige adgangen til den enorme **MANGLENDE DIMENSJONEN I KUNNSKAP**: selve kunnskapen at Gud er den guddommelige **FAMILIEN**—at Gud **GJENSKAPER SEG SELV**—at Han bruker **MATERIE** til den prosessen, og at Han åpner forståelsen vår for et enormt perspektiv med ny kunnskap.

Så **TA** nå i **BETRAKTNING**, Gud består av **ÅND**. Gud er **SKAPER**, **DESIGNER**, **HERSKER**, **PEDAGOG**. Gud har et **ENESTÅENDE SINN**. Han **ER** **PERFEKT**, **HELLIG** OG **RETTFERDIG KARAKTER!**

Men Han bruker materiell substans fra denne fysiske jorda til å GJENSKAPE SEG SELV! Fra fysisk JORD har Han formet MENNESKER i Sitt bilde og likhet (form og skikkelse).

Men hvis mennesker skal BLI Gud, i prosessen der Gud reproducerer Seg Selv, MÅ KARAKTEREN som skal bli bygd i dem, stråle ut fra Gud—og LIVET som ånd, som skal bli deres, må også stråle ut fra Gud.

Med andre ord, Gud har hatt plan om å fylle igjen kløften mellom MATERIE (som MENNESKENE nå består fullstendig av) og ÅND (som Gud består av nå, og som menneskene må bli til).

Materie er IKKE ånd—og kan ikke bli forvandlet til ånd. HVORDAN, kan da Gud forandre dødelig MENNESKE, som består av materie, til udødelig GUD, bestående av ånd?

Mennesket består fullstendig av MATERIE. Gud sier: ”Gud Herren formet mennesket av jordens støv, og blåste livets ånde i hans nese, og mennesket ble til en levende sjel” (1 Mosebok 2:7). MENNESKET ble lagd av jordens støv. Det får det midlertidige livet sitt fra luft, som pustes ut og inn gjennom neseborene deres. Menneskets liv er i blodet (1 Mosebok 9:4,6). Men det livsblodet blir oksidert av luft som innåndes, som bensin i karburatoren på en bil. Derfor er pust ”livets ånde,” slik som liv er i blodet.

Legg nøye merke til at MENNESKET, som består fullstendig av materie, BLE til en levende sjel så snart som LUFT ga han det midlertidige fysiske livet hans. Skriften sier IKKE ”udødelig” sjel. Mennesket har ikke en ”udødelig” sjel. Han ER en sjel så snart som fysisk LIV kommer inn i ham.

Det hebraiske ordet for ”sjel” er *nephesh*. I 1 Mosebok 1: 20-24, blir dyr kalt *nephesh* tre ganger—bare at oversetterne oversatte det hebraiske ordet der ”skapninger.” Dyr har den samme forbigående fysisk-kjemiske eksistensen som mennesket. Begge dør den samme døden (Predikanten 3:19-20).

”Den sjelen som synder, den skal dø” (Esekiel 18:4—KJ). Igjen sier Guds Ord: ”Den sjelen som synder, den skal dø” (vers 20—KJ). Adam var en sjel, og Gud sa til ham, med hensyn til treet med kunnskapen om godt og ondt, ”... for den dag du eter av det, skal du visseelig dø” (1 Mosebok 2:17). Men Satan fornektet dette, og Adam og Eva trodde på Satan, som mesteparten av menneskeheten alltid har gjort siden den gangen.

Så la oss FORSTÅ! Mennesket er KJØTT og BLOD—består fullstendig av MATERIE—og den levende materien ER en levende sjel.

SJELEN består av fysisk MATERIE, ikke ånd.

Jeg har forklart at dyrehjernen er nesten identisk med menneskehjernen. Men mennesket ble lagd i Guds form og skikkelse, for å ha et spesielt forhold til Gud—til å ha potensialet til å bli født inn i Guds FAMILIE. Og Gud er ÅND (Johannes 4:24).

For å gjøre det mulig å *fylle igjen kløfta*—eller å gjøre overgangen fra MENNESKENE, som består fullstendig av MATERIE, til ÅNDEVESENER i Guds Rike, og da bestå fullstendig av ånd, og på samme tid gi MENNESKET et SINN som Guds—satte Gud inn en *ånd* i hvert menneske.

I Job 32:8—KJ, leser vi: ”Det er en ånd i mennesket: og inspirasjonen til Den Allmektige gir dem forståelse.”

Dette er en stor SANNHET, som bare blir forstått av noen få.

Jeg kaller denne ånden MENNESKE ånden, for den er *I* hvert menneske, selv om det er en ÅNDELIG ESSENS og ikke materie. Den er IKKE en ånd *person* eller vesen. Den er ikke MENNESKET, men åndelig essens *I* mennesket. Den er IKKE en *sjel*—det fysiske mennesket er en sjel. Den menneskelige ånden bibringer INTELLEKTETS kraft til den menneskelige hjernen. Menneskeånden supplerer ikke menneske LIV—menneske LIVET er i det fysiske BLODET, oksidert av livets ÅNDE.

Det er denne ikke fysiske komponenten i menneske hjernen som *ikke* eksisterer i hjernen til dyra. Det er den ingrediensen som muliggjør overføringen fra menneske til guddom, *uten* å forandre materie *til* ånd, på tida for oppstandelsen. Det vil jeg forklare litt seinere.

La meg klargjøre noen få vesentlige poeng om denne ånden i mennesket. Den er ånd essens, akkurat slik som luft er essens i materie, og så er vann. Denne menneskeånden kan ikke se. Den fysiske HJERNEN ser, gjennom øynene. Menneskeånden *I* en person kan ikke høre. Hjernen hører gjennom ørene. Denne menneskeånden kan ikke tenke—skjønt ånden bibringer evnen til å tenke, mens dyrehjerner derimot uten en slik ånd ikke kan, uten på de mest elementære måter.

Et skriftsted blir ofte brukt som forklaring av de som tror på en ”udødelig sjel.” I 1 Korinterne 2, forklarer apostelen Paul til korinterne at han ikke kom til dem og brukte ord som var

vanskelige å forstå, slik mange gjør for å opphøye deres egen forfengelighet. Han kom til dem med klar og enkel tale, i ydmykhet. Og likevel kunne ingen av prinsene, eliten, de med høy utdanning—herskerne—i denne verden forstå.

HVORFOR kunne ikke de med høyere utdanning forstå? Fordi han forkynte Kristus' budskap om Guds Rike. Det er *åndelig* kunnskap. Denne slags kunnskap kan ikke bli sett gjennom det fysiske øyet, heller ikke bli hørt med det fysiske øret. Åndelig kunnskap kan ikke komme inn i menneskehjernen på naturlig måte—for ånden kan ikke bli sett, hørt, følt, smakt eller luktet.

Så han forklarer at på denne måten (vers 11) kunne ikke noe *MENNESKE* ha den kunnskapen som et menneske har, uten ved "menneskets egen ånd som er i ham." Vile dyr har en hjerne som er praktisk talt identisk med menneskehjernen—og noen til og med større. Men hjernene deres kan ikke *VITE*—forstå—det som menneskene vet. Det kunne heller ikke mennesket gjort uten menneskeånden som er i ham. Med andre ord, denne ånden tilfører intellektets kraft til den menneskelige hjernen.

Likevel er dette menneske *SINNET* begrenset til kunnskap om det fysiske. Den kan ikke *VITE*—forstå de åndelige tingene fra Gud. *HVORFOR?* Fordi også menneske *SINNET* bare, naturlig, kan vite den kunnskapen som kommer gjennom sansene syn, hørsel, lukt, smak og føling. Et vilt dyr kan kanskje også se, høre, lukte, smake eller føle det som menneskene gjør, men likevel være ute av stand til å gjøre seg nytte av det som kommer inn i hjernen i tanker eller kunnskap. Grunnen til dette vil bli forklart senere.

Nå den andre halvdel av 1 Korinterne 2:11: "SLIK" (på samme måte) vet heller ikke noen—har kunnskap om, forstår eller fatter—hva som bor i GUD, unntagen ved *EN ANNEN* ånd, *GUDS Hellige Ånd*.

Akkurat som ingen umælende dyr kan kjenne til tingene som menneskene har kunnskap om, kunne heller ikke mennesket bare ved hjelp av hjernen, unntagen ved menneskets ånd—menneskeånden—som er i mennesket. Slik, på samme måten, kan ikke engang mennesket vite—fatte—Guds ting, med mindre, eller inntil han mottar *en annen* ånd—*GUDS Hellige Ånd*.

Uttrykt på enda en annen måte, menneskene har fra unnfangelsen av en ånd kalt "menneskeånden" som er *I DEM*. Legg nøye merke til at denne ånden *IKKE* er mennesket. Den er noe *I*

MENNESKET. Et menneske kunne svelge en liten bit av marmor. Det er da noe *i* mennesket, men det er *ikke* mennesket eller noen del av ham som et menneske. Mennesket ble lagd av støv fra jorda—forgjengelig. Denne menneskeånden er ikke sjelen. Den er noe *I* sjelen som sjelen selv *ER* det fysiske MENNESKET.

Legg videre merke til, i vers 14 (DNB-1978): ”Men slik et menneske er i seg selv, tar det ikke imot det som hører Guds Ånd til. For ham er det uforstand, og han kan ikke fatte det; det kan bare bedømmes på åndelig vis.”

Så, fra unnfangelsen av, gir Gud oss en ånd, som jeg av mangel på et bedre uttrykk, kaller en menneskeånd. Den gir oss en kraft i SINNET som ikke finnes i HJERNEN til dyra. Likevel er denne krafta i SINNET *begrenset* til kunnskap om det fysiske universet. HVORFOR? Fordi kunnskapen entrer inn i sinnet BARE gjennom de fem fysiske sansene.

Men legg merke til at Gud ikke hadde fullført skapelsen av MENNESKET ved skapelsen av Adam og Eva. Den *fysiske* skapelsen var fullført. De hadde denne ”menneske” ånden da de ble skapt.

Men nå må den åndelige skapelsen følge. Dette krever *en ånd til* i mennesket—Guds HELLIGE ÅND.

”Gud Herren formet mennesket av jordens støv... Så plantet Gud Herren en hage i Eden, i Østen. Der satte han mennesket som han hadde formet. Og Gud Herren lot alle slags trær vokse opp av jorden, prektige å se på og gode å ete av, også livets tre midt i hagen, og treet til kunnskap om godt og ondt” (1 Mosebok 2:7-9).

I virkeligheten og bokstavelig, var ”hele” Adam ”ennå ikke der.” Menneskeånden var i ham—men ikke Guds Ånd. Gud tilbød ham fritt frukten av LIVETS TRE—som symboliserer Guds HELLIGE ÅND. Å ta av LIVETS tre ville ha ført til to ting: (1) åpnet SINNET hans til å fatte åndelig kunnskap, og (2) og bibrakt ham Den Hellige Ånds GAVE, som leder til EVIG LIV. Men, da Gud forklarte ham om GUDS RIKE, trodde ikke Adam det Gud sa og var ulydig—SYNDET Hva hendte da?

”Og Gud Herren sa... Bare han nå ikke strekker ut sin hånd og tar også av livets tre, og eter og lever evig! Så viste Gud Herren ham ut av Edens hage og satte ham til å dyrke jorden, som han var tatt av. Han drev mennesket ut, og øst for Edens hage satte

han kjerubene og det luende sverd som svingte hit og dit for å vokte veien til livets tre” (1 Mosebok 3:22-24).

Nå vær snill å FORSTÅ DETTE!

Ikke glem den store HENSIKTEN til Gud! Gud gjenskaper Seg Selv gjennom mennesker som består av materie—og tilføyer dem til Sin egen hellige, rettferdige, syndefrie GUD FAMILIE. Men Gud består av ÅND. Hvordan *fyller* Gud *igjen kløften* mellom forgjengelig fysiske MENNESKER og uforgjengelig Gud som består av ÅND?

Det *aller første* mennesket hadde gjort et galt valg, og ved SYND fornektet GUDS REGJERING. Gud drev han da ut av Edens hage og blokkerte alle muligheter for å komme inn igjen til livets tre. Men selvfølgelig hadde Gud regnet med muligheten for dette. Guds HENSIKT må STÅ! Men HVORDAN?

Det var nå nødvendig med en ”andre Adam”—Jesus Kristus. Han hadde ofret Seg Selv før verden var. Men Han skulle ikke komme, bli født som et menneske med hensikten å dø, før rundt 4000 år til.

Gud hadde merket ut en 7000 års periode—de første 6000 åra for menneskeheten, *avskåret fra Gud* (med noen få unntagelser), til å gå sine egne veier—for å lære lekse gjennom menneskelige lidelser og piner, ved å leve *i motsetning* til GUDS LEVEVEI, befalt av GUDS REGJERING—som Adam avviste.

Disse 6000 åra, med Satan fortsatt her, ville bli fulgt av et enkelt 1000 år, som KRISTSUS ville styre, etter å ha kvalifisert Seg til å gjenopprette GUDS REGJERING på Jorda. Satan ville bli holdt fullstendig tilbake i dette sjuende tusenåret. I løpet av det sjuende tusenåret, ville GUDS RIKE—den REGJERENDE FAMILIEN TIL GUD—bli etablert på Jorda.

I mellomtida, i løpet av de første 6000 åra, ville noen FÅ bli tilbudt muligheten av å entre inn i den åndelige skapelsen, som begynner med mottagelse av den ANDRE ÅNDEN—det er, gaven av Guds HELLIGE ÅND. Foruten disse sammenlignbare få, tok Gud i bruk en ”hendene av” politikk med hensyn til den menneskelige rasen. Abel, den andre sønnen til Adam, fulgte tilsynelatende Guds vei, for Kristus kalte ham ”rettferdige Abel.” Enok ”vandret med Gud.” Noah fant nåde for Herrens øyne—men det var sannsynligvis alle i løpet av de første 1900 åra eller så.

Etter Floden, levde Abraham, Isak, Israel og Josef Guds vei. Deretter kalte og formet Gud nasjonen Israel, men de ble ikke

tilbudt åndelig frelse eller evig liv—bare materielle og nasjonale velsignelser. Gud kalte og brukte noen få profeter. Så kom Kristus og gjorde åndelig frelse mulig for alle. Likevel har bare den første, til sammenligning veldig lille, åndelige innhøstingen, blitt kalt til åndelig frelse i løpet av de nesten 2000 åra siden Kristus.

MENNESKELIG FORMERING ER FORBILDET PÅ GUD SOM GJENSKAPER SEG SELV

Det er få folk som innser at menneskelig formering har en hel-
lig og GUD PLANLAGT MENING SOM IKKE KAN ANVENDES PÅ NOE
ANNET SLAGS LIV.

Menneskelig formering er bilde på åndelig frelse—som i vir-
keligheten er Gud Far som gjenskaper Seg Selv i GUD FAMILIEN.

Se nå på den FORBLØFFENDE SAMMENLIGNINGEN!

Husk at MENNESKET består helt av materie fra jorda (1 Mose-
bok 2:7; 3:19). Men HVORDAN kan Gud fylle igjen kløfta, med å
gjenskape Seg Selv, med å forandre et fullstendig fysisk menneske
til et medlem i GUDS FAMILIE, som består helt og holdent av ånd?

Det *starter* med en ånd (en porsjon med åndelig essens) I
det fullstendig fysiske mennesket. Husk, denne ånden er IKKE
mennesket—bare noe I mennesket. Husk også, at denne ånden
ikke kan se, høre eller tenke. MENNESKET ser, hører og tenker
gjennom dets fysiske hjerne og de fem sansene med syn, hør-
sel, smak, lukt og følelse. Ånden i mennesket bibringer krafta av
FYSISK INTELLIGENS til den fysiske hjernen, og slik former men-
neskets SINN.

Denne ånden handler, blant andre ting, som en DATAMAS-
KIN, og tilfører hjernen fysisk og intellektuell kraft. Kunnskap
som blir mottatt i hjernen gjennom øye, øre og sansene, blir øye-
blikkelig ”programmert” inn i den åndelige datamaskinen. Alle
minner er lagret i denne åndelige datamaskinen. Denne ”data-
maskinen” gir hjernen øyeblikkelig gjenkalling til hvilken som
helst porsjon av millioner av biter med kunnskap som kan være
nødvendig i resoneringsprosessen. Det betyr at MINNET er regis-
trert i menneskeånden, enten det er registrert i den ”grå massen”
AV HJERNEN eller ikke.

Denne menneskeånden tilfører også mennesket en åndelig og
moralsk evne som dyr ikke har.

Gud hadde gjort den nødvendige andre ånden—Den HELLIGE ÅND—tilgjengelig til Adam. Men etter at Adam gjorde opprør, og han tok av den forbudte frukten, hadde Gud drevet Adam ut og stengt all tilgang til LIVETS tre—symbolikken på Guds Hellige Ånd.

Likevel kan en angrende menneskehet, motta Guds GAVE med Hans Hellige Ånd, gjennom Kristus. Kristus sa til Nikodemus: ”Uten at en blir født på ny, kan han ikke se Guds rike” (Johannes 3:3). Selvfølgelig kunne ikke Nikodemus forstå dette helt. Det er nesten ingen i dag som forstår dette. Jesus forklarte: ”Det som er født av kjødet, ER KJØD, og det som er født av Ånden, ER ÅND” (vers 6). Mennesket kom fra jorda. Han ER kjød. Jesus snakket ikke om en annen *fysisk* fødsel eller opplevelse av forvandling i *dette livet*—men om en *åndelig* fødsel—når mennesket skal *BLI* ånd, og ikke lenger bestå av materie, men bestå fullstendig av ÅND! Ja, BOKSTAVELIG! Da skal han ha blitt født av Gud. Gud er ånd (Johannes 4:24).

For å bli til mennesker, måtte hver eneste en av oss bli *unnfanget* av den menneskelige faren vår. På samme måten, for å bli født *igjen*—av ÅNDEN som er fra GUD Faren, må man først bli *unnfanget* av den ÅNDELIGE FAREN—av GUD.

Dette blir forklart i Romerne 8:16-17: ”Ånden [til Gud] selv vitner sammen med vår ånd at vi er Guds [unnfangede] barn. Men er vi barn, da er vi også arvinger [har ennå ikke tatt i eie]. Vi er Guds arvinger og Kristi medarvinger...”

Og Guds Hellige Ånd, nå forent med menneskeånden vår i SINNET til mennesket, gjør to ting: (1) unnfanger mennesket med guddommelig, evig liv for senere å bli FØDT inn i GUD FAMILIEN som et guddommelig Vesen, som da består fullstendig av ånd; (2) inngir i den menneskelige hjernen evnen til å fatte ÅNDELIG KUNNSKAP—å forstå Guds ting (1 Korinterne 2:11). Guds Hellige Ånd inngir også guddommelig KJÆRLIGHET, TRO og KRAFT til å overvinne Satan og synd.

Denne ånd-unnfangede kristne har nå, betingelsesvis, TILSTEDEVÆRELSEN AV EVIG LIV—GUDS LIV—i seg, men han er ENNÅ IKKE et uforgjengelig ÅNDSVESEN—han består ennå ikke fullstendig av ÅND.

Han er nå en *arving* av Gud slik sønnen til en rik mann er arvingen til faren sin—men ENNÅ IKKE ”født igjen”—ENNÅ IKKE arvet eller har tatt i eie. Men HVIS Hans Hellige Ånd er i oss, vil

Gud, ved Kristus' tilbakekomst til Jorda som kongenes Konge, forvandle våre dødelige legemer til udødelige VED Ånden Hans som bor i oss (Romerne 8:11; 1 Korinterne 15: 49-53).

Se nå hvordan denne forbløffende analogien fortsetter:

Akkurat som ved menneskelig formering, er det befruktede fosteret ennå ikke FØDT, men blir fortsatt ernært gjennom moren; slik er den unnfangede kristne *ennå ikke FØDT* inn i Gud Familien. Det guddommelige livet har bare blitt unnfanget.

Satan har klart å forføre de fleste fundamentalistisk kristne til å tro at de allerede er "født igjen" ved å akseptere Kristus.

Men akkurat slik som i den menneskelige formeringa, når MENNESKELIGE karakteristikk av form og skikkelse, og den menneskelige kroppen og hjernen gradvis begynner å ta form under svangerskapsperioden, slik begynner nå Guds RETTFERDIGE OG HELLIGE KARAKTER å ta form og vokse. I virkeligheten kan denne guddommelige KARAKTEREN, formes så sakte i mange, at den knapt synes å gjøre seg gjeldene i begynnelsen, unntagen at det i noen vil vise seg en glød av ekstase av åndelig "romanse"—som kan stråle ut i denne "første kjærligheten" med åndelig omvendelse. Men, så langt som å vokse i ÅNDELIG KUNNSKAP (2 Peter 3:18) og åndelig KARAKTER angår, må mesteparten av dette fortsatt bli lært og utviklet.

Når man nylig er omvendt, er man nå et åndelig "FOSTER." Nå må man bli nært og fødd på ÅNDELIG MAT. Jesus sa at mennesket ikke kan leve av brød (fysisk mat) alene, men av HVERT ORD FRA GUD. BIBELEN er Guds skrevne Ord, akkurat slik Kristus er Guds personlige Ord. Denne veksten er karakter utvikling som KREVER TID og som for det meste kommer fra ERFARING.

Over alt, kreves det bestandig BIBLESTUDIER for å vise SEG SELV godkjent av Gud, så vel som mange vedvarende og ærlige BØNNER. Når du studerer Bibelen, SNAKKER GUD TIL DEG. Når du BER, SNAKKER du TIL HAM. Du blir virkelig KJENT med Gud på denne måten, akkurat som du blir bedre kjent med folk ved konversasjon.

Likevel kommer mye av denne åndelige karakterutviklingen gjennom kristent fellesskap med andre ånd-unnfangede folk i Guds Kirke.

Videre, akkurat slik som det fysiske menneskefostret blir gitt fysisk næring gjennom menneskemoren, er GUDS KIRKE den

åndelige MOREN til dens medlemmer. Guds Kirke blir kalt ”Jerusalem ... der oppe ... det er vår MOR” (Galaterne 4:26).

Legg merke til den nøyaktige parallellen. Gud har satt kalte og utvalgte prester i Kirken Sin for å fø flokken: ”For perfektgjøringen av de hellige, for ARBEIDET TIL PRESTESKAPET [forkynne Kristus’ evangelium og Guds Rike i hele verden], for oppbyggelse av Kristus’ legeme [Kirken]: inntil vi alle når fram til enhet i tro, og av kunnskapen om Guds Sønn, til en perfekt mann, til aldersmålet for Kristus’ fylde” (KJ–Efeserne 4: 12-13).

Det er plikten til Kristus’ sanne prester (og hvor få det er i dag) å BESKYTTE de unnfangede, men ennå ufødte hellige, fra falske doktriner og fra falske prester!

For et vidunderlig bilde av Gud som gjenskaper Seg Selv, i menneskeforming!

Og husk at Guds hensikt var at menneskets formering skulle være en FAMILIE sak. Det tilfører menneskebarn til menneske FAMILIEN. MENNESKEFAMILIEN er et nøyaktig FORBILDE på GUD FAMILIEN! Gud har skjenket EKTESKAP og FAMILIE liv til *ingen andre* former for liv, unntatt til MENNESKER, hvis potensial er å entre inn i GUDS FAMILIE!

Men *betrakt videre!* Som det fysiske menneskefostret må vokse seg *fysisk* stort nok til å bli født, så må den unnfangede kristne vokse *åndelig* i nåde og kjennskap til Kristus (2 Peter 3:18)—må overkomme, utvikle seg i åndelig karakter i løpet av livet sitt, for å bli født inn i Guds Rike!

Dette blir vel illustrert i ligningene om pundene og talentene. I lignelsen om pundene (Lukas 19:11-27), beskriver Jesus Seg Selv som en mann av høy ætt, som drar til et land langt borte (himmelen), for å motta et kongerike og deretter vende tilbake. Han kalte til Seg de 10 tjenerne Sine og ga hver av dem et pund. Mens Han var borte, handlet en av de 10 med pengene og tjente 10 pund. Han ble betrodd og gjort til hersker over 10 byer i Guds Rike. En av de andre tjente bare fem pund—han gjorde det halvparten så bra, selv om han startet med de SAMME mulighetene. Han ble gitt herredømme over fem byer. En tredje tjente INGENTING—og ble til og med tatt fra det ene pundet.

I lignelsen om talentene (Matteus 25:14-30), ble en gitt fem talenter, en annen to talenter, og en annen en—en hver i henhold til sine egne evner (som handikappgolf). Ved Kristus’

tilbakekomst, hadde den som hadde fått fem talenter tjent fem til (representerer åndelig vekst og overvinnelse i dette livet). Han ble belønnet som en god og trofast tjener, og gitt ansvar i overensstemmelse med dette i Guds Rike. Den ene som hadde tjent to til, oppnådde akkurat like mye i forhold til evner. Han, mottok også en lik stor belønning. Men den ene som hadde blitt gitt en, gjorde INGENTING MED DET. Med andre ord, i sitt kristne liv her og nå, overvant han ikke, han vokste ikke åndelig—han utviklet ikke noe karakter. Pundene eller talentene i disse to lignelsene representerer det første målet med Den Hellige Ånd som blir gitt ved forvandlingen. Men etter som den ånd-unnfangede personen blir ustanselig ledet av Den Hellige Ånd—følger etter der Guds Ånd åpner forståelsen hans, vokser i åndelig kunnskap og overvinnelse—øker omfanget av Guds Ånd i ham. Men Jesus var fylt av Den Hellige Ånd—ikke etter mål (Johannes 3:34). Lignelsene viser at den omvendte som ikke VOKSER i Ånden og karakterutvikling, vil tape! Han representerer en som ”MOTTOK KRISTUS” og mente at han allerede var ”født på ny”, men som ikke tenkte at han behøvde å overvinne, vokse åndelig, eller utvikle åndelig karakter. Han trodde at han ”allerede var frelst.” Han sa at han ikke trodde på frelse ved ”gjerninger.” Hva han ikke innså er at mens frelse er en FRI GAVE, så blir vi BELØNNET i henhold til gjerningene våre (Matteus 16:27). Men ved å gjøre INGENTING, mistet han ikke BARE belønningen, han gikk også glipp av den fri GAVEN med evig liv.

Kristus' svar til slike, når Han vender tilbake med GUDS RIKE, er: ”Du onde og late tjener ... Ta derfor fra ham talenten ... og kast den unyttige tjeneren ut i mørket utenfor. Der skal de gråte og skjære tenner” (Matteus 25:26-30). Han feilet fullstendig med Guds virkelige HENSIKT—å gjenskape i oss den hellige, rettferdige KARAKTEREN som vi kan motta fra Gud.

Mange har blitt bedratt inn i en FALSK ”frelse.”

For å konkludere parallellen: Som det fysiske fosteret gradvis utvikler de fysiske trekkene, organene og karakteristikkene en etter en, må den unnfangede kristne på samme måten utvikle ÅNDELIGE EGENSKAPER i løpet av dette livet, en etter en—*kjærlighet, tro, åndelig kunnskap, tålmodighet, vennlighet, godhet og moderasjon*. Han må bli en GJØRER av Guds Ord. Fosteret som mislykkes med å vokse, ville dø og aldri bli født!

FYLLE IGJEN KLØFTA

HVORDAN har Gud planlagt å ”fylle igjen kløfta” til slutt, fra fysisk til åndelig sammensetting—å gjenskape Seg Selv i FYSISKE MENNESKER SOM KOMMER FRA FYSISK JORD?

For det første, plasserte Gud en ”menneske” ånd I det fysiske MENNESKET. Det er imidlertid IKKE menneskeånden som tar avgjørelser, kommer til omvendelse, eller bygger karakter. Som jeg har understreket, bibringer ikke denne ånden liv, den kan ikke se, høre, føle eller tenke. Den setter det FYSISKE MENNESKET, gjennom HJERNEN, i stand til å gjøre disse tingene. Men denne ånden BEVARER hver tanke—hver del med kunnskap som blir mottatt *gjennom* de fem sansene, og den bevarer hva slags karakter—god eller dårlig—som har blitt utviklet i menneskelivet.

MENNESKET er bokstavlig talt lagd av LEIRE. Gud er som mes-ter pottemakeren, som former og skaper en potte av leire. Men hvis leira er for hard, vil den ikke bøye seg inn til den formen og fasongen som han ønsker den skal. Hvis den er for bløt og fuktig, mangler den fastheten til å ”BLI STÅENDE” der hvor pottemakeren bøyer den.

Legg merke til Jesaja 64:7: ”Men nå, Herre! Du er vår far. Vi er leire, og du er den som former oss, et verk av din hånd er vi alle sammen.”

Likevel har Gud gitt hver av oss et SINN SOM ER VÅRT EGET. Hvis noen NEKTER å anerkjenne Gud eller Guds veier—nekter å angre på det gale og vende seg til det rette, kan ikke Gud ta ham og skape guddommelig karakter i ham. Men menneske LEIREN må være føyelig, må villig føye seg. Hvis mennesket stivner og står imot, er det som med leiren som er for tørr og stiv. Pottemakeren kan ikke gjøre noe med den. Den vil ikke gi etter og bøye seg. Også, hvis han mangler så mye i vilje, hensikt og besluttomhet at han ikke ”blir stående” når Gud former han delvis inn til det som Gud ønsker at han skal bli—for utvannet, svak, manglende dybde i karakteren—vil han aldri holde ut til enden. Han vil tape.

Vi er i sannhet, ET VERK AV HANS HENDER. Likevel må vi selv gjøre vår del i denne åndelige utviklingen. Hvis vi er late og neglisjerer Bibelstudier og bønn—eller hvis vi lar andre materielle interesser bli viktigere og vi FØRSØMMER slik en stor frelse, taper vi.

Men hvis vi har karakterstyrke nok til å FØYE OSS, AV VÅR EGEN VILJE å overgi oss i Guds hender, vil HAN inngi Sin ÅND i oss, og ved Sin rettferdighet—Sin karakter—åpne sinnene våre for Hans åndelige kunnskap. Vi må ØNSKE DET! Vi må ARBEIDE MED DET! Vi må SETTE DET FØRST, over alt annet.

Det må være GUDS rettferdighet, for all VÅR rettferdighet er som skitne filler for Ham. Han inngir Sin kunnskap, Sin rettferdighet, Sin karakter i oss uavbrutt—hvis vi flittig søker det og ønsker det. MEN VI HAR VÅR EGEN VELDIG VIKTIGE DEL I DET. Deretter går all ære til GUD.

Etter som vi mottar GUDS KARAKTER gjennom Guds Hellige Ånd, GJENSKAPER Gud SEG mer og mer i OSS.

Endelig, i oppstandelsen, skal vi bli som Gud—i en stilling der vi ikke kan synde, fordi vi selv har bestemt det slik og har vendt oss BORT fra synd, og har strevd og strevd MOT synd, og har overvunnet synd.

Guds HENSIKT VIL bli gjennomført!

HVORFOR LAGD AV MATERIELL SUBSTANS?

Igjen, STOPP OG TENK!

HVORFOR valgte Gud å lage MENNESKET av fysisk materie i stedet for av ånd? Han lagde engler av ånd.

Husk at Guds HENSIKT er å gjenskape Seg Selv! De guddommelige barna Hans må bli *unntatt* av Ham og deretter bli FØDT inn i Gud Familien Hans. Kristus, Pioneren vår, ble unntatt av Faren på en måte som ingen andre noensinne var, befruktet av Den Hellige Ånd i jomfruen Maria. Han var den unntagede (BARE unntatt, på den måten) Sønnen til Gud fra menneskelig unntagelse og fødsel. Han er allerede den FØRSTEFØDTE av mange brødre (Romerne 8:29), en født Sønn av Gud ved en oppstandelse fra de døde (Romerne 1:4), som vi kan bli senere.

For å vise den forrangen over engler som allerede tilhører Kristus, og som også er vårt potensial, husk at vi er medarvinger med Kristus, og Gud sier om Kristus: ”Og han er blitt så meget større enn englene, som han har arvet et herligere navn framfor dem. For til hvem av englene har han noen gang sagt: Du er min sønn, jeg har født deg i dag!” (Hebreeerne 1:4-5). I boka om Job blir engler omtalt som Guds sønner i kapitlene 1, 2 og 7, men

bare som skapte ”sønner.” Likevel, som det står i kapittel 1 av Hebreerne, har Gud aldri sagt til dem (KJ): ”Dere er mine egne *unnfangede* sønner.” Men når *vi* mennesker mottar Guds Hellige Ånd, blir vi Hans *unnfangede* sønner og arvingene Hans, som ved arv vil motta NAVNET Hans—akkurat slik mine unnfangede sønner arver mitt navn.

Når vi er FØDT av Gud, vil vi VÆRE ånd. Så hvorfor formet Gud mennesket i første omgang av materiell substans—ut av jorda?

Jeg har allerede delvis besvart det spørsmålet. Engler, som er ånd, er udødelige. De som syndet, vil fortsette å bære straffen sin for alltid. Straffen deres er IKKE døden. Deres straff er tapet av den vidunderlige muligheten som Gud ga dem med å fullføre hensikten Hans på Jorda, og å leve for alltid i harme, bitterhet, en opprørsk holdning, og ytterst håpløshet og frustrasjon i sinnet, som syndene deres brakte over dem. Når de først har fordreid sinnene sine, kan de aldri gjenvinne balanse. Lykke og glede har forlatt dem for alltid.

Mens derimot, hvis MENNESKET, som består av materie, syndet og nektet å angre og omvende seg fra syndene sine, vil han dø den andre død—han skal OMKOMME for alltid (Johannes 3:16)—han vil bli som om han aldri har vært til (Obadja 16). Dette reflekterer Guds BARMHJERTIGHET.

DET FYSISKE FORANDRER SEG, DET ÅNDELIGE ER UFORANDERLIG

Men det er en annen altoverskyggende grunn. Som humanist filosofen Elbert Hubbard sa: ”Ingenting er permanent, men forandrer seg.” Materie forblir ikke *som* det *er*, uforanderlig, permanent. Men det fortsetter ustanselig å forandre seg. Kanskje stein eller jern er så uforanderlig som noe element. Men etter noen få tusen år, viser for eksempel alle de gigantiske steinene i muren rundt Jerusalem alderen sin, og har mistet utseendet de hadde da de var nye. Hva du enn ser på denne Jorda nå, vil FOR-ANDRE SEG med tida.

Ånd derimot er UFORANDERLIG—med unntagelse at Gud innga i englesesener sinnets makt—til å tenke, resonere, ta avgjørelser og øve opp *viljen* til å handle på avgjørelser eller valg. Men

åndelig substans, bortsett fra Guds makt over sinnet eller åndelig vesener, er UFORANDERLIG. Med en gang Satan og demonene hans tok den bestemmelsen som de gjorde, kan de ikke forandre seg igjen, siden de er åndsvesener!

Gud krever rettferdig KARAKTERUTVIKLING i gjenskapingen av Seg Selv. Og det krever FORANDRINGER. Hvis Gud hadde lagd oss av ånd, ville vi aldri kunne ha angret hvis vi hadde tatt en avgjørelse med å fornekte Gud—kunne ikke ha *skiftet over* fra Satans VEI til Guds! Mennesket, bestående av materie, er underlagt å FORANDRE SEG. Mennesket, hvis han er kalt av Gud, kan bli gjort oppmerksom på at han har syndet, og han kan ANGRE—FORANDRE SEG fra syndene sine—vende seg til GUDS VEI. Og når kursen hans har forandret seg, kan han strebe etter den. Han kan VOKSE i åndelig kunnskap, utvikle karakter, overkomme gale vaner, svakheter og feil.

Og alt dette blir gjort av det FYSISKE MENNESKET, gjennom den FYSISKE HJERNEN.

Den menneskelige ånden i mennesket utstyrer hjernen med fysisk intellekt, og Guds Ånd forent med den utstyrer hjernen med åndelig forståelse, og disse åndene NEDTEGNER kunnskapen og karakteren og tar vare på dem, så vel som den fysiske skikkelsen og utseendet. Disse åndene utvikler ikke den rettferdige karakteren, men gir oss HANS tro, gjennom Guds Hellige Ånd, HANS rettferdighet—så lenge som vi virkelig ønsker det. Men når hellig og rettferdig karakter er utviklet i det fysiske mennesket, HVORDAN fyller Gud igjen kløften, og forandrer MENNESKET til ÅND?

DEN ÅNDELIGE FORM

Jeg har vist dere at Skriften beskriver mennesket som leire—som han er bokstavelig—og Gud som Pottemakeren vår. Vi kunne også kalle Gud for SKULPTØREN vår, for med vår underkastelse og ivrige villighet, er vi VERKET TIL HENDENE HANS med åndelig utvikling og karakter utvikling. Som Job sa: ”Når en mann dør, lever han da opp igjen? Alle mine krigstjenestes dager vil jeg vente, til min AVLØSNING [KJ—FORANDRING] kommer. Da skal du rope, og jeg skal svare deg [i oppstandelsen], og du vil lengte etter *din skapning* [KJ—*dine henders verk*]” (Job 14:14-15).

Dette bringer spørsmålet om døden til det fysiske MENNESKET til oss, og oppstandelsen—Job kaller det ”FORANDRING”—inn i Guds Rike.

Legg merke til, som sitert ovenfor, i Jesaja 64:7: ”Men nå, Herre! Du er vår far. Vi er leire, og du er den som former oss, et verk av din hånd er vi alle sammen.”

Gud kunne ikke forme, bearbeide, *forandre* og utvikle karakteren Sin i oss—når vi hadde *syndet*—som vi alle har—hvis vi hadde vært lagd av ånd.

Legg videre merke til: ”... Kan leiren si til ham som formet den: Hva gjør du? Kan ditt verk si om deg: Han har ingen hender!” (Jesaja 45:9).

Et annet stykke i Skriften som ofte blir misbrukt sier: ”For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette [troen] er ikke av dere selv, det er Guds gave. Det er ikke av gjerninger...” (Efeserne 2:8–9). Vi *tjener* ikke frelse ved gode gjerninger eller vinner den ved arbeid—MEN når vi mottar den som Guds GAVE, vil *graden av belønningen* bli i henhold til ”gjerningene” dine (Matteus 16:27)—ytelse med å leve GUDS VEI—bygge karakter.

Men les nå resten av dette stykket som nesten alltid blir utelatt med hensikt, av de som VILLEDER folk på dette punktet: ”Det er ikke av gjerninger” ... HVORFOR? ... ”for at ikke noen skal rose seg. For vi er HANS VERK, skapt i Kristus Jesus TIL GODE GJERNINGER, som Gud forut har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem” (Efeserne 2:9-10).

Jeg har prøvd å peke på at vi må få kontakt med Gud, og at HAN er Pottemakeren—eller Skulptøren—som skaper, danner og former livene våre og rettferdig karakter i Hans KARAKTER BILDE, *ETTERSOM VI ØNSKER DET OG GIR ETTER FOR DET*.

Bra. Jeg har uttalt at den guddommelige karakteren i oss ikke kan bli skapt på befaling. Den må utvikles. Vi må gi etter. Vi må ønske den, søke den. Men den kommer fra GUD. Hvis vi daglig holder oss i nær kontakt med Skaperen vår på denne måten, gjennom Hans Ånd og gjennom vår ånd—for husk, Hans Helige Ånd ”vitner sammen med vår ånd at vi er Guds barn” (Romerne 8:16)—da bearbeider og former Han karakteren vår. Hvis Gud hadde lagd oss av ånd, kunne dette ikke bli gjort når vi hadde syndet en gang.

Nå, som Job påpeker, dør vi. Livet etter døden kommer gjennom oppstandelsen. Når vi dør, opphører all bevissthet. Dette blir dekket i kapittel 12. Den fysiske hjernen ble bevisstløs og råtner.

Hva slags LEGEME kommer vi med, i oppstandelsen? Det spørsmålet blir besvart i 1 Korinterne 15: ”Men en kunne si: Hvordan oppstår de døde? Hva slags legeme trer de fram med? ... det du sår [blir begravd], er IKKE det legemet som skal bli, men et nakent korn—om det nå er av hvete eller av et annet slag. Men Gud gir det et legeme slik han vil ...” (versene 35-38).

Det legemet som dør, er IKKE det samme legemet som vil komme opp i oppstandelsen.

Nå kommer vi til en VELDIG VIKTIG del angående ÅNDEN I MENNESKET—som jeg har kalt ”menneskeånden.” Den inngir ikke menneskeliv. Den ser ikke, hører ikke eller tenker. MENNESKET tar avgjørelsene sine, og det er i det fysiske MENNESKET karakter må bli bygd. Det er menneskeleiren som Gud former til karakteren Sin. ÅNDEN i mennesket NEDTEGNER det som hjernen får vite, til og med holdninger, sidene av KARAKTEREN, ikke bare av menneskehjernen, men av hele kroppen. Den bevarer preget til og med av fingeravtrykkene.

Sammenlign dette med formen til en skulptør. Skulptøren ønsker å produsere en bronsestatue av en mann. Skulptøren kan bruke leire til å forme en leiremodell—eller pariserpuss. Så skulptøren lager en FORM av modellen han har dannet og formet. Formen er en hul form, lagd av den ferdige modellen. Smeltet, flytende bronse blir helt inn i formen, der den stivner. Formen blir fjernet, og brosefiguren er en NØYAKTIG kopi av den originale modellen.

Ånden som befinner seg i ethvert menneske, fungerer som en FORM. Den preserverer menneskets MINNE, dets KARAKTER, UTSEENDE OG SKIKKELSE.

Nå mener jeg naturligvis ikke at ånden er en hul form. Men den utstyrer oss med den samme hensikten som formen til skulptøren. Hvis en har mottatt Guds Hellige Ånd, vil Gud, i oppstandelsen, sørge for et ÅNDELIG LEGEME, dannet og formet ved den åndelige formen. Det oppstandne legemet vil BESTÅ av ÅND, ikke materie som den menneskelige modellen besto av. Han vil plutselig VÅKNE OPP i den oppstandne ÅNDELIGE formen. Det vil synes å være det neste glimtet av et sekund fra tida da han

mistet bevisstheten, da han døde. Han vil ha alle minnene sine intakt. Han vil se ut slik som han gjorde i menneskelivet, i utseende og skikkelse. Til og med fingeravtrykkene hans vil være de samme.

KARAKTEREN som han tillot Gud å bygge i ham, vil være der. Han vil leve EVIG! Og, som Gud Far, av sin egen vilje, vil han gjøre slik at han IKKE KAN synde (1 Johannes 3:9).

Legemet som kommer i oppstandelsen, er ikke det samme legemet som var kjøtt og blod dette menneskelivet. Gud gjør ikke materie av kjøtt og blod OM TIL ånd. Det fysiske kjøtt og blod legemet, brytes ned og råtner, men ånden som var INNE I det legemet, slik som formen til skulptøren, bevarer hele formen og skikkelsen, minnet og karakteren INTAKT. Og den formen, fordi den er ånd, *forandrer* seg ikke—selv om oppstandelsen kunne finne sted tusener av år etter døden.

Legg merke til hva som skjer VED DØDEN.

”... støvet vender tilbake til jorden og blir som det var før, og ånden vender tilbake til Gud som gav den” (Predikanten 12:7). Etter døden, enten man blir begravd, kremert, eller hva, vender det fysiske legemet tilbake til jorda. Men ånden som var INNE I mennesket, og nå har nedtegnet alt—legemets form og skikkelse, ansiktsidentiteten, minnene og karakteren—vender tilbake til Gud. Det vil bli BEVART UFORANDRET.

Slike helgener som Abraham, Moses, David og Daniel, døde for tusener av år siden. STOPP OPP OG TENK PÅ DET! Gud måtte sørge for en måte å BEVARE formen, skikkelsen, utseendet, sinnet og karakteren til de hellige i tusener av år. De besto av forgjengelig kjøtt og blod. Alt som var DEM (mennesket består fullstendig av materie) har råtnet for lenge siden. Likevel vil det synes som for dem i oppstandelsen, som den neste brøkdelen av et sekund siden de mistet bevisstheten ved døden.

I den midlertidige døden, visste de absolutt INGENTING. Det sier Guds Ord: ”For de levende vet at de skal dø. Men *de døde* VET IKKE NOEN TING...” (Predikanten 9:5).

Den ånden som vender tilbake til Gud, er menneskeånden som var inne i dem gjennom livet. Det var ikke en ”udødelig sjel,” for sjelen var jordisk og forgjengelig.

De som døde med Guds Hellige Ånd, vil være der i den første oppstandelsen (Åpenbaringen 20:4-5). De vil komme frem

UFOROGJENGELIGE, i et skinnende legeme som består av ÅND, ansiktene deres vil gløde som SOLA.

Alle andre som ikke har blitt kalt til evig frelse ved Gud i løpet av det menneskelige livet sitt, vil oppstå etter det tusenårige styret til Guds Rike under Jesus Kristus, i Den Store, Hvite Trones Dom (Åpenbaringen 20:11-12). De vil oppstå FORGJENGELIG, igjen i kjøtt og blod legemer, akkurat som før. I denne store dommen vil de bli ”kalt”—øynene deres vil bli åpnet for Guds sannhet. Deretter, til slutt, vil det bli en siste oppstandelse (Åpenbaringen 20:13-15) av disse som HADDE blitt kalt av Gud i det forgjengelige livet deres, men som hadde fornektet eller vendt seg bort fra sannheten. De, sammen med de som fornekter sannheten i Den Store Hvite Trones Dom, vil bli i ildsjøn (2 Peter 3:10-12), som er den andre død. De skal da være aske under fotsålene til de uforgjengelige i Guds Rike (Malakias 4:3), og vil være som om de aldri har vært til (Obadja 16).

Deretter, framfor de millionene av udødelige som har blitt befridd, skal det utrolige, ærefryktinngytende MENNESKELIGE POTENSIALET ligge—når Gud Skaperen vil ha lagt HELE DET UENDELIGE UNIVERSET under vår jurisdiksjon (Hebreeerne 2:7-8).

Men det er enda MYE MER å åpenbare. HVORFOR alle problemene, lidelsene, hjertesorgene og ondene i denne verden disse foregående 6000 åra? Av nødvendighet, er det en ÅRSÅK for hver EFFEKT.

Det er ennå SÅ MYE å åpenbare i denne oversikten over alle sannhetene til Gud!

Hvorfor Ondene i Dagens Verden?

NÅ ER DET TIDA INNE FOR Å STOPPE OPP ET ØYEBLIKK OG undersøke spørsmålet fra alle sider. Vi lever i en verden hvis fremste problem er trusselen om MENNESKELIG UTSLETTELSE! En verden i grepet av en klemme av umoral, kriminalitet og vold. En verden full av lidelser, både fysiske og mentale, en frustrert verden som stirrer på bare håpløsheter framfor seg! Men HVORFOR? Hva har gått galt for regjeringer, for religion, for høyere utdanning?—og HVORFOR er mer enn halvparten av verdens befolkning analfabeter, utarmet—der mange i virkeligheten sulter—lever i skitt og elendighet?

Ja, HVORFOR?

Jeg nevnte tidligere forvirringen og manglende evne til å forstå hva en ser i en film, hvis en begynner å se på når det er kommet mer enn halvveis inn i filmen.

Hvis ens synspunkt til å forstå dagens kaotiske verden, begynner fra utgangspunktet med hva vi ser i dag, vil en virkelig bli forvirret, desorientert!

Vi må se på denne VIRKELIGHETS filmen fra begynnelsen. Det er grunnen til at vi startet denne åpenbaringen av SANNHET fra dets fjerneste, prehistoriske begynnelse.

Vi har dekket den virkelige begynnelsen av alle ting, før det materielle universet var til, med bare de to UFORLIGNELIGE, ÅNDELIGE PERSONLIGHETENE—en kalt "Ordet," som var med Gud. Personligheten som blir kalt "Ordet," skapte alle ting under GUDS ledelse!

Den første skapelsesprestasjonen deres var englene—individuell skapte åndevesener—sannsynligvis mange millioner i antall. Alle disse eksisterte i en fysisk, tom plass.

Deretter kom skapelsen av planeten vår, Jorda og hele det fysiske UNIVERSET—sannsynligvis skapt samtidig.

Jorda var befolket av en tredjedel av alle englene! De var tildelt å nyttiggjøre seg de fysiske eiendommene på Jorda—å *produsere* fra Jorda, å øke dens skjønnhet. Med andre ord, å forbedre og *fullføre*, som den var, Jordas skapelse.

Og nå, en viktig NY SANNHET!

Det som Gud hadde skapt var perfekt i kvalitet—men, som uferdige, ubearbeidede møbler, skulle Jordas skapelse fullføres av englene. Slik ville englene delta i handlingen med å skape!

I virkeligheten var denne Jorda *forsøksgrunnen*—slik som Gud har betenkt den å være for menneskene i dag—for å kvalifisere englene til å utføre den samme kreative fullførelsen av planetene i hele det uendelige universet! Og det har *nå* blitt det oversanselige potensialet til MENNESKENE!

Det var tvingende nødvendig for englene å *arbeide sammen*, i fredelig og harmonisk samklang. For denne hensikten plasserte Gud REGJERINGEN SIN over dem—basert på Guds åndelige lov. Den loven er *en livsvei*—veien med KJÆRLIGHET—med utadvendt kjærlighet til Gud og omtanke for velferden til andre. Det er veien med å GI—å hjelpe, tjene, dele—med vennlighet, omtanke og barmhjertighet.

På tronen til Guds regjering hadde Gud plassert det høyeste mesterstykket av skapelsen Sin—supererkeengelen Lucifer. På samme måte som englene hans, var Lucifer utstyrt med et selvstendig SINN—til å tenke, resonere, gjøre valg og ta bestemmelser. Det var Guds hensikt å skape Guds hellige og rettferdige karakter i Lucifer og englene, *etter deres valg*.

Men Lucifer ledet englene sine til å gjøre opprør. I stedet for Guds vei med KJÆRLIGHET—veien med å GI—hadde de vendt seg til veien med å FÅ—til forfengeligheit, synd, korrupsjon, forvrengning av sinnet! Fra skapelse til ødeleggelse.

Nå til et annet punkt med NY SANNHET! Har du ikke lurt på HVORFOR Satan fortsatt er her, og nå med listighet svinger menneskeheten inn på veien hans med å FÅ, søke falske verdier, og forvrengning av sinnet?

Tenk på dette! Tenk på det slik som Gud så på det! Jeg har tidligere forklart hvordan BARE GUD, av alle levende vesener, er i besittelse av denne hellige og rettferdige karakteren—bare GUD kunne være positivt til å stole på at *aldri* ville forlate veien Hans med KJÆRLIGHET.

Men Gud visste også *at det ikke var nok* av Ham! Han ønsket millioner—til og med milliarder—av personligheter utrustet med Hans hellige og rettferdige karakter!

Det er hvorfor Gud hadde til hensikt å GJENSKAPE SEG SELV, gjennom MENNESKET!

Så (Salmene 104:30) Gud FORNYET JORDAS OVERFLATE i løpet av seks dager—gjenopprettet den fra ødet og forfallet som de syndene englene hadde forårsaket—og forberedte det til å bli *forsøksgrunn* for MENNESKET for å utvikle Guds rettferdige karakter i mennesket, og forberede ham for det samme oversanselige potensialet som hadde vært det til englene!

Vi har sett at 1 Mosebok 1, nedtegner seks dager med fornyelse av Jordas overflate, forbereder den for MENNESKET.

Kom nå til 1 Mosebok 1:25-26): ”Og Gud gjorde de ville dyr på jorden, hvert etter sitt slag, kveget etter sitt slag, alt jordens kryp etter sitt slag. Og Gud så at det var godt. Da sa Gud: La oss [ikke meg] gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår lignelse [form og skikkelse]...” Med andre ord, ETTER GUD SLAGET! For et veldig spesielt forhold til Gud!

Men ”Gud Herren formet mennesket av jordens støv...” (1 Mosebok 2:7)—ikke av ånd som englene hadde blitt formet ut av.

TENK NÅ NØYE OVER DETTE!

Det første mennesket, Adam, ble gitt muligheten til å KVALIFISERE seg til å erstatte den tidligere Lucifer på TRONEN TIL GUDS REGJERING.

Men—legg nøye merke til dette!—for å kvalifisere seg, måtte Adam ikke bare akseptere Guds REGJERING og livsvei—det var også påkrevd at han MÅTTE FORNEKTE OG VENDE SEG BORT FRA Satans vei.

Han måtte OVERVINNE Satan og hans vei!

La meg på dette tidspunktet minne leserne om at de første 11 kapitlene av 1 Mosebok, er et svært KORT sammendrag av hendinger i de mer enn 2000 første åra med menneskelig på

Jorda—fram til Abrahams tid. Detaljer må fylles inn enten ved det som tydelig er antydnet, eller ved nedtegnelser funnet andre steder i Bibelen.

Gud forklarte REGJERINGEN Sin fullt ut til Adam og Eva—den åndelige LOVEN og livsveien Sin—og at, hvis Adam VALGTE rett, kunne kvalifisere seg, og motta Guds Hellige Ånd, som ville unnfange han som en SØNN AV GUD. Gud forklarte også Adam og Eva KONSKVENSENE av fornektelse og ulydighet.

Dette ble symbolisert av treet med kunnskap om godt og ondt. For, advarte Gud, ”den dag du eter av det, SKAL DU VISSELIG DØ” (1 Mosebok 2:17).

Deretter tillot Gud at Adam og Eva ble testet av Satan. Men Satan var listig. Han kom til Adam via hans hustru Eva. Eva var forført—men ikke Adam.

Eva ”tok av frukten” av det forbudte treet, ”og åt. Hun gav også til sin mann, som var med henne, og han åt” (1 Mosebok 3:6).

Så: ”Nå,” sa Gud: ”Bare han nå ikke strekker ut sin hånd og tar også av livets tre, og eter og lever evig! Så viste Gud Herren ham ut av Edens hage og satte ham til å dyrke jorden, som han var tatt av. Han drev mennesket ut, og øst for Edens hage satte han kjerubene og det luende sverd som svingte hit og dit for å vokte veien til livets tre”—SÅ IKKE han eller barna hans går tilbake og tar av treet som symboliserer Guds Hellige Ånd (versene 22-24).

Med andre ord, da Adam med fullt overlegg tok av det forbudte treet, sa han, for å bruke dagens språk, til Gud: ”Gud, min Skaper, jeg avviser deg som min Gud, jeg AVVISER livsveien din, Jeg AVVISER REGJERINGEN din over meg. Jeg velger å fortsette på den veien JEG velger; jeg ønsker at du holder nesa di vekk fra mine saker. Jeg avviser deg som kilden til grunnleggende kunnskap—jeg har tatt til meg selv å bestemme kunnskapen om hva som er rett, og hva som er galt.”

Og Gud svarte: ”Jeg har satt veien om sannheten tydelig framfor deg. DU HAR BESTEMT—derfor DØMMER JEG DEG og den verden som skal komme fra deg til å være AVSKÅRET FRA MEG i 6000 år. Gå og form dine egne regjeringer. Form dine egne religioner. Produser din egen kunnskap, avskåret fra åpenbart sannhet, og tenk ut ditt eget system med å spre slik uriktig kunnskap. Lev i henhold til dine egne forvrengte verdisanser. Men, i

løpet av disse 6000 åra skal Jeg kalle inn til tjeneste slike som Jeg skal velge ut, for å oppfylle MIN HENSIKT.”

Nå, HVORFOR var det nødvendig å la Satan bli igjen på Jorda, fri til å influere og bedra menneskene i 6000 år? Det var TO grunner til dette:

1) Av disse som Gud ville kalle til Sin tjeneste og til frelse i løpet av disse 6000 åra, ville det bli krevd, som det hadde blitt med Adam, å KVALIFISERE seg til å regjere i GUDS REGJERING. Og hvordan? Ved å avvise og overvinne Satan og hans vei—så vel som frivillig å velge GUDS VEI!

2) Guds REGJERING krever at tronen aldri blir fratrudd. Den tidligere Lucifer måtte forbli inntil en etterfølger både kvalifiserte, og også er innsatt i embetet.

Og vi kunne føye til en tredje grunn. Gud ordinerte at 6000 år med eksistensen av syndende mennesker, for ALL TID BEVISER at Satans vei bare kan resultere i onder, lidelser, frustrasjon, håpløshet og død. Gud tillot Satan å bedra og influere menneskene i 6000 år for å BEVISE denne sannheten, ikke bare til menneske rasen, men til de andre to tredjedelene av englene.

I løpet av disse 6000 åra har det vært tre epoker, som skiller mellom de to verdenene av den antediluvianske verden, som kulminerte med Syndefloden, og denne nåværende onde verdenen som skal kulminere med Kristus' komme for å innlede MORGEN-DAGENS VERDEN.

Disse tre epokene er 1) tida fra Adam, det første MENNESKET, ble skapt til Den gamle Pakt ble inngått med Israel ved Sinai-fjellet; 2) epoken med ”Kirken i Det gamle testamentet” (forsamlingen til Israel); 3) Guds Kirke i Det nye testamentet. Disse vil bli diskutert i kapittel 9.

Men det skulle være klart, på nåværende punkt, hva som er ÅRSAKEN til ondene i dagens verden. Satans tilstedeværelse, og hans usynlige, bedragerske, og likevel supermektige innflytelse (se kapittel 11 om menneskenaturen) over menneskene er den grunnleggende ÅRSAKEN. Den LIVSVEIEN som Satan har sprøytet inn i sinnet til menneskene—veien med forfengelighet, begjær og grådighet—med sjalusi og misunnelse—med konkurranse og strid—med opprør og svik—disse tingene som vi generelt kaller ”menneskenatur” er den direkte og spesifikke årsaken. Og hele menneskeheten har lidd *effekten* av den!

Husk likevel at Gud tok et forbehold. Han hadde til hensikt å kalle disse få som HAN ville velge til å gjøre det Han krevde.

Noen 1900 år gikk. Sannsynligvis hadde Adams andre sønn, Abel, blitt kalt, for Kristus kalte ham "rettferdige Abel" (Matteus 23:35). Enok "vandret med Gud." Deretter kalte Gud Noah. Han var perfekt i den fysiske avstamningen sin, eller generasjonene, og vandret også med Gud. Gud kalte ham for å frelse menneskeliv i løpet av Syndefloden.

Gud kalt Abraham til å forlate livet i Babylon—til å komme ut, som det var, fra Satans sivilisasjon—og vende seg til Guds vei. Abraham hadde ikke prøvd å finne Gud—likevel var han en sjelden unntagelse, i det at han adlød uten spørsmål eller unnskyldning.

Fire hundre og tretti år etter Abraham, kalte Gud Moses. Moses hadde blitt forberedt for kallet sitt, ved at han hadde blitt oppdratt som en prins i Faraos palass. Men Moses, menneskelig, protesterte. Han hadde aldri søkt etter Gud eller oppdraget som Gud kalte ham til. Han protesterte, og sa faktisk: "Åh. Herre, jeg kan ikke gjøre det. Jeg har en talefeil—jeg stammer." Så Gud fortalte da Moses at Han hadde utpekt Aron, broren hans, til å være talsmannen hans.

Gud sa til Moses, i effekt: "Du *SKAL* gjøre det som Jeg befaler deg!" Og etter dette, gjorde han det.

Gud hadde kalt Moses til å lede etterfølgerne til Abraham—som på den tida telte noen 2 eller 3 millioner—ut av slaveri i Egypt. Gud kom med et forslag til disse "Israels barn" ved Sinai-fjellet: Hvis de ville bli NASJONEN HANS, bli styrt ved lovene og forskriftene Hans, ville Han gjøre dem til den fremste nasjonen på Jorda—med enorme nasjonale og jordiske velsignelser (bare i dette livet) og bli den rikeste, mektigste, fredeligste nasjonen på Jorda. Folket var enige.

Deretter inngikk Gud en PAKT med dem—som senere ble kalt "den gamle Pakt," formidlet gjennom Moses. Det var en ekteskapskontrakt, der Israel sa seg enige i å adlyde Ektemannen sin (Gud), og Gud gikk med på, hvis de var lydige, å gjøre dem til den fremste nasjonen på Jorda. Men Satan var fortsatt på Jorda, og var energisk. Israelittene vendte seg til åndelig utroskap, verre enn en menneskelig hore.

Gud kalte Jonas for en spesiell oppgave med å advare byen Ninive om forestående ødeleggelse. Jonas prøvde å rømme fra

Gud på et skip. Men når Gud kaller noen til et spesielt oppdrag, ser Gud til at dette oppdraget blir utført!

Gud kalte Profeten Jesaja. Han protesterte at han var en mann med urene lepper. Men Gud rensket leppene hans. Da svarte Jesaja: "Her er jeg. Send meg."

Gud kalte Profeten Jeremia. Han var virkelig, slik som Jesus senere, helliget før han var født. Likevel holdt han opp hendene sine og protesterte: "Men jeg er for ung." Gud sa strengt: "Du skal gå til alle Jeg skal sende deg til." Jeremia gikk!

Apostelen Paulus, opprinnelig navnet Saulus, forfulgte Guds Kirke, brennende av energi og nidkjærhet. Men Gud slo ham ned, brakte ham til fornuft, og da ble han en av de største mennene som hadde vært til for Gud, siden Adam.

Jeg valgte så visst ikke Gud, selv. Jeg valgt profesjonen med avterting og journalistikk. Da jeg var 25 år, åpenbarte en engel seg, i en intensiv drøm til hustruen min i noen få dager, at Gud kalte meg til Sin tjeneste. Jeg ble bare forlegen. Å bli en av Jesus Kristus' prester, var den siste tingen jeg skulle ha ønsket å gjøre.

"Jeg vet ikke om den drømmen hadde noen betydning," sa jeg. "Hvorfor forteller du den ikke til presten i kirken på hjørnet—kanskje han kan fortelle deg om den betyr noe eller ikke." På samme måten som Jonas, Paulus og andre hadde fått lov til å gå sine egne veier for en stund, ble denne drømmen snart glemt—for en tid. Et tiår gikk. Da ildnet Gud meg til de mest intensive, nesten dag og natt, studier og undersøkelser i livet mitt, som et resultat av to utfordringer som angrep forfengligheten min.

Dette intensive Bibelstudiet resulterte i at sinnet mitt ble feid rent for alle tidligere religiøse antagelser, deretter åpnet det sinnet mitt for FORSTÅElsen av Guds Ord—noe som brakte meg til ekte anger—bli EROBRET av Gud og Ordet Hans i ubetinget overgivelse—og, i levende TRO å gi et liv som jeg følte var verdiløst, over til HAM. Jeg ga det ydmykt til Ham, hvis Han kunne bruke det. Og, slik som med andre Han hadde erobret før meg, har Han brukt det disse 51 åra!

Nå, tilbake til tråden i historien vår. I Hans passende tid, sendte Gud Sin eneste unnfangede Sønn—det tidligere "Ordet" som alltid hadde vært med Gud.

Han var den "andre Adam."

På samme måte som den første Adam, måtte Han ikke bare TRO og ADLYDE Gud—men også avvise og overvinne Satan og hans vei!

Ja visst! Han ble FRISTET på alle områder slik som resten av oss syndige dødelige—bare at HAN SYNDET ALDRI!

Satan var fortsatt rundt omkring. Han ble voldsomt *oppbisst* av denne andre Adam som kom til syne. Jesus var Budbringeren av Den NYE Pakten, og brakte med Seg budskapet om den Pakten fra Gud. Det budskapet var HANS EVANGELIUM! Satan var bestemt på å hindre dette budskapet fra å bli forkynt! For det inkluderte avskaffelsen av Satan fra Jorda!

Han prøvde å få Jesusbarnet drept da Han var et spedbarn. Men Gud reddet Jesus, Sønnen Sin! I omtrent 30 år hadde Jesus stått overfor fristelsene til Satan, men Han hadde trygt overvunnet disse!

Da kom den vanskeligste fristelsen som noensinne hadde blitt lagt ut for noe menneske. Jesus hadde fastet i 40 dager og 40 netter uten en bit mat eller en dråpe vann. Men denne fastingen brakte Han til og med nærmere til Gud Faren Hans. Selv om Han var svak fysisk, var Han STERK åndelig. Fortellingen om den fristelsen, er åpenbart i de første 11 versene av Matteus 4.

Det var den mest gigantiske striden som noen sinne hadde blitt utkjempet. Jesus ble fristet som ikke noe annet menneske noensinne hadde blitt. Likevel sto Han imot og overvant Satan, og forble trofast til GUDS vei!

Satans veldige anstrengelser med å overvinne Jesus, resulterte i at Jesus kvalifiserte Seg til å erstatte ham og gjenopprette GUDS REGJERING. Og mer, til å etablere GUDS RIKE, som er GUDS FAMILIE, som styrer med GUDS REGJERING!

Det hadde blitt krevd av Jesus at Han måtte OVERVINNE SATAN—å motstå og overvinne ham—for å KVALIFISERE Seg til å sitte på TRONEN OVER HELE JORDA!

Men hva med de som Gud *har kalt* fra Abel til nå?

Legg merke til noe som synes å ha unnsloppet alle kirker, teologiske seminarer, og Bibelstudenter,

Legg merke til hva Kristus selv sa i Åpenbaringen 3:21: ”Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone, likesom jeg og har seiret og har satt meg med min Far på hans trone.”

Til den som *seirer*—seirer over HVA? Legg merke til, seirer ”likesom jeg og har seiret.” Hva var det som krevdes at Jesus skulle *overvinne*, for å kvalifisere Seg til å sitte, først nå, på Sin Fars trone, og, deretter på *Sin egen trone*—Davids trone, i Jerusalem?

OVERVEI DETTE! *Tenk* over det! Hvis det ble krevd av Jesus at Han måtte overvinne Satan—den tidligere Lucifer—som fortsatt er på den tronen som Gud opprinnelig plasserte ham på—skulle det bli krevd mindre av oss mennesker—for å BLI KVALIFISERT-til å etterfølge Lucifer på den tronen, slik at vi OGSÅ, når vi gjør dette, kan sitte på den tronen med Jesus?

Legg godt merke til dette fakta! Det som Jesus er sitert å ha sagt ovenfor, gjelder BARE de som er kalt FØR Kristus' tilbakekomst, i ALL MAKT OG ÆRE—skal sitte med Ham *når* Han sitter på den tronen!

Jeg har sagt det gjentatte ganger, VERDEN SOM HELHET er STENGT UTE fra all kontakt med Gud—for 6000 år, datert fra Adam! Jesus sa rett ut: "*Ingen kan komme til meg uten at Faderen som har sendt meg, drar ham ...*" (Johannes 6:44). Med mindre en er KALT—dradd—av Gud Faren, ER HELE MENNESKEHETEN FULLSTENDIG UTESTENGT FRA GUD!

Hva da? Finnes det urettferdighet hos Gud? Er alle andre FORTAPT?—fordømt, uten en sjanse, til den endelige andre døden i "ildsjøen"?

Positivt *NEI!*

Jeg vil vise deg at de som IKKE er KALT ganske enkelt IKKE er DØMT. De er IKKE "fortapt"—ei heller er de "frelst." For en tragedie at disse som bekjenner seg å være kristne, selv har blitt utestengte fra denne SANNHETEN!

Men først, legg merke til hva Jesus også sa, som er nedtegnet i Åpenbaringen 2:26-27: "Den som seirer, og som tar vare på mine gjerninger inntil enden, ham vil jeg gi makt over folkeslagene. Han skal styre dem med jernstav "

Disse som er kalt og dratt av Gud, må fortsette med å overvinne Satan "*inntil enden*" av dette livet! Men da skal de ikke bare sitte med Kristus på tronen Hans—de skal, under Ham, STYRE over alle nasjonene. Dette skal bli oppfyllelsen av Daniels profeti i 7:18.

GUDS HØYTIDER AVBILDER MESTERPLANEN SOM BLIR UTARBEIDET HER NEDE

Nå kommer vi til en virkelig åpenbaring som får en til å sperre opp øynene!

Gud ga de årlige høytidene Sine, med de sju årlige helligdagene deres (sabbater), til "Kirken" Sin—den gang kalt Israels forsamling—i Moses dager!

De hadde til hensikt å avbilde for Guds folk, gjentatt hvert år, befrielse mesterplanen Hans—som leder til MENNESKETS UTROLIGE potensial!

Disse høytidene ble ordinert til å bli holdt FOR ALLTID! BÅDE Jesus, apostlene, og den tidlige Guds Kirke, OVERHOLDT DEM! Men, bare en Kirke fortsetter å overholde dem i dag, så vidt forfatteren vet—Guds Kirke!

De åpenbarer en forbløffende SANNHET, som ellers er holdt skjult fra menneskelig kunnskap!

Menneskerasen begynte med Adam. Men åndelig frelse og kvalifikasjonen for det oversanselige POTENSIALET til MENNESKET, begynner med KRISTUS. Den fysiske menneskeskapelsen begynte med Adam—men den ÅNDELIGE SKAPELSEN begynner med den andre Adam!

Det BEGYNNER med tilgivelse av synd—fulgt av *virkelig* anger—å bli *erobret* av Gud—og den levende TROEN som *tror* på det Kristus sier!

Derfor var den *første* av disse høytidene *Passover*. Den avbilder for Guds folk årlig, utgytelsen av Kristus' blod— "Guds Lam" som ble ofret, for i vårt sted å betale STRAFFEN for synd, som vi mennesker har brakt over oss selv.

Deretter fulgte De USYREDE BRØDS høytid—sju dager der det ikke må spises eller bli funnet, noe surdeig i hjemmene til Guds folk. Surdeig gjør oppblåst—som FORFENGELIGHET gjør, sammenfatningen av synd. Disse høytidene varer i sju dager, og følger øyeblikkelig etter *Passover*—der den første og siste dagen er årlige helligdager (hellige sammenkomster).

Disse første høytidene er om våren—den 14de til den 21ste dagen av den første måneden av Guds HELLIGE år. De, sammen med FØRSTEGRØDENS høytid, (PINSE i Det nye testamentet) faller om våren—og representerer den FØRSTE, eller tidlige, INNHØSTINGEN AV KORN som i Jerusalem. Førstegrødens høytid (Pinse) minner hvert år Guds folk om at de, før Kristus' andre komme, bare til sammenligning er, den veldig lille FØRSTE åndelige høsten—mens alle, unntagen de få som Gud har kalt, er AVSKÅRET fra Gud og den åndelige frelsen Hans.

De resterende fire høytidene kommer i løpet av innhøstings-tida om høsten—og avbilder HOVEDVEKTEN av den åndelige innhøstingen. Disse skjer på den tida når hovedvekten av innhøstingen av matvarer finner sted, om høsten hvert år.

Den fjerde høytiden, en enkelt helligdag, er BASUNENES høytid. Den avbilder Kristus' komme i suveren MAKT og HERLIGHET for å styre alle nasjoner—og for å åpne opp for åndelig frelse for ALLE DE SOM LEVER DA!

Den femte årlige høytiden er en annen enkelt hellig dag—en dag med FASTE. I Bibelen blir den kalt, SONINGS DAGEN [ATONEMENT]! Den blir observert av judaismen som "Yom Kippur." Denne veldig høytidelige dagen avbilder Kristus' forvisning av Satan, så menneskeheten endelig kan bli "sonet" ["AT ONE"] med Gud. Derfor bli dette kalt dagen for soning [AT-ONE-MENT] eller "Soningsdagen" ["Atonement"]. En menneskehet som er AVSKÅRET fra Gud kan ikke være SONET [AT ONE] med Ham—før Satan er fjernet, og ALLE skal bli kalt og dradd av Gud—hvis de vil—til åndelig frelse gjennom Jesus.

Fem dager senere følger høytiden, LØVHYTTEFESTEN i sju dager. Denne høytiden avbilder HOVEDVEKTEN av den åndelige innhøstingen—i løpet av de tusen åra da Kristus og de som har kvalifisert, skal styre alle nasjoner. Satan vil ha blitt forvist—ned i den bibelsk symboliske "avgrunnen." Å overvinne Satan naturlig, vil ikke lenger være et krav. Den første av disse sju dagene er en årlig sabbat.

Deretter, den neste dagen som etterfølger Løvhyttefesten, er en endags høytid—og også den sjuende, årlige sabbaten.

Den avbilder en oppstandelse til dom av alle som tidligere ikke har blitt kalt av Gud—alle som noensinne har levd—milliarder som levde under Satans vei, og døde uten å bli kalt—som verken er "fortapt" eller "frelst" åndelig. Disse milliardene vil bli vekket opp DØDELIGE—som de var—mennesker i kjøtt og blod. *Da* skal de se tilbake på de 6000 åra med Satans innflytelse—med menneskenes forseelser, synder, og lidelser, elendighet og død som konsekvensene av dette. Da, for første gang, skal Gud kalle dem. Satan vil bli forvist for alltid! Men de må fortsatt ta sine egne AVGJØRELSER!

Med den 6000årige nedtegnelsen over verdens onder under Satans innflytelse, og den 1000årige nedtegnelsen av menneskene

undervist av Kristus og udødelige helgener, kan de se på nedtegnelsene—og sammenligne.

Vi kan HÅPE at praktisk talt alle, hvis ikke alle, vil overgi seg til Guds kall, og motta åndelig frelse og EVIG LIV!

Men det er fortsatt ikke alt!

Det skal deretter (Åpenbaringen 20:13) følge en siste oppstandelse av de som hadde blitt kalt til åndelig befrielse i løpet av alle disse 7000 åra, og som hadde avvist Guds kjærlige nåde, og gjort opprør, selv om de VISSTE sannheten! Det vil da bli krevd av dem at de FULLT UT INNSER hva de har avvist og gjort opprør mot. De vil alle ha dødd en gang—og nå skal de dø den andre og endelige, evige DØDEN, i ildsjøen—som blir beskrevet i 2 Peter 3:7, 10.

Men dagene deres med lidelse vil bli over som åpenbart i Malakias 4:1-3. De skal ikke bli levnet rot eller gren—de skal bli til aske under fotsålene til de som lever. De skal bli som om de aldri hadde vært (Obadja 16-17).

Men for de frelste udødelige: "... døden skal ikke være mer, og ikke sorg, og ikke skrik, og ikke pine skal være mer. For de første ting er veket bort" (Åpenbaringen 21:4).

9

Hvorfor Kirken?

EN KAN IKKE FORSTÅ DEN VIRKELIGE HENSIKTEN OG funksjonen til Kirken uten en forståelse av Det gamle testamentets ISRAEL. Oldtidas Israel var både kirke og stat. Det var en av nasjonene i verden, kalt kongeriket Israel. Men det var også en kirke, kalt forsamlingen Israel. Eller, som i Apostlene 7:38, ”menigheten i ørkenen.”

En kan ikke forstå verken Det gamle testamentets Israel eller Det nye testamentets Guds Kirke, med mindre en husker på Guds HENSIKT med å plassere menneskene på Jorda.

Gud gjenskaper Seg Selv! Det viktigste formålet Hans for MENNESKENE er skapelsen av hellig, rettferdig, åndelig KARAKTER. Husk på dette hele tida mens vi sammenligner, eller ser på motsetningene, Det gamle testamentets ”menigheten i ørkenen” og Det nye testamentets Guds Kirke. Skapelsen av denne rettferdige karakteren, forbereder det *endelige formålet*.

Vi har forklart det normale sinnet til menneskene—og hvordan det er forskjellig fra dyrehjernen. Det er at det er en ånd i mennesket. Denne ånden er i essens form—ikke en sjel eller person. Den tilfører intellektets kraft til menneskehjernen—å tenke, resonere, ta avgjørelser. Dette blir forklart i detalj i kapittel 7.

Dette sinnet som hvert menneske er født med, er det naturlige, kjødelige menneskesinnet. Og ”Det mennesket av naturen trakter etter, betyr fiendskap mot Gud, for vår onde natur bøyer seg ikke for Guds lov, ja, den kan ikke gjøre det” (DNB-1978,

Romerne 8:7). Dette sinnet er *begrenset* til ervervelsen av fysisk kunnskap.

For å fatte Guds ting—åndelig kunnskap—er umulig uten å motta Guds gave, Hans hellige Ånd—en andre ånd i tillegg til den ”menneskelige” ånden som hvert menneske er født med.

Guds skapelse av MENNESENE var perfekt *som en fysisk skapelse*, men likevel ufullstendig. Denne fysiske skapelsen begynte med Adam, men den åndelige skapelsen må begynne med den andre Adam—Jesus Kristus.

Da Gud dømte Adams menneskelige rase til å være AVSKÅRET fra kontakt med Gud i 6000 år, gjorde Han en unntagelse. Han reserverte for Seg Selv, retten til å kalle inn til Sin tjeneste slike som Han trengte for å oppfylle HENSIKTEN Sin!

Gud hadde kalt Abraham. Og 430 år senere, kalte Gud Abrahams etterkommere gjennom Isak og Israel, den gang kalt ”Israels barn.” På den tida var de slaver i Egypt. Under ledelse av Moses ledet Gud dem ut av Egypt, for å arve Det lovede land.

Gud tilbød dem en pakt overensstemmelse ved Sinai-fjellet, senere kalt ”Den gamle pakt.” Ved lydighet til GUDS REGJERING over dem, lofte Gud å gjøre dem til den mest velstående, mektigste nasjonen på Jorda. Men Gud lovet dem *bare* midlertidige materielle og nasjonale belønninger—IKKE Den Hellige Ånden Hans med evig liv.

Dette fiendtlige sinnet, ulydig overfor Gud, har med sluhet, og usynlig, som vi skal se i kapittel 10, blitt sprøytet inn av Satan i menneskesinn gjennom menneskeånden. En baby er ikke født med den. ”Høvdingen over luftens makter” (Efeserne 2:2) begynner å innpode den så tidlig i livet som menneskesinnet begynner å absorbere kunnskap og å fungere.

Intellektuelle i våre dager har sagt: ”Menneskesinnet kan løse alle problemer, bare de har blitt gitt tilstrekkelig KUNNSKAP.

En av hensiktene til Gud med Israel av Den gamle pakt, var å BEVISE gjennom mangfoldige generasjoner med israelitter, at, til og med når de blir gitt KUNNSKAPEN om Guds regjering og livsvei, vil ikke det kjødelige sinn—og derfor kan ikke—løse dets problemer, og leve i fred, lykke, glede og evig frelse.

Imidlertid, menneskene vil ikke adlyde Guds Vei til fred, lykke, og evig glede uten at en andre ånd blir tilført ”menneske” ånden.

Erfaringene til mangfoldige generasjoner med israelitter BEVISTE at det naturlige menneskesinnet *er* fiendtlig mot Gud—ikke undergitt Guds lov, som er VEIEN til fred, lykke og overflod.

Adam og Eva hadde blitt instruert av Gud om HANS VEI. De avviste den, og vendte seg til VEIEN med SELVOPPTATTHET—med forfengeligheit, begjær og grådighet—med sjalusi og misunnelse—med konkurranse, strid, vold og ødeleggelse.

Men Gud ÅPENBARTE til Den gamle paktens Israel gjennom Moses og profetene, KUNNSKAPEN om Guds VEI.

HVORFOR da, Israel av Den gamle pakt?

De var tilbake uten unnskyldning. De var en fysisk skapelse i Adam—men uten den ÅNDELIGE skapelsen, som bare kan komme gjennom Kristus, ”den andre Adam,” *ville* de ganske enkelt *ikke* leve den livsveien som produserer fred og universell velbefinnende.

Jeg gjentar, de var uten unnskyldning! Det var MENNESKET—den første Adam—som tenkte at han kunne leve et lykkeligere liv, uten Guds Ånd, som han kastet vrak på.

Gud sendte profetene Sine, som bar fram advarslene Hans, til Israel av Den gamle pakt, og PLEDERTE med dem. De steinet mange av profetene sine til døde!

Gud plederte gjennom Profeten Jeremia: ”Vend tilbake, Israel, du frafalne, sier Herren. Jeg vil ikke se på dere i vrede. For jeg er nådig, sier Herren Bare erkjenn din misgjerning, at du er falt fra Herren din Gud. På forskjellige veier løp du om til fremmede guder, inn under hvert grønt tre, og på min røst har dere ikke hørt, sier Herren.”

”Vend tilbake, frafalne barn! Sier Herren. For jeg er deres herre...” (Jeremia 3:12-14).

Israel av Den gamle pakt var kjødelig av sinn, med sinn som var fiendtlige mot Gud, og ikke undergitt lovene og veiene til Gud!

NÅ GUDS KIRKE I DET NYE TESTAMENTET

Husk at Israel av Den gamle pakt levde i dagene til den første Adam. Satan, ”prinsen over luftens makter,” styrte denne verden uforlignelig, ved listig å sprøyte inn sine fiendtlige holdninger gjennom ”menneske” ånden. Og med unntagelse av de i Guds Kirke, gjør han det fortsatt i dag!

Husk også, at alle nasjoner og folk, unntagen nasjonen Israel, hadde vært fullstendig AVSKÅRET fra Gud og kunnskapen til Gud. De hadde fortsatt med å utforme sine egne ideer om regjeringer, under avgjørende innflytelse av Satan, men uten at de skjønnte dette. De hadde formet sine egne religioner—skapt deres egne guder i fantasien sin. De hadde produsert sitt eget lager med menneskelig, materialistisk kunnskap—selv om mer enn halvparten av alle de som levde var—og fortsatt er i dag—analfabeter, lever i uverdigg fattigdom, skitt og elendighet. De opplevde de onde konsekvensene av Satans vei!

Det var, og er fortsatt i dag, med unntagelse av Guds Kirke og det budskapet av HÅP som den sprer, EN VERDEN UTEN HÅP!

Men Jesus Kristus, den andre Adam, skulle komme til Guds rette tid, og bringe et virkelig håp—som er oversanselig vidunderlig, og overstiger menneskenes mulighet til å fatte!

Legg merke til to profetier som er nedtegnet av profeter i Det gamle testamentet, under inspirasjon av Gud:

”For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. HERREDØMMET er på hans skulder, og hans navn skal kalles Under, Rådgiver, Veldige Gud, Evig Far, Fredsfyrste. Så skal HERREDØMMET bli stort og freden bli uten ende over Davids trone og over hans kongerike. Det skal bli gjort fast og holdt oppe ved rett og rettferdighet, fra nå av til evig tid. Herrens, hærskares Guds nidkjærhet skal gjøre dette” (Jesaja 9:6-7).

Denne profetien forutsier Jesus tilsynekomst som KONGE—en HERSKER—for å gjenopprette GUDS REGJERING på Jorda.

Deretter, forutsier det Hans komme som Frelser for menneskene: ”Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se, en jomfru skal bli med barn, hun skal føde en sønn og gi ham navnet Immanuel” (Jesaja 7:14).

Se nå på oppfyllelsen av denne profetien i Det nye testamentet: En engel viste seg for Josef, forloveden til Maria, Jesus’ mor:

”Josef,” sa han, ”Davids sønn! Frykt ikke for å ta Maria, din hustru, hjem til deg. For det som er unnfanget i henne, er av Den Hellige Ånd. Hun skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder. Alt dette skjedde for at det skulle bli oppfylt som Herren hadde sagt ved profeten: Se, jomfruen skal bli med barn og føde en sønn, og de skal gi ham navnet Immanuel—det betyr: Med oss er Gud” (Matteus 1:20-23).

Denne profetien åpenbarer Kristus som FRELSE.

Og slik ble JESUS født—den ANDRE ADAM! Unnfanget av Gud før fødselen Sin som menneske—som ingen andre hadde blitt. Han var Gud så vel som menneske—GUD med oss—GUD gjort til menneske slik at Han som menneske kunne dø (Hebreeerne 2:9) for mennesker! Ja, Gud i lignelsen av menneskelig kjød, som kunne overvinne Satan, den tidligere kong Lucifer, og slik kvalifisere Seg til å gjenopprette GUDS REGJERING på Jorda!

Satan prøvde å tilintetgjøre Jesus like etter fødselen—før Han kunne vokse opp til å kvalifisere Seg og annonsere GUDS RIKE! Men Gud beskyttet Jesusbarnet, og fikk Josef og Maria til å flykte med Ham til Egypt—inntil Herodes, den provinsiale romerske kongen over Judea, var død.

”Men barnet vokste og ble sterkt, han ble fylt med visdom ...” (Lukas 2:40). Jesus var skjenket Guds Hellige Ånd *fra fødselen*.

Jeg har sagt at Satan, som ”høvdingen over luftens makter,” sprøyter holdningen sin med fiendtlig opprør, listig og usynlig inn i sinnet til menneskene gjennom ”menneske” ånden. Satan begynner å føre inn denne fiendtlige holdningen så tidlig i livet som barnet begynner å absorbere kunnskap, og å tenke. Men det oppvoksende barnet Jesus, fylt med GUDS Ånd, avviste fra spedbarnsalderen dette magnetiske ”draget” vi kaller menneskenaturen.

Jesus hadde aldri et kjødelig sinn som var fiendtlig mot Gud. Sinnet Hans var fra tidligste barndom, undergitt Guds lov. Slik overvant Han konstant og uavbrutt Satan, *på en måte som ingen andre mennesker hadde erfart!*

Vend så igjen til nedtegnelsen i Markus: ”Og det skjedde i de dager at Jesus kom fra Nasaret i Galilea og ble døpt av Johannes i Jordan. Straks han steg opp av vannet, så han himmelen åpne seg og Ånden komme ned over ham som en due. Og det lød en røst fra himmelen: Du er min Sønn, den elskede, i deg har jeg velbehag. Og straks drev Ånden ham ut i ørkenen. Der i ørkenen var han i førti dager, og ble fristet av Satan ...” (Markus 1:9-13).

Etter 40 dager og 40 netter uten en matbit eller en dråpe vann, var Jesus veldig svak fysisk, men sterk åndelig. Deretter fulgte det *største slaget* som noen sinne har blitt utkjempet—for den høyeste innsatsen noen gang i universet!

Den detaljerte historien om dette suverene slaget er nedtegnet i Matteus 4, og begynner i vers 1.

Mange leger vil ikke tro at et menneske kunne leve i 40 dager uten mat eller vann. De er sørgelig uvitende om å faste. Jesus var, for visst, i noen grad nær til virkelig sult. Ord kunne ikke beskrive den desperate SULTEN som grep Ham.

Satan slo direkte til på Jesus' svakeste tilstand i det øyeblikket. Han rettet sitt første støt i denne striden om den største innsatsen som noen gang hadde blitt kjempet om, mot det som han veldig godt visste var menneskenes svakeste punkt *både åndelig og fysisk*—forfengelighet, og sult:

"HVIS (KJV)," må Satan ha snerret hånlig: "Er du Guds Sønn, så befal at disse steinene skal bli til brød!" (vers 3).

Et åndelig svakere menneske ville ha reist bust, og svart sint tilbake: "HVIS Jeg er Guds Sønn—*hva mener du med HVIS?* Jeg vil vise deg at Jeg er Guds Sønn! Jeg vil vise deg at jeg kan utføre mirakler!" Og, for å tilfredsstill sin egen desperate sult, ville Han ha falt i Satans listige felle!

Men Jesus holdt fast på Sin LYDIGHET mot GUD! Han svarte: "Det står skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn" (vers 4).

Satan hadde tapt på det mest fristende, mesterlige utfallet sitt. Men Satan gir ikke opp så lett! Hvor godt jeg vet det, av erfaring! Han slo til igjen.

"Hvis du er Guds Sønn" (KJV)—Satan gjentok støtet sitt mot det svakeste punktet til mennesket—forfengelighet—men nå under andre omstendigheter. Han hadde tatt Jesus med seg opp på en tinde av tempelet. "...kast deg ned! For det står skrevet..."—Satan kunne også sitere skriftsteder, bare at han misbrukte dets tilsiktede mening—"det står skrevet: Han skal gi sine engler befaling om deg, og de skal bære deg på hendene, for at du ikke skal støte din fot mot noen stein"—eller for at ikke tregheten slår deg, når tyngden drar deg raskt ned på bakken. Han testet Jesus' TRO på Gud, så vel som igjen å utfordre den menneskelige forfengeligheten. Satans prester kan sitere Skriften—men de vrir på det og bringer det ut av den tilsiktede kontekstuelle meningen.

Jesus kom rett tilbake til Satan.

"Det står også skrevet" sa Han: "Du skal ikke friste Herren din Gud" (vers 7).

Skriftstedet om engler som løfter en opp HVIS en faller, gjelder bare et fall ved ulykke. Å hoppe ned med vilje, ville være å

”friste Gud.” Med andre ord, å tvile på Guds Ord i dets tilsktede mening, å **TESTE GUD**—putte Gud til prøven, innebærer tvil om at Han ville gjøre det!

Satan hadde enda en ”trumf i bakhanda.” Han fristet nå Jesus med begjær og grådighet—med å **FÅ**—til å bemektige **SEG MAKT!**

Nå tok Satan med seg Jesus til toppen av et høyt fjell, og viste Ham alle kongerikene i denne verden. Så sa han: ”Alt dette vil jeg gi deg, dersom du vil falle ned og tilbe meg” (vers 9).

Med andre ord, både Satan og Jesus visste at hvis Jesus **KVALIFISERTE**, ville Han bli gitt **STYRET** over regjeringene til alle nasjonene på Jorda. Men begge visste om Guds 6000 års dom over menneskene—og at Jesus ville måtte vente nesten 2000 år til, for **MAKTEN** og **HERLIGHETEN** av dette verdensstyret.

Jesus benektet ikke at makten over dette styret, med Satans listige **BEDRAGERI**, var i Satans hender. Men Han visste også at Satan var en løgner—ville ikke holde sitt ord—og hvis han gjorde, ville Jesus fortsatt bare ha styrt **UNDER SATAN**. Han visste at det var **GUDS** å gi, og Han var avgjort forberedt på å vente på **GUDS TID**—etter 6000 års dommen til menneskene, når Gud ville krone Ham og sende Ham tilbake til Jorda i uforlignelig glans, makt og herlighet!

Denne gangen besluttet Jesus å sette en slutt for denne kolossale striden om verdensmakt. ”Bort fra meg Satan!” Jesus glefset ut befalingen med **AUTORITET!** Og Satan, beseiret i sitt forsøk på å beholde verdensmakta, lusket bort (versene 10-11).

Men tenk ikke at Satan ga opp! Ikke ennå! Han prøvde å overvinne Guds apostler, og Kirken Hans. Han la onde planer om å manipulere menneskekrefter til å forfølge Guds Kirke, og til å **UNDERTRYKKE** Kristus’ evangeliebudskap om **VERDENSHÅP!** Han kriger fortsatt rasende mot Guds Kirke og apostler, til og med i denne siste generasjonen i den onde verdenen hans!

Men **JESUS KRISTUS LEVER!** **GUD ER PÅ TRONEN**, med Jesus der ved Hans høyre hånd. Og Satan kan bare gjøre det som Gud tillater!

Tilbake nå, til Markus 1:14-15: ”Men etter at Johannes var satt i fengsel, kom Jesus til Galilea og forkynte **GUDS EVANGELIUM**. Han sa: Tiden er fullkommen, og **GUDS RIKE** er nær.

Omvend dere og tro på evangeliet!” Det er, å tro på BUDSKAPET Jesus forkynte annonserte det kommende verdensregjerende GUDS RIKE!

Tida var oppfylt. Jesus hadde KVALIFISERT, der den første Adam feilet, å vriste verdensstyret fra Satan—til å GJENOPPRETTE Guds regjering på Jorda—å etablere den Åndeligfødte Familien til Gud, som vil styre i GUDS RIKE!

Etter at Han forlot Nasaret, bosatte Jesus Seg i Kapernaum, på den nordlige bredden av Galilea sjøen. Jesus var ingen vagabond. Han hadde et etablert hjem, i motsetning til mange feilaktige antagelser i dag.

Og øyeblikkelig kalte Jesus disiplene til Seg—for å lære, og for å trene dem til å bli apostlene Hans, for å bringe budskapet om GUDS RIKE videre, etter at Jesus personlige oppdrag på Jorda var over.

Jesus vandret langs bredden av Galilea sjøen. Han kalte to brødre, Peter og Andreas, til å følge Seg. Disse brødrene hadde ikke oppsøkt Jesus. De hadde ikke strebet etter å bli apostlene Hans—de hadde valgt å være fiskere. Men nå, på Jesus ord, OPPGA de ALT, og fulgte Ham!

Deretter kalte Jesus to andre brødre til å bli disiplene Sine—Jakob og Johannes. De to hadde også valgt å bli fiskere—ikke apostler (Matteus 4:18-22).

Matteus hadde valgt å bli skatteinnkrever. Men til de 12 sa Jesus: ”Dere har ikke valgt Meg, men Jeg har valgt dere.”

Og, som i Markus 1:14-15, så og i Matteus’ fortelling: ”Jesus drog omkring i hele Galilea. Han lærte i deres synagoger, forkynte EVANGELIET OM RIKET ...” (Matteus 4:23).

Inntil Jesus hadde KVALIFISERT til å gjenopprette Guds regjering ved å overvinne Satan, kunne det ikke være noen forvissning, unntatt i Guds sinn og hensikt, om gjenopprettelsen av regjeringen som Satan hadde avvist.

For omtrent tre og et halvt år gikk Jesus omkring i landet Israel, og forkynte de GODE NYHETENE om denne verdens fremtidige HÅP, i synagogene deres, mens Han lærte og trente disiplene Sine til å bli apostler.

Sist, etter å ha blitt slått med piskeslag, slik at Kirken Hans kunne ha fysisk helbredelse, ble Jesus korsfestet—slik at syndene våre kunne bli tilgitt ved Hans utgytte blod—fordi Han hadde betalt straffen vår, døden, i vårt sted.

KIRKEN BLI FØDT

Etter å ha vært død tre dager og tre netter i grava, ble Jesus vekket til live igjen. Ved denne oppstandelsen, ble Han den *første FØDTE Sønnen til Gud* (Romerne 1:4). Han Selv var nå SANN GUD—den første som ble FØDT av mange brødre, til å følge ved en senere oppstandelse.

Etter oppstandelsen var Jesus 40 dager sammen med apostlene Sine, ”og talte om det som hører GUDS RIKE til” (Apostlene 1:3).

Deretter steg Han opp til himmelen, som Guds høyre hånd, på den himmelske tronen (Hebreerne 12:2; Åpenbaringen 3:21).

Ti dager senere (året var 31 e. Kr), kom den årlige helligdagen som blir kalt ”førstegrødens høytid,” og i Det nye testamentet, Pinsedagen.”

Av de mange tusen som hadde hørt Jesus’ forkynnelse om GUDS RIKE, var det, etter 3 ½ år, *bare 120 som trodde!* (Apostlene 1:15).

På den festhelligdagen, var det foruten de 120, samlet mange trofaste jøder fra mange deler av verden.

Da skjedde det et forbløffende syn som aldri hadde hendt før. Det var en velkommen framstilling av Guds HELLIGE ÅND, som kom for å fylle Kirken Hans! Og det har aldri blitt gjentatt!

Det skjedde plutselig! ”Da kom det med ett en lyd fra himmelen som når et veldig stormvær farer fram, og fylte hele huset der de satt” (Apostlene 2:2). Vind kan lage betydelig bråk. Guds Hellige Ånd blir sammenlignet med vind andre steder (Johannes 3:8). Legg merke til at det ikke høres en slik lyd av vind i nåtidas ”pinse” møter!

Men disiplene ikke bare *hørte*—de så dette overnaturlige synet. ”Og det viste seg for dem tunger likesom ild, som delte seg og satte seg på hver enkelt av dem”—hver enkelt av de 120 (Apostlene 2:3). Og de, de 120: ”Da ble de alle fylt med Den Hellige Ånd, og de begynte å tale i andre tunger, alt etter som Ånden ga dem å tale” (vers 4).

Ordet om dette overnaturlige synet spredde seg raskt, og det var da mange trofaste jøder fra mange land kom løpende inn—”Og de ble forvirret fordi de hørte dem [de 120] tale enhver på sitt eget språk” (vers 6). Legg merke til dette! Hvert enkelt individ,

på sitt eget morsmål, hørte *dem*—de 120—snakket på deres eget fremmede språk. Og de *forsto* klart, på deres egne ulike språk, hva de 120 sa. Mirakelet var i høringa, heller enn i snakkinga!

Deretter holdt Peter, sjefsapostelen, en hjertegripende tale, for første gang inspirert av Guds Hellige Ånd, og viste at Jesus *både* var Herre (Kongehersker) og Kristus (Frelser).

Den samme dagen ”ble det” av Gud, ”LAGT TIL omkring tre tusen sjeler,” som ble døpt den samme dagen (vers 41).

Og slik ble GUDS KIRKE—den *samme* Kirken som i dag er kjent som GUDS VERDENSVIDE KIRKE—født. *Rekkefølgens linje* som viser at Guds Verdensvide Kirke positivt identifiseres som fortsettelsen av DEN SAMME KIRKEN, vil bli vist senere. [For mer informasjon om hva som skjedde med Guds Verdensvide Kirke etter at herr Armstrong døde, skriv etter en kopi av *Malakias Budskap*.]

NÅ HVORFOR KIRKEN? DENS HENSIKT

Når Jesus Kristus vender tilbake til Jorda i overnaturlig prakt, makt og herlighet, kommer Han til TEMPELET Sitt. Men *hvor* er det templet—hvor vil det bli bygd?

Mange Bibelstudenter har undret seg over dette—spekulert. Vil israelittene, etter alt, ødelegge ”Dome of the Rock”—Muslimtempelet som i dag står på stedet til *både* Salomos Tempel, og tempelet som Jesus kom til ved Sitt første komme?

Malakias’ profeti sier: ”Se, jeg sender min budbærer, han skal rydde vei foran meg. Brått skal han komme til sitt tempel, Herren som dere søker [Kristus] paktens engel som dere stunder etter...” (Malakias 3:1).

Det var Johannes Døperen som forberedte veien—men det var før Jesus’ FØRSTE komme. Når vi fortsetter å lese gjennom versene 2-6, gjør alt til sammen det helt klart at denne profetien i Malakias handler om Kristus’ *andre* komme, i makt og herlighet, for å REGJERE.

HVEM var det da, som en menneskelig budbringer (en som bringer et budskap), som skulle forberede veien for Hans ANDRE komme? Og *hva med tempelet* som Han skulle komme til?

Se kort på profetien til Haggai. Den handler om puljen med jøder som vendte tilbake til Jerusalem 70 år etter ødeleggelsen av Salomos tempel, for å bygge det andre templet på den samme tomte.

Profetien vedrører Serubabel, guvernøren over gruppa, og byggherren til dette andre tempelet. Dette var det samme tempelet som Jesus kom til, med unntagelse av at den romerske kongen Herodes hadde forstørret det noe, gjenopprettet og forskjønnet det.

Men Serubabel var bare et **FORBILDE**. Profetien, som vi kan se klart i begynnelsen av vers 6, kapittel 2, er tusenårsriket.

”For så sier Herren, hærskares Gud: Enda en gang, om en liten stund, vil jeg ryste himmelen og jorden, havet og det tørre land. Jeg vil ryste alle folkene, slik at alle folkenes lengsel skal komme [DNB-1978 har: så deres skatter kommer hit.], og jeg vil fylle dette huset med herlighet, sier Herren, hærskares Gud. ... Dette siste husets skal få en større herlighet enn den det første hadde ...” (versene 6-7, 9).

Det snakker om endetiden—ved Kristus’ andre komme.

Nå, hva betyr dette: ”Dette siste huset [eller *siste-dagers* huset] skal få en større herlighet enn den det første hadde”?—Betyr det større enn Salomos tempel, som var mer strålende og praktfull enn noen annen bygning på Jorda? Det er sikkert at selv om det andre tempelet, som ble bygd av Serubabel, var større, kunne det ikke *sammenlignes* med prakten til Salomos tempel.

Men Gud snakket om tempelet *som Kristus skal komme til*, ved Hans strålende andre komme, som kongers Konge og hersers Herre!

Da Jesus kom første gangen, var det fremdeles i dagene til Israel av Den gamle pakten—et opprørsk folk med kjødelig sinn. Det var et fysisk tempel, nettopp slik som Han kom til et fysisk, kjødelig folk!

Men Han kommer den andre gangen i den høyeste makt og herlighet. Denne gangen vil Han komme til et **STRÅLENDE TEMPEL**—et **ÅNDELIG**, ikke et fysisk tempel!

I det andre kapitlet av Efeserne, sier Han om Guds Kirke: ”Så er dere da ... Guds [Familie] husfolk [KIRKEN], bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv. I ham *blir hele bygningen føyd sammen og vokser til et hellig tempel* i Herren” (versene 19-21).

Den herliggjorte Kristus kommer til et herliggjort tempel—med en herlighet mye større enn Salomos tempel!

Legg merke til dette. Kristus kommer *ikke* til en fysisk bygning, men til Kirken Sin, som da vil bli **HERLIGGJORT** sammen med Ham!

Legg videre merke til, i Efeserne kapittel 4: ”Ved ham blir hele legemet [Kristus’ legeme—Kirken] *sammenføyd og holdt sammen med hvert støttende bånd...*” (vers 16).

Nå, la oss FORSTÅ dette!

Israel i Det gamle testamentet, både kirke og stat, levde i dagene til den første Adam. De hadde den ene ”menneske” ånden—de hadde kjødelige sinn, fiendtlige mot Gud, ikke undergitt Guds lov. Men Gud ga dem lovene Sine (åndelige, så vel som offerlover, seremonielle og forskrifter). Det beviste at uten den *andre* ånden—Guds Hellige Ånd—ville ikke folk vende seg til den rette leveveien—*selv om Gud åpenbarte kunnskapen til dem*—ikke bare om Seg Selv—men også om REGJERINGEN Sin!

Men Guds nytestamentlige Kirke startet ut med Guds Hellige Ånd tilført til menneskeånden, allerede fra dens begynnelse.

Offerlovene og de seremonielle ritualene i Det gamle testamentet, var bare *foreløpig erstatning* for Kristus og Den Hellige Ånd. Da virkeligheten kom, ble det slutt på erstatningen—men den grunnleggende ÅNDELIGE LOVEN—LOVEN AV KJÆRLIGHET, sammenfattet i De Ti Bud—fortsatte. Men av KIRKEN, som hadde den Hellige Ånd, ble det krevd å adlyde dem ikke bare i henhold til bokstavelig nøyaktighet, men i henhold til ånden—eller, det prinsipielle, eller åpenbare innholdet, av loven (2 Korinterne 3:6).

Nå kommer vi til hensikten og funksjonen til Guds Kirke.

Like etter grunnleggelsen av Kirken, utførte apostlene Peter og Johannes en sensasjonell helbredelse av en velkjent krøpling—etter hvilken Peter prekte til mengden som hadde blitt tiltrukket av dette (Apostlene 3:1-26). Men prestene, kapteinene i tempelet og saddukeerne kastet øyeblikkelig apostlene i fengsel over natta (Apostlene 4:1-3). Og neste morgen ble apostlene brakt fram for ypperstepresten og familien hans, ved siden av andre herskere og rangspersoner. De ble alvorlig TRUET og befalt å holde opp med å forkynne i Kristus’ navn.

Disse apostlene var mennesker. Denne hendelsen var sjokkerende! De gikk øyeblikkelig til en gruppe KIRKE MEDLEMMER for oppmuntring, bønner og moralsk styrke (Apostlene 4:23).

Disse lojale Kirkebrødrene ”Løftet sin røst til Gud” (Apostlene 4:24) i samstemmig bønn, der de ba Gud om inspirasjon og guddommelig makt, slik at apostlene kunne fortsette med dristig å forkynne budskapet.

Legg merke til her en viktig funksjon til Kirken. Kirkens vanlige medlemmer gikk ikke ut med budskapet—de støttet samlet opp om apostlene, som var pålagt å utføre DET STORE OPPDRAGET. Legg merke til: ”Og da de hadde bedt, skalv stedet der de var samlet...” (vers 31).

Disse Kirkebrødrene var i stand til å stå solid og lojalt bak apostlene, fordi de var av ”ett hjerte og en sjel [sinn]” (vers 32).

Senere, da den brutale forfølgelsen hadde begynt, apostelen Jakob led martyrdøden; Kong Herodes hadde også Peter kastet i fengsel, antageligvis med den hensikt å drepe han også (Apostlene 12:1-4).

”Men,” vers 5, det ble gjort inderlig bønn for han av menigheten.”

Resultatet? Gud sendte en engel for å løsne lenkene til Peter, og til å føre ham ut av fengselet i hemmelighet. Peter flyktet videre til Cæsarea.

DEN ALMINNELIGSTE FEILEN

På dette tidspunktet er det greit å klargjøre videre en svært vanlig og universal feilaktig tro. Det er antagelsen at Gud desperat kriger i en konkurranse mot Satan, og prøver å få hvert levende menneske ”frelst” NÅ! Denne antagelsen må medgi at Satan vinner denne konkurransen overlegent! Men det er IKKE NOEN SLIK KONKURRANSE. Satan har BARE makt til å gjøre det som Gud TILLATER!

Den naturlige følgen av denne antagelsen er en til og med mer tragisk tro, som etter hvert har fått universal godkjennelse. Og det er villfarelsen at alle som *ikke* er ”frelst” nå, er ”fortapt”—fordømt til en evig helvetesild—noe som, for øvrig, også er en myte. Det overveldende flertallet er verken ”frelst” eller ”fortapt.” De er ennå ikke DØMT!

Det var den første stamfaren vår som gjorde det VALGET. Gud aksepterte avgjørelsen hans, og uttalte en 6000 års dom over Adams verden—med unntagelse av dem som Gud kalte ut for en eller annen spesiell oppgave. Denne 6000 års dommen er i ferd med å løpe ut—og en lykkelig, gledelig verden med FRED, med evig liv tilgjengelig for alle, er nå like rundt hjørnet!

Jesus Kristus bekreftet utrykkelig denne dommen som Gud hadde uttalt over verden. Han sa klart: ”INGEN KAN komme til

meg uten at Faderen som har sendt meg, drar ham ..." (Johannes 6:44). Og ingen kan komme til Gud, uten gjennom Ham!

Så la oss gjøre det klart en gang for alle at hensikten med Kirken bestemt IKKE er å forkynne eller overtale hele verden inn i en åndelig frelse, NÅ—før Kristus' andre komme!

Noen har tolket den STORE OPPGAVEN til Kirken å være å oppfylle som et hele—å evangelisere til og "frelse" hele verden NÅ! Et stort system med misjonærer fra tradisjonell kristendom er resultatet.

Undersøk, nå, de tre stedene der DEN STORE OPPGAVEN blir belyst.

Først, fortellingen om DEN STORE OPPGAVEN nedtegnet i Matteus 28: "Men de elleve disipler" (Judas hadde allerede forlatt dem) "drog til Galilea, til fjellet hvor Jesus hadde satt dem i stevne. Og da de fikk se ham, falt de ned og tilbad ham. Men noen tvilte. Og Jesus trådte fram, talte til dem ..." Til HVEM? Ikke til hele Kirken! Bare til de disiplene som skulle bli de opprinnelige APOSTLENE! "... Meg er gitt all makt i himmel og på jord! GÅ derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler [elever—de som blir lært], idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn, og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende" (Matteus 28:16-20).

Legg nøye merke til dette. Denne STORE OPPGAVEN med å bli SENDT UT med Kristus' evangeliebudskap, ble bare gitt til dem som var apostler—og ordet "apostel" betyr "en sendt ut" med budskapet!

King James oversettelsen av det ovenfor har blitt MISTolket av noen til å antyde at ALLE mennesker i alle nasjoner skulle omvendes *da*.

King James oversettelsen har: "Gå dere derfor, og lær alle nasjoner, og döp dem ..." Meningen er: "lær *innen* alle nasjoner," IKKE å lære hvert enkelt individ. RSV oversettelsen, av det som er sitert ovenfor, har også denne samme betydningen: "Få disipler—elever—*innen* alle nasjoner til å HØRE budskapet." Og, "döp dem" kan bare vise til dem som Gud spesielt har *kalt*, siden Kristus klart sa: "INGEN KAN komme til meg, uten at Faderen som har sendt meg, drar ham."

Studer nå Markus beretning om DEN STORE OPPGAVEN (kapittel 16). De fleste oversettelsene av den originale teksten til engelsk, UTELATER versene 9-20, og sier at disse versene IKKE var INSIPERT og at de ble lagt til senere av uinspirerte redaktører. Selv om det er slik, siterer RSV versene som følgende, begynner i vers 15: "Og han sa

til dem”—de 11 apostlene—”Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapningen.” Det er, å annonsere de GODE NYHETENE om det kommende Guds Rike. Fortsett: ”Han som tror og blir døpt, vil bli frelst...” (vers 16). Men Jesus sa klart fra at INGEN kunne komme til Kristus—tro—unntagen de som var spesielt kalt av Faderen!

Legg nå merke til King James oversettelsen: ”Etterpå viste han [Jesus] seg for de elleve, mens de satt til bords... Og han sa til dem: Gå dere ut i all verden, og forkynn evangeliet til enhver skapning. Han som tror og blir døpt skal bli frelst...” (Markus 16:14-16). Selvfølgelig kunne INGEN tro og bli døpt UNNTAGEN disse som Gud Faren hadde kalt spesielt. Så det er INGEN SELVMOTSIGELSER NOEN STED. Den STORE OPPGAVEN ble gitt til APOSTLENE—disse som ble ”sendt ut” med budskapet—IKKE de vanlige medlemmene i Kirken.

Hva da? Hadde ikke de vanlige medlemmene noen del i forkynnelsen av evangeliet? Det hadde de bestemt, som vi har sett. Deres del var å *støtte opp* om apostlene—stå bak dem med bønner, oppmuntring, tiende og ofringer. De er, som vi skal vise mer detaljert, en DEL AV ET VELORGANISERT TEAM.

Og det er IKKE noe BEVIS verken i Matteus’ beretning eller Markus’, at noen *unntagen* de som Gud Faren hadde kalt for en spesiell oppgave, ville bli døpt.

Men det er INGENTING som motsier det faktumet at Gud hadde holdt tilbake Sin Hellige Ånd fra ALLE, *unntagen* de som var spesielt kalt.

Legg nå merke til beretningen i Matteus 24. Dette er i form av en profeti, for denne generasjonen som lever nå:

King James har: ”Og dette evangeliet om Riket skal bli forkynt i hele verden som et vitnesbyrd for alle nasjoner; og så skal enden [av denne tidsalderen] komme” (Matteus 24:14).

rsv har den samme betydningen: ”Og dette evangeliet om Riket vil bli forkynt over hele verden, som et vitne for alle nasjoner; og så vil enden komme.”

KIRKEN EN ORGANISERT GRUPPE

Er Guds Kirke bare et spredt, isolert antall bekjennende kristne, som hver og en går sin egen vei med å få ut evangeliet—eller, som mange tror, å FÅ sin personlige frelse og evig liv?

Jesus Kristus kalte spesielt ut disiplene Sine, og trente dem til å bli apostler. Til DEM—apostlene—de som var ”sendt ut” med evangeliet Hans—ga Han DEN STORE OPPGAVEN—*ikke* til legfolk i Kirken som en helhet.

Men HVA MED GUDS KIRKE? HVORDAN ER DEN ORGANISERT? Det er en åndelig organisme, men den er også ORGANISERT FYSISK, som vi skal se på nå.

Kirken er den unnfangede Familien—eller husfolket—til Gud (Efeserne 2:19), ”byggd opp på apostlenes og profetenes GRUNNVOLL, og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv” (vers 20).

Slik blir, fortsetter vers 21, ”hele bygningen føyd sammen og vokser til et hellig TEMPEL i Herren.”

Det er det TEMPELET som Kristus skal komme til ved Sitt andre komme i HERLIGHET! Det er det Kristus’ legeme som er den trolovede BRUDEN til Kristus, som vil gifte seg med Ham (slik Den gamle pakt var en ekteskapspakt) når Han kommer tilbake.

Efeserne sier: ”... også Kristus elsket menigheten og ga seg selv for den ... slik at han kunne stille MENIGHETEN fram for seg i HERLIGHET” (Efeserne 5:25-27) i oppstandelsen!

Om det samme bryllupet står det i Åpenbaringen: ”Halleluja! For Gud Herren, Den Allmektige regjerer som konge! La oss glede oss og fryde oss og gi ham æren! For Lammets [Kristus’] BRYLLUP er kommet, og hans brud [den oppstandne, herliggjorte Kirken] har gjort seg rede” (Åpenbaringen 19:6-7).

Det er ikke bare en ÅNDELIG ORGANISME—det er en velorganisert, fysisk ORGANISASJON! Legg merke til 1 Korinterne 12: ”... brødre, vil jeg ikke at dere skal være uvitende” (vers 1). ”Men nå er det mange lemmer, MEN BARE ETT LEGEME” (vers 20).

Og det er et vel ORGANISERT legeme (versene 4-6,11-12): ”Det er forskjell på nådegaver, men Ånden er den samme. Det er forskjell på tjenester, men Herren er den samme. Det er forskjell på kraftige virkninger, men Gud er den samme, han som virker alt i alle... Alt dette virker den ene og samme Ånd, som deler ut til hver enkelt etter *som han vil*. For ... legemet er ETT”—ikke spredte individer som hver erklærer at de tjener Gud på *sin egen måte!*

Fortsett: ”For ... legemet er ETT og har mange lemmer, men alle LEGEMETS lemmer er ETT LEGEME, enda de er mange, slik er

det også med Kristus. For med EN ÅND ble vi alle døpt til å være ett legeme ... for at det ikke skal være splittelse i legemet, men lemmene ha samme omsorg [det er, utadventd interesse og kjærlighet] for hverandre” (versene 12-13, 25).

Fortsett: ”Og Gud satte i menigheten først noen til apostler, for det andre profeter, for det tredje lærere, dernest kraftige gjerninger, så nådegaver til å helbrede, til å hjelpe, til å styre, og ulike slags tunger” (vers 28).

Nå tilbake til Efeserne. Hva med medlemmer som GÅR UT AV KIRKEN, for å ha sitt eget forhold til Kristus—for å FÅ sin egen frelse? Han er UTENFOR Kristus' legeme!

Legg igjen merke til at ”Guds husfolk’—KIRKEN—er bygd på et FUNDAMENT. Ville noen bygge en BYGNING på et fundament av ustadig sand? Guds Kirke ”er bygd opp på apostlenes [Det nye testamentet] og profetenes [Det gamle testamentet, hvis profetier er for OSS I DAG (1 Korinterne 10:11)], og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv” (Efeserne 2:19-20).

HVOR VEL ORGANISERT?

”I ham blir hele bygningen føyd sammen og vokser til et hellig TEMPEL i Herren” (vers 21).

Videre: ”Ved ham blir hele legemet *sammenføyd* og holdt sammen med hvert støttende bånd, alt etter den virksomhet som er tilmålt *hver enkelt del*, og slik vokser det sin vekst som legeme til sin oppbyggelse i kjærlighet” (Efeserne 4:16).

Ja, Kristus ORGANISERTE Kirken Sin.

”Det er han som gav sine gaver: Han satte noen til apostler, noen til profeter, noen til evangelister, noen til hyrder og lærere” (vers 11, DNB-1978), fortsetter i DNB-1988: ”for at de hellige kunne bli gjort i stand til tjenestegjerning, til oppbyggelse av Kristi legeme, inntil *vi alle når fram til enhet i tro* på Guds Sønn og i kjennskap til ham, til manns modenhet, til aldersmålet for Kristi fylde” (versene 12-13).

Hva med et enkelt medlem, ”et bånd eller del,” som går ut for seg selv—eller følger etter en MANN i stedet for GUDS KIRKE som er i direkte, kontinuerlig arvefølge fra den apostoliske Kirken som ble grunnlagt av Kristus i 31 e. Kr? Han er som et ledd, eller en stykke med tre eller stein, fullstendig på utsiden av, og derfor INGEN DEL AV, LEGEMET til KRISTUS som skal GIFTE SEG MED Kristus!

Vi har sett at Kristus ga Kirkens leg medlemmer den BESTEMTE OPPGAVEN å støtte opp om apostlene Hans, i oppgaven med å GÅ UT til verden med evangeliet—med bønner, oppmuntring, tiender og ofringer.

Men dette å GI bønnene sine, oppmuntring og økonomisk støtte, var GUDS UTNEVNELSE som var *selve midlet* til å utvikle Guds hellige, rettferdige KARAKTER *i dem*—slik at de, sammen med apostlene og evangelistene, kan kvalifisere til å STYRE med og under Kristus i Guds Rike. *Selve dette midlet* til karakterutvikling for leg medlemmene, er VEIEN MED Å GI—IKKE Satans vei med å FÅ.

Guds VEI—VEIEN med loven Hans—er å GI utstrømmende KJÆRLIGHET. Det er veien med å GI. Personen som prøver å være en individuell, atskilt kristen, for å FÅ sin egen frelse, går etter dette med FÅ veien—*Satans vei*. Og jeg ville ikke ønske å prøve å FÅ meg selv inn i Guds Rike ved Satans vei.

Legg igjen merke til HVORFOR Gud setter apostler, evangelister, pastorer og andre prester inn i Kirken Sin IKKE BARE for arbeidet til presteskaper, å bli SENDT UT til all verden og annonser Kristus' budskap om HÅP. Les det igjen (versene 12–13): Det var ”for at *de hellige kunne bli gjort i stand* til tjenestegjerning... til oppbyggelse [opplysing—instruksjon] av Kristi legeme, inntil vi alle når fram til ENHET i tro på Guds Sønn og i KJENNSKAP til ham, til manns modenhet...”

Men kan ikke et enkelt, atskilt individ BELÆRE SEG SELV, utenfor Kirken? Sannsynligvis ikke—og DET ER IKKE GUDS VEI.

Hvordan gir Gud SANNHETEN SIN til Kirken? Ikke gjennom hvert enkelt individ isolert—men gjennom apostler, og andre prester under dem.

På de første apostlenes tid—det første århundre—var Bibelen ennå ikke ferdig skrevet. Gud brukte noen veldig få profeter, som Han kommuniserte gjennom. Profetene ga budskapet til en apostel. I dag er Bibelen fullstendig.

Imidlertid, leg medlemmene i kirken i det første århundret, mottok læringene og instruksjonene sine fra *apostlene*. De opprinnelige 12 hadde blitt lært av Kristus personlig—og det hadde også Paulus. Jesus Kristus var Guds *personlige* Ord. Bibelen er Guds *skrevne* Ord. Det er akkurat den samme SANNHETEN og LÆREN, enten det kommer fra Jesus i person da Han var på Jorda,

eller fra det skrevne Ordet til Gud. Guds apostel i våre dager ble lært gjennom Guds skrevne Ord—den IDENTISK SAMME LÆREN!

Men hva med den atskilte *individuelle* troende, som prøver å FÅ frelsen alene—eller ved å følge en eller annen MANN, eller noen av de hundrevis selverklærte kristne gruppene i våre dager? Han er AVSKÅRET fra den SANNE læren som Kristus åpenbarer til, og gjennom, apostlene Sine!

Hva hvis en i Kirken *er uenig* på noe punkt i doktrinene? Da er han ute av harmoni med Guds Kirke. Og GUD HAR BARE DEN ENE KIRKEN.

Og alle i Kirken blir befalt å snakke den samme tingen—og det *må* være hva KRISTUS, enten i person, eller ved det skrevne Ord, har lært apostlene Sine.

Til Kirken i Korint skrev Paulus: ”Men jeg formaner dere, brødre, ved vår Herre Jesu Kristi navn, at dere alle må *føre samme tale ...*” (1 Korinterne 1:10). Noen av dem ønsket å følge etter Peter, noen ønsket å følge etter Apollos, noen Paulus. Men PAULUS var apostelen deres, og Kristus lærte dem gjennom PAULUS.

Den isolerte, individuelle troende vil følge sine egne ideer om Guds sannhet. DET ER IKKE GUDS VEI.

Gud i Sin allmechtige visdom har opprettet KIRKEN som MIDLET SITT til å lære alle den SAMME SANNHETEN—alle fører den SAMME TALE! Ikke hvert enkelt individ *sine egne ting!*

Gud opprettet KIRKEN, *ikke bare* for at dens apostler og evangelister skulle gå ut i hele verden og annonsere de GODE NYHETENE om det kommende Riket til Gud, men også, *som selve midlet* til det generelle legemet av leg medlemmer å utvikle Guds egen hellige, rettferdige KARAKTER—ved midlet å GI—gi sine vedvarende bønner for apostlene, *gi oppmuntring, tiender og ofringer!*

HVA da, med personen som følger etter en mann utenfor Kirken—som prøver å FÅ frelsen sin, simpelthen ved å FÅ—og ikke GI det som medlemmene må gi til Guds Arbeid? Tenk over Jesus’ likning om pundene i Lukas 19. Pundet er den britiske pengeenheten. Jesus illustrerte Seg Selv å gi hvert medlem ved omvendelsen, ”et pund”—som representerer Den Hellige Ånd som blir gitt ved omvendelsen. Men den kristne MÅ VOKSE i nåde og Kristus’ kunnskap. Etter som han GIR i Kirken, mottar han en økende mengde av Guds Ånd. Det isolerte, separate medlemmet vil antageligvis MISTE ALT (se Lukas 19:20-24).

I OPPSUMMERING: HVORFOR KIRKEN?

Til slutt, HVORFOR KIRKEN? HVORFOR kunne ikke Kristus bare "frelse" enkelt individer? Hva er den VIRKELIGE HENSIKTEN MED KIRKEN?

På samme måte som det meste i Bibelen, har hensikten og funksjonen med Kirken blitt veldig misforstått. Hele verden har blitt forført av Satan (Åpenbaringen 12:9).

Jesus hadde ikke kommet på et "sjelefrelsende korstog." Den mest utbredte feilaktige antagelsen av alle, er at Kristus konkurrerer mot Satan for å "få alle frelst NÅ!" Og sammen med det, overtroen at alle som ikke er frelst er "FORTAPT"—fordømt! De er ingen av delene. De er ikke BEDØMT ennå!

Men i Adam, ved hans valg, har hele menneskeheten blitt *domfelt* til 6000 år der de vil være fullstendig avskåret fra Gud! Det er, alle unntatt de veldig få sammenlignet, som har blitt spesifikt kalt for en spesiell oppgave.

Jesus Kristus, gjentar jeg, bekreftet utrykkelig denne 6000 års dommen (Johannes 6:44). Ikke noe skriftsted kan motsi, eller motsier denne klare uttalelsen til Jesus.

Jesus kalte, valgte, og i 3½ år trente apostlene Sine til å bli, sammen med Seg Selv og profetene, FUNDAMENTET som Kirken ble bygd på. Han satte også eksemplet, disse 3½ åra, for apostlene Sine, med å forkynne (annonsere) det kommende GUDS RIKE. Deretter døde Kristus for syndene til menneskeheten, og sto opp, og steg opp til Guds trone i himmelen.

På Pinsedagen, 31 e. Kr, sendte Han den Hellige Ånd i en storslått demonstrasjon både synlig og hørbar, for å grunnlegge Kirken Sin.

På den Pinsedagen, var det Peter, sjefsapostelen, som forkynte evangeliebudskapet—og den dagen LA Gud TIL 3000 døpte på den samme dagen.

En dag eller så senere—svært mulig allerede den neste dagen—helbredet Peter og Johannes krøplingen, og Peter forkynte evangeliet. Gud LA TIL nok 2000 til Kirken.

Det er bemerkelsesverdig, og generelt ukjent, at verken Jesus eller apostlene gikk i gang med noe "sjelefrelsende korstog," som er en moderne, protestantisk praksis. Apostlene forkynte evangeliet, slik Jesus hadde gjort—de GODE NYHETENE om en

kommende, *BEDRE VERDEN*. Det var ikke en følelsesmessig bønn: "Vil du gi hjertet ditt til Herren?"

Det er riktig, på grunn av at vantro jøder ikke aksepterte Jesus som deres lovede Messias, at apostlene, i begynnelsen, la spesielt vekt på det faktumet at de var øyevitner til Jesus' Messiasverdighet og oppstandelse. De hadde vært med Ham i 3½ åra før Han ble korsfestet, og 40 dager etter at Han sto opp fra de døde.

Men de forkynte det samme budskapet som Jesus hadde lært dem—om det kommende Guds Rike. Det var ikke en tigging om "sjeler." "Og Herren *la* hver dag dem som lot seg frelse, *til* menigheten" (Apostlene 2:47).

Når apostlene opplevde fryktelig forfølgelse, fengsling og trusler, *OPPMUNTRET* leg medlemmene dem, ba hjerteskjærende for dem, og støttet dem økonomisk.

Så, la sannheten bli klargjort en gang for alle, *HENSIKTEN* med Kirken var *IKKE* å "få verden frelst *NÅ!*"

Guds *HENSIKT* med å opprette Kirken Sin i en verden som ellers var *AVSKÅRET* fra Gud var tosidig:

1) Å sørge for et samlet legeme av troende, som ble ledet av Ånden, til å støtte opp om apostlene (og evangelistene) som hadde blitt spesielt trent til å *GÅ UT* i hele verden med Kristus' evangeliebudskap. Alt dette, *som deres del* av *DEN STORE OPPGAVEN*. Deres var et arbeid med å *GI—gi* med bønnene sine—gi oppmuntring og økonomisk støtte av det *ORGANISERTE* evangelium *ARBEIDET*. Og dette *som GUDS midler og treningsgrunn for*

2) Å overvinne Satan, og konstant utvikling av den hellige, rettferdige *KARAKTEREN*, og således bli kvalifisert til å sitte sammen med Kristus på tronen til en Verdensomfattende *REGJERING*.

GUDS VEI til å utvikle Hans hellige karakter var *GI VEIEN*. *GUDS livsvei* er *GI veien* med utstrømmende *KJÆRLIGHET*. Satans vei er *INN* kommende selvfordeler—fiendskap mot Guds vei og Kirken Hans.

Disse som tillater en holdning med fiendskap og opprør mot Guds Kirke—og Guds *REGJERING* innen Kirken Hans—som får dem til å forlate Kirken, og "gå alene," eller følger en *MANN*, søker bare å *FÅ* frelse *FOR SELVET!* Det er *IKKE* Guds *VEI!*

HERLIGHETEN OVER ALT!

Heldigvis, 6000 års dommen over Adams verden—å være *avskåret* fra Gud, er i ferd med å ta **SLUTT** i denne nåværende generasjonen. Denne verden, nå—som fortsatt er Satans verden, med unntagelse av Guds **KIRKE**—blir raskt styrtet inn i en uforlignelige **KRISE** med verdenstrengsel. Men det sies å være ”mørkest like før daggy!”

Da, **PLUTSELIG**, når denne ”avskårede verden” minst venter det, vil Jesus Kristus komme i uforlignelig, oversanselig **MAKT** og **HERLIGHET!** Ja, ”i den time dere ikke tenker,” sa Jesus.

KIRKEN Hans vil ha blitt gjort klar!

”For dette sier vi dere med et ord av Herren: Vi som lever og skal bli tilbake inntil Herren kommer, skal aldeles ikke komme i forveien for dem som er sovnet inn [døde]. For Herren selv skal komme ned fra himmelen med et bydende rop, med overengels røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først oppstå. Deretter skal vi som lever, som er blitt tilbake, sammen med dem rykkes opp i skyer, opp i luften, for å møte Herren. Og så skal vi for alltid være sammen med Herren” (1 Tessalonikerne 4:15-17). Han kommer for å **STYRE HELE JORDA!**

Da skal **Åpenbaringen 19:6-7** bli oppfylt; den mektige røsten til en erkeengel som roper: ”**HALLELUJA!** For Gud Herren, Den Allmektige regjerer som konge! La oss glede oss og fryde oss og gi ham æren!” Kirken, oppstanden i **HERLIGHET**, skal styre sammen med Kristus i et tusen år!

Satan vil bli forvist! Gud vil kalle **ALLE LEVENDE** til Sin frelse. Etter Tusenårsriket skal den **STORE HVITE TRONES DOM** komme (**Åpenbaringen 20:11-12**) når alle som hadde vært *avskåret* fra Gud i 6000 år, skal oppstå **FORGJENGELIGE**—og alle bli kalt til Guds frelse og evig liv!

Deretter, den herlige evigheten—alle helgenene som da er udødelige, vil arve det oversanselige menneskelige potensialet—**Å FORNYE OVERFLATA TIL ALLE DE ØDE PLANETENE, FULLFØRE DEN HERLIGE, VAKRE SKAPELSE GJENNOM HELE DET ENDELØSE UNIVERSET**—i lykke, glede og **HERLIGHET!**

Akkurat Hva Mener Du ... Omvendelse?

HVOR MANGE GANGER HAR DU HØRT IKKE-KRISTNE, NÅR de dømmer en som er en bekjennende kristen, og sier i avsky: "vel, hvis *det* er kristendom, vil jeg ikke ha noe av det!" Hvor mange er det som dømmer GUD etter måten bekjennende kristne lever på? Hvor mange antar at en må leve et *perfekt* liv, før en kan bli en kristen?

Hvor mange sier: "Hvis jeg kunne stoppe med å røyke, ville jeg ha blitt en kristen."

Hvor mange er det som tenker at en kristen er antatt å være perfekt, aldri gjøre noe galt? Anta at du hører om en kristen som gjør noe GALT. Betyr det at han er en hykler—at han, når alt kommer til alt, *ikke* er en virkelig kristen?

Er det faktisk mulig for en å SYNDE mens han er en kristen, og *fortsatt forbli* en virkelig omvendt kristen?

Den forbløffende SANNHETEN er at det er få som vet akkurat hva en kristen er. Få vet HVORDAN en blir omvendt—enten det er plutselig, alt på en gang, eller gradvis. Skjer omvendelse *øyeblikkelig*, eller er det en PROSESS? DET ER PÅ TIDE AT VI FORSTÅR hva som utgjør VIRKELIG OMVENDELSE.

Synder kristne noen ganger? Hvis de gjør det, er de "fortapte"?

La meg først spørre—og svare på spørsmålet: "Hva er sann kristen omvendelse?" "Hva er en virkelig kristen i Guds øyne?" Blir man en kristen hvis man slutter seg til en kirke? Å si: "Jeg

aksepterer Herren Jesus Kristus som min Frelser,” gjør det deg til en kristen?

La oss få Bibel definisjonen. I Romerne 8:6-9 kan du lese: ”For kjødets attrå er død, men Åndens attrå er liv og fred. Kjødets attrå [kjødelig sinn] er jo fiendskap mot Gud, for det er ikke Guds lov lydige, kan heller ikke være det. For de som er i kjødet [kjødelig *sinnen*], kan ikke være Gud til behag. Men dere er ikke i kjødet, dere er i Ånden, så sant Guds Ånd bor i dere. Men om noen ikke har Kristi Ånd, da hører han ikke Kristus til.”

En kristen er derfor, en som har mottatt, og i hvis sinn bor, Guds Hellige Ånd. Ellers hører han IKKE til Kristus—er IKKE en kristen.

FALSK OMVENDELSE

Millioner kan *bekjenne* at de er kristne, men *med mindre* Guds Hellige Ånd, gitt som HNS GAVE AV NÅDE, bor i dem for øyeblikket, er de IKKE KRISTNE.

Millioner kan ha navnene sine skrevet i kirke medlemsbøker, og er fortsatt ”IKKE HANS”—ikke virkelige KRISTNE i det hele tatt! Og millioner er så forførte (Åpenbaringen 12:9).

Så FORSTÅ DETTE! En person er en kristen—i Guds øyne—BARE mens Guds Hellige Ånd bor I ham. Ikke før! Ikke etter!

Så en sann omvendt person har mottatt (og for tida har) Guds Hellige Ånd boende inn i seg. Men, det skal likevel mer til å forstå hva som utgjør virkelig omvendelse.

VIRKELIG OMVENDELSE

Det er på en måte at sann omvendelse tar plass til en *bestemt tid*—alt på en gang. Men det er også sant at omvendelse på en annen måte blir gradvis utarbeidet—en prosess med utvikling og vekst.

LEGG NÅ NØYE MERKE TIL DETTE!

NÅR blir en virkelig en kristen? Det når en mottar Guds Hellige Ånd. I Romerne 8:9, leser vi at med mindre vi har Den Hellige Ånd, hører vi ikke til Kristus—er ikke kristne.

Det er et bestemt TIDSPUNKT når Guds Ånd entrer inn i en. På *selve* det *øyeblikket* han mottar Den Hellige Ånd, er han, på denne første måten, *omvendt*. Ja, *med en gang!* Hvis noen har

Kristus' Ånd, hører han til KRISTUS—han er en kristen! Selve Guds *Liv* har entret inn i (befruktet) ham. Han har blitt unnfanget som et barn av Gud.

Men betyr det at omvendelsen hans er fullstendig? Er han nå fullstendig og endelig ”frelst”? Er det alt som skal til? Er han nå, plutselig, *perfekt*? Er det nå umulig for ham å gjøre noe GALT?

Nei! LANGT DER I FRA! MEN HVORFOR? Hva er svaret? Hvorfor er det så mange som MISforstår?

Hvorfor er det nesten INGEN som forstår selve HENSIKTEN med det kristne livet?

HENSIKTEN MED DET KRISTNE LIVET

HVA er grunnen til at folk ikke forstår selve evangeliet som Jesus Kristus lærte? Han lærte om GUDS RIKE. Det gjorde også apostlene, inkludert Paulus. Jesus talte for det meste i lignelser. Ta en rask titt på en eller to. Legg merke til hva Jesus åpenbarte. Legg merke til det ærefryktingytende ENORME potensialet vårt.

Ta lignelsen om mannen av høy ætt som dro til et fjernt land, for senere å vende tilbake. Det er i Lukas 19:11-27. Jesus er mannen av høy ætt. Han dro til et fjernt land—til himmelen til Guds trone, setet for regjeringen over hele universet. Han fortalte denne lignelsen fordi disiplene Hans trodde at Guds Rike skulle fremstå øyeblikkelig. Så langt har mer enn 1900 år passert, og Guds Rike har ennå ikke fremstått.

Så Han kalte, i lignelsen, de 10 tjenerne Sine, og Han ga dem 10 pund—et pund hver, når en bruker den engelske enheten for penger, også i den norskspråklige oversettelsen. Dette er symbolisk en enhet av ÅNDELIG VERDI som hver av dem startet med. Med andre ord, det representerer porsjonen av Guds Hellige Ånd som ble gitt til hver av dem ved den første omvendelsen.

Men landsmennene Hans hatet Ham. De avviste Ham som HERSKEREN deres. De sa: ”Vi vil ikke at denne mann skal VÆRE KONGE OVER OSS!” (vers 14). Guds Rike er en STYRENDE REGJERING. De, fra da av, mottok ingen omvendelse—ingen ”pund.” (de skal likevel finne omvendelse, som mange, mange avsnitt i Skriften bekrefter).

Nå var grunnen til at Han dro til himmelen ”for å få KONGEMAKT og så komme tilbake” (vers 12). Det er, Han dro til tronen til regjeringa over hele universet hvor Gud Den Allmektige Far

sitter, for å bli gitt HERREDØMMET OVER VERDEN. Kroningsseremonien vil finne sted i himmelen, ved tronen til UNIVERSETS STYRE. Når Han vender tilbake, vil Han bli kronet med MANGE KRONER (Åpenbaringen 19:12). Han kommer for å STYRE ALLE NASJONER med allmechtig, guddommelig MAKT (vers 15).

Tilbake til Lukas 19. Ved tilbakekomsten hans, vil tjenerne hans, de som han hadde gitt penger til—det er, enheten med GUDS ÅND ved omvendelsen—bli kalt til regnskap: ”så han kunne få vite hva de hadde TJENT” mens han var borte (vers 15). Det betyr at enhver kristen forventes å VOKSE åndelig—i åndelig KUNNSKAP og nåde (se 2 Peter 3:18). Det kristne livet er et liv med åndelig å GÅ PÅ SKOLEN—med trening for en STILLING I GUDS RIKE, når og etter at vi skal bli forvandlet fra dødelig til udødelig—når vi ikke lenger skal være kjøtt-og-blod mennesker, men bestå av ÅND, med iboende evig liv.

I denne ligningen kom den første for å rapportere at han hadde mangedoblet det han hadde blitt gitt 10 GANGER. Du skjønner, mottagelsen av Guds Ånd er GUDS GAVE—det er det som Gud gjør—det kommer av NÅDE, som en gave. VI KAN IKKE TJENE DET! Men gjennom hele Det nye testamentet blir det gjort klart, at vi skal bli BELØNNET etter VÅRE GJERNINGER. Ikke FRELST av gjerninger vi har gjort. Denne mannen hadde, ved sin egen anvendelse, multiplisert den åndelige gaven sin 10 ganger—det ene pundet hans var nå 10 pund. Han mottok en større belønning enn han som hadde tjent fem pund.

Mannen av høy ætt (Kristus) sa til ham: ”Godt, du gode tjener! Fordi du har vært tro i smått, skal du HERSKE OVER TI BYER” (Lukas 19:17).

Han hadde kvalifisert seg til å STYRE. Han hadde vært lydig overfor Guds bud—Guds regjering. Vi må BLI STYRT før vi kan lære å STYRE.

Den andre tjeneren hadde økt sin åndelige beholdning fem ganger. Han hadde kvalifisert, i dette livet, for HALVPARTEN så mye som den første tjeneren. Han ble gitt HALVPARTEN av BELØNNINGEN.

GUDS RIKE

Så ligningen med pundene viser at kristne skal STYRE under Kristus, *når* Guds Rike blir satt opp. Jesus snakket om

REGJERING—*verdensregjering*. Denne ligningen ble gitt for å vise at Guds Rike ikke ville fremstå på den tida. Riket er *ikke* noe overjordisk, sentimentalt i ”hjertene våre.” Det er *ikke* Kirken.

Daniels profeti viser at HELGENENE vil STYRE, under Kristus Messias, når Han setter opp en bokstavelig VERDENSREGJERING. Se Daniel 2—les gjennom det og legg merke til vers 44. Dette Riket vil bryte i stykker en hver annen form for regjering—alle styrer av mennesker—og vil vare for alltid. Legg merke til Daniel 7—spesielt versene 18 og 22. Det vil bli et jordisk Rike—ikke i himmelen, men ”UNDER himmelen,” vers 27.

Jesus sa: ”Den som seirer, og som tar vare på MINE GJERNINGER inntil enden, ham vil jeg gi MAKT over folkeslagene. Han skal STYRE DEM med jernstav...” (Åpenbaringen 2:26-27).

Han sa: ”Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone, likesom jeg og har seiret og har satt meg med min Far på hans trone” (Åpenbaringen 3:21). Da Jesus sa dette, gjennom Johannes i år 90 e. Kr, var Han i himmelen sammen med Faren Sin, på tronen der hele universet blir styrt fra.

Når Jesus sitter på Sin egen trone på denne Jorda, vil det være på Davids trone i Jerusalem. Legg merke til hva det blir sagt om Jesus: ”Han skal være stor og kalles Den Høyestes Sønn. Gud Herren skal gi ham hans far Davids trone, og han skal VÆRE KONGE over Jakobs hus til evig tid, og det skal ikke være ende på hans kongedømme” (Lukas 1:32-33).

Men Han ville ikke sette opp Guds Rike *på den tida*. Bibelen snakker om *tre* verdener—eller *aldre*—i tidsorden. Først, verden som da var, oversvømt av vann—før Floden; den andre, denne nåværende, onde verdenen; og den tredje, den kommende verden. På prøve for livet Sitt hos Pilatus, sa Jesus at Han var født til å bli en konge (Johannes 18:37), men at Hans Rike ”var ikke av denne verden.” Han vil styre MORGENDAGENS VERDEN (vers 36).

Helgenene (Ånds-ledede kristne) vil regjere, under Kristus, ”PÅ JORDA” (Åpenbaringen 5:10), i et tusen år (Åpenbaringen 20:4, 6).

HVORFOR har hele verden blitt forført med et falskt evangelium? (Åpenbaringen 12:9). HVORFOR har de blitt forført til å tro på et falsk Guds Rike? (Be om boka vår *Tidenes Mystorium*, som er gratis.)

Se igjen på de mange ligningene til Jesus. De lærer om Guds Rike. De gjør klart faktumet at Guds Rike er

VERDENSGJERINGA som nå snart vil bli satt opp av Kristus, som kommer i ALL MAKTT og HERLIGHETT, for å bringe oss verdensfred, overflod, lykke og glede.

Hensikten med det kristne livet er å trene framtidige KONGER til å styre med og under Kristus. Hvordan blir man så en kristen? Når? Og HVORFOR er frelse en PROSESS, så vel som en åpningsfase når man blir en kristen øyeblikkelig?

Her er den ENKLE SANNHETEN som du trenger å vite.

EKTE OMVENDELSE

Jeg gjentar: ”En kristen [en virkelig omvendt person] er en som har mottatt, og i hvis sinn Guds Hellige Ånd bor i.”

Men hvordan mottar man Guds Ånd?

På den dagen Guds Kirke begynte, sa apostelen Peter: ”Omvend dere, og la dere alle døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal dere få Den Hellige Ånds gave” (Apostlene 2:38).

Omvend dere fra hva? Fra synd. Og hva er synd? ”... synd er lovbrudd” (1 Johannes 3:4). Hvilken lov? Loven som det kjødelige sinnet, fiendtlig mot Gud, ikke er lydige mot—Guds lov (Romerne 8:7). Igjen, vi leser om: ”Den Hellige Ånd, som Gud gav dem som lyder ham” (Apostlene 5:32).

Dette er de *to betingelsene* for å motta Guds GAVE med Den Hellige Ånd: *omvendelse* og *tro*. Å bli døpt, er den ytre tilkjennegivelsen av den indre troen på Kristus. Omvendelse er ikke bare å være lei seg for noe en har gjort—eller til og med mange slike synder. Det er en virkelig omvendelse av hva en *er* og *har vært*—av hele ens tidligere holdning og liv atskilt fra Gud. Det er en total *forandring* av sinn og hjerte og retning i livet. Det er en *forandring* til en ny LIVSVEI. Det er en omvendelse fra den *selvsentrerte* veien med forfengelighet, egoisme, grådighet, fiendtlighet mot autoriteter, misunnelse, sjalusi og likegyldighet for andres gode og velbefinnende, til den Gudssentrerte VEIEN med lydighet, underkastelse overfor autoriteter, *mer* kjærlighet til Gud enn selvisk kjærlighet, og like mye kjærlighet og omtanke for andre mennesker som for en selv.

KJÆRLIGHETT er oppfyllelsen av Guds lov (Romerne 13:10)—men Guds lov er en *åndelig* lov (Romerne 7:14) og kan bare bli

oppfylt av ”Guds kjærlighet ... utøst i våre hjerter ved Den Hellige Ånd” (Romerne 5:5).

Den Hellige Ånd vil åpne ens sinn til å FORSTÅ Guds instruksjon om hvordan en skal leve, men vil ikke tvinge en til å leve Guds vei—den vil ikke dra eller dytte noen. Hver kristen må ta sitt eget initiativ, selv om Guds Ånd vil gi ham hjelp, tro og kraft. Men det er: ”... så mange som *drives av Guds Ånd*, de er Guds barn” (Romerne 8:14).

SANN KRISTEN OMVENDELSE

De to betingelsene for å bli en kristen, som er nevnt ovenfor—OMVENDELSE og TRO—må vi oppfylle selv.

Men disse gjør oss ikke til kristne—forandrer oss ikke. Det er hva Gud gjør—når Han gir oss Sin Hellige Ånd, av Sin nåde og som Sin fri gave—som omformer oss.

Vår anger og tro gjør ikke at vi *tjener* at vi mottar Guds Ånd. Gud gir oss ikke Ånden Sin *fordi* vi angret og tror. Han gir oss Ånden Sin *fordi* Han *ønsker* å gi den. Han ønsker for oss å ha Hans Ånd som en gave fra Ham, *før* vi omvender oss. Han bare *krever* omvendelse og tro som *betingelser*.

Likevel kan ingen si av seg selv: ”Å nå, jeg forstår—jeg må omvende meg. Det er greit, herved omvender jeg meg.” En kan ikke bare tilfeldigvis bestemme, som et rutinetilfelle, å omvende seg. HVORFOR?

Jesus Kristus sa at ingen kan komme til Ham, uten at Ånden til Faren drar ham (Johannes 6:44, 65). Gud *gir oss* omvendelse (Romerne 2:4). Gud kaller en, og feller dom over sinnet og bevisstheten ved Ånden Sin, som arbeider med sinnet utvendig. Vanligvis foregår det en virkelig kamp innvendig. Personen har blitt skaket opp til å *vite* at han har gjort urett—at han *er* urett—han har syndet—han er en synder! Han har blitt brakt til virkelig OMVENDELSE, ikke bare for det som han har gjort, men for det han nå ser at han er. Det er ikke lett. *Selvet* ønsker aldri å dø. Å *omvende seg* er å gjøre en *ubetinget omvendelse* til Gud—til å *adlyde loven Hans!*

Likevel må han selv ta den avgjørelsen. Hvis han angret og gir seg over til Gud, og i TRO aksepterer Jesus Kristus som personlig Frelser, da, på oppfyllelse av disse TO betingelsene, *lover* Gud å

inngi Den Hellige Ånds GAVE i ham. Dette er selve *livet* til Gud—ÅNDE liv. Det overfører selve den *guddommelige naturen* til ham!

Hva er det da som har skjedd, på det stadiet?

Den nyomvendte har bare blitt *unntaget* av Gud—ennå ikke FØDT. Mange som tror at de er ”født på ny” når de mottar Den Hellige Ånd, tar mer feil i terminologien enn med hensyn til hva som skjer. (For en fullstendig forklaring, skriv etter det gratis heftet *Hva Er Det Egentlig Du Mener—Født På Ny?*)

Den nyomvendte har ikke mottatt det fulle målet med Guds Ånd som Kristus hadde; han er bare en *åndelig baby* i Kristus. Han må nå VOKSE, akkurat slik som et nylig unntaget foster, i morens liv, må vokse seg fysisk stort nok til å bli FØDT som et menneske.

Den nyomvendte har nå ANGRET, i sinnet, fra dypet av hjertet sitt. HAN MENER DET, også! I all oppriktighet, i sinnet og hjertet sitt, har han *snudd seg rundt for å gå den andre veien*—å leve ett annerledes liv. Han er nå en KRISTEN—han har mottatt Guds Hellige Ånd. Han har *blitt omvendt*. Han er en kristen. Han *ønsker* virkelig å gjøre det som er rett—å adlyde Gud—å leve GUDS VEI.

HVA HVIS EN KRISTEN SYNDER?

Så en omvendt kristen er da, en som har mottatt Guds Ånd, som bor i ham, leder ham, og han følger GUDS livs VEI. En omvendt kristen har forlatt sin tidligere vanlige livsvei—den egoistiske veien sin som er likeglad med Gud. Nå lever han i en sedvanlig vei med Guds Ord—i lyset fra Guds Ord.

Men anta at han, lik en åtte—eller ti måneder gammel baby som prøver å lære å gå, mens han ”går” denne NYE VEIEN, snubler han, ”faller ned,” til det som var, og SYNDER. Er han da fordømt—fortapt—ikke lenger en kristen?

Jeg ville som deg, nå, legge merke til, og FORSTÅ, hva apostelen Johannes ble inspirert til å skrive som en påminnelse til oss. Det er i det første brevet fra Johannes:

Når han, i åpningshilsenen sin, snakker om Kristus, sier han: ”Det som var fra begynnelsen ... som var hos Faderen og ble åpenbart for oss—det som vi har sett og hørt, det forkynner vi for dere, for at også dere kan ha samfunn med oss. Og

vårt samfunn er med Faderen og med hans Sønn, Jesus Kristus” (1 Johannes 1:1-3).

Den sanne kristne har blitt forsonet med Gud gjennom Kristus. Og, siden han har Guds Ånd, nyter han godt av virkelig fellesskap med Faren og Sønnen, Jesus Kristus. Og til og med fellesskapet hans med andre kristne, er gjennom Gud og Kristus. Han er forbundet med dem, som ulike greiner er festet til et vintre og sammenføyd gjennom og ved vintreet. Sammenlign Jesus’ analogi i Johannes 15:1-7. Så kristne *vandrer* i virkeligheten med Kristus—og to kan ikke vandre sammen med mindre de er enige (DNB-1978 Amos 3:3).

Fortsett nå i 1 Johannes 1: ”Og dette er det budskapet vi har hørt av ham og forkynner dere; Gud er lys, og det er ikke noe mørke i ham. Dersom vi sier at vi har samfunn med ham, men vandrer i mørket, da lyver vi og gjør ikke sannheten” (versene 5-6). Det betyr, at Han—den levende Kristus—vandrer i lyset—som på en strålende opplyst sti. Men hvis vi vandrer i mørket, vandrer vi på en helt annen sti, hvor det er mørkt. Derfor vandrer vi ikke *med* Ham i det hele tatt, og hvis vi sier at vi gjør, lyver vi.

Men anta, mens vi vandrer med Ham—i lyset—at en av oss snubler og faller. Dette er ikke et tilfelle at en har vendt seg bort fra Ham og stien Han trår på, til en ulik og mørklagt sti. Hvis vi sier: ”Å, jeg er lei for det,” ville Han ikke gi oss en hånd og få oss opp så vi kunne fortsette på den opplyste stien sammen med Ham? Ville Han bli sint og si: ”Kom deg vekk fra min sti—gå på en mørklagt sti”?

Sagt på en annen måte, den sanne kristne har vendt seg vekk fra sin tidligere vei med sedvanlig synd—og fra den tidligere holdningen sin med egoisme og selvsøking, da han ikke hadde alvorlig til hensikt å leve Guds vei. Men nå har han vendt om fra de tidligere veiene sine. Livet hans, er nå generelt, den sedvanlige veien med et kristent liv.

Men han er ikke perfekt det minuttet han er omvendt og mottar Guds Ånd. Han må *VOKSE* åndelig, i nåde og kunnskapen til Kristus, som Peter skriver i 2 Peter 3:18. Han er et vanedyr, og alle gamle vaner forlater ham ikke bare automatisk uten noen anstrengelse fra hans side med å overvinne dem. Han må lære å overvinne synd. Det er uunngåelig at han kan bli overrumplet og gjør en feil. Så fortsett i 1 Johannes 1:

”Men dersom vi vandrer i lyset”—det er, selv om vi kan snuble nå og da, er det nå bare leilighetsvis feiltrinn—ikke at vi snur ryggen til Guds VEI—*ikke* en tilbakevending til en *sedvanlig* og konstant vei med å synde.

Begynner du å FORSTÅ forskjellen? Den sanne kristne har til *hensikt* å leve Guds VEI. Han *ønsker* å leve Guds vei. Han *prøver* å leve Guds vei. Og, generelt, det er nå i virkeligheten den sedvanlige NYE LIVSVEIEN hans. Leilighetsvis feiltrinn, eller synder, betyr ikke at han har avvist Gud og Guds VEI i sinnet og hjertet sitt. Fortsett:

”... likesom han er i lyset”—hvis dette nå er målet vårt, hensikten vår og den sedvanlige livsveien vår—”da har vi samfunn med hverandre, og Jesu, hans Sønnns blod renses oss [vi som nå er kristne] fra all synd. Dersom vi [kristne] sier at vi ikke har synd, da bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss” (versene 7-8).

Hvis vi, som nå er kristne, sier at vi allerede er perfekte—at vi aldri begår feiltrinn og gjør en feil eller synder—bedrar vi oss selv. Jeg vet om en kvinne som forførte seg selv på denne måten. Hun påsto at hun var over synd—hun påsto at hun *aldri* syndet. Og selv om hun var hva folk flest ville kalle en *god* kvinne, begikk hun i virkeligheten den største synden av alle—åndelig stolthet og forfengelig! Hun solte seg i sin ”syndeløse” stand. Hun manglet kristen ydmykhet.

Men hvis, en snubler og faller mens en vandrer på denne *opplyste* stien sammen med Gud, sparker Gud ham til side?

Vers 9: ”Dersom vi [vi som er kristne—det snakker *ikke* om de uomvendte] bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og renses oss fra all urettferdighet.”

Så legg merke til dette ”DERSOM.” ”Dersom vi *bekjenner* våre synder.” Når vi snubler må vi innrømme det—vi må angre på det—vi må be om tilgivelse. Hvis vi forneker det, eller skylder på noen andre, skal vi ikke bli tilgitt. *Vi* må bekjenne det—til Gud!

”Dersom vi sier at vi [som kristne] ikke har syndet, så gjør vi ham til en løgner, og hans ord er ikke i oss” (vers 10). Forbindelsen fortsetter videre inn i det andre kapitlet: ”Mine barn! Dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde.” Med andre ord, vi *skulle* ikke synde—vi må streve å unngå enhver synd. Gud gir oss ikke lisens til å synde. Men: ”... hvis noen synder, har vi [vi kristne] en talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, Den Rettferdige. Og han er soning for våre synder [de av oss som er

kristne]: og det ikke bare for våre, men også for hele verdens" (1 Johannes 2:1-2). Men, selvfølgelig er Han soning for syndene til de uomvendte i verden, *bare* når de kommer til virkelig omvendelse, og tro på Kristus.

EKTE OMVENDELSE—EN PROSESS

Fordi mange ikke forstår hele prosessen som er nevnt ovenfor korrekt, blir de motløse. Og noen gir til og med opp å prøve å leve et kristent liv. Og HVORFOR? *På grunn av en feilaktig oppfatning at en kristen er en som blir PERFEKT med et slag*, eller at en ikke kan bli en kristen før han har blitt kvitt alle gale vaner, og gjort seg selv rettferdig.

Det er avgjørende å FORSTÅ hvordan sann kristendom VIRKELIG FUNGERER!

Den nyomvendte kristne må vokse opp, åndelig. Hva ville du tenke om en baby, som hadde blitt 6 fot lang *med en gang*, uten å vokse opp? Prosessen med å vokse opp krever TID. Det er et øyeblikk når en person blir befruktet med Guds Hellige Ånd—når han først blir en kristen. Men han er bare et åndelig barn. Han må vokse opp åndelig.

Den nyomvendte personen har oppriktig gjort HELOMVENDING, *i sinnet og hjertet sitt!* Han har faktisk vunnet kontakt med GUD, og mottatt Guds Hellige Ånd. Guds egen guddommelige NATUR har nå blitt unnfanget i ham. MEN DET ER ALT: Den er *bare unnfanget*—ennå ikke fullvoksen! Han er fortsatt menneske—forgjengelig—kjøtt og blod. Han består fortsatt av materie, ikke ånd.

Forstå dette!

I nesten 6000 år, har menneskene levd VEIEN MED stolthet og forfengelig, egoisme og grådighet, en mangel på utadvendt omsorg for andre—ånden med konkurranse, motstand, strid, anstrengelse med å tilegne seg, og med å opphøye selvet. Menneskene har vært fylt med selvtilfredsstillelse, sjalusi, misunnelse, uvilje mot andre, en ånd med opprør overfor autoriteter og fiendtlighet mot Gud og Guds lov.

Kristne må overvinne disse tendensene.

Kristne må utvikle den rettferdige KARAKTEREN til å velge den rette veien, og motstå den gale—å disiplinere *selvet* i den

veien han burde gå, i stedet for veien med ønsker for selvet og forfengelighet.

PERFEKT KARAKTER

Guds HENSIKT med å skape menneskene—med å forårsake at DU ble født—er å gjenskape Seg Selv. (Skriv etter det gratis heftet vårt *Gud Er en Familie*.)

Gud, *er* over alt, PERFEKT, RETTFERDIG KARAKTER! Gud er i stand til å skape karakter i oss; men det må bli gjort som et resultat av vårt selvstendige, frie valg. Vi, som individuelle, atskilte individ, har vår del i prosessen.

Hva *er* perfekt karakter? Det er evnen, i et atskilt individ med fri, moralsk makt, å komme til KUNNSKAPEN om det rette fra det gale—det sanne fra det falske—og å VELGE det rette, og ha VILJEN til å håndheve selvdisiplin til å GJØRE det rette og avvise det gale.

På samme måte som muskler, må karakteren utvikles, og vokser ved trening. Mitt navn er Armstrong. Jeg antar at jeg kunne gjøre armene mine litt sterkere, og utvikle muskelen, ved konstant å bøye albuen fram og tilbake. Men hvis jeg drar eller dytter mot noen tunge vekter eller motstand, vil muskelen utvikle seg mye fortere. Det finnes i oss denne NATUREN som utøver et tungt trykk *mot* den perfekte, rettferdige karakteren—for å gi oss noe å *streve mot* for SELVE DEN HENSIKTEN Å STYRKE OG UTVIKLE RETT KARAKTER!

Guds KARAKTER reiser i retning av loven Hans—veien med KJÆRLIGHET. Det er en utadvendt OMSORG for andre. Gud har den karakteren! Han har en utadvendt omsorg for deg og for meg. Han GA den eneste unnfangede Sønnen Sin for å forsone oss med Ham, og gjøre GLEDENE av karakteren og det evige livet Hans gjennomførlig for oss (Johannes 3:16). Han øser enhver god og verdifulle gave over oss. Han putter til og med SIN GUDDOMMELIGE NATUR inn i oss (2 Peter 1:4)—*når* vi angrer og vender oss bort fra de GALE veiene til DENNE VERDEN, begynner å *motstå* det, og vender oss TIL Ham gjennom tro på Jesus Kristus som vår personlige Frelser!

Guds guddommelige natur er kjærlighetens natur—med å gi, tjene, hjelpe—med utadvendt omsorg. Det er også naturen av ydmykhet.

Når en nå er omvendt—har angret, og *vendt seg bort fra* denne verdens uriktige VEIER—og *straks* har mottatt Guds Hellige Ånd—forsvinner ikke humaniteten hans—den MENNESKELIGE naturen hans. Den var (sannsynligvis underbevisst) sprøytet inn i oss av Satan, prinsen over luftens makter. Han utøver *fortsatt* en kraft over oss. Vi lever fortsatt i DENNE NÅVÆRENDE ONDE VERDEN, og *den* har fortsatt en kraft over oss. Gud tillater fortsatt Satan å være her. Og Satan *er* fortsatt her!

Så vi har nå TRE KREFTER å MOTSTÅ—å OVERVINNE! Nå må vi *overvinne* disse tre: Satan, denne verden og oss SELV. Vi må kjempe imot disse tre for å utvikle og styrke RETT KARAKTER i oss. Gud sier klart fra at det er OVERVINNERNE som skal bli frelst—som skal REGJERE med Kristus! (Åpenbaringen 2:26-27; 3:21; 21:7).

GUDS HJELP

Ikke noe menneskelig individ er sterkt nok til å gjøre dette AV SEG SELV! Han må søke, og I TRO, motta hjelp og kraft fra GUD. Selv med Guds kraft vil han ikke overvinne slike krefter lett, eller alt på en gang. DET ER IKKE LETT! Kristus sa klart ifra til veien til endelig frelse er hard og vanskelig (Matteus 7:13-14). Det er en konstant KAMP—en kamp mot selvet, verden, og djevelen. Skapelsen av KARAKTER kommer gjennom OPPLEVELSE. Det tar TID!

Denne utviklinga er en PROSESS. Det er et spørsmål om VEKST—UTVIKLING. Det kreves for å bli PERFEKT, fullstendig og riktig KUNNSKAP om selve Guds Ord; fordi Jesus lærte at vi må *leve ved* HVERT ORD FRA GUD (Matteus 4:4; Lukas 4:4).

Det naturlige, uomvendte sinnet kan ikke FORSTÅ Guds Skriftsteder fullstendig og riktig. Men Den Hellige Ånd *åpner* sinnet til denne åndelige forståelsen. Tilegnelsen av denne KUNNSKAPEN er i seg selv en prosedyre som krever TID. For det er de som GJØR etter dette Ordet, og ikke bare hører, som skal bli frelst (Romerne 2:13).

Men kan noen GÅ, øyeblikkelig og med en gang, denne nye VEIEN som han lærer om nå? Kan noen, med en gang, bryte med alle de VANENE som han nå ser er gale? Nei, han finner ut at han har en KAMP mot tillærte tidligere vaner.

Han må fortsatt overvinne denne KRAFTA fra den usynlige, men mektige Satan. Denne krafta har på en slu måte blitt inngitt som EN LOV, som arbeider i ham—produsert av kringkastinga til djevelen Satan—høvdingen over luftens makter (Efeserne 2:2). Hele denne verden er i harmoni med selve sinnet til djevelen (Åpenbaringen 12:9).

Apostelen Paulus kaller denne krafta til menneskenaturen syndens og dødens lov.

Paulus var *omvendt*. Paulus var en sann kristen. Han hadde omvendt seg, akseptert Kristus, og mottatt Den Hellige Ånd. Med hele sitt SINN, ønsket han av hele sitt hjerte, og i virkelig intens oppriktighet, å GJØRE Guds Vei! Men GJORDE Paulus det perfekt?

La han fortelle. LYTT!

PAULUS' ERFARINGER

”For vi vet at loven er åndelig,” skrev han, ”jeg derimot er kjødelig, solgt til trell under synden. Jeg skjønner ikke det jeg gjør. For det jeg vil, det gjør jeg ikke. Men det jeg hater, det gjør jeg ... Så er det ikke lenger jeg som gjør det, men synden som bor i meg.” Han snakker om menneskenaturen inne i ham. Han fortsetter: ”... For VILJEN har jeg, men å gjøre det gode, makter jeg ikke. Det gode som jeg vil gjør jeg ikke. Men det onde som jeg ikke vil, det gjør jeg ... For etter mitt indre menneske slutter jeg meg med glede til Guds lov. Men i mine lemmer *ser jeg en annen lov*, som *strider mot* loven i mitt sinn, og som tar meg til fange under syndens lov, som er i mine lemmer” (Romerne 7:14-23).

Loven i sinnet hans er Guds lov—De Ti Bud. Loven ”i mine lemmer” er *menneskenaturen inngitt av Satan*. Så Paulus roper ut: ”Jeg elendige menneske! Hvem skal fri meg fra dette dødens legeme!” (vers 24). Deretter takker han Gud—at GUD VIL gjøre det—gjennom Jesus Kristus, og ved krafta til Hans HELLIGE AND. MEN DET TAR TID!

Den virkelig omvendte kristne vil finne at han ofte snubler under fristelse, og faller—slik som et fysisk barn som lærer seg å gå, ofte faller. Men barnet som er året, blir ikke motløs og gir opp. Han kommer seg opp og starter opp igjen.

DEN SANNE OMVENDTE KRISTNE ER ENNÅ IKKE PERFEKT!

GUD SER PÅ HJERTET—det indre MOTIVET—den virkelige

intensjonen! Hvis han prøver—hvis han reiser seg igjen hvor enn han faller, og i anger ber om Guds tilgivelse, og setter seg fore å gjøre sitt aller beste IKKE Å GJØRE DEN FEILEN IGJEN—og å holde ut med fornyet anstrengelse til å OVERVINNE, er Gud rik på barmhjertighet mot det mennesket i dets strev med å overvinne.

Jeg tror at det nå skulle være tydelig at den nyomvendte kristne, ikke er PERFEKT med en gang. Han gjør ikke—må ikke—begå synd med fullt overlegg og bevisst, i en opprørsrsk ånd og holdning. Det er hva han har angret på! Han *ønsker* å leve fullstendig hevet over synd. Men å leve perfekt ville kreve all åndelig KUNNSKAP. Han ville måtte leve etter HVERT ORD i Bibelen. Og å forstå *hele* Bibelen TAR TID. Vi må VOKSE i KUNNSKAPEN om HVORDAN vi kan leve perfekt uten synd.

En kristen kan, av tvang eller vane, eller på grunn av svakhet eller fristelse, synde. Men hvis han er en kristen, angret han øyeblikkelig, og på denne omvendelsen renses offeret til Kristus synden hans (1 Johannes 1:7-9).

Omvendte mennesker er ofte under tyngre fristelser enn før omvendelsen. Satan utøver mer kraft enn tidligere. De STREVER mot synd, STREVER med å overvinne. Men de er ennå ikke perfekte. Noen ganger blir de overrumplet. De kan faktisk synde. Så VÅKNER de OPP, slik forholdet var, og innser hva de har gjort. De ANGRER. De er fylt med samvittighetsnag—*virkelig lei seg*—føler avsky for seg selv. De går til GUD, og ROPER UT FOR HJELP—for mer kraft og styrke fra Gud til å OVERVINNE (Hebreerne 4:16).

Dette er VEIEN til en kristen!

Det er veien med konstant KAMP—en strid mot SYND—en søken etter Gud i oppriktig bønn om hjelp og åndelig KRAFT til å overvinne. Og hvis de er utholdende, VINNER de GRUNN hele tida. De VOKSER alltid i Guds KUNNSKAP, fra BIBELEN. De rykker stadig opp gale vaner, og driver seg selv til RIKTIGE vaner. De gror konstant nærmere GUD gjennom Bibelstudier og bønn. De vokser hele tida i KARAKTER, mot fullkommenhet, selv om de ennå ikke er perfekte.

HVA HVIS EN DØR?

Men, noen vil spørre, hva hvis ens liv blir avskåret, at han dør før han har nådd denne fullkommenheten? Er han frelst, eller

fortapt? Svaret er at vi aldri vil oppnå absolutt fullkommenhet i *dette* livet.

Jeg sa tidligere, at en person som er omvendt, mottar Den Hellige Ånd på en *bestemt tid—alt på en gang!* Ikke det fulle målet Kristus hadde—han er ikke fullvoksen åndelig med en gang—bare en åndelig baby i Kristus. Likevel er han da en forandret, omvendt person—forandret i sinn, i holdning, i den *retningen* han har satt seg fore å reise. Selv om han ennå ikke har nådd fullkommenhet—selv om han kan ha snublet under fristelse, og tatt et åndelig fall—så lenge som han i hjertet og sinnet strever ivrig etter å reise GUDS VEI, å overvinne og vokse åndelig—så lenge som han blir LEDET AV Guds ÅND, er han en unnfanget SØNN AV GUD.

Hvis det livet blir avbrutt et eller annet sted langs reisen i dette livet, vil et slikt menneske bli gjenopplivet—frelst—udødelig i Guds Rike.

GI ALDRI OPP OG KVITT

Det er bare de som KVITTER og GIR OPP (Hebreerne 10:38)—som AVVISER Gud, og Guds VEI, og avviser Kristus som Frelseren sin—som neglisjerer eller vender seg bort FRA denne retningen til GUDS VEI, i *sinnet og hjertet* (i sine innerste INTENSJONER)—som med overlegg og bevisst i sinnet sitt—eller, fra *fortsatt* neglisjering—VENDER seg FRA Kristus—som er fortapt.

Hvis en har blitt omvendt en gang, har mottatt Guds Ånd, og SMAKT gledene ved GUDS VEI, en som med overlegg avviser denne veien, tar en BESLUTNING, ikke under stress fra en fristelse, men *med overlegg og endelig*, å IKKE gå Guds vei, da sier Gud at det er UMULIG å igjen bringe en slik til omvendelse. Han måtte ANGRE på den beslutningen. Men hvis han tok den VEL-OVERVEID, ikke på en tid med fristelse, men rolig, med overlegg, veloverveid, da bare VIL han ALDRI noen sinne omvende seg fra den.

Men enhver som FRYKTER at de har begått den ”utilgivelige synden”—er kanskje bekymret for det, og HÅPER at han ikke har begått den, og fortsatt ØNSKER å ha Guds frelse—ikke noe slikt individ har begått den—en slik en KAN omvende seg, og fortsette å gå rett videre til frelse HVIS HAN ØNSKER DET!

HVA MÅ GJØRES?

Hvis du ser en kristen gjør noe galt, IKKE DØM OG FORDØM—det er Guds business å dømme, ikke din! La oss ha medlidenhet og barmhjertighet—VI vet ikke det innerste hjertet til andre—bare GUD gjør det!

Og hvis du selv har snublet og falt, BLI IKKE MOTLØS! Stå opp og press på framover!

Gud ser på hjertet—holdningen—*intensjonen*.

Så lenge som en, i hjertet sitt, virkelig har et ønske om å vandre Guds VEI sammen med Ham—er dypt ulykkelig og omvender seg når han begår synd leilighetsvis—og søker å overvinne synd, og til å gjøre Guds vei til den sedvanlige livsveien sin, vil han snuble leilighetsvis, men hvis han innrømmer det og angrer, vil han bli tilgitt. Men, hvis han er arbeidsom i det kristne livet sitt, vil den leilighetsvis snublinga hans bli mindre og mindre—han vil ha god framgang, overvinne, VOKSE åndelig og i rettferdig, guddommelig karakter.

Hva er holdningen din? Når du har syndet, har du vært skjodesløs likegyldig over det? Da er du på farlig grunn. Rettferdiggjør du det, føler at det er *andres* skyld? Det vil aldri rettferdiggjøre dine synder. Ønsker du fortsatt å gå Guds vei? Da er det ikke for sent. Vend om fra syndene dine, TILSTÅ syndene dine—til Gud. OMVEND DEG! Kom deg opp med Guds hjelpende hånd, og fortsett med å overvinne og VOKSE åndelig.

Men husk, med en gang du vet at du virkelig har angret og blitt tilgitt, gjenta ikke synden(e), men GLEM det. Som apostelen Paulus skrev: ”GLEMMER det som ligger bak og strekker meg ut etter det som er foran, og jager mot målet, til den seierspris som Gud har kalt oss til der ovenfra i Kristus Jesus” (Filipperne 3:14).

Menneskenaturen—og Hvordan en Hel Verden Er Forført Med Hensyn Til Dens Opprinnelse

JEG OVERHØRTE EN GANG NOEN SOM SA: ”SE BARE PÅ DEN SØTE, lille babyen—og å tenke på at den er fylt med all den onde, foraktelige menneskenaturen!” Men *var den det?*

Tenk over dette paradokset! Hvordan kan det bli forklart? Det menneskelige sinnet kan produsere undere. Vi har sendt suksessive teams med menn for å gå på månen. Vi har fått dem trygt tilbake igjen gjennom Jordas atmosfære. Likevel kan ikke disse fantastiske sinnene til menneskene løse problemene som vi har her på Jorda—kan ikke bringe verdensFRED! *HVORFOR?* MENNESKENATUREN får skylden for all volden, krig, kriminalitet, korrupsjon, uærlighet og umoral.

Men hvor kom MENNESKENATUREN fra? Innga Skaperen den i oss fra skapelsen? Var vi født med den? Og vær snill å forstå at jeg snakker om menneskenaturen i dens onde, åndelige fase—med forfengelighet, begjær, grådighet, sjalusi, konkurranse, strid, opprør mot autoriteter, fornærmelse og hat.

Svaret krever kunnskap om sammensetningen og naturen til det menneskelige sinnet—som bare er tilgjengelig ved åpenbaring. Sammensetningen av det menneskelige sinn, sammenlignet med dyrehjernen, har blitt forklart tidligere. Men *HVORFOR* virker slik en vidunderlig SINNETS kraft så mye ondt?

Plager en allkjærlig, veldig barmhjertig, Allmektig Gud med overlegg den menneskelige rasen Han skapte, med en medfødt natur av forfengelighet, begjær og grådighet—med et hjerte som er fiendtlig mot Gud, og bedrag, sjalusi, misunnelse og hat?

HVORDAN VAR ADAM DA HAN BLE SKAPT?

Først, la oss se hva som er åpenbart om den første mannen, Adam, og naturen han hadde *da han ble skapt*.

Bibelen åpenbarer bare helt kort høydepunktene i menneskenes historie i de cirka 2000 første åra—en tredjedel av all tida fra skapelsen av mennesket til nå! Bare 11 kapitler er viet til historien over hele det tidsrommet. Fortellingen om det første, skapte paret er bare en kortest mulig oppsummering.

De første menneskene var den siste handlingen i skapelsen, på den sjette dagen av det som vanligvis blir kalt ”skapelsesuka,” og som er nedtegnet i det første kapitlet av 1 Mosebok.

Gud hadde skapt planteliv—floraen—på den tredje dagen i den uka, dyreliv—faunaen—på den femte og sjette, hver å skulle reproducere ”*etter sitt eget slag*.” Kveget reproducerer etter kvegslaget (vers 25), løver etter løveslaget, hester etter hesteslaget, osv.

Da sa Gud: ”La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår lignelse ...” (vers 26). Med andre ord: ”La oss lage MENNESKET *etter GUD slaget!*” Gud ville faktisk *gjenskape Seg Selv!*

Og legg merke til, navnet Gud—det hebraiske navnet som det opprinnelig er skrevet gjennom 1 Mosebok 1—er *Elohim*. Det er et substantiv eller navn, i flertalls form, slik som familie, gruppe, kirke. Det er EN familie som består av mer enn en person. Slik som det er et team, en kirke, men der hver av dem består av flere personer. Guden som Jesus ba til, er FAREN i FAMILIEN som er GUD. Gud ER en FAMILIE—men ÉN familie, ÉN GUD.

”Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte han dem” (vers 27). HVORFOR? Fordi menneskelig formering er et forbilde på Gud som gjenskaper Seg Selv. Og fysisk formering krever både hankjønn og hunkjønn.

Men fortsett: ”Og Gud velsignet dem ” Velsignet Han dem ved å skape en ond, syndig natur i dem, fullstendig ute av stand til å undergi seg Guds riktige livsvei? Men fortsett dette avsnittet: ”og Gud sa til dem: Vær fruktbare og bli mange, fyll jorden” (vers 28).

”Og Gud så alt det han hadde gjort, og se, det var overmåte godt” (vers 31). Hvis de første menneskene—slik Gud hadde skapt

dem—var **OVERMÅTE GODE**, kunne det inkludere en fiendtlig og ond natur som var veldig **OND**?

Det bør gi enhver leser noe å tenke på!

Nå, hva åpenbarer denne nedtegnelsen av skapelsen av det første mennesket, om Adams natur *på det tidspunktet da han ble skapt*? Jeg gjentar: Bare selve høydepunktene er kortfattet nedtegnet her. Det lille som er åpenbart, gir oss imidlertid, alt det som vi virkelig trenger å vite.

Her er det: ”Gud Herren hadde formet av jord alle markens dyr og alle himmelens fugler. Og han førte dem til mennesket for å se hva han ville kalle dem ” (1 Mosebok 2:19).

Her i et veldig kort sammendrag, kan vi se tydelig om denne korte redegjørelsen åpenbarer en opprørsk og ulydig natur i Adam, eller en med ettergivenhet og lydighet.

Absolutt **IKKE NOE OPPRØR** er indikert her. I stedet finner vi at Adam i respons ga navn til alt feet, til fuglene i luften, og til alle de ville dyra.

Denne hendelsen åpenbarer Adams holdning og natur *som han var skapt*, **FØR** Satan fristet ham (som det er nedtegnet i kapittel 3). Legg nøye merke til dette. Det er absolutt **INGENTING** som indikerer at det var tilstedeværende i Adam en ond, fiendtlig, opprørsk holdning eller natur, før denne hendelsen med fristelsen. Det reflekterer ikke et hjerte som mer enn noe annet er svikfullt, slik menneskenaturen blir beskrevet (Jeremia 17:9), ei heller et fiendtlig sinn som er uforsonlig innstilt (fiendtlig) mot Gud og som ”det er ikke Guds lov lydige, kan heller ikke være det” (Romerne 8:7).

Derimot åpenbarer det heller ikke en natur som er fylt med Guds Ånd. Adam hadde ennå ikke blitt konfrontert med Satan, hadde ikke vært ulydig, han hadde heller ikke tatt av ”livets tre” for å motta **KJÆRLIGHETEN** og **KRAFTA** av Guds Hellige Ånd boende i seg, noe som ville ha overført den **GUDDOMMELIGE NATUREN** (2 Peter 1:4).

Så før Satan fristet ham, har vi bare åpenbaringen at Adams **NATUR**, slik Gud skapte ham, *ikke* var ond, fiendtlig eller djevelsk. Det kan ha vært fysisk og psykisk natur av selvoppholdelse og slike ting. Men **IKKE** den onde naturen av selvopptatthet.

Vi må innse at Gud hadde en **HENSIKT** med å skape Adam og menneskerasen. På dette punktet, trenger vi å ha det klart for oss **HVA** denne hensikten er.

Engler hadde bebodd denne planeten før mennesket ble skapt (2 Peter 2:4-6). Disse englene hadde *syndet*. Gud hadde satt en konge over dem—Lucifer, en supererkeengel—for å styre over dem med GUDS REGJERING (Jesaja 14:12-15; Esekiel 28:11-17). Alt dette har blitt dekket i detalj i foregående kapitler.

Denne superkongen, Lucifer, var av alle skapte vesener, enestående i perfekt skapelse (Esekiel 28:12, 15). Men husk, hellig og rettferdig KARAKTER er noe som *ikke kan* bli skapt *øyeblikkelig, på befaling* i en person. Den må *utvikles* i et individuelt individ gjennom en prosess der en kommer til erkjennelse mellom den rette veien fra den gale, å *velge* det rette og avvise det gale til og med mot noe en ønsker veldig sterkt for seg selv.

Den store Lucifer og englene som fulgte ham (trolig en tredjedel av alle englene) var opprinnelig skapt som vesener bestående av ånd, udødelige. Men for at de skulle ha personlighet og særpreg som selvstendige individer, var det nødvendig at de ble utstyrt med evnen til å vite, tenke, resonere, og ta egne bestemmelser og valg.

Disse englene fulgte kongen sin, Lucifer, i avgjørelsen med å vende seg vekk *fra*, og gjøre opprør *mot* Guds REGJERING—Guds LEVEVEI. Det er VEIEN med *KJÆRLIGHET*—utadventt omsorg for andres beste—veien med ydmykhet, lydighet og kjærlighet overfor SKAPEREN deres, med å gi, tjene, samarbeide og dele. De vendte seg til VEIEN med forfengelig, begjær og grådighet, med opprør og sjalusi, og misunnelse, med konkurransen, strid og vold, med fornærmelse, bitterhet og ødeleggelse. Tydeligvis har de andre to tredjedelene av englene og erkeenglene forblitt hellige, lojale, og lydige mot GUDS regjering.

Men nå, for å utføre Guds HENSIKT for innbyggerne på denne Jorda, å gjennomføre den store og ærefryktinngyende HENSIKTEN gjennom hele universet som kunne ha vært Lucifers og engene hans, GJENSKAPER GUD SEG GJENNOM MENNESKEVESENER!

Superengelen Lucifer var det største mesterstykket av Guds skaperkraft i et skapt vesen. Da han vendte seg til å gjøre opprør, etterlot det BARE GUD Selv som kunne være fullstendig til å stole på at ALDRI ville avvike fra Guds VEI—Guds REGJERING. Det er umulig for Gud å synde—fordi Han VIL IKKE! Det ble nå Guds hensikt å gjenskape Seg gjennom menneskevesener.

Det krevde *utviklingen* av Guds egen, hellige KARAKTER i mennesker. For denne hensikten, var det nødvendig at mennesket som består av fysisk materie, VELGER Guds regjering, avviser Lucifers (nå Satans) selvcentrerte opprørsvei, og kjemper for å overvinne den. Guds HENSIKT med å ha plassert menneskene på Jorda, kan bare oppnåes ved at mennesket velger Guds REGJERING som Guds levevei—og avviser Satans vei med komplett, avgjørende karakter, ved å overvinne den fullstendig.

Så Gud skapte MENNESKET av fysisk materie. Gud skapte et SINN lik Guds i mennesket, men selvfølgelig lavere, fordi det besto av fysisk hjerne, hver tilført intellektets makt av en ånd (essens).

Selv om den hellige og rettferdige KARAKTEREN i virkeligheten må komme fra Gud for å bli utviklet i mennesket, må hvert menneske ta sin egen bestemmelse. Han må selv velge å avvise Satans VEI, kjempe mot den, og å adlyde Guds REGJERING.

Adam var derfor tvunget til å gjøre et valg. Gud lot med hensikt Satan få muligheten til å konfrontere Adam med hans opprørsvei. Men Han lot IKKE Satan å komme *først* til Adam. Gud Selv instruerte Adam i GUDS VEI—veien med GUDS REGJERING grunnlagt på GUDS LOV, akkurat slik som Lucifer og englene hans først hadde blitt instruerte i veiene til GUDS REGJERING.

Deretter tillot Gud Satan å konfrontere Adam. Satan nådde inn til Adam gjennom hustruen hans. Satan bedro Eva med list, til å MISTRO det Gud hadde lært dem. Adam fulgte henne med å velge opprør og avvise Guds styre og regjering over dem. De tok til *seg selv* kunnskapen om hva som er godt og hva som er ondt—å selv bestemme rett fra galt.

Da skjedde det noe med sinnene til Adam og Eva—øynene til begge to ble åpnet (1 Mosebok 3:7). Ånden og holdningen av opprør hadde entret sinnene deres. Sinnene deres (hjertene) hadde nå blitt forvrengete—svikefulle og desperat onde.

Og DET ONDE I DEM KOM FRA SATAN, IKKE FRA GUD! De ble IKKE skapt med denne onde naturen.

Men hvordan var det at menneskene i dag, kom til å ha denne onde holdningen, som vi kaller ”MENNESKENATUREN”? Overtok barna til Adam og Eva den fra dem? Eller ble den gitt videre ved arv?

La meg gi deg et eksempel på arv. Gud lot Adam falle i søvn og fjernet et av ribbeina hans, som Han skapte Eva ut av. Finner alle menn i dag at de har et ribbein for lite ved arv? Selvfølgelig ikke. *Tilegnede* egenskaper *blir ikke gitt videre ved arv.*

Adam og Eva valgte *og tilegnet seg* "naturen" eller holdningen til synd fra Satan. Den ble ikke gitt videre ved arv. Jesus Kristus kalte den andre sønnen deres "rettferdige Abel."

Så hvordan *kom* vi mennesker (universalt) til å ha denne onde naturen som vi i dag kaller menneskenaturen?

Det blir delvis forklart i apostelen Paulus' andre brev til den korintiske kirken. Han sa at han ønsket å presentere den kirken som "en ren jomfru for Kristus. MEN jeg frykter for at *likesom slangen dåret Eva* med sin list, slik skal også deres tanker bli fordervet og vendt bort fra den enkle og rene troskap mot Kristus" (2 Korinterne 11:2-3).

Satan var fortsatt der da Paulus skrev. (Grunnen til det er forklart et annet sted.) Menneskene i Korint hadde ikke motatt denne onde naturen *ved arv*. Heller, apostelen fryktet at de (i denne NYE testamentlige tida), ville bli forførte til slike onde holdninger *på samme måten* som den opprinnelige moren, Eva ble—direkte av Satan.

Eva hadde ikke et sinn som var ondt, *før* Satan kom og konfronterte henne. Men Satan forførte Eva, med list. Barna til Eva ble ikke født med denne onde naturen. Det var heller ikke menneskene i kirken i Korint. Men Paulus fryktet at Satan, som fortsatt var der etter rundt 4000 år, ville forderve sinnene til disse i Korint direkte, *slik* han hadde gjort det med Eva.

Satan var fortsatt der da Kristus ble født. Han prøvde å ødelegge Jesusbarnet ved å få Ham myrdet. Satan var fortsatt der da Jesus var 30 år og ble døpt. Og da prøvde han å ødelegge Jesus åndelig, med fristelse. Slik Satan ødela den første Adam (åndelig), prøvde han å ødelegge den "andre Adam." Satan er fortsatt her *I DAG!*

Men den utpekulerte Satan har lykket med å narre mange, hvis ikke de fleste, av de skarpeste sinnene til å tro at han er en ikke eksisterende myte. De skarpeste sinnene er forført, intetående (Åpenbaringen 12:9).

Her er en SANNHET som du, leseren, TRENGER Å VITE!

Gud sa til kirken i Efesus gjennom Paulus: "også dere... vandret... før på denne verdens vis, *etter høvdingen over*

luftens makter, den ånd som nå er virksom i vantroens barn” (Efeserne 2:1-2).

FORSTÅ DETTE! Satan blir kalt ”*høvdingen over LUFTENS makter*” her! Jeg kunne ikke ha forstått dette for 60 år siden. Jeg visste ikke den gangen hvordan kommunikasjon ved lyd og ved bilde kan bli kringkastet øyeblikkelig *gjennom lufta*.

I de tidligere kapitlene har jeg stresset det poenget at Satan, den tidligere, store erkeengelen, kjeruben Lucifer, var det mest perfekte og mektige vesenet som Gud kunne skape, som et individuelt vesen. Han var perfekt slik han opprinnelig ble skapt. Men han består av ånd, og slik er han usynlig for menneskenes øyne.

Dette store og mektige vesenet, selv om han er ond, har bokstavelig talt makt til å overbelaste lufta rundt denne Jorda. HAN KRINGKASTER!

Hvor du enn er når du leser disse orda, er sjansene der at det er stemmer og kanskje musikk *i lufta* rundt deg. En radio eller TV som er stilt inn på den riktige bølgelengden ville gjøre dem hørbare og synlige for deg.

Ånden i ethvert menneske er automatisk innstilt på Satans bølgelengde. Du hører ingenting fordi han ikke kringkaster i ord—ei heller i lyder, enten i musikk eller på annen måte. Han kringkaster i HOLDNINGER. Han kringkaster i holdninger av selvopptatthet, begjær, grådighet, forfengeligheit, sjalusi, misunnelse, sinne, konkurranse, strid, bitterhet og hat.

Med ett ord, egoisme, fiendtlighet, bedrageri, ondskap, opprør, osv. det vi kaller ”MENNESKENATUREN” er i virkeligheten SATANS NATUR. Det er Satans HOLDNINGER. I virkeligheten ARBEIDER Satan NÅ I de intetanende over hele verden i dag, ved å kringkaste det, og overbelaster lufta med det! Det er HVORDAN Satan forfører hele verden i dag (Åpenbaringen 12:9 og 20:3). Folk ser eller hører han ikke, han er usynlig.

Denne høvdingen over luftens makter—denne verdens gud—ER DET VIRKELIGE OPPHAVET TIL DET VI HAR KOMMET TIL Å KALLE ”MENNESKENATUREN”!

Her er den virkelige ÅRSÅKEN til alle verdens onder!

Men det synes som om *ingen* forstår dette, og derfor gjør ikke verden noe med det—unntagen å fortsette med å skylle på menneskenaturen og anta at det var GUD som skapte oss med en ond natur, når den i virkeligheten er Satans.

La meg gi deg en illustrasjon om hvordan vi kan bli ledet, påvirket og drevet av Satans kringkasting gjennom luften. Da Gud ønsket å få jøder som var i fangenskap i det gamle Babylon, til å vende tilbake til Jerusalem for å bygge det andre templet, plasserte Han det i tankene til Kyros, kongen av Persia. Det persiske imperiet hadde tatt over styret av imperiet fra Babylon. Følgende er forklaringen på hvordan Gud beveget Kyros til å gjøre hva Gud ønsket.

”Det var i perserkongen Kyros’ første år ... vakte Herren slike tanker i perserkongen Kyros’ ånd at han lot utrope i hele sitt rike ...” (Esra 1:1) at en gruppe med jøder skulle vende tilbake til Jerusalem.

Gud snakket ikke til Kyros med ord eller direkte kommunikasjon, som Han snakket med Moses og Guds profeter. Gud nådde Kyros *gjennom ånden til Kyros*. Gud beveget ånden hans, og fikk ham til å ønske å gjøre det. Gud fikk også kong Kyros til å vite at han gjorde i henhold til Guds vilje ved å utstede denne erklæringen.

Ved å utnytte dette samme prinsippet, beveger Satan, holdningen over **LUFTENS MAKTER**, menneskenes ånd, og sprøyter inn i dem holdninger, sinnsstemninger, og impulser med egoisme, forfengeligheit, begjær og grådighet, holdninger med sinne mot autoriteter, med sjalusi og misunnelse, med konkurranse og strid, med sinne og bitterhet, med vold, drap og krig. Folk er ikke klar over kilden til disse holdningene, følelsene, motivene og impulsene. Som jeg sa, de SER ikke den usynlige Satan. De hører ikke hørbare stemmer. De vet ikke at holdningen kommer fra Satan (Åpenbaringen 12:9). Men de begynner å **FØLE** slike holdninger, impulser og ønsker. Det er hvordan Satan **FORFØRER HELE VERDEN**.

Folk vil føle seg nedtrykt og ikke være klar over hvorfor. Men de som ikke er klar over dette fenomenet, med denne selvcentrerte holdningen som blir kringkastet og sprøytet inn i de intetanende sinnene deres fra tidlig barndom, vil, i større eller mindre grad, absorbere den inntil det blir den normale holdningen deres. Det blir en vane. Den vil selvfølgelig ikke utvise den *samme graden* av effekt på alle sinn—en person vil bli mer ond enn en annen. Men den naturlige tendensen er der. De kommer til å ha den *naturlig*. Det blir selve **NATUREN** deres. Og vi kaller den ”menneskenaturen.”

Alt dette er et fremragende eksempel på akkurat *hvor slø* Satan er! De beste og mest fremragende menneskesinn har blitt forført av det. HELE VERDEN har latt seg lede av Satan inn i det som jeg ofte ganske enkelt kaller "FÅ" leveveien—veien som har blitt VANLIG og NATURLIG og som vi kaller "MENNESKENATUREN."

Det er få som innser hvor mange skriftsteder i Bibelen, særlig i Det nye testamentet, som advarer oss mot Satan og sluheten hans. Men først, før jeg tar deg til flere av disse, la oss fortsette gjennom dette andre kapitlet av Efeserne.

I kapittel 1 av dette brevet til kirken i Efesus, gir apostelen Paulus takk og pris til Gud som har velsignet "oss" (de omvendte i Efesus og Paulus—også alle kristne) med hver åndelig velsignelse innen den himmelske sfære. Gud hadde utvalgt oss før vi ble født—før verdens grunnvoll—vi var forutbestemt til å bli kalt til åndelig frelse. Gud har *overstrømmet* oss rikelig med Sin nåde. Han viser at vi som blir kalt nå, i denne alderen—denne nytestamentlige "kirkealderen"—er de *første* til å bli kalt til denne strålende nåden (vektlegger at dette IKKE er tida da Gud prøver å redde hele verden, men bare de som er forutbestemt til å bli kalt NÅ). Paulus hadde hørt om troen deres og ba om at øynene deres måtte bli fullstendig åpnet for menneskets utrolige potensial—den høyeste storheten av den guddommelige arven deres.

Jeg foreslår av tvingende nødvendighet at leseren leser nøye gjennom dette første kapitlet i Moffat oversettelsen. Slik det er oversatt i Moffat, tror jeg det er en av de vakreste, mest oppløftende og inspirerende stykker med litteratur, som jeg noen sinne har lest.

Nå til høydepunktene i kapittel 2: De kristne i Efesus var åndelig døde, men Kristus har befruktet deg med evig liv. Du er nå åndelig levende. Tidligere levde du etter denne verdens veier (den selvsentrerte veien) etter HØVDINGEN OVER LUFTENS MAKTER. I 2 Korinterne 4:4 blir Satan kalt denne verdens gud, som har blindet sinnene til de som ikke tror på Kristus og sannheten Hans. IKKE at de har arvet denne åndelige blindheten—men at *Satan direkte* blindet disse som levde i denne generasjonen.

Og i Efeserne 2 blir Satan omtalt som HØVDINGEN OVER LUF-TENS MAKTER. Legg merke til ordet MAKTER—MAKTA over lufta. Så kaller de ham ÅNDEN (vesen) som NÅ—tida de levde på—i virkeligheten ARBEIDET I disse i verden som ikke var

lydige—det er, verden generelt. Phillips oversettelse til moderne engelsk oversetter det slik: ”Dere drev [da] med strømmen av denne verdens ideer om å leve, og adlød dens usynlige hersker [som fortsatt virker i de som ikke retter seg etter Guds sannhet].”

Dette viser ettertrykkelig at Satan er den **USYNLIGE** som, uten at folk er klar over det, i virkeligheten har avgjørende innflytelse over sinnet deres, og leder dem til det jeg kaller ”FÅ” veien.

Phillips oversettelse fortsetter (vers 3): ”Tidligere levde vi alle slik, og fulgte impulsene og fantasiene av vår onde natur ... like-som alle andre.” Denne ”naturen” har blitt *ervert* fra Satan. Den ble ikke arvet fra foreldrene våre. Den ble ikke skapt i oss av Gud. Det som har blitt en vane, og derfor *naturlig*, blir en **NATUR** i oss.

En slik natur **ER IKKE** nedarvet, men er en *ervert* karakteristikk. Akkurat dette avsnittet viser at **OPPHAVET** til denne ”naturen” er Satan, **IKKE** GUD. De neste ordene i Phillips oversettelse er: ”Slik var vi av naturen under Guds vrede.” Det ville ikke vært noen mening i at vi ville være under Guds vrede **PÅ GRUNN AV NOE SOM GUD PUTTER INN I OSS**. Adam var **IKKE** skapt med denne ”**ONDE** naturen.” Adam *ervert* den fra Satan. Lucifer (Satan) ble skapt **PERFEKT**. Han *ervert* den ved gal resonering. Disse Efeserne, i deres generasjon, hadde *ervert* den fra Satan. Men nå, i **KRISTUS**, av Sin nåde, hadde Kristus gitt dem **LIV**, de som var åndelige døde på grunn av den *erverte* onde naturen.

Men hva med den omvendte kristne? Hans ånd (sinn), slik som andres, er innstilt på Satans bølgelengde. Den samme tendensen, akkurat som hvis denne onde naturen hadde blitt innarvet i ham fra fødselen, er tilstedet. Satan har innsprøytet den helt fra tidlig barndom. Men den sanne kristne har omvendt seg fra denne **VEIEN**. Han har **AVVIST** den. Han har vendt seg bort fra den. Han har akseptert og vendt seg *til* **GUDS** vei—veien til **GUDS** REGJERING!

Dette stykket i Efeserne 2 forklarer dette. Folk generelt, i verden, er åndelige døde. De har gått sammen med verden i dens selvsentrerte vei. Som Phillips oversettelsen sier det, har de ”drevet med strømmen av denne verdens vei å leve.” De hadde ”adlydt dens **USYNLIGE** hersker [som fortsatt virker i de som ikke retter seg etter Guds sannhet].”

Jeg har sitert fra Phillips oversettelsen, ikke fordi den er en mer korrekt eller pålitelig oversettelse, men fordi den forklarte meningen med akkurat dette stykket klarere.

Omvendelse *kobler oss ikke fra* Satans bølgelengde. Tendensen til å bli ergerlig over virkelig eller innbilt skyld eller urettferdighet fra andre, tendensen til å prøve å få det beste ut av andre, kan fortsatt vise seg å være en prøvelse. **DETTE** er tingene den omvendte kristne må kjempe for å *overvinne!*

Da Jesus snakket om **OVERVINNELSE**, refererte Han til å overvinne disse **VEIENE** til Satan, som er motsatt av **GUDS** vei. Den kristne må, som apostelen Peter var inspirert til å skrive, **VOKSE** i nåde og i **KUNNSKAPEN** om vår Herre og Frelser Jesus Kristus.

Vi leser i Jakob 4: "Vær derfor Gud undergitt! Men stå *djevelen* imot, så skal han fly fra dere" (vers 7). Dette snakker om å motstå disse veldig selvsentrerte tankene, holdningene, tendensene og veiene som Satan injiserte i oss fra barndommen av, og som blir konstant kringkastet og sprøytet inn i umistenksomme sinn gjennom ånden i mennesket.

Men ingen mennesker er imidlertid **TVUNGET** til å rette seg etter og adlyde disse impulsene som blir kringkastet av Satan. Satan har ingen makt til å **TVINGE** noen til å tenke eller gjøre noe galt. Men de intetanende handler automatisk uten at de fullt ut innser hva som finner sted i sinnet deres. De "driver med."

Skriftstedet i 2 Korinterne 4:4, kaster lys over hele denne tesen om at denne onde åndelige naturen i menneskene har blitt *ervert*, individuelt av hver enkelt person, fra Satan.

Før jeg ble kjent med radio, kunne jeg ikke ha forstått **HVORDAN** Satan injiserer denne onde holdningen inn i mennesker. Han er et **SUPERMEKTIG** åndevesen. Han ble plassert på en trone som konge over Jorda. Han *ervert* selv denne onde naturen, ved sin egen resoneringsprosess. Gud skapte den ikke i ham (Esekiel 28:15). Selv om han nå har blitt diskvalifisert til å administrere **GUDS** **REGJERING** på Jorda, må han forbli her **INNTIL** etterfølgeren hans har blitt kvalifisert **OG** blitt innsatt i embetet. Det er en **GRUNN** til at Kristus **ENNÅ** ikke har kommet for å ta over dette embetet, fjernet Satan, og *gjenopprettet* Guds regjering.

Før Jesus Kristus kunne kvalifisere Seg til å gjenopprette **GUDS** **REGJERING** og **STYRE** over alle nasjoner, måtte Han stå imot Satans mest krevende fristelse. Du kan lese om denne uforlignelige kampen, i det fjerde kapitlet av Matteus. Jesus måtte—*i menneskelig kjød*—avvise Satans vei, å lære og bevise **LYDIGHET**

overfor GUDS REGJERING—slik at Han kan GJENOPPRETTE den på Jorda!

Det var øyeblikkelig etter dette—etter at Kristus KVALIFISERTE SEG til å gjenopprette GUDS REGJERING på Jorda—at Jesus kom til Galilea, forkynte evangeliet om GUDS RIKE, og sa: ”Tiden er fullkommen ...” (Markus 1:1, 14-15). Den var aldri fullkommen før det kjempemessige slaget, der Jesus avviste Satan, bekjempet ham, og viste Sitt HERREDØMME over ham.

Legg nå merke til noe du antageligvis aldri har innsett før:

Jeg har gjentatte ganger sagt at DETTE IKKE ER DEN TIDA SOM GUD PRØVER Å OMVENDE HELE VERDEN. Nå kaller Han bare, til sammenligning, *VELDIG FÅ*.

HVORFOR? Hvorfor kaller ikke Gud alle på Jorda *NÅ*? Får de av oss som *NÅ* er kalt, en virkelig *SPESEIELL* avtale?

Vel, *TENK OVER DETTE*: Vi, som nå er kalt, *må avvise Satan*, som vil *PRØVE Å GJØRE ALT* for å angripe og *ØDELEGGE* de av oss som er kalt *NÅ*!

Alle andre følger etter *SATAN*S VEI *HVOR SOM HELST*. Det er sikkert at han kringkaster for å lede *alle* til den *selvsentrerte* veien sin, motsatt av *GUDS VEI*. Men han har allerede fått hele verden til å gå sin vei. Men de av oss som har vendt oss bort fra veien hans, og som kjemper med å *OVERVINNE* veien hans, og vende seg til *GUDS vei—VEIEN* med *Guds REGJERING*—er de som Satan *HATER*. Han er spesielt ute etter å *ødelegge* oss! Uten *Guds beskyttelse og makt* til å holde igjen Satan, kunne vi aldri ha greid det!

Det er få, til og med blant erklærte omvendte kristne, som innser det livsviktige og *UFORLIGNELIGE BEHOVET*, for å være bevisst og konstant klar over *Satans* anstrengelse med å nå inn til *OSS*, som allerede har vendt oss bort *fra* *Satans* vei og *til VEIEN TIL GUDS REGJERING*. Det er grunnen til at Satan har nådd inn til, og overvunnet mange som har falt fra (2 Tessalonikerne 2:3).

Det er få som aktivt har reagert på det som Gud, gjennom Paulus, senere sa til Efeserne: ”For øvrig: Bli sterke i Herren og hans veldige kraft! Ta på dere *Guds* fulle rustning, så dere kan holde stand mot *djevelens* listige angrep. For vi har ikke kamp mot kjøtt og blod, men mot *MAKTENE*, mot myndighetene, mot verdens herskere i dette mørke, mot *ondskapens* åndehær [*onde ÅNDER*] i *HIMMELROMMET*” (Efeserne 6:10-12).

Det er en grunn HVORFOR Gud tillater at disse som er forutbestemt til å bli kalt NÅ, må stå i mot Satan og hans OPPRØR MOT GUDS REGJERING.

Det er nødvendig for oss—for å KVALIFISERE oss til å bli herskere (under Kristus) i GUDS RIKE—at vi IKKE BARE avviser den gale veien til Satan, men *kjemper i mot* inntil vi OVERVINNER DEN, mens vi hele tida setter vår lit til GUD, for krafta til å gjøre dette.

På samme måten som vi, fra tidligste barndom, vokste opp og *ervert* Satans natur, så kvitter vi oss med den, gjennom omvendelse og kampen for å OVERVINNE. Vi ERVERVER, i stedet, GUDDOMMELIG NATUR. Peter skrev at vi får ”DEL I GUDDOMMELIG NATUR” (2 Peter 1:4). Det er helt sikkert at vi ikke var født med den.

Så, Lucifer ERVERVET denne ”sataniske” naturen ved sin egen resonering og valg. Menneskene har ERVERVET Satans natur fra barndommen av og kaller den ”menneskenaturen.” Men omvendte kristne, som avviser Satans vei og OVERVINNER den, og vender seg til GUDS VEL, FÅR DEL I—dvs. ERVERVER—GUDDOMMELIG NATUR. Men for HENSIKTEN til Gud, var det nødvendig at vi først kjente til og fullstendig AVVISTE Satans vei og aksepterte GUDS REGJERING.

Når Gud gir Seg i kast med å KALLE HVERT MENNESKE PÅ JORDA til åndelig frelse, vil Satan bli BUNDET i et tusen år, ute av stand til å kringkaste impulsene og holdningene sine. Verden vil ha FRED! De som blir kalt da, vil ikke måtte kjempe mot det vi gjør nå.

Men HVORFOR? Det må være en GRUNN!

Til de av oss som er kalt, NÅ, sa Jesus: ”Den som seirer [over Satan og seg selv], og som tar vare på mine gjerninger inntil enden, ham vil jeg gi makt over folkeslagene. Han skal styre dem med jernstav...” (Åpenbaringen 2: 26-27).

Når Kristus kommer for å STYRE, som kongers KONGE og hersers HERRE, vil vi som nå er kalt, styre med og under Ham, når Han gjenoppretter GUDS REGJERING på denne Jorda.

Legg igjen merke til: ”Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone, likesom jeg og har seiret og har satt meg med min Far på hans trone” (Åpenbaringen 3:21). Disse som skal styre MED Kristus, når Han kommer for å gjenopprette

GUDS REGJERING, MÅ OVERVINNE (og det inkluderer å overvinne SATAN), SLIK JESUS GJORDE!

Gjelder dette på samme måten for de som skal bli omvendt *etter* at Kristus kommer, i løpet av Tusenårsriket?

Svaret er *NEI!* Disse to sitatene (over) er funnet i Jesus' budskap til de sju KIRKENE som strakte seg over denne KIRKE ALDEREN! De gjelder IKKE de som blir kalt senere! Gjelder de bare for æraene til Tyatira og Laodikea? Nei, de gjelder for ALLE Kirke aldrene. Disse sju budskapene gjelder sju etterfølgende Kirke æraer. MEN de gjelder også HELE KIRKEN gjennom ALLE æraer. Med andre ord, karakteristikene for Efesus DOMINERTE i den første æraen, og de laodikeiske vil dominere i den siste, men NOEN av disse karakteristikene finnes i HVER æra. Budskapene gjelder for HELE Kirken (og det har jeg skrevet og sagt i mer enn 50 år), men noen karakteristikker vil være dominerende i de forskjellige æraene.

Men FÅ DETTE POENGET KLART! Jesus måtte KVALIFISERE for å STYRE Jorda. DEN FULLE HENSIKTEN TIL GUD ER Å GJENOPPRETTE GUDS REGJERING på Jorda og sette opp GUDS RIKE. Jesus måtte avvise og overvinne fristelsene—de veldig spesielle—fra SATAN. Skal vi styre *uten* noen slike kvalifikasjoner? *Selvfølgelig ikke!* De som skal styre med og under Kristus når Han gjenoppretter REGJERINGEN på Jorda, MÅ KVALIFISERE—må vende seg FRA Satans VEI TIL GUDS VEI, det er, til GUDS REGJERING. Vi må rykke opp med roten—rot og greiner—Satans HOLDNING og VEI, og så grundig at vi skal gjøre det UMULIG å noensinne vende tilbake igjen til Satans vei—UMULIG Å SYNDE (1 Johannes 3:9).

De som blir kalt til åndelig frelse ETTER AT Kristus kommer, vil ikke måtte kjempe mot Satan.

Legg merke til Matteus 25 og Åpenbaringen 20:

Først Matteus 25, begynner i vers 31: "Men når Menneskesønnen kommer i sin herlighet, og alle englene med ham, da skal han sitte på sin herlighets trone." Kristus kommer i all den uforlignelige KRAFTA og HERLIGHETEN til Skaperen GUD! Han kommer for å GJENOPPRETTE GUDS REGJERING over HELE JORDA—over ALLE NASJONER! En SUVEREN VERDENREGJERING! Han vil gjenreise Davids trone i Jerusalem. Siden 1968 har Ambassadør Internasjonale Kulturstiftelse, under beskyttelse av Guds Verdensvide Kirke, vært i forent medvirkning sammen

med Hebraisk Universitet og Israels Arkeologiske Forening, om utgravinger i Jerusalem, og med å få vekk omtrent 50 fot eller mer sammenstyrtede masser som har dekket den eldgamle tronen til David, som eksisterte for cirka 2500 år siden.

Fortsett: ”Og alle folkeslag skal samles fremfor ham ...” (vers 32). Han kommer for å STYRE VERDEN—for å GJENOPPRETTE GUDS REGJERING!

Enhver regjering er fundamentert på en grunnleggende LOV. Guds lov er ulik alle andre menneskelige regjeringers menneske lagde lover. Det er en ÅNDELIG lov (Romerne 7:14). Og det er en HELLIG lov (vers 12). Det er EN LIVSVEI—*Guds vei!* Når folk blir styrt til denne livsveien, vil det bli FRED, LYKKE, GLEDE OG OVERFLOD!

Men den grunnleggende LOVEN til GUDS REGJERING, er også loven til den kristne leveVEIEN. Synd er brudd på denne loven (1 Johannes 3:4). Kristus kommer også for å kalle ALLE MENNESKER til åndelig frelse og evig liv. Det er da Gud vil søke å frelse HELE VERDEN åndelig—og IKKE FØR DET!

Fortsett: ”Han skal skille dem fra hverandre, likesom gjeteren skiller sauene fra geitene. Han skal stille sauene ved sin høyre side, og geitene ved sin venstre. Da skal kongen si til dem ved sin høyre side: Kom hit, dere som er velsignet av min Far! Arv det rike som er beredt for dere fra verdens grunnvoll ble lagt” (Matteus 25:32-34).

Nasjonene som er framfor kongen på tronen hans, er denne verdens nasjoner. De som er kalt til, og har kvalifisert for frelse i løpet av den Kirkealderen og tidligere (profeter, osv.), vil ha blitt oppstått for å møte Kristus i lufta, som Han beveger seg ned til Jorda, når Han kommer tilbake (1 Tessalonikerne 4:16-17). De vil styre sammen med Kristus, og vil allerede være udødelige, og bestå av ånd (Åpenbaringen 2:26; 3:21). De, sammen med Kristus, vil utgjøre GUDS RIKE.

Her er det nødvendig å forklare forskjellen mellom GUDS REGJERING og GUDS RIKE. GUDS REGJERING var etablert på Jorda, I FORHISTORISK TID, OVER ENGLENE.

Men Guds RIKE er BÅDE Guds REGJERING og Guds FAMILIE. Disse som nå blir frelst åndelig, vil, i oppstandelsen, ARVE Guds Rike. De skal ha blitt FØDT av Gud—født inn i den guddommelige FAMILIEN til Gud. De skal være gift med Kristus. Av dette

guddommelige, åndelige ekteskapet, vil Guds barn bli unnfanget og født åndelig, gjennom alle de tusen åra som begynner med Kristus' tilbakekomst til Jorda, som KONGE.

La oss nå legge merke til det 20de kapitlet i Åpenbaringen:

Apostelen Johannes nedtegnet det han så i et syn: "Og jeg så en engel stige ned fra himmelen med nøkkelen til avgrunnen og en stor lenke i sin hånd. Han grep dragen, den gamle slange, som er djevelen og Satan, og bandt ham for tusen år" (Åpenbaringen 20:1-2).

Når Kristus kommer tilbake til Jorda i suveren KRAFT OG HÆRLIGHET, skal Han allerede ha blitt kronet med mange kroner. Kroningsseremonien vil ha funnet sted i himmelen (tronen til Gud Far) før Han vender tilbake. Kristus har da både blitt kvalifisert OG innsatt i embetet. Jeg har sagt det før, Satan må forbli på Jorda og lede nasjonene på sin måte INNTIL Kristus, etterfølgeren hans, både har kvalifisert OG blitt innsatt i embetet.

Satan vil øyeblikkelig bli BUNDET, ved Kristus' tilbakekomst.

Fortsett: "og kastet han i avgrunnen, lukket til og satte segl over ham, for at han ikke lenger skulle forføre folkeslagene—ikke før de tusen år var til ende. Deretter skal han slippes løs en kort tid" (vers 3).

De oppstandne skal da regjere over alle nasjoner sammen med Kristus—og et tusen år med FRED på Jorda vil være resultatet.

Forestill deg hvordan det vil bli med Kristus og de oppstandne helgenene som former GUDS RIKE, og styrer med GUDS REGJERING over alle levende mennesker, som skal bli tilbake i live. Satan vil være hindret fra å kringkaste. Kristus vil styre med GUDS livs VEI.

Men LEGG MERKE TIL DETTE! "Og når de tusen år er til ende, skal Satan løses fra sitt fengsel. Og han skal gå ut og forføre folkeslagene ved jordens fire hjørner ... for å samle dem til strid. Og tallet på dem er som havets sand" (versene 7-8).

Begrip dette! Dette er folk som har FRED! De skal ikke bli innpodet med den sataniske NATUREN som vi nå kaller "menneskenaturen." De skal ha levd lykkelig i PERFECT FRED. Nå KRINGKASTER Satan en gang til. Husk at disse nasjonene består av MENNESKER. Satan er USYNLIG for dem. Men legg merke til FORANDRINGEN som kommer over dem så snart Satan har

blitt sluppet løs og igjen er i stand til å øve innflytelse over menneskeheten:

Vers 9: "Og de [menneskelige nasjonene] drog opp over den vide jord og omringet de helliges leir og den elskede stad..." "MENNESKENATUR" skal øyeblikkelig ha entret inn i dem! De skal øyeblikkelig ha blitt fylt med misunnelse og sjalusi mot helgenene til Gud, fulle av sinne og vold! Men Gud vil ikke la dem få ødelegge. De skal ha blitt *fortalt*—ha blitt advart mot Satan. "Men ild falt ned fra himmelen og fortærte dem. Og djevelen som forførte dem, ble kastet i sjøen med ild og svovel... Og de skal pines dag og natt i all evighet" (versene 9-10).

Etter dette kommer Den Store Hvite Trones Dom—oppstandelsen av *alle mennesker* fra Adams tid til Kristus andre komme som ikke hadde vært i den første oppstandelsen, eller vært kalt av Gud. I denne dommen vil det være en "livets bok," noe som betyr at mange, kanskje de fleste, da skal finne åndelig frelse og evig liv. Når dommen deres finner sted, vil Satan være **BORTE!**

Inn til nå, har Gud kalt **VELDIG FÅ** til åndelig frelse, i motsetning til alminnelig tradisjon og oppfatning i den "kristne" verden!

Fra Adam til Noah har vi bare opptegnelsen av Abel, Enok og Noah—i løpet av omtrent 1900 år! Fra Noah til Kristus, var det Abraham, Lot, Isak, Jakob og Josef, før Israels barn ble kalt ut av Egypt. Gud tilbød **ALDRI** åndelig frelse (evig liv) til Det gamle testamentets nasjon, Israel, men bare til profetene og de som ble kalt til **SPESELT OPPDRAG**.

Fra Adam til Kristus, var det **INGEN** som ble kalt til åndelig frelse, *unntatt de som ble kalt for å utføre en SPESELL MISJON*.

Fra Kristus til nå, er det bare en **VELDIG ØRLITEN DEL** av menneskeheten som har blitt kalt, og de for den **SPESELLE MISJONEN** med den **STORE KOMMISJONEN**—"Gå derfor ut i verden, og forkynn **EVANGELIET**" (om **GUDS RIKE**).

Vi som har blitt kalt i denne "Kirkealderen" har blitt kalt til å kvalifisere oss som herskere med og under Kristus i Guds Rike, for å gjenopprette **GUDS REGJERING**—med andre ord, å utvikle Guds hellige og rettferdige **KARAKTER**. Men **VÅR DEL** i den **STORE KOMMISJONEN** er oppgaven Gud har gitt som **MIDLET** til å forberede oss for herredømme med og under Kristus når Han kommer—og **DET ER NÅ SNART!**

Dette kapitlet begynte med spørsmålet om denne onde ”menneskenaturen” er medfødt i en søt, bitte liten baby. La meg nå bare sitere tre stykker fra Bibelen.

De bar også de små barna til ham [Jesus] for at han skulle røre ved dem ... Jesus kalte dem til seg og sa: La de små barn komme til meg og hindre dem ikke, for Guds rike *hører slike til*” (Lukas 18:15-16). Den onde naturen som noen feilaktig har trodd var medfødt i babyer, er naturen til Satans kongerike, men GUDS Rike ”hører slike til”—*disse babyene*.

”I samme stund kom disiplene til Jesus og sa: Hvem er den største i himlenes rike? Han kalte da et lite barn til seg og stilte det midt iblant dem og sa: Sannelig sier jeg dere: Uten at dere omvender dere *og blir som barn*, kommer dere slett ikke inn i himlenes rike” (Matteus 18:1-3).

”Da sa Jesus: La de *små* barn være, og hindre dem ikke fra å komme til meg, for himlenes rike *hører slike til*” (Matteus 19:14).

Vi mennesker starter bra ut ved fødselen. Vi begynner menneskelivet vårt med verken ”menneskenaturen” fra Satan eller den guddommelige naturen som bare kan bli overført ved Den Hellige Ånd. Men snart begynner vi å absorbere og ERVERVE den egoistiske, selvsentrerte holdningen som blir kringkastet av Satan. Men Satans kongerike av engler—som nå har blitt til demoner—avviste GUDS REGJERING, og slik ble den fjernet fra Jorda.

GUDS HENSIKT med å skape og plassere MENNESKER på Jorda, var å utvikle GUDS egen hellige og rettferdige karakter i dem. Gud ønsker et folk som vil AVVISE og overvinne Satans LIVS VEI og vende seg til GUDS REGJERING—som er GUDS livs VEI.

Denne REGJERINGA TIL GUD eksisterer bare på Jorda på denne tida, gjennom disse som blir ledet av Guds Ånd, innen Guds Kirke. Satan er rasende. Han hater den! På en listig måte prøver han å injisere inn i sinnet til de som er under den regjeringen med KJÆRLIGHET, en fiendtlighet som forvrenger den, som en hard og grusom regjering fra Satan.

Men jeg gjentar, LUCIFER ble skapt av Gud ”*perfekt i alle sine veier, inntil urettferdighet ble funnet i ham.*” Han *ervert* naturen med opprør og ondskap ved gal resonering. Adam *ervert* den fra Satan. Efeserne (Efeserne 2:1) *ervert den fra Satan*—og så har hele menneskeheten, unntatt Jesus Kristus. Men nå, i

KRISTUS, gjennom Hans nåde, kan vi ERVERVE den GUDDOMMELIGE NATUREN TIL GUD (2 Peter 1:4).

Guds STORE HENSIKT er å GJENOPPRETTE GUDS REGJERING på denne Jorda, i og gjennom GUDS RIKE!

Vi KAN, ved Kristus' nåde, FORANDRE ”menneskenaturen” og utrydde den fullstendig i oss, ved å erstatte den med GUDDOMMELIG NATUR!

Er Det Liv Etter Døden?

HVORFOR DETTE MYSTERIET MED LIV ETTER DØDEN? HVORFOR er det så mange trossetninger til så mange forskjellige religioner? Hvordan kan vi VITE? Kan vi tro Gud? Adam og Eva gjorde det ikke. Få trodde Kristus—det er, få trodde på det som Han SA! Kunne vi tro Gud—hvis Han *fortalte oss*? For mer enn 50 år siden sa jeg til kona mi: ”Jeg vet at Bibelen sier at du skal helligholde søndagen.” ”Hvordan vet du det?” spurte hun. ”Har du lest det?”

”Nei, men jeg vet at det er der, fordi alle disse kristne kirkene har religionen sin fra Bibelen, og alle holder søndagen.”

”Hvorfor ser du ikke etter, og viser det til meg?” utfordret hun meg.

Men jeg kunne ikke finne det.

Jeg kom tilfeldigvis til å lese i Romerne 6:23: ”For syndens lønn er DØDEN...” ”Nå vent et minutt!” utbrøt jeg overrasket. ”På søndagsskolen lærte de meg at lønnen vi tjener for å synde, er UDØDELIG LIV, ikke død—evig liv *i helvetes ild*.” Så leste jeg resten av verset: ”... men Guds NÅDEGAVE er evig liv...”

”Det er sjokkerende!” uttrykte jeg, enda mer overrasket. ”Jeg trodde at jeg allerede *hadde* evig liv. Jeg er en UDØDELIG SJEL.”

Jeg hadde forlatt kirken og søndagsskolen da jeg var 18. Men jeg hadde vokst opp i et etablert og respektabel, kristent kirkesamfunn. Jeg ble fengslet. Jeg hadde hørt at forkynneren sa: ”Bibelen sier, når vi alle kommer til HIMMELEN...” Jeg kom til å

lese der hvor Jesus sier: ”Ingen mann har steget opp til himmelen.” Og etter å ha lest noen få flere uttalelser, begynte jeg å tro at *ikke* en gang DAGENS kirker *tror* hva Jesus SA!

Ja, for mer enn 50 år siden ble sinnet mitt *feid rent* fra all tidligere lære, overtro og ideer om ting som angikk Gud. Jeg hadde da *bevist* den ufeilbarlige inspirasjonen av Bibelen i dens opprinnelige skrift.

Jeg var klar for å tro hva Gud sier i Ordet Sitt.

Hva *sier* Bibelen om liv etter døden? Var det noensinne noen som døde, og i virkeligheten *opplevde* et liv *etter døden*—som kunne BEVISE DET, forklare for oss hvordan dette livet var?

Svaret er JA. Jesus Kristus Selv døde og var DØD. Men Han sto opp fra de døde og ble sett av MANGE—inkludert disiplene Sine, som hadde vært sammen med Ham i tre og et halvt år *før* Han døde, og 40 dager *etter* oppstandelsen Hans. Og de gikk rundt og forkynte høylytt at de var øyevitner til LIVET HANS ETTER DØDEN.

I 1 Korinterne 15:22-23, vil du lese: ”For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende [etter døden] i Kristus. Men hver i sin egen avdeling...”

Det 15de kapitlet av 1 Korinterne er ”oppstandelse kapitlet” i Bibelen. Temaet er oppstandelse til LIV, *etter død!* Men det er en *orden*—eller rekkefølge—med oppstandelser, i Guds Mesterplan.

Fortsett: ”... Kristus er førstegrøden”—dette skjedde for mer enn 1900 år siden—”Deretter skal de som hører Kristus til, bli gjort levende ved hans komme. Deretter kommer enden...” (versene 23-24).

Senere i dette kapitlet vil det bli sagt ganske mye om ”de som hører Kristus til”—Åndelige unnfangede kristne. Men hva med de andre?

De samme ALLE som døde i Adam, står det: ”skal også bli gjort levende i Kristus”—ved en oppstandelse fra de døde. Vers 23 sier: ”... de som hører Kristus til [skal] bli gjort levende ved hans [andre] komme”—nå nært forestående—i vår nåværende generasjon. ”Deretter kommer enden” (vers 24)—men detaljene med oppstandelsen av de andre—det overveldende flertallet av alle som noensinne har levd—er nedtegnet andre steder.

I Åpenbaringen 20 finner vi at to oppstandelser til blir beskrevet.

Først vers 4, helgenene som hører til Kristus vil bli levende og herske med Kristus i 1000 år. Satan vil bli bundet (vers 1-2), men

resten av de som hadde dødd, vil ikke bli levende igjen før etter de tusen åra (vers 5). Deretter, begynner i vers 11:

”Jeg så en stor, hvit trone, og ham som satt på den. For hans åsyn vek jorden og himmelen bort, og det ble ikke funnet sted for dem. Og jeg så de døde, små og store, stå foran Gud (den andre oppstandelsen), og bøker ble åpnet. Og en annen bok ble åpnet, som er livets bok. De døde ble dømt ... etter sine gjerninger.”

Dette vil bli den langt STØRSTE oppstandelsen, i antall oppstandne. Den vil inkludere MILLIARDER som har levd AVSKÅRET fra Gud—som *ikke* var dømt *den gang*.

Bibelen er i alt vesentlig boka angående nasjonen Israel. Oppstandelsen av alle dem, som ikke hadde blitt kalt til åndelig frelse tidligere, er nedtegnet i Esekiel 37.

Profeten Esekiel ble i et syn tatt med og satt ned i en dal fylt med veldig tørre bein. I vers 11 er det nedtegnet at Gud fortalte ham, at disse beina var hele Israels hus. Det ble skildret at de—disse døde beinranglene—sa: ”Våre ben er fortørket, og vårt håp er gått til grunne.”

Men profeten ble bedt om å si til disse tørre beinranglene: ”Så sier Herren Herren: Se, jeg åpner deres graver og lar dere, mitt folk, stige opp av gravene, og jeg fører dere til Israels land.”

I dette synet, før Gud forklarte identiteten til denne store dalen med beinrangler til profeten, ble profeten bedt om å si til de tørre beina: ”Så sier Herren Herren ... Se, jeg lar det komme ånd i dere, og dere skal bli levende. Jeg vil legge sener på dere og dekke dere med hud og gi ånd i dere, og dere skal bli levende ...” (versene 5-6). Nå over til vers 13: ”Og dere skal kjenne at jeg er Herren, når jeg åpner deres graver og lar dere, mitt folk, stige opp av gravene. Og jeg vil gi min Ånd i dere, og dere skal bli levende. Og jeg vil bosette dere i deres land. Dere skal kjenne at jeg, Herren, har sagt det, og at jeg også vil gjøre det, sier Herren.”

Denne profetien er om en oppstandelse til dødelig kjøtt og blod liv—ikke en oppstandelse, lik den til helgenene ved Kristus’ andre komme, til udødelig, selveksisterende liv, bestående av ånd.

Gud hadde aldri tilbudt Det gamle testamentes Israel Sin Ånd, eller åndelig frelse. Bare materielle og nasjonale velsignelser—og selv det for lydighet, som de nektet å gi.

Men nå, i denne Store Hvite Trones oppstandelse, sammen med alle andre folk som hadde vært AVSKÅRET fra Gud, ville

disse israelittene (inkludert de som ikke var kalt selv etter Kristus kom), ville bli vekket opp til dødelig, pustende, kjøtt og blod liv. De alle vil da forhåpentligvis, virkelig komme til å VITE at Den Evige er Herre, og Han skal, ved deres eventuelle omvendelse, inngi Sin Hellige Ånd i dem. De, også—sammen med alle andre i alle nasjoner som ikke hadde blitt spesielt kalt før Tusenårsriket—skal bli fysisk levende igjen i denne oppstandelsen. Og etter en periode med vekst og overvinnelse, da skal de deres åndelige frelse komme—uten at det er noen Satan der til å forføre dem!

Nå tilbake til Åpenbaringen 20. Versene 13 til 15 indikerer at det vil bli en siste, endelig oppstandelse av de uforbederlige som har avvist den evige frelsen som har blitt tilbudt dem. De, sammen med, hvis noen slike lever ved slutten av Tusenårsriket, vil da *dø den andre døden*—fullstendig utslettelse—i ildsjøen, som blir beskrevet av Peter, som at Jordas overflate vil bli en smeltemasse.

Malakias legger til: ”For se, dagen kommer! Den brenner som en ovn. Da skal alle overmodige og hver den som gjør ondt, være som halm, og dagen som kommer skal *sette dem i brann*, sier Herren, hærskares Gud, så den ikke levner dem rot eller gren. Men for dere som frykter mitt navn, skal rettferdighetens sol gå opp med legedom under sine vinger. Og dere skal gå ut ... Da skal dere trække ned de ugudelige. *De skal være som aske under fotsålene deres* på den dag jeg skaper, sier Herren, hærskares Gud” (Malakias 4:1-3). ”... og [de skal] bli som om de aldri hadde vært til” (Obadja 16).

Men, hva, i mellomtida—hva er mellom det sekundet en dør og oppstandelsen? Bibelen lærer, i motsetning til mange religiøse og kirkelæringer—det er GUDS ORDS læring—at de døde ER DØDE—fullstendig bevisstløse.

Legg merke til denne inspirerte visdommen til Salomo: ”For de levende vet at de skal dø. Men de døde vet ikke noen ting...”—RSV oversetter det: ”de døde VET INGENTING” (Predikanten 9:5).

En av Guds prester fortalte meg om erfaringer han hadde med tre personer etter hverandre, som ville begå selvmord. Hver gang sa han til dem: ”Vel, gå i gang nå—men først bør du lære deg hva som skjer det øyeblikket du dør. Så langt som bevisstheten din strekker seg, vil du våkne opp i oppstandelsen den neste delen av et sekund—og hvis du begår dette selvmordet, vil du *fortsatt* stå overfor alle problemene dine, og i tillegg til det, skylden med

denne forbrytelsen med SELVMORDET. Hvorfor ikke løse problemene NÅ, før du begår dette mordet?" Ingen av de tre begikk det selvmordet de hadde til hensikt å begå!

Så det er ingenting å vinne ved å "ende det hele," og tenke at det er den *lette* veien ut. Døden bringer bare *øyeblikkelig* oppvåkning i oppstandelsen. Du vil vite absolutt INGENTING fra det sekundet du dør til det sekundet du våkner i oppstandelsen. Disse mennene, forklarte presten, hadde antatt at selvmordet ville ENDE DET HELE—at de ville være ute av problemene sine, men da de lærte at de fortsatt ville ha problemene sine, pluss en anklage om MORD mot dem i DEN DOMMEN, syntes selvmord ikke lenger å være "en rask vei ut av det hele."

Nei, døden er ikke en venn, men en FIENDE! Kristus kom for å ØDELEGGE DØDEN—å gjøre et lykkelig, fredelig, rikelig liv mulig for alle—for enhver når deres tid er inne. Han kom så vi kunne ha LIV, "og ha det mer rikt."

Det er for visst liv etter døden—og Kristus muliggjorde et oversanselig menneskelig potensial så stort at det synes utrolig. Han kom for å DØ i vårt sted—å betale straffen som vi har pådratt oss, og for å GI OSS LIV!

Kristus Selv lærte at det er LIV ETTER DØDEN.

Han lærte fariseeren Nikodemus, men Nikodemus trodde Ham ikke! Jesus sa til ham: "... jeg har talt til dere om de jordiske ting, og dere ikke tror ..." (Johannes 3:12).

Hvorfor forsto ikke Nikodemus det da Jesus sa til ham: "Uten at en blir født på ny, kan han ikke se Guds rike"? (vers 3).

Hvorfor forstår ikke folk disse orda i dag? Hvor mange er det i dag som vet at Jesus evangelium, var en sensasjonell, aldri før forkynt NYHETS ANNONSERING?

JESUS VAR EN NYHETSFORMIDLER

Disse i Judea visste—eller skulle ha visst—profetien til Malakias angående dette. Det var Guds evangelium—og ordet "evangelium" betyr GODE NYHETER!

Jesus var en NYHETSFORMIDLER. Nyhetene Hans var noe absolutt NYTTSom aldri tidligere hadde blitt forkynt til menneskene. Det var de mest vidunderlige NYHETER som noensinne var rapportert, i virkeligheten nesten for vidunderlige til at menneskene

ville tro det. Det var nyheter om det fullkomment, oversanselige potensialet til mennesket.

Det enorme budskapet som Jesus brakte, var ikke en rapport om tidligere hendelser. Det var FORHÅNDS nyheter om en nesten utrolig UTOPIA MORGENDAGENS VERDEN! Det var nyheter om liv etter døden. Og det var nyheter om at vi kan bli FØDT PÅ NY! Likevel er det nesten ingen som forstår det!

Hvorfor har det aldri blitt gjenkjent av verden som de enorme NYHETENE som det i virkeligheten var?

Fordi fiendene til evangeliet i det første århundret UNDERTRYKTE DET!

Guds Kirke ble grunnlagt på Pinsedagen 31 e. Kr, på fundamentet til de opprinnelige apostlene og Jesus. Omtrent to tiår seinere, når apostelen Paulus skrev brevet sitt til kirkene i Galatia, hadde det allerede blitt undertrykt, og falske prester hadde vendt folk til et ANNET EVANGELIUM. Paulus skrev: ”Jeg undrer meg over at dere så snart vender dere bort fra ham som kalte dere ved Kristi nåde, til *et annet evangelium*, skjønt det finnes ikke noe annet—det er bare noen som forvirrer dere og *vil forvrengte Kristi evangelium*” (Galaterne 1:6-7). Igjen, i Romerne 1:18: ”For Guds vrede blir åpenbart fra himmelen over all ugudelighet og urettferdighet hos mennesker som *holder sannheten nede* i urettferdighet.” Og i 2 Korinterne 11 snakker Paulus om Satans falske apostler (versene 13-15), som *kommer og forkynner* ”et annet evangelium” (versene 4, 13, 15).

Da Jesus forkynte, var tida inne for dette budskapet å bli annonsert! I dag, er tida inne for at dets sanne MENING vil bli gjort så ENKEL at folk vil FORSTÅ DET! (Matteus 24:14).

Den VIL BLI, i dette kapitlet. Og det er en avgjørende UTFORDRING til deg som leser dette nå! Og du må FORSTÅ hva den nyhetsannonsen var, ellers kan du aldri FORSTÅ hva Jesus mente med å bli ”født på ny.”

HVA VAR NYHETENE?

La oss først kort legge merke til hva dette NYHETS budskapet var! Forhåndsannonseringa i Malakias, sier: ”Se, jeg sender min budbærer, han skal rydde vei foran meg. Brått skal han komme til sitt tempel, Herren som dere søker [Messias], paktens engel som dere stunder etter ...” (Malakias 3:1).

Se nå på begynnelsen av BUDBRINGERENS forkynnelse av BUDSKAPET. Det er nedtegnet i Markus' evangelium, kapittel 1: "Begynnelsen til Jesu Kristi, Guds Sønnns evangelium. Som det står skrevet i profetene..." Deretter følger sitatet fra Malakias, som er skrevet over. Det blir fulgt av en beretning om Johannes døperen, som forberedte veien for Budbringeren.

Så, versene 14-15: "Men etter at Johannes var satt i fengsel, kom Jesus til Galilea og forkynte Guds evangelium. Han sa: Tiden er fullkommet, og Guds rike er kommet nær. Omvend dere og tro på evangeliet!"—det er: TRO på de gode nyhetene!

HVA ER GUDS RIKE?

Hva mente Han med—Guds Rike? Hele budskapet til Jesus—evangeliet Hans—var om GUDS RIKE! Likevel er det få som vet noe om det, i dag.

Et rike er a) en NASJON som består av folk, og b) REGJERINGA til den nasjonen. Og en mer fullstendig øyeåpnende forklaring, vil følge i kapittel 13.

I noen tilfeller, er folket i en nasjon etterkommerne—barna—til en mann. Nasjonen Tyrkia nedstammet i oldtida fra Esau, tvillingbroren til Jakob, hvis navn ble forandret til Israel. Før tvillingene ble født, sa Gud til moren deres, Rebekka: "I ditt liv er det *to folk*..." (1 Mosebok 25:23).

Jesus Messias skulle komme som "PAKTENS budbringer." Den "gamle Pakt" hadde etablert menneskebarna til Israel som en NASJON, eller RIKE, av *mennesker*, kalt RIKET TIL ISRAEL. Jesus kom som Budbringeren—som forkynte budskapet om den NYE Pakt som skal sette opp GUDS barn, bestående av ånd, som Guds Rike!

Som det riket til Israel i oldtida, besto av menneske FAMILIEN til den menneskelige mannen Israel, slik vil Guds Rike bestå av den *guddommelige* Familien til den guddommelige Gud!

Og hva har dette å gjøre med liv etter døden? Det har *alt* å gjøre med det!

HVORFOR JØDISKE HERSKERE AVVISTE BUDSKAPET

De jødiske herskerne i Jesus' dager trodde at Han forkynte en regjering som skulle bli satt opp øyeblikkelig—for å omstyrte

Det Romerske Imperiet, og deretter styre Judea som en vasall stat.

En av disse prominente jødene var en mann med navnet Nikodemus, som er nevnt tidligere. Han var en fariseer, og fariseerne var fiendtlige overfor Jesus på grunn av dette nye evangeliet. Nikodemus ønsket imidlertid, å møte denne forbløffende budbringeren og diskutere det med ham. For å unngå kritikk fra kollegaene sine, kom han til Jesus om natta.

”Vi vet,” sa han, ”at du er en lærer kommet fra Gud.”

Dette ”vi” antyder at den guddommelige identiteten til Budbringeren, og kilden til budskapet Hans var kjent av fariseerne. Men de var ”NÅ” folk, opptatt av å beskytte statusen sin som herskere under det romerske styret, ikke av å motta åpenbaringer fra Gud.

Jesus oppfattet betydningen av de første orda til Nikodemus. Budskapet Hans var de gode nyhetene om den kommende VERDENSREGJERINGA til GUD—det er, GUDS RIKE, som skal styre alle nasjoner, med Guds REGJERING.

Disse jødiske herskerne fryktet det budskapet. Jesus var av deres egen rase—en jøde. Hvis de ikke opponerte mot Ham, fryktet de at de ville bli berøvet makta si, og kanskje bli drept som opprørere, som truet med å omstyrte den romerske regjeringa. Og fariseerne trodde at Jesus forkynte en *øyeblikkelig* overtakelse av det styret!

IKKE AV DENNE TIDSALDEREN

Derfor kastet ikke Jesus bort noen ord. Han gikk rett til sakens kjerne—Guds Rike er ikke av denne verden—denne tida, denne alderen—men av MORGENDAGENS VERDEN—en annen og etterfølgende TIDSALDER. Ikke bestående av mennesker, men av udødelige—GUD FAMILIEN!

Så Jesus sa: ”Uten at en blir født på ny, kan han ikke se Guds rike” (Johannes 3:3).

Legg nøye merke til at bli ”født på ny” har en viktig sammenheng med Guds Rike—med det FAKTUM at det ikke er av denne tida—denne tidsalderen.

Men Jesus’ springende åpningsuttalelse forvirret Nikodemus. De religiøse lederne og de hundrevis av kirkesamfunn og sekter

med bekjennende kristne i dag, er forvirret og forførte! Dagens religiøse legger imidlertid en annen vri på det enn Nikodemus gjorde.

Nikodemus *forsto* helt klart hva det betydde å bli *født*. Han visste at det betydde å bli født fra sin mors liv. Det betydde å bli født inn i VERDEN! Dagens religiøse leser en annen betydning inn i det! Hva Nikodemus ikke kunne forstå var *hvordan*—på hvilken måte—noen kunne bli født PÅ NY! Og selvfølgelig, fordi han var kjødelig sinnet, kunne han bare tenke ut en andre *fysiske* fødsel. Men han *visste* hva det betydde å bli *født*!

FØDT SOM MENNESKE EN ANDRE GANG?

Forvirret, spurte han: ”Hvordan kan et menneske bli født når han er gammel? Kan han vel annen gang komme inn i sin mors liv og bli født?” (vers 4). Han var ikke forvirret over hva det betydde å bli FØDT. Det Nikodemus ikke kunne forstå var en *andre* fødsel. Han trodde at Jesus snakket om en andre *menneskelig* fødsel.

Han var ute av stand til å forstå noe annet enn en andre *fysiske* fødsel. Sinnet hans kunne ikke *fatte* åndelige ting.

Nå hadde Jesus Kristus gjort det klart at Guds Rike er noe som kan bli sett—men ikke før, eller MED MINDRE en er ”født igjen.” Ikke i løpet av ens fysiske *levetid*! Også, vers 5, Guds Rike er noe et menneske kan *entre inn i*—men ikke før etter at han er født IGJEN—en annen og fullstendig annerledes fødsel.

Her er sakens kjerne som forklarer alt: Jesus sa: ”Det som er født av kjødet, ER kjød, og det som er født av Ånden, ER *ånd*” (vers 6).

Mennesket er nå kjød—menneskelig. Det er MATERIELL SUBSTANS. ”Støv er du,” sa Gud til Adam, ”og til støv skal du vende tilbake.” Igjen: ”Gud Herren formet mennesket av jordens støv, og blåste livets ånde i hans nese, og mennesket ble til en levende sjel” (1 Mosebok 3:19; 2:7).

DE FØDT IGJEN Å BLI ÅND

Men, sa Jesus klart, når en er født av Ånd, VIL HAN BLI ÅND! Se på det! Les det i din egen Bibel.

Guds Rike vil bestå av ÅNDSVESENER—ikke av mennesker!

Ved en fødsel av menneskelig kjøtt og blod, blir en født fra morens kjød inn i denne verden. Når en blir født av Ånden, vil en bli født fra Guds KIRKE (fysisk)—moren til de unnfangede kristne—inn i Guds RIKE (et rike av ÅNDSVESENER).

Mennesket BESTÅR nå av kjøtt og blod—materiell substans—stoff. Når han er FØDT IGJEN vil han VÆRE ånd—et ÅNDSVESEN, ikke lenger menneske. Han vil BESTÅ av ånd—av ånd sammensetning—med iboende liv—med selvstendig liv—og ikke eksistere ved innånding og blodsirkulasjon.

Om den neste tidsalderen, når Guds Rike vil styre verden—livet etter døden—det neste LIVET—sa Jesus: ”For i oppstandelsen verken tar de til ekte eller blir gitt til ekte, men de er *som* Guds engler i himmelen” (Matteus 22:30). Ekteskap er en fysisk, kjødelig forening. I tidsalderen med Guds Rike, når vi er ”født igjen,” vil vi VÆRE ånd, ikke kjøtt og blod. Født av Gud som ÅNDSVESENER, ikke lenger mennesker. Engler er ånder—bestående av ånd (Hebreerne 1:7). Jesus sa ikke at vi da skal være engler—men *som* engler—intetkjønn og bestående av ÅND. Engler er åndsvesener—skapt slik—men ikke unnfanget og FØDT av Gud som Guds egenfødte barn. Derfor skal vi bli større enn englene!

Jesus forklarte dette ytterligere til Nikodemus: ”Vinden blåser dit den vil. Du hører den suser, men du vet ikke hvor den kommer fra og hvor den farer hen. Slik er det med hver den som er født av Ånden” (Johannes 3:8).

Du kan ikke se vind. Vinden blir sammenlignet med ånd. Den er USYNLIG. Det er grunnen til at dødelig KJØD, som vi er nå, ikke kan SE Guds Rike. Disse som vil arve det, vil være ånd—vanligvis usynlig for øyne som fortsatt er menneskelige.

IKKE MENS KJØTT OG BLOD

Apostelen Paulus gjorde det klart at Guds Rike er noe et menneske kan ARVE, men ikke i DENNE TIDSALDEREN—ikke mens han består av materielt kjød.

”Det første mennesket var av jorden, jordisk. Det andre mennesket er av himmelen [et guddommelig Gudsvesen]” (1 Korinterne 15:47).

Det var dette Jesus sa til Nikodemus. Han var av jorda, jordisk—menneskelig. Han var kjød, ikke ånd. Han var født av kjød, så det var hva han var—KJØD. Når en blir født av Ånden, vil han VÆRE ånd. Paulus forklarer den samme sannheten her.

Men vi kan ikke BLI ånd i denne nåværende tidsalderen.

DET ER ET TIDSELEMENT ANGÅENDE Å BLI FØDT PÅ NY INN I GUDS RIKE.

Fortsett nå i 1 Korinterne 15: ”Og likesom vi har båret bildet av den jordiske, så skal [framtid—oppstandelsen] vi også bære bildet av den himmelske” (vers 49). Slik vi nå er kjød, skal vi bli ÅND—ved oppstandelsen, det er når vi skal bli ”FØDT PÅ NY”—når vi skal *se*, entre inn i, Guds Rike—når vi *er* ånd—i oppstandelsen!

”Men det sier jeg, brødre: Kjøtt og blod kan ikke arve Guds rike. Heller ikke skal forgjengelighet arve uforgjengelighet. Se, jeg sier dere en hemmelighet: Vi skal ikke alle sovne inn, men vi skal alle bli *forvandlet*, i ett nu, i et øyeblikk, ved den siste basun. For basunen skal lyde, og de døde skal oppstå uforgjengelige, og vi skal bli *forvandlet*” (versene 50-52). Det er en TID *når* vi kan bli født på ny—*når* vi kan *se*, *entre inn i*, og *arve* Riket—når vi er ”FØDT PÅ NY,” og IKKE FØR!

Hvordan skal vi bli forvandlet? De neste orda svarer! ”For dette forgjengelige [kjød, som vi er nå] må bli ikledd uforgjengelighet [ånd—det som er født av Gud *er* ånd], og dette dødelige må bli ikledd udødelighet”—bli forvandlet fra materielt kjød til ånd!

Inntil vi er født på ny, kan vi ikke *se* Guds Rike—Jesus til Nikodemus, Johannes 3:3.

Inntil vi er født på ny, kan vi ikke *entre inn i* Guds Rike—Jesus til Nikodemus, Johannes 3:5.

Inntil vi ikke lengre er kjød, men *forvandlet* til ÅND, kan vi ikke *entre inn i* Guds Rike—Jesus til Nikodemus, Johannes 3:6-8).

Mens vi fortsatt er kjøtt og blod (som Nikodemus var og vi er) kan vi ikke *arve* Guds Rike—Paulus til Korinterne, 1 Korinterne 15:50.

Inntil oppstandelsen, ved Kristus’ komme, skal vi ikke bli forvandlet fra forgjengelig kjød til uforgjengelig ÅND—Paulus, 1 Korinterne 15: 50-53 og versene 22-23.

Inntil oppstandelsen, kan vi derfor ikke *se, entre* inn i, eller *arve* Guds Rike. Vi KAN IKKE BLI FØDT PÅ NY INNTIL OPPSTANDELSEN!

NÅ ARVINGER—ENNÅ IKKE ARVET

Mens vi er i vår nåværende status, født av kjøtt og blod, og bestående av kjøtt og blod, kan vi ikke *se, entre* inn i, eller *arve* Guds Rike. Legg nå merke til statusen til sanne, omvendte kristne, i dette livet—denne verden:

”... Men om noen ikke har Kristi Ånd, da hører han ikke Kristus til” (Romerne 8:9). Med mindre han mottatt Den Hellige Ånd, og denne Ånden bor i ham, er han ikke en kristen. Å slutte seg til en kirke gjør en ikke til en kristen. Å motta og følge Guds Ånd gjør!

ÅNDELIG FØDSELSPROSESS SAMMENLIGNET MED FYSISK

Men se nå hvordan Guds Ånd entrer og bor i en, sammenlignet med fysisk sæd som befrukter egget—overføringa av evig ÅNDELIV, for senere å produsere en ÅNDSPERSON! Et befruktet egg—et foster—er IKKE en *født* menneskeperson. Liv fra faren har blitt overført til det. Han har unnfanget det, men fostret er ENNÅ ikke en *født* person. På samme måten er ikke det Ånd-unnfangede mennesket, *ennå*, en ÅNDSPERSON eller VESEN, som Jesus sa at han skal bli, *når* han blir født på ny!

Fortsett: ”Men dersom hans Ånd som reiste Jesus fra de døde, bor i dere, da skal han som reiste Kristus opp fra de døde, også levendegjøre deres dødelige legemer ved sin Ånd, som bor i dere” (vers 11).

FORSTÅ DETTE! Det er en direkte sammenligning mellom å ha blitt født av kjøtt og blod, og bli født PÅ NY av Gud. Jesus sa at det som er født av kjødet *er* kjød—et født *menneske*. Det som er født av Ånden (Gud) *er* ånd—en født ÅNDSPERSON!

Et forgjengelig menneskeliv *begynner* når en sædcelle fra kroppen til faren befrukter—overfører fysisk LIV til—et egg (eggcelle) i moren. På dette tidspunktet unnfanger faren, befrukter. Han ”frembringer” ikke. Det gjør moren, senere. Hans del i PROSESSEN som leder fram til den endelige fødselen er da *gjort*.

MEN DET ER ET TIDSELEMENT. På TIDA med unnfangelsen, har fødselen ENNÅ ikke funnet sted.

Det er nødvendig å gi denne forklaringa på dette tidspunktet, fordi det populære bedraget til en forført tradisjonell "kristendom" er å erklære at når en "mottar Kristus," "aksepterer Kristus," erkjenner seg Kristus," eller først mottar Guds Hellige Ånd til å bo i ham, er han allerede "FØDT PÅ NY."

Først, da, legg merke til den fysiske sammenligningen.

TIDSPERSPEKTIVET

I den fysiske menneskelige formeringa, er det et TIDSPERSPEKTIVET. Fra befruktningen—*besvangring* som farens del—*bli gravid* som morens del—til FØDSEL, eller bli forløst fra morens liv, er et TIDSPERSPEKTIV på ni måneder.

Denne ni måneder perioden blir kalt *svangerskap*. Etter befruktning, blir det nå befruktete *egget* kalt *foster*. Men *i løpet av* denne ni måneder lange *svangerskapsperioden*, sier vi ikke om fostret at det har blitt *født*. Det er ennå i PROSESSEN mot fødsel. Det er barnet til dets foreldre. Men det er da det *ufødte* barnet til foreldrene sine. Faren har allerede unnfanget det—befruktet det. Men moren har ikke ennå *født* det. Likevel er det, under *svangerskapsperioden*, det *ufødte* barnet til dets foreldre.

Nå med å bli "født på ny," begynner PROSESSEN med denne fødselen når GUDS guddommelige ÅNDELIV blir overført til oss ved Den Hellige Ånd, fra selve Hans PERSON, og entrer inn for å bo i oss. Gjenta, fra Romerne 8: "Men dersom hans Ånd som reiste Jesus opp fra døde, bor i dere, da skal han som reiste Kristus opp fra de døde, også levendegjøre [forvandle til udødelig ånd] deres dødelige legemer ved sin Ånd, som bor i dere" (vers 11). Dette beskriver akkurat den samme tingen som blir forklart i 1 Korinterne 15:50-53, oppstandelsen.

Jeg ønsker å gjøre dette krystallklart. Millioner av oppriktige bekjennende kristne tror at når de bekjenner Kristus (eller mottar Hans Hellige Ånd) er de "født på ny." Hva som virkelig skjer er dette:

Når en, etter omvendelse, tro og dåp mottar Den Hellige Ånd, setter Guds Ånd ham inn i—døper han inn i—Guds Kirke. Kirken blir kalt Kristus' legeme. Så vi leser: "For med én Ånd ble vi alle døpt til å være ett legeme..." (1 Korinterne 12:13).

KIRKEN VÅR MOR

Igjen, Kirken blir kalt "Jerusalem der oppe" eller "det himmelske Jerusalem" (Hebreerne 12:22-23). Legg merke til, i Galaterne 4:26: "Men det Jerusalem som er der oppe, er fritt, og det er vår mor."

Analogien er dette: Når en har blitt unnfanget av Gud Far ved at en mottar Hans Hellige Ånd, blir vi satt inn i Kirken, som er vår MOR under svangerskapsperioden.

Menneskemoren til fosteret i hennes liv tjener funksjonen med å mate det ufødte barnet sitt med fysisk føde, så det vil utvikle seg og vokse fysisk. Hun bærer det også der hvor hun best kan beskytte det fra fysiske kvestelser eller skader, inntil fødselen—forløsning fra livet hennes.

Den åndelige moren—Kirken—har fått i oppdrag å "forsørge flokken" (1 Peter 5:2-KJV) gjennom prestskapet som Gud har plassert i Kirken "for at de hellige kunne bli gjort i stand ... til oppbyggelse av Kristi legeme, inntil vi alle når fram til enhet i tro på Guds Sønn og i kjennskap til ham ..." (Efeserne 4:12-13). Akkurat slik som menneskefostret utvikler seg og vokser fysisk under svangerskapsperioden FØR fødselen, må VI, etter å ha blitt unnfanget av Guds Ånd, utvikle oss og vokse ÅNDELIG i denne tilstanden FØR fødselen.

Menneskelivet *begynner* med det Bibelen kaller "forgjengelig sæd"—fysisk, mannlig sæd. Guddommelig liv *begynner* med det som er uforgjengelig—Guds Hellige Ånd som entrer inn i en person. Men slik menneskefostret må VOKSE til det tidspunktet det blir født inn i menneske familien, slik må den kristne som guddommelig liv har begynt i ved gaven med Guds *uforgjengelig* Ånd, VOKSE mot perfektjon for å bli født inn i GUD Familien. Han vil *da* være perfekt, ute av stand til å synde. Men—den perfektjonen av hellig rettferdig KARAKTER må utvikles (med Guds hjelp og innføringen av Hans Ånd i løpet av dette *menneskelivet*—det åndelige "svangerskapsfasen.")

Men Kirken må ikke bare ernære medlemmene med Guds Ord—åndelig føde—men også beskytte disse unnfangede, men ennå ufødte barna til Gud fra åndelig skade, som det neste verset viser: "for at vi ikke lenger skal være umyndige og la oss kaste og drive omkring av hver lærdoms vind ved menneskers spill, ved kløkt i villfarelsens listige knep" (vers 14).

Da, ved tida for oppstandelsen, skal vi i Kirken—den åndelige moren—bli FORLØST fra henne, og bli født inn i—brakt inn i—Riket, Guds FAMILIE som består av ånd.

GUDS SØNNER NÅ

Nå, videre: ”For så mange som drives av Guds Ånd, de er Guds barn” (Romerne 8:14). Det ufødte barnet i morens liv er barnet til faren og moren sin, selv om det ennå ikke er født—forløst fra morens liv. Så er vi, hvis Guds Ånd bor i oss—hvis vi blir ledet av Guds Ånd—Guds barn. Ennå, på *dette tidspunktet*, er vi i *svangerskap* fasen, ikke født ennå. Og bare ARVINGER, ikke arvtakere!

Fortsett: ”Men er vi barn, da er vi også arvinger. Vi er Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sant vi lider med ham, for at vi også skal [framtid—ved oppstandelsen] herliggjøres med ham” (vers 17).

Nå se hvordan dette skriftstedet angir oppstandelsen til HERLIGHET, når vi skal VÆRE ånd, som en FØDSEL!

”For skapningen venter og lengter etter at Guds barn skal bli åpenbart”—det er *tidspunktet* da Kristus kommer for å REGJERE, og for oppstandelsen til ÅND sammensetning—”... også skapningen *skal bli frigjort* [en fødsel] fra trelldommen under forgjengeligheten, og nå fram til Guds barns frihet i herligheten. For vi vet at hele skapningen til denne stund sukker sammen og *stønner sammen som i veer*” (versene 19-22).

Her er en annen sammenligning. Vi skal bli forløst fra *denne verden* (Kirken er *i*, ikke *av*, denne verden) inn i den herlige MORGENDAGENS VERDEN og Riket som skal styre den.

SKAPNINGEN venter på denne tida for Kristus’ komme, oppstandelsen, og Guds Rike, fordi skapningen *skal bli FRIGJORT* fra trelldommen under forgjengeligheten, eller forfall som forverres. Den er ikke frigjort nå. Den SKAL BLI—ved oppstandelsen. Selv om dette ikke viser direkte til når vi blir født på ny, ER det en direkte sammenligning med FØDSELEN til et barn som blir FORLØST fra morens liv.

Oppstandelsen—tidspunktet da vi blir forvandlet til å VÆRE ånd og til å ARVE Riket—vil bli en tid med FRIGJØRELSE FRA trelldommen i forgjengelig kjød og fra denne syndige verden—EN VIRKELIG FØDSEL!

**KRISTUS FØDT FOR ANDRE
GANG VED OPPSTANDELSEN**

Fortsett i Romerne 8: ”For dem som han forut kjente, dem har han også forut bestemt til å bli likedannet med hans Sønnns bilde, for at han [Jesus] skulle være den *førstefødte* blant mange brødre” (vers 29).

Sammenlign nå med Romerne 1:3-4 [DNB-1978]: ”... om hans Sønn, Jesus Kristus, vår Herre, som menneske kommet av Davids ætt, ved hellighets Ånd innsatt som Guds mektige Sønn da han sto opp fra de døde.”

Jesus var, i menneskelig kjøtt og blod—den første fødselen Hans—en etterkommer av David. Men, ved oppstandelsen fra de døde (født PÅ NY), ble Jesus den fødte Sønnen til Gud, nå ikke lenger et menneske, men bestående av ÅND—et Åndevesen. Slik ble Han den FØRSTE FØDT PÅ DENNE MÅTEN av mange brødre som *skal bli FØDT PÅ NY* ved tida for oppstandelsen, av disse som tilhører Kristus.

Selvfølgerlig forstår vi, og så gjorde Paulus da han skrev det ovenstående, at Jesus også var Guds Sønn mens Han var i menneskelig kjøtt og blod. Ved å bli *født av en menneskekvinn*e, var Han befruktet av Gud. Men dette er sammenligningen mellom de to fødselene: den ene fra mennesket Maria, som nedstammet fra mennesket David, og den andre, ved oppstandelsen Hans til herlighet, som Guds Sønn.

Dette innebærer ettertrykkelig IKKE at Jesus var en synder som trengte frelse. Han var Pioneren, som satte oss et eksempel, slik at vi også, kan bli FØDT av Gud.

NÅR VI ER FØDT PÅ NY, HVA SKAL VI BLI LIK?

Når vi er født på ny, hva skal vi bli lik? Bibelen gir oss svaret: ”Men vi har vårt hjemland [statsborgerskap] i himmelen. *Derfra* venter vi også Herren Jesus Kristus som frelser. Han skal *forvandle* vårt fornæringslegeme [KJØTT OG BLØD] og gjøre det likt med sitt herlighetslegeme...” (Filipperne 3:20-21).

Legg nå merke til et skriftsted i det tredje kapitlet av 1 Johannes. Her står det klart at ”vi”—som betyr unnfangede, omvendte kristne—allerede nå, er Guds SØNNER, som det ble forklart

tidligere. Videre åpenbarer dette skriftstedet at ”det er ennå ikke åpenbart HVA VI SKAL BLI!” (1Johannes 3:2). Vi skal, senere, bli noe annet. Som Jesus forklarte til Nikodemus, SKAL VI BLI udødelig ånd. Det er hva vi skal bli senere.

Dette skriftstedet fortsetter—les det—forstå denne VIDUNDERLIGE SANNHETEN—”Vi vet at når Han [Kristus] åpenbares [ved Hans andre komme til Jorda], DA SKAL VI BLI HAM LIKE...” Vi skal se ut som Kristus!

Hvordan ser den HERLIGGJORTE Kristus ut? Øynene Hans blusser opp som flammer! Føttene Hans gløder som skinnende kobber. Ansiktet Hans skinner som SOLA, i FULL KRAFT—så lyst at det ville blinde øynene våre hvis Han var synlig for oss nå! (Åpenbaringen 1:14-16; 19:12-13; Matteus 17:2).

Og DET er hvordan DU og JEG skal se ut hvis, og når vi endelig er FØDT av GUD!

VÅRT OVERSANSELIGE POTENSIAL

Det er et annet stykke, som nesten ingen forstår, som åpenbarer det forbløffende, *oversanselige* potensialet vårt! Det begynner i Hebreerne 2:6: ”Hva er et menneske, at du kommer ham i hu?”

Selv om dette ble detaljert dekket i kapittel 3, er det viktig at det blir oppsummert i forbindelse med temaet i dette kapitlet—liv etter døden.

Ja, hvorfor skulle den store Gud bry seg om oss dødelige? HVORFOR plasserte Han oss her på Jorda? Hva er HENSIKTEN med liv? Hva er det oversanselige potensialet vårt? Det er så langt over og bakenfor alt du har tenkt eller forestilt deg, at det synes sjokkerende utrolig!

Kan du tro det? Er du villig til å tro det som nå er så klart uttalt? Her kommer det forbløffende svaret, begynner i vers 7: ”For en kort tid stilte du ham lavere enn englene. Med ære og HERLIGHET kronte du ham. Alt la du under hans føtter”—det er, Guds skapelse.

ENNÅ IKKE UNIVERSET!

”ALT [Moffat: UNIVERSET] la du under hans føtter. For da han la ALT under ham, holdt han *ikke noe* tilbake som han ikke underla

ham” (vers 8). Kan du begripe dette? Hele det uendelige, grenseløse UNIVERSET! Men det er for Guds FØDTE sønner. Menneskene er ikke FØDT ennå—unntatt Kristus! Fortsett: Her kommer svaret:

”ENNÅ [i denne nåværende svangerskapsfasen] ser vi ikke at alt [universet] er ham underlagt.”

Men *hva er det* vi kan se, NÅ?

”... JESUS, ham ser vi ... kronet med herlighet og ære...” (vers 9). Ja, Jesus har allerede blitt gitt denne utøvende administrasjonen av Guds regjering—GUDS RIKE—over hele UNIVERSET! Han bare tillater Satan å fortsette det bedragerske arbeidet sitt på denne Jorda, *inntil* vår tid da vi vil arve og eie regjeringa på JORDA, ved Kristus’ tilbakekomst. Fortsett videre:

”Da han [Jesus] førte mange barn til HERLIGHET, sømmet det seg for ham, som alt er til for og alt er til ved, å fullende deres frelses høvding [Margen: KJV: leder, foregangsmann, eller pioner—den ene som har gått før oss, som vi må følge] gjennom lidelser. For både han som helliggjør, og de som blir helliggjort, er alle av én. Derfor skammer han seg ikke ved å kalle dem *brødre*” (versene 10-11).

KRISTUS VÅR ELDRE BROR

Vi er, som tidligere sitert, Guds arvinger, og medarvinger—som BRØDRE—med Kristus. Han har gått foran, gjennom en oppstandelse, til HERLIGHET som Pioner!

Han er den førstefødte av mange brødre! Han har ARVET ”alt”—UNIVERSET! Vi er fortsatt arvinger—fortsatt i svangerskapsfasen i prosessen med å bli FØDT av Gud. Jesus er nå den Eldre Broren vår og Yppersteprest, og har overoppsynet med den åndelige utviklinga vår—forbereder oss til å bli konger og prester, å regjere sammen *med* Ham!

De første tusen åra skal vi regjere på JORDA. For Han skal ha gjort ”dem til et kongerike og til prester for vår Gud. Og de skal herske som konger på jorden” (Åpenbaringen 5:10).

Å STYRE MED KRISTUS

I de første tusen åra, vil Jesus regjere på tronen til den jordiske forfaderen Sin, DAVID, i Jerusalem (Jesaja 9:6-7). Og ” den som

seirer, og som tar vare på mine gjerninger inntil enden, ham vil jeg gi makt over folkeslagene. Han skal styre dem med jernstav ..." (Åpenbaringen 2:26-27). Men hvordan og hvorfra skal vi styre?

Jesus sa igjen: "Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone [i Jerusalem], likesom jeg og har seiret og har [nå] satt meg med min Far på hans trone" (Åpenbaringen 3:21).

Når vi er FØDT av Gud, vil vi VÆRE ånd, ikke lenger menneskelig kjøtt og blod. Vi skal bli gitt MAKTT!

Som Daniel åpenbarte, skal helgenene da styre Jordas riker de første tusen åra—etablere VERDENSFRED og guddommelig regjering under Kristus.

Og etter det? Stykket i Hebreerne 2 viser at da, igjen under Kristus, skal vi bli gitt makt til å styre over hele det uendelige universet—bokstavelig talt alt. For det er den makta som har blitt gitt til Kristus, og som vil bli vår, som medarvinger med Ham!

Ja, det er et LIV ETTER DØDEN for de som er lydige mot Gud—et åndeliv med et utrolig potensial som overgår våre villeste drømmer! Kan vi mennesker begripe dette ærefryktinngytende under med disse forbløffende sannhetene? Å motta udødelig liv skulle være det altomfattende målet vårt. For det er gaven og ønsket til vår barmhjertige Far og Hans Sønn Jesus Kristus.

Verdensfred—Hvordan Den Vil Komme

JEG REISER TIL ALLE DELER AV VERDEN SOM EN AMBASSADØR (uten politisk portefølje) for VERDENSFRED. Jeg diskuterer verdensproblemer, onder og verdensfred, med overhoder for mange regjeringer—konger, presidenter, statsministere, og disse høyt oppe i regjeringen, ledere i vitenskap, utdanning, handel og industri. Jeg har ikke blitt kalt, og gjør derfor ingen anstrengelse, for å bringe verdensfred—men tjener som en ambassadør for den makta *som vil* bringe den inn i vår tid! De fleste verdensledere har utmerkede evner. Likevel er de fullstendig ute av stand til å avskaffe verdens onder eller frambringe verdensfred.

Mange vitenskapsmenn og ledere sier at det eneste håpet for verdensfred, er dannelse av en overordnet VERDENSREGJERING, som kontrollerer verdens militærmakt alene. Likevel innrømmer de i samme åndedrag at dette er fullstendig umulig, i det de erklærer at en slik overordnet verdensmakt i menneskers hender, ville undertrykke oss alle!

EN FORBLØFFENDE FORUTSIGELSE

I dag er det få som innser dette, men for århundrer siden var det en berømt person som kom med en uttalelse, som forutsa akkurat denne løsninga. Han var hundrer av år forut for sin tid, og verden i hans tid avviste og undertrykte uttalelsen. Verden mistet snart kunnskapen om forutsigelsen hans.

Verdensledere ville gjøre lurt i å undersøke denne forbløffende forutsigelsen, i lyset av nåværende verdenstilstander.

Jeg har hatt privilegiet med å annonsere denne verdens eneste håp—SIKRE HÅP—til mange av verdens ”store og nesten store,” hva som vil skje i *vår tid!*

Det var virkelig få som visste at Jesus kom, ikke som en religiøs leder på et ”sjelreddende” korstog, men som en pioner NYHETSFORMIDLER. Ikke noe menneske av historisk betydning har blitt så fullstendig misvisende fremstilt—så fullstendig misforstått!

Han kom som en BUDBRINGER med et BUDSKAP fra Gud Den Allmektige til menneskene. Budskapet Hans var STORE NYHETER—en viktig og sensasjonell nyhets KUNNGJØRING om framtida. Det kunngjorde verdensfred. Det var gode nyheter for framtida, forkynt som en forhånds KUNNGJØRING OM EN GARANTERT OG SIKKER VERDENSFRED I VÅR TID. Det var EVANGELIET til Kristus! Selve ordet ”evangelium” betyr ”gode nyheter.”

Og hva var nyhetskunngjøringen for vår tid, som ble undertrykt av fiendene i det første århundret? Den ene offisielle nedtegnelsen som konspiratørene i det første århundret var ute av stand til å undertrykke—Den Hellige BIBEL—gir det offisielle svaret!

”Begynnelsen til Jesu Kristi, Guds Sønnns evangelium ... Jesus kom til Galilea og forkynte Guds *evangelium*. Han sa: Tiden er fullkommet, og GUDS RIKE er kommet nær. Omvend dere og tro på evangeliet!” (Markus 1:1, 14-15).

Tro på *hvilket* evangelium—*hvilke* GODE NYHETER? De gode nyhetene om det kommende GUDS RIKE.

Men hva *mente* Han—GUDS RIKE? Og hvordan vet vi at det ble undertrykt? Og hvis det opprinnelige og *sanne* evangeliet til Jesus Kristus ble undertrykt, hvilket evangelium eller evangelier ble forkynt til verden for å erstatte det?

DEN SKREVNE OPPTEGNELSEN

Å si at det sanne evangeliet som ble forkynt av Kristus, ble undertrykt—at det ikke ble forkynt til verden etter 70 e. Kr i nesten 19 århundrer—er virkelig, en sjokkerende og forbløffende uttalelse.

Den samme skrevne opptegnelsen som konspiratørene ikke var i stand til å ødelegge, bekrefter dette. Guds Kirke begynte på

Pinsedagen 31 e. Kr (Apostlene 2). Cirka 20 år seinere skrev apostelen Paulus, under inspirasjon, til kirkene i Galatia: ”Jeg undrer meg over at dere så snart vender dere bort fra ham som kalte dere ved Kristi nåde, *til et annet evangelium*, skjønt det ikke finnes noe annet—det er bare noen som forvirrer dere og *vil forvrengte Kristi evangelium*” (Galaterne 1:6-7). Disse versene etterfølges av en dobbelt forbannelse over enhver som ville forkynne et annet evangelium.

Til kirken i Korint skrev apostelen Paulus: ”... jeg frykter at likesom slangen dåret Eva med sin list, slik skal også deres tanker bli fordervet og vendt bort fra den enkle og rene troskap mot Kristus. For om det kommer en til dere og forkynner *en annen Jesus* ... eller *et annet evangelium*, som dere ikke før har mottatt ...” (2 Korinterne 11:3-4).

Og videre—versene 13-15: ”For disse er falske apostler, svikifulle arbeider, som skaper seg om til Kristi apostler. Og det er ikke å undre seg over, for Satan selv skaper seg jo om til en lysets engel! Da er det ikke noe stort om også hans *tjenere* omskaper seg til rettferdighets tjenere...”

Til de tidlige kristne i Rom: ”For Guds vrede blir åpenbart fra himmelen over all ugudelighet og urettferdighet hos mennesker som *holder sannheten nede* i urettferdighet” (Romerne 1:18). Revidert Standard Versjon har: ”som ved sin ugudelighet *undertrykker sannheten*.” Budskapet som Gud sendte ved Jesus Kristus ble *holdt tilbake—undertrykt*.

Så igjen, til og med Jesus Kristus Selv gjorde det helt klart at evangeliet Hans—GUDS RIKE—ville bli undertrykt *inntil* vår tid.

Disiplene Hans hadde spurt om hva som ville være det tegnet som vi kunne vite når vi var på enden av denne verden (tidsalderen), like før Kristus’ tilbakekomst til Jorda.

Første advarte Han dem mot å bli forført. Mange ville komme, sa Han, i Hans navn, og påstå å være Kristus’ prester, og si at Han—Jesus—var Kristus, og samtidig forføre mange. Men når: ”... dette *evangeliet om riket* skal bli forkynt over hele jorden til et vitnesbyrd for alle folkeslag... så skal enden komme” (Matteus 24:14).

Denne kunngjøringen om GUDS RIKE, kunne ikke være tegnet på at vi er på enden av tidsalderen, hvis det *hadde blitt* kunngjort hele tida!

Akkurat som Kristus Selv profeterte direkte at ville skje, er det mange som har forkynt om *personen*, og har sagt at Jesus var Kristus—forkynt om Budbringeren, men UNDERTRYKT budskapet Hans!

Men ENDETIDEN er her nå. Etter nesten 19 århundrer, går nå dette budskapet ut over HELE VERDEN, ved den ene, sanne Kirken til Gud!

Noen har forkynt et ”evangelium om frelse” (i virkeligheten en falsk frelse) og noen et ”evangelium om nåde”—der de vender nåde til tillatelse å begå synd. Og andre igjen har vendt seg til et ”sosialt evangelium.”

Men Jesus brakte et viktig budskap fra Gud Far, som annonserte GUDS RIKE! Hva mente Han—GUDS RIKE? Er det ikke forbløffende at nesten ingen i dagens verden vet?

ET BUDSKAP OM REGJERING

Det synes å være få i dag, som vet at Jesus' BUDSKAP var om REGJERING! Få innser at dette IKKE er den tida som Gud prøver å FRELSE verden (åndelig). Få vet at Jesus var opptatt av REGJERING.

Jesus var født til å bli en KONGE! Legg igjen merke til hva som var profetert i Jesaja om Kristus: ”For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. HERREDØMMET er på hans skulder, og hans navn skal kalles Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far, Fredsfyrste. Så skal HERREDØMMET bli stort og freden bli uten ende over Davids trone og over hans kongerike. Det skal bli gjort fast og holdt oppe ved rett og rettferdighet, fra nå av og til evig tid” (Jesaja 9:6-7).

Legg merke til hva som ble sagt til Maria, moren hans: ”... ble engelen Gabriel sendt av Gud til ... Nasaret, til en jomfru som var trolovet med en mann som hette Josef, av Davids ætt. Og jomfruens navn var Maria. Engelen kom inn til henne og sa: Vær hilset du som har fått nåde! ... Se, du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus. Han skal være stor og kalles Den Høyestes Sønn. Gud Herren skal gi ham hans far Davids trone, og han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og det skal ikke være ende på hans KONGEDØMME” (Lukas 1:26-33).

Da Jesus fikk livet sitt prøvd foran Pilatus, ble Han spurt: ”Men konge er du altså?” Jesus svarte: ”Du sier det, jeg er konge. Til dette

er jeg født, og til dette er jeg kommet til verden ...” Men Han sa også: ”Mitt rike er ikke av *denne verden* ...” (Johannes 18:37, 36).

HVORFOR har hele verden blitt forført, og ikke vet HVORFOR menneskene ble skapt og menneskeliv eksisterer på Jorda?

Igjen og igjen spør jeg: HVORFOR er vi HER? HVOR GÅR vi? HVA er VEIEN—VEIEN TIL FRED, velvære, lykke, overflod?

HVORFOR er det ingen verdensFRED? Hvorfor alle denne verdens onder? HVORFOR kan ikke VITENSKAPEN gi oss svarene? Disse spørsmålene er DE VIKTIGSTE i menneskelivet. HVORFOR er ikke folk interessert?

Den største religionen i verden, i antall tilhengere, er kristendommen. Folk ANTAR at den kristne religionen kom ut av—er grunnlagt på—BIBELEN.

HVORFOR forteller da ikke de forskjellige sektene og kirkesamfunnene i tradisjonell kristendom det VIRKELIGE TEMAET i Bibelen? Hvorfor kjenner de ikke til det SANNE EVANGELIET som Jesus forkynte? Alt er der I BIBELEN—det er ikke undertrykt DER! Det er enkelt og klart!

Det er på tide at noen ROPTTE til den sløve, likeglad, sovende menneskeheten, VÅKN OPP!

ER DET ET LIV ETTER DØDEN?

Noen kristne, fundamentalistiske kirkesamfunn preker om åndelig frelse—om et liv etter døden.

ER det et liv etter døden? Sannheten er ENKEL OG KLAR i Bibelen. Og det ble klargjort i kapittel 12.

Jesus' evangelium var GUDS RIKE. Har det noe å gjøre med *liv etter døden*—med åndelig frelse? Det har *alt* å gjøre med det. MEN HELE VERDEN ER FORFØRT og SOVER! Evangeliet om GUDS RIKE har egentlig å gjøre med TO temaer—regjering og åndelig frelse (som noen kaller å bli ”født på ny”). Det foregående kapitlet handlet om å bli ”født på ny.” Dette kapitlet tar for seg REGJERING.

Men en gang til, hva *mente* Jesus med GUDS RIKE?

Sannheten er ikke bare overraskende—den er sjokkerende—overveldende! Likevel er det i sannhet GODE NYHETER—de herligeste GODE NYHETENE som noen gang har entret inn i menneskenes bevissthet!

KRISTUS' EVANGELIUM

Jesus gikk overalt og forkynte de GODE NYHETENE om GUDS RIKE. Han lærte om GUDS RIKE i lignelser. Han sendte ut 70 menn for å forkynne og befalte dem å forkynne GUDS RIKE (Lukas 10:9). Han sendte apostlene, som Guds Kirke var grunnlagt på, til bare å forkynne GUDS RIKE (Lukas 9:1-2).

Er det ikke forbløffende at verden har MISTET kunnskapen om hva det er?

Apostelen Paulus forkynte GUDS RIKE (Apostlene 19:8; 20:25; 28:23, 31).

Har du ikke hørt folk snakke noe slik om Guds Rike som: "Ved at kristne overalt arbeider sammen for å frembringe verdensfred, toleranse og broderlig kjærlighet, kan Guds Rike til slutt bli etablert i hjertene til menneskene."

Fordi de *avviste* Kristus evangelium for 1900 år siden, måtte verden erstatte det med noe annet i dets sted. De måtte finne opp en *forfalskning!* Så vi har hørt Guds Rike har blitt omtalt som bare en fortryllende banalitet—en god følelse i menneskehjarter—og slik har det blitt redusere til et overjordisk, uvirkelig INGENTING! Andre har feilaktig framstilt det som om "KIRKEN" er Riket. Andre igjen forvirrer det med et "tusenårsrike." Og atter andre har, tidligere i vårt århundre, uttalt at Det Britiske Imperiet er Guds Rike. HVOR FORFØRT KAN DENNE VERDEN BLI?

DANIEL VISSTE!

Profeten Daniel, som levde 600 år før Kristus, visste at Guds Rike var et virkelig kongerike—en *regjering* som ville styre over et virkelig FOLK på Jorda.

Daniel var en av fire ekstraordinære, intelligente og glimrende jødiske unggutter i det judeiske fangenskapet. Disse fire mennene var stasjonerte i palasset til Kong Nebukadnesar av det Kaldeiske Imperiet, i trening for spesielle oppgaver i den Babylonske regjeringa. Daniel var en profet som hadde blitt gitt spesiell forståelse om visjoner og drømmer (Daniel 1:17).

Nebukadnesar var den første virkelige verdensherskeren. Han hadde bekjempet et veldig stort imperium, inkludert nasjonen Juda. Denne kongen hadde en drøm som var så imponerende at

den plaget han—beveget han til enorme bekymringer. Han krevde at spåmennene, astrologene og åndemanerne skulle fortelle ham både *hva* han hadde drømt, og *hva* det betydde. Det kunne de ikke. De var forvirret. Deretter ble Daniel brakt fram for kongen.

Daniel avviste at han hadde noe mer menneskelige evner til å tyde drømmer enn de kaldeiske spåmennene: ”MEN,” sa han, ”det er en GUD i himmelen som åpenbarer hemmeligheter. Han har kunngjort kong Nebukadnesar hva som skal skje i de siste dager” (Daniel 2:28).

Først, Guds hensikt var å åpenbare til denne verdensregjerende kongen at det er en GUD i himmelen—at GUD ER DEN ØVERSTE HERSKEREN over alle nasjoner, regjeringer og konger—at Gud STYRER UNIVERSET! Denne kaldeiske kongen kjente bare til de mange hedenske demongudene. Han visste ingenting om Den sanne, *levende* ALLMEKTIGE GUD. Lik folk og herskere, også i dag, visste han ikke at GUD er den levende, VIRKELIGE, aktive, STYRENDE OG REGJERENDE PERSONLIGHETEN som virkelig og bokstavelig regjerer HELE UNIVERSET!

Hele hensikten med denne DRØMMEN var å *åpenbare* Guds REGJERING—det *faktumet* at Gud STYRER—sannheten om GUDS RIKE—selve tingen som er det ene og *eneste* sanne EVANGELIET TIL JESUS KRISTUS! Og, for det andre, å åpenbare—tatt vare på i skrift for oss I DAG—hva som skal skje i ”*de siste dager*”!

FOR OSS, I DAG!

Dette er ikke noe tørt, kjedelig, dødt noe som ble skrevet for et folk for 2500 år siden. Dette er LEVENDE, MEKTIGE, *STORE NYHETER* for VÅRE DAGER! Det er *forhåndsnyheter* for oss, NÅ. Nyheter *før det skjer*—om den mest kolossale begivenheten i hele Jordas historie, som vil skje *i din levetid*—i løpet av de få neste åra!

Dette er DET SANNE EVANGELIET! Det er det samme evangeliet som Kristus forkynte! Det er beregnet på deg og meg I DAG! Det er livsviktig at du FORSTÅR!

Les det i Bibelen din, versene 28 til 35. Kongen hadde sett en enorm statue, i drømmen sin—større enn noe gudebilde eller statue som noensinne hadde blitt bygd av mennesker—så enormt at det var skremmende, til og med i en drøm. Dens hode var av fint gull, dens bryst og armer av sølv, buken og hoftene av kobber, beina av solid jern, føttene en blanding av jern og leire.

Det var et tidselement. Nebukadnesar hadde sett på den *inn-til* en overnaturlig STEIN kom fra himmelen og knuste statuen på føttene dens. Deretter brakk hele statuen i biter, og ble i virkeligheten blåst vekk av vinden—den forsvant! Da vokste denne STEINEN mirakuløst, og ble raskt til et stort FJELL—så stort at det fylte hele Jorda!

Hva betydde dette? *Hadde* det noen mening? Ja, dette var det Gud som gjorde. I motsetning til vanlige drømmer, var denne forårsaket av Gud for å gi budskapet om Guds suverenitet til Nebukadnesar—og, fordi det er en del av Guds skrevne Ord til oss i dag—for å åpenbare viktige fakta om det SANNE EVANGELIET!

”Dette er drømmen,” sa Daniel (vers 36). ”Nå skal vi si kongen hva den betyr.”

Dette er da GUDS tolkning. Det er avgjort *ikke* Herbert W. Armstrongs tolkning. Mennesker skulle aldri *tolke* Bibelen. Bibelen gir oss GUDS EGEN TOLKNING! Her er det:

”Konge, du er kongenes konge”—han var den første virkelige VERDENSHERSKEREN over et verdensimperium!—”... som himmelens Gud har gitt riket og makten og styrken og æren!” (vers 37). Gud åpenbarte Seg for denne menneske verdensdiktatoren som DEN HØYESTE *Herskeren over alt*.

Det synes som om folk i dag, slik denne kaldeiske kongen, aldri tenker på Gud som en HERSKER—som Den Høyeste som REGJERER—som REGJERINGAS Overhode. Den Evige åpenbarte Seg gjennom Daniel til Nebukadnesar—og gjennom Bibelen *til deg og til meg* I DAG—som en SUVEREN, ALLMEKTIG, REGJERENDE GUD som *skal adlydes!*

”Du,” fortsatte Daniel til denne menneskekeiseren, ”er hodet av gull. Men etter deg skal det oppstå et annet RIKE, ringere enn ditt, og så et tredje RIKE, av kobber, som skal herske over hele jorden” (versene 38-39).

HVA ER ET RIKE?

Legg merke til! Dette er snakk om RIKER. Det viser til riker *som styrer over folkene på Jorda*. Dette snakker om REGJERINGER! Det snakker ikke om overjordiske følelser som ” er satt opp i menneskenes hjerter.” Det snakker om den slags REGJERINGER

som innehar STYRE og AUTORITET over nasjoner av FOLK her på Jorda. Det er bokstavelig. Det er spesifikt. Det er ingen misforståelse her, om hva ordet ”RIKER” betyr.

Tolkningen gir ingen misforståelser. GUD gir Sin egen tolkning gjennom profeten Daniel. Den store metallstatuen representerte nasjonale og internasjonale REGJERINGER—virkelige, bokstavelige RIKER.

Den representerte *rekkefølgen* av verdensstyrende regjeringer. Først var hodet av gull. Det representerte Nebukadnesar og hans rike—Det Kaldeiske Imperiet. *Etter ham*—senere i tidsrekkefølgen—skulle det komme et andre, så et tredje RIKE ”som skal HERSKE over hele jorden”—*verdensimperier!*

Deretter, i vers 40, representerer beina av jern et *fjerde* verdensimperium. Det skulle bli *sterkt*, slik som jern er sterkt—sterkere militært enn dets forgjengere. Likevel, slik som sølv er mindre verdt enn gull, kobber enn sølv, jern enn kobber, selv om hvert metall i stigende grad var stadig mer hardere og sterkere, ville rekkefølgen forringes moralsk og åndelig. De to beina betydde at det fjerde imperiet ville bli delt.

Etter Det Kaldeiske Imperiet kom det enda større Persiske Imperiet, deretter Det Greskmakedoniske, og det fjerde, Det Romerske Imperiet. Det var delt, med hovedsteder i Roma og Konstantinopel.

Nå—vers 44! Les det! Finn fram Bibelen din. Se det med dine egne øyne i din egen Bibel. Her, i ENKELT SPRÅK, er Guds forklaring på hva GUDS RIKE er:

”Og i disse kongers dager...” Det snakker her om de 10 tærne, delvis av jern og delvis av skjør leire. Dette, ved å forbinde profetien med Daniel 7, og Åpenbaringen 13 og 17, refererer til de nye EUROPEISKE FORENTE STATER som *nå utformes* rett foran øynene på deg! Åpenbaringen 17:12 gjør det i detalj klart at det skal bli en union av 10 KONGER ELLER RIKER, som (Åpenbaringen 17:8) skal gjenopplive det middelalderske ”hellige” ROMERSKE IMPERIET.

Så, legg nøye merke til *tidsperspektivet!* ”Og i disse kongers dager”—i dagene til disse 10 nasjonene eller gruppene av nasjoner, da skal, *I VÅR TID*, Det Romerske Imperiet bli gjenopplivet for en kort stund—legg merke til hva som skal skje; ”... vil himmelens Gud opprette et rike som i all evighet ikke skal ødelegges... Det skal knuse og gjøre ende på alle de andre rikene, men selv skal det stå fast i evighet” (Daniel 2:44).

JA, I VÅR TID!

Nå har vi beskrevet FIRE universelle imperier her—de *eneste* fire som noen gang har eksistert! Åpenbaringen 13 og 17 viser at, etter fallet til det opprinnelige Romerske Imperiet, ville det komme 10 gjenopplivninger—derav SJU som ville bli styrt over av en hedensk KIRKE—”datteren” til oldtidens BABYLON—en kirke som erklærer seg for å være kristen, men faktisk navnet av Gud ”MYSTERIET BABYLON den Store”—eller, klarere, BABYLONSK MYSTERIER!

Seks av disse har kommet og gått. Det sjuende dannes *nå*—den siste, endelige, *korte* gjenopplivingen av det Romerske Imperiet ved 10 europeiske grupper eller nasjoner. Dette er de 10 tærne som er en blanding av jern og leire.

I deres dager—og de skal bare vare *veldig* kort tid, muligens ikke lenger enn to til tre og et halvt år—skal GUD I HIMMELEN SETTE OPP *ET RIKE*.

Dette skal da bli GUDS RIKE!

Sammenlign med Åpenbaringen 17. Her blir det skildret en kirke. Ikke en liten kirke—en *STOR* kirke. Hun styrer over ”mange vann” (vers 1), som i vers 15 blir beskrevet som ulike nasjoner som snakker forskjellige språk. Hun utga seg for å være GUDS Kirke—som Skriften sier (Efeserne 5:23; Åpenbaringen 19:7; Matteus 25:1-10, osv.) er den trolovede ”bruden” til KRISTUS, som vil bli åndelig GIFT med Ham ved Hans Andre KOMME.

Men hun har begått hor. Hvordan? Ved å ha direkte *politisk* union med MENNESKEREGJERINGER AV DENNE VERDEN! Hun ”satt på” (Åpenbaringen 17:3) alle disse sju gjenopplivingene av det Romerske Imperiet—kalt det ”Hellige Romerske Imperiet.” Hun HERSKET OVER menneskeriker—slik som en samboende og ugift ”hustru”, hersker over elskereren, ”ektemannen” sin—et totalt unaturlig og ugudelig forhold.

Hun kommer derfor til å ”sitte på” det siste ”hodet til udyret”—denne endelige gjenopplivinga av det ”Hellige Romerske Imperiet.” Det vil bli en *union* mellom kirke og stat. Det skal bare vare *veldig* kort tid. Det vil KJEMPE MOT KRISTUS VED HANS ANDRE KOMME! Det vil bli dets ENDE.

Vi ser at det er i prosessen med å reise seg, nå. Derfor er vi *veldig* NÆR Kristus’ komme! Nå er vi *veldig nær* ENDEN på denne verden!

Når Kristus kommer, kommer Han som KONGE over kongene, og vil styre hele Jorda (Åpenbaringen 19: 11-16), og RIKET HANS—GUDS RIKE—sa Daniel, skal FORTÆRERE alle disse verdslige rikene.

Åpenbaringen 11:15 uttaler disse orda: ”Kongedømmet over denne verden TILHØRER NÅ VÅR HERRE OG HANS SALVEDE, og han skal være konge i all evighet.”

Dette er GUDS RIKE. Det er ENDEN på de nåværende regjeringene—regjeringene som styrer Russland, Kina, Japan, Italia, Tyskland—ja, til og med over De forente stater og De britiske nasjonene. De skal da *bli* rikene—REGJERINGENE—til Herren JESUS KRISTUS, da kongenes KONGE over hele Jorda.

Dette gjør det fullstendig KLART det faktumet at GUDS RIKE er en bokstavelig REGJERING. Nettopp slik som Det Kaldeiske Imperiet var et RIKE—akkurat slik som Det Romerske Imperiet var et RIKE—slik er GUDS RIKE en regjering. Den skal *overta* REGJERINGENE til denne verdens NASJONER.

Jesus Kristus var FØDT til å bli en KONGE—en HERSKER!

Disse skriftstedene forteller deg helt KLART at GUD er den øverste HERSKEREN. De forteller deg i det enkleste språk at Jesus ble født til å være en KONGE—at Han skal STYRE ALLE JORDAS NASJONER—at Hans Rike skal styre i all evighet.

Men alt dette er bare en *del* av den fantastiske, forbløffende, virkelige SJOKKERENDE SANNHETEN om GUDS RIKE.

GUDS RIKE vil styre *over* folkene og nasjonene på Jorda. Likevel vil IKKE disse dødelige menneskene og nasjonene være Riket, ikke en gang *i* Guds Rike. De skal bare bli STYRT AV DET!

Vi må enda lære AV HVA eller AV HVEM det består av. Kan DU, som et enkelt individ bli en *del* av dette Riket?

KAN KOMME INN I!

I Jesus' dager *visste* de religiøse lederne at Han var en lærer sendt av Gud med GUDS SANNHET. De stemplet Ham som en falsk profet, kjetter, og oppvigler. Enda *de visste* at Han var GUDS stemme!

En av dem, en fariseer ved navn Nikodemus, som hadde en autoritær stilling over jødene, kom i all hemmelighet om natta, for å se Kristus. I kapittel 12 ble en fase av Nikodemus' nattlige besøk med Jesus dekket, men nå, MER!

”Rabbi,” sa denne fariseeren: ”vi vet at du er en lærer kommet fra Gud...” (Johannes 3:2). Ja, *vi fariseere*, sa han, *vet det!* Han sa ikke ”jeg vet det.” Han sa ”*VI vet—vi fariseere!* De visste at Han snakket SANNHETEN—likevel ikke bare avviste de den, de korsfestet Ham!

Men Jesus gikk i detalj! Han fortalte Nikodemus om GUDS RIKE. Han fortalte ham noen ting som du trenger å FORSTÅ!

Legg merke til dette! ”Jesus svarte og sa til ham: Sannelig, sannelig sier jeg deg: Uten at en blir født på ny, kan han ikke se Guds rike” (vers 3). Ja, legg merke til dette! Guds Rike er noe som KAN bli sett, men bare av de som har blitt ”født på ny.” Det er noe som andre *ikke kan se!* Les det i kapittel 12, eller be om heftet vårt ”*Akkurat Hva Mener Du—Født på Ny?*” som er gratis!

Men hva med KIRKEN? Kan kjødelige folk som ikke gjør noe krav på å ha blitt ”født på ny” SE en KIRKE? Selvfølgelig! Men de *kan ikke* se Guds Rike! Så SA JESUS! Derfor, hvis du tror Jesus, kan ikke KIRKEN være Guds Rike.

Se videre: ”Jesus svarte: Sannelig, sannelig sier jeg deg: Uten at en blir født av vann og Ånd, kan han ikke komme inn i Guds Rike” (vers 5). Guds Rike er noe *en kan komme inn i—MEN*, bare de som er ”født av vann og av Ånd” kan komme inn i det!

Legg videre merke til det som kommer! I oppstandelse kapitlet i Bibelen, leser vi: ”Men det sier jeg, brødre: Kjøtt og blod kan ikke arve Guds rike. Heller ikke skal forgjengelighet arve uforgjengelighet” (1 Korinterne 15:50). Guds Rike er ikke noe mennesker, av kjøtt og blod, kan komme inn i eller *arve!*

Nå, kommer folk av kjøtt og blod inn i KIRKEN? Hvis det er så, da *kan ikke* Guds Rike være KIRKEN—for Guds Rike er noe mennesker av kjøtt og blod *ikke kan komme inn i!*

Hva tror du at ”Kirken” er? Er det en bygning? Mennesker i kjøtt og blod kan, og kommer inn i bygninger og katedraler som blir kalt ”kirker.” Er det FOLK som er omvendte? Mennesker i kjøtt og blod kan, og kommer inn i medlemskap i en hvilken som helst gruppe av folk, som kaller seg selv Kirken. Men kjøtt og blod *kan ikke* komme inn i GUDS Rike—så KIRKEN *er ikke Guds Rike!*

I MENNESKERS HJERTER?

Nå er det noen som tror at Guds Rike er en slags oversanselig, sentimental følelse, eller noe som er satt opp i menneskenes hjerter.

Hvis så, da kommer Guds Rike inn i dødelige mennesker. Men disse enkle skriftstedene viser at det er mennesker, etter at de ikke lenger er kjøtt og blod—men har oppstått i legemer som består av ånd—som kan *komme inn i Guds Rike*. Det kommer ikke inn i mennesker. Mennesker kommer inn i det—*etter at de har gjenoppstått i herlighet—etter at de ikke lenger er ”kjøtt og blod.”*

Er det ”gud inni deg”? Absolutt ikke. Det er ikke noe som ble født inne i mennesket, eller som noen sinne har kommet inn i menneskene. Det er noe som mennesket kan komme inn i, *etter at han er ”født på ny.”*

Hva med Det Britiske Imperiet? Vel, jeg har vært nesten så godt som over hele De britiske øyer, Canada og Australia—og alle av de mange tusenene jeg har sett der var mennesker i kjøtt og blod. De *kom* inn i Det Britiske Imperiet—som ikke eksisterer lenger—men de *kan ikke* komme inn i Guds Rike, i deres nåværende kjøtt og blod liv. Så Det Britiske Imperiet *kan ikke* være Guds Rike.

Men noen som misforstår Skriften kan spørre: ”Sa ikke Jesus Selv at Guds Rike er ’*inni dere*’?” I det 17de kapitlet av Lukas, vers 21, i King James oversettelsen, er det en FEILAKTIG OVERSETTELSE som har ledet noen til å anta, at Guds Rike er noen tanker, eller følelser, eller sentimentalitet inne i mennesket.

I HJERTENE TIL FARISEERNE?

La oss se grundig på dette. Innse først, hvis det sier det, at det blir motsagt av alle andre skriftsteder jeg har gitt dere. Hvis Bibelen motsier seg selv, kan du ikke tro på den i noe fall—så da ville det fortsatt ikke bevise noen ting.

Først, *hvem* snakker Jesus til? Les det!

”Da fariseerne spurte ham om når Guds rike skulle komme, svarte han dem og sa: Guds rike kommer ikke på en slik måte at en kan se det med øynene. Heller ikke skal de si: Se her eller der er det. For se, Guds rike er inne i dere” (Lukas 17:20-21).

Han snakket til uomvendte, kjødelige, hyklerske, lyvende fariseere. Legg merke til at ”Han svarte *dem* og sa.” Det var fariseerne som stilte Ham spørsmålet. Var de i KIRKEN? Nei, aldri! Hvis en tror at Riket er KIRKEN—og Riket var ”inne i” fariseerne—var KIRKEN *inne i* fariseerne? Slike antagelser er heller latterlige, nå, er det ikke?

Legg igjen merke til, presis HVA JESUS SA. Husk at KIRKEN ikke hadde blitt opprettet. Jesus sa *ikke*: "Guds Rike skal bli opprettet i hjertene deres." Han sa *ingen* av de tingene som folk tolker *inn* i dette verset. Han sa til fariseerne "Guds Rike ER"—presens er, *NÅ!* Hva enn det er Han sier at Guds Rike er, gjorde Han det presens, ikke framtid.

Lukas skrev disse ordene, opprinnelig på det greske språket. De greske ordene som han skrev, ble oversatt til norsk "inne i dere." Men hvis du har en Bibel med referanser i margin, vil du legge merke til at det er en alternativ oversettelse "midt iblant dere" eller "iblant dere." *Sammenhengen* viser at dette for visst er en bedre oversettelse. Hvis Bibelen din er en Moffat oversettelse, vil du legge merke til at Jesus snakket om Sin *regjering* eller *styre*, som hode for *regjeringa*.

Dette er Moffat oversettelsen av det samme verset: "Han svarte dem: 'Guds Regjering har ikke kommet som du håpet å få øye på den; ingen vil si: "Her er det" eller "Der er det," for GUDS regjering ER NÅ MIDT IBLANT DERE.'"

Revidert Standard Versjon oversetter det: "Guds rike er midt iblant dere." Alle disse oversettelsene oversetter det i *presens*.

Jesus snakket ikke om en kirke som snart skulle bli organisert. Han snakket ikke om følelser i sinnet eller hjertet. Han snakket om Sin REGJERING, som Messias! Fariseerne spurte Han ikke om en kirke. De visste ingen ting om en nytestamentlig Kirke som snart ville bli opprettet. De spurte ikke om en vakker følelse. De visste fra profetiene i Daniel, Jesaja, Jeremia og andre, at deres Messias skulle komme. De overså fullstendig profetiene om at Han første tilsynekomst var som "Guds Lam," som ville bli slaktet for syndene til menneskeheten—bli født som en baby, vokse opp, bli avvist og foraktet av dem, som det er nedtegnet i Jesaja 53. De så bare på profetiene om Hans *Andre* Komme, som den alltid seirende og regjerende KONGEN. Dette var det som fariseerne forventet seg, som Guds Rike.

VERDENSSTYRENDE REGJERING

Jesus satte dem på rett kjøl. Han forklarte dem at det ikke ville bli et lokalt eller begrenset rike bare for jøder. Det ville ikke bare bli et av mange menneskelige, og synlige riker som mennesker

kunne peke ut eller se, og si: ”Det er dette, *her*”; eller ”det er Riket, over *der*.” Men Han Selv, var født til å være en KONGE over det Riket, som Han forklarte rett ut til Pilatus (Johannes 18:36-37). Bibelen bruker uttrykkene ”konge” og ”kongerike” vekslende (se Daniel 7:17-18, 23). KONGEN av det framtidige Riket sto, der og da, *midt iblant dem*. Og i språket som Han snakket til dem, var det presis hva Han sa—som bemerkningene i margen, og andre oversettelser sier.

Jesus fortsatte, i det følgende verset, med å beskrive Sitt Andre Komme, *når* Guds Rike skal styre over HELE JORDA. I Lukas 17:24 viser Han til lynglimt, akkurat som i Matteus 24:27, som beskriver Hans Andre Komme, for å STYRE verden. Lukas 17:26—som det var i Noahs dager, slik skal det være når Kristus kommer i kraft og herlighet som verdens Hersker. Vers 30—dagen da Han blir *åpenbart*.

Jesus sa rett ut at Guds Rike ikke var *inne* i disse Kristus-hatende, hyklerske fariseerne. Han sa heller ikke at Kirken ville være det Riket.

Fortsett nå i andre skriftsteder, og det blir veldig KLART!

Jesus sa tydelig at disse fariseerne *ikke ville være* i Guds Rike. Han sa til dem: ”Dere [fariseerne] skal gråte og skjære tenner, når dere får se Abraham og Isak og Jakob og alle profetene *i Guds rike*, mens dere selv er kastet utenfor. Og de skal komme fra øst og vest og fra nord og sør og sitte til bords *i Guds rike*” (Lukas 13:28-29).

Guds Rike er noe mennesker skal ENTRE inn i—ved oppstandelsen av de rettferdige! Men Abraham er *ennå ikke der* (se Hebreerne 11:13, 39-40).

HAR ENNÅ IKKE KOMMET TIL SYNE

Men en kan spørre, sa ikke Jesus Kristus at Guds Rike var ”nær”? Ja, vi siterte dette fra Markus 1:15. Dette ledet selvfølgelig noen til å misforstå hva Han sa og hva Han mente, og til å anta at Guds Rike var etablert og satt opp under Jesus’ prestetjeneste. Slik var det noen som antok at dette var Kirken.

Men Jesus sa ikke at Guds Rike hadde blitt etablert. Det hadde nå blitt *forkynt* (Lukas 16:16). Han sa ikke at det allerede var her. Jesus Selv, korrigererte denne feilaktige oppfatningen. Jesus la ”også en lignelse til ... og de mente at Guds rike straks skulle

komme til syne” (Lukas 19:11). HVORFOR fortalte Jesus denne lignelsen? Fordi noen, den gang, trodde at Riket ville *komme til syne øyeblikkelig*—fordi noen trodde at det ville være KIRKEN!

Fortsett nå: ”Han sa da: En mann av høy ætt drog til et land langt borte for å få kongemakt og så komme tilbake” (vers 12). Kristus var ”denne mannen av høy ætt.” Han snakker om oppstigningen Sin til tronen til Gud Faren Hans, i himmelen. Legg merke til, Han dro ditt for å bli *gitt* kongemakt—å motta Riket. Legg også merke til, Han skal vende tilbake, når Han har mottatt det! *Han har ennå ikke vendt tilbake!* Andre skriftsteder forklarer dette. Vi vil se på dem litt seinere.

Fortsett i ligningen som ble fortalt, *fordi* noen trodde at Guds Rike ville øyeblikkelig komme til syne, da, i det første århundret: ”Og det skjedde da han hadde fått kongedømmet og kom tilbake, da lot han kalle fram for seg de tjenerne som han hadde gitt pengene til, så han kunne få vite hva de hadde tjent” (vers 15). Når Kristus vender tilbake, skal vi alle bli kalt fram for domstolen til Kristus—for å gi regnskap!

Legg nå merke til i vers 17, den ene som hadde tjent 10 pund, ble gitt myndighet til å STYRE BYER—”skal du herske over ti byer! Til den ene som hadde tjent fem pund, sa Han: ”Du skal bli satt over fem byer” (vers 19).

Dette handler om KRISTUS ANDRE KOMME—og om at Han delegerer *myndighet til å styre*, til helgener som har blitt omvendt i løpet av denne kristne æraen, mellom Kristus’ første og andre komme til Jorda.

Så, denne lignelsen ble fortalt for å gjøre det klart for oss, at Guds Rike er en bokstavelig REGJERING, som vil bli satt opp ved KRISTUS’ ANDRE KOMME—og *ikke før!* KIRKEN, *kan derfor ikke* være Guds Rike. Men Guds sanne Kirke vil bli *forvandlet*, ved en oppstandelse og øyeblikkelig forvandling fra dødelig til udødelig, INN I Guds Rike. Kirken, skal BLI Guds Rike, når alle dets medlemmer har blitt forvandlet til udødelige. Men Riket er ikke nå!

HELGENER TIL Å STYRE

Les nå beskrivelsen av når Kristus virkelig *mottar* myndighet til å STYRE Riket. Han er ”mannen av høy ætt” som dro til himmelen for å motta kongemakt, og vende tilbake.

Vi har allerede sett hvordan profeten Daniel beskrev at Guds Rike ville bli satt opp—*ved Kristus' komme*—for å fortære alle nåværende nasjonale regjeringer på Jorda, og sette opp det verdensregjerende Guds Rike. Dette var nedtegnet i det andre kapitlet. Legg nå merke til kapittel sju: ”Fremdeles så jeg i mine nattlige syner, og se—en som lignet en menneskesønn [Kristus] kom med himmelens skyer. Han kom bort til den gamle av dager og ble ført fram for ham” (vers 13). Jesus refererte stadig til Seg Selv som Menneskesønnen”—hele veien gjennom Matteus, Markus, Lukas og Johannes. Kristus steg opp til himmelen i skyer (Apostlene 1:9). Han steg opp til selve Guds trone i himmelen (Markus 16:19). Fortsett nå:

”Og det ble gitt ham herredømme, ære og rike, så alle folk, ætter og tungemål skulle tjene ham. Hans herredømme er et evig herredømme som ikke forgår, og hans rike er et rike som aldri går til grunne” (Daniel 7:14).

Dette er klart! Kristus steg opp til Guds trone i himmelen. Gud er suveren over hele universet. Dette synet viser Gud Den Allmektige, Faren til den oppstandne, levende Kristus, som overdrar herredømme til Kristus. Herredømme betyr suverenitet eller den høyeste styrende myndighet. Det ble også gitt Ham ”et rike.” Hvor vil det Riket være? Det sier: ”rike, så alle folk, ætter og tungemål skulle tjene ham.” Folkene og nasjonene som snakker ulike språk, er her på Jorda. Han blir gitt herredømme over ALLE NASJONER—hele verden!

VIKTIG ORD, ”INNTIL”

Nå, vil du lese Apostlenes gjerninger 3:21 i Bibelen din? Det sier at himlene har huset Jesus Kristus *INNTIL*—ikke permanent, bare *inntil*—en bestemt tid. Inntil *når*? Inntil tidene da alt blir *GJENOPPRETET*. Gjenopprettelse betyr å restituere til tidligere tilstand eller forfatning. Det snakker om å gjenopprette Guds lover, Guds regjering—å restituere lykke og universell *FRED*.

I dette sjuende kapitlet av Daniel, hadde profeten opplevd en drøm, og syner. Han hadde sett fire ville dyr. Legg merke til vers 16; *tolkningen* begynner i vers 17. Dette er GUDS inspirerte tolkning—ikke min: ”Disse store dyrene, fire i tallet, er fire konger som skal oppstå av jorden. Men Den Høyestes hellige

skal få RIKET og ha det i eie til evig tid, ja i evigheters evighet” (Daniel 7:17-18).

Legg merke til dette! Ikke *bare* Kristus skal styre—men *helgenene*—det er omvendte, sanne kristne—de som er unnfangede sønner til Gud—skal ta Riket i eie! De skal styre under, og sammen *med*, Kristus! I Det nye testamentet er det nedtegnet at omvendte helgener er medarvinger med Kristus!

I dette samme sjuende kapitlet, forklarer Daniel om en annen makt. Det fjerde ville dyret i drømmen hans—det fjerde Imperiet (Det Romerske Imperiet)—var illustrert som et dyr med 10 horn, som her og i Åpenbaringen 13 og Åpenbaringen 17, blir forklart som 10 gjenoppreisinger, eller oppstandelser, av Det Romerske Imperiet, etter dets opprinnelige fall i 476 e. Kr. Men blant dem—etter 476 e. Kr—skjøt det opp et annet lite horn—et religiøst rike, som faktisk styrte over de siste sju av de andre ”hornene,” eller gjenopplivde Romerske rikene (vers 20).

Les nå om dette ”lille hornet”—det religiøse riket—vers 21: ”Jeg så dette hornet føre krig mot de hellige og overvinne dem, INNTIL [*legg merke til, et annet ”INNTIL”*] den gamle av dager kom. Da ble dommen gitt til Den Høyestes hellige, og tiden kom da de hellige tok riket i eie.”

Helgenene—som da ikke lenger er menneskelig kjøtt og blod, men udødelige—skal ta Riket i eie, ved Kristus’ Andre Komme!

Jesus Kristus gjør det klart. Det er Kristus som snakker i Åpenbaringen 3:21, og 2:26-27: ”Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone, likesom jeg og har seiret og har satt meg med min Far på hans trone.” Farens trone er i himmelen—hvor Jesus Kristus er *nå*; men Kristus’ trone, som helgenene skal sitte på sammen med Ham, er Davids trone, i Jerusalem (Lukas 1:32).

Videre: ”Den som seirer, og som tar vare på mine gjerninger inntil enden, ham vil jeg gi makt over folkeslagene. Han skal styre dem med jernstav ...”

KAN IKKE VITE TIMEN

Etter oppstandelsen Hans, på Oljeberget på selve timen for himmelfarten Hans, forklarte Jesus til disiplene Sine, hvordan de ville motta den inspirerende Gud-unnfangede KRAFTA av Den Hellige Ånd, på Pinsedagen som nærmet seg.

Disiplene Hans ønsket å få vite om Guds Rike ville bli satt opp *på den tida!* KIRKEN ble etablert på den forestående Pinse-dagen. Var *det* KIRKEN, som da, skulle bli satt opp som Riket?

”Herre,” spurte de, ”er det *på den tiden* du vil gjenreise riket for Israel?” (Apostlene 1:6).

Jesus gjorde det igjen klart at Kirken *ikke* er Riket.

”Han sa til dem: Det er ikke deres sak å vite tider eller timer som Faderen har fastsatt av sin egen makt. Men dere skal få kraft idet Den Hellige Ånd kommer over dere. Og dere skal være mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende. Da han hadde sagt dette, ble han løftet opp mens de så på, og en sky tok han bort fra deres øyne” (versene 7-9).

Oppdraget som Han hadde gitt til KIRKEN, var å forkynne evangeliet Hans til hele verden. De skulle motta Den Hellige Ånd, som ville unnfange dem som helgener—som kristne—og plassere dem i Guds KIRKE. Dette ville tilføre dem krafta til å utføre Kirkens oppdrag. Men det var IKKE Guds Rike som ble satt opp. De skulle IKKE få vite når den tida var når dette ville bli.

Akkurat hva var det Jesus mente med at: ”Det er ikke deres sak å vite tider eller timer”? Han forklarer det en annen gang. Det er nedtegnet i Matteus 24:36: Der snakket Han om enden på denne verden, og Hans Andre Komme:

”Men den dag og time kjenner ingen, ikke engang himmelens engler, men bare min Far.” Han snakket om Sitt Andre Komme og oppsettinga av Riket, den tida som ingen mennesker kjenner til, bare Faren.

Imidlertid, selv om vi ikke vet, ikke en gang nå, dagen og timen, *vet vi*, av Guds profetier, *at det er veldig nær i dag!* Legg merke til dette, i Lukas 21:25-32: Han hadde fortalt verdensbegivenhetene på forhånd, *som begynner akkurat nå*, som fører til ”stor nød... på jorden” med verdensproblemer og verdenskriger, ”med fortvilelse”—”Mennesker faller i avmakt av redsel og gru for det som skal komme over jorden”—verdensproblemer av et slikt omfang som aldri har blitt erfart før. ”Slik skal dere også, når dere ser disse tingene skje, vite at Guds rike er nær. Sannelig sier jeg dere: Denne slekt skal så visst ikke forgå før det er skjedd alt sammen.”

Så alle tegn viser at vi *er i* den aller siste generasjonen av denne nåværende onde verden.

DE TO AVGJØRENDE ALTERNATIVENE

Denne verdens plager begynte i 1914, med den første Verdenskrig. Det var en pause fra 1918 til 1939. Vi er i en annen pause nå. Men nå til slutt har vi atom energi. Vi har et forråd av hydrogenbomber med slik kraft og volum, at de kunne tilintetgjøre alt menneskeliv på denne planeten mange ganger over. Det eksisterer også andre ødeleggelsesvapen i dag, som hver av dem kan utsette menneskene fra Jorda.

I dag sier verdensberømte vitenskapsmenn at bare en super verdensregjering kan forhindre verdensutslettelse. Likevel kan ikke *vil ikke* MENNESKER gå sammen for å forme en slik verdensstyrende regjering.

Det er på tide at vi innser de harde, kalde, realistiske FAKTA: Menneskeheten har to alternativer: enten *er* det en allmektig GUD som er i ferd med å gripe inn, og sette opp GUDS RIKE, til å styre alle nasjoner med overnaturlig og overnasjonal STYRKE for å bringe oss FRED—ellers vil alt menneskeliv bli utryddet (Matteus 24:22).

Men den nåværende ”pausen” vil snart bryte ut i en *atomkrig*, Den tredje Verdenskrig—som i Bibelen blir kalt den ”Store Trengselen” (Matteus 24:21-22). Men Gud vil forkorte denne endelige, uforlignelige verdens trengsel, og sende Kristus tilbake til Jorda som kongers KONGE, og herrers HERRE—for å gjenopprette Guds *regjering* ved det verdensregjerende GUDS RIKE!

KONTAKT INFORMASJON

Hvis du ønsker å bestille litteratur fra Guds Filadelfiakirke,
eller be om besøk fra en av prestene våre:

Besøk oss online: www.pcog.org
Fra Nord-Amerika kan du ringe oss gratis:
1-800-772-8577

POSTADRESSER VERDEN OVER

De forente stater: Philadelphia Church of God, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

Canada: Philadelphia Church of God, P.O. Box 315, Milton, ON L9T 4Y9

Caribbean: Philadelphia Church of God, P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

England, Europa, Midt-Østen, India og Sri Lanka:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 9000, Daventry NN11 1AJ, England

Afrika: Philadelphia Church of God, P.O. Box 2969, Durbanville 7551, South Africa

Australia og Stillehavsoyene: Philadelphia Church of God, P.O. Box 6626, Upper Mount Gravatt, QLD 4122, Australia

New Zealand: Philadelphia Church of God, P.O. Box 38-424, Howick, Auckland 1730

Filippinene: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143, Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Latin-Amerika: Philadelphia Church of God, Attn. Spanish Department, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, United States of America

HERBERT W. ARMSTRONG var kjent og respektert av ledere innen regjering, industri og utdanning rundt om i verden. Inntil han døde i 1986, var han ledende pastor i Guds Verdensvide Kirke, og sjefsredaktør for bladet, *Den Enkle Sannhet*, som han begynte å publisere i 1934. Han var en foregangsmann innen religiøs kringkasting i det tjuende århundre. Millioner rundt om i verden, hørte stemmen hans i programmet *Morgendagens Verden* på radio og fjernsyn, i mer enn 50 år. I 1947 grunnla herr Armstrong Ambassador College i Pasadena, California. Han var også grunnlegger og formann i Ambassador International Cultural Foundation, kjent for sine kulturelle, nestekjærlige og humanitære aktiviteter. Herbert Armstrong besøkte mer enn 70 land, der han forkynte evangeliet om Guds Rike, og var høyt respektert av statsoverhoder i slike kritiske områder som Japan og Kina, Afrika, Israel og Egypt. Til og med da han var i 90åra, fortsatte herr Armstrong å skrive, kringkaste og forkynne de gode nyhetene om at Gud vil gripe inn og redde menneskeheten i denne generasjonen! Blant de mange bøkene hans er *De forente stater og England i profetiene*, og *Tidenes Mysterium*, som var det siste arbeidet hans og ble fullført i 1985, bare måneder før han døde.